

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාර්තාව

අත්තරීත ප්‍රධාන කරුණු

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු [නි. 2321]

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65 [හතරවන වෙන් කළ දිනය] :

දෙවන වර කියවීම—විවාදය කල් තබන ලදී. [නි. 2325]

කල් තැබීමේ යෝජනාව [නි. 2507]

ප්‍රශ්නවලට ලිඛිත පිළිතුරු [නි. 2511]

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சாட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகாரபூர்வமான அறிக்கை

பிரதான உள்ளடக்கம்

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள் [ப. 2321]

APPROPRIATION BILL, 1964-65 [ஒதுக்கப்பட்ட நான்காம் நாள்] [ப. 2325] :

இரண்டாம் மதிப்பு—விவாதம் ஒத்திவைக்கப்பெற்றது

ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை [ப. 2507]

வினாக்களுக்கு எழுத்துமூல விடைகள் [ப. 2511]

Volume 56
No. 15

Tuesday,
11th August, 1964

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

PRINCIPAL CONTENTS

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS [c. 2321]

APPROPRIATION BILL, 1964-65 [Fourth Allotted Day] [c. 2325] :
Second Reading—Debate adjourned

ADJOURNMENT MOTION [c. 2507]

WRITTEN ANSWERS TO QUESTIONS [c. 2511]

වංචික පිළිතුරු

പ്രതിക പ്രകൃതി

ဘိယෝဇီက မကဲဘွဲ မနုဿိလိယ

1964 අගෝස්තු 11 වන අඟහරුවාදා

පු. හා. 10 ට මෙන්ම මනෝබලය රැස් විය. කඩා
නායකත්වය [ගරු හිසු ප්‍රත්‍යාන්ද්‍ර] මූලාසනාරූප විය.

ငါ့မိ ဇော်ကော့နီနီ၊ မိမိကလေးပါ။

சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பத்திரங்கள்

PAPERS PRESENTED

(358 වන අධිකාරය වන) නාවික හමුදා පතතේ
161 (ඇල්) වගන්තිය යටතේ පනවන ලද නියෝගයක් [ගරු එෆ්. ආර්. සියස් බණ්ඩාරනායක].

සහ මෙසය මත තිබිය යුතුයයි නිශේශ කරන ලදී.

(203 වන පරිච්ඡේදය වන) මෝටර් රථ ප්‍රවාහණ පනතේ—141 (1) සහ 237; 143 සහ 237; 155 (3) සහ 237; 166 (2) සහ 237; හා 228 සහ 237 යන වගන්ති යටතේ පනවන ලද රෙගුලාසි 11ක්.—[ගරු අනිල් මුණසිංහ]

සහ මෙසෙ තිබිය යුතුයයි නිශේඛ කරන ලදි.

ප්‍රශ්නවලට වෘත්තික පිළිතුරු

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

මව්ලාවිස්වරුන්ගේ වැටුප්

அரபு ஆசிரியர் சம்பளம்

MOULAVIS' SALARIES

3. එම්. ඊ. එම්. මොහමඩ් අලි මයා.
(මුතුර් පළමුවන මන්ත්‍රී)

(ஜனாப் எம். ஈ. எச். முகம்மது அலி—
மூதார் முதல் அங்கத்தவர்)

(Mr. M. E. H. Mohamed Ali—First Mutur)

අධ්‍යාපන ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය :
(අ) සියලුම ශ්‍රේණිවල සිටින මව්ලාවස් වරුන්ට (අරාබි ගුරුවරුන්ට) සමාන වැටුප් ගෙවන බවට එතුමා විසින් දෙන ලද පොරොන්දුව ඉටු කර නැති බව එතුමා දන්නවාද? (ආ) ප්‍රමාදයට හේතුව කුමක්ද? (ඉ) එතුමාගේ තීරණය ක්‍රියාවේ යෙදවීමට එතුමා වහාම කටයුතු කරනවාද? නොඑසේ නම්, එ් මන්ද?

கல்வி அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ)
பல்வேறு தரங்களைச் சேர்ந்த மெளஸ்விமார்
(அரபு ஆசிரியர்கள்) அனைவருக்கும் ஒரே
அளவான சம்பளங்கள் வழங்கப்படுமென அவ
ரளித்த வாக்குறுதி நிறைவேற்றப்படவில்லை

2—အပို 19896—745 (64/8)

யென்பதை அவர் அறிவாரா? (ஆ) கால
தாமதத்திற்குக் காரண மென்ன? (இ) அவ
ரது தீர்மானத்தைச் செயற்படுத்துவதற்கு
அவர் உடனடியாய் நடவடிக்கைகள் எடுப்
பாரா? இல்லையெனில் ஏன்?

asked the Minister of Education:

(a) Is he aware that an assurance given by him to pay equal salaries to all grades of Moulavis (Arabic Teachers) has not been kept? (b) What is the reason for the delay? (c) Will he take immediate steps to implement his decision, and if not, why?

රු. පි. බි. ඡි. කළුගල්ල (අධ්‍යාපන
ආමනි)

(கௌரவ பீ. பி. ஜி. கல்கல்ல—கல்வி அமைச்சர்)

(The Hon. P. B. G. Kalugalla—Minister
of Education)

(a) Action is being taken to restore to Moulavis the salary scale of Rs. 804—4 x 30—14 x 42—Rs. 1,512.

(b) Does not arise. (c) Yes. Treasury approval is necessary and is being sought.

ගරු එම්. පී. ද සොසිසා සිරිවර්ධන
(කම්කරු හා නිවාස කටයුතු පිළිබඳ
ඇමති)

(கௌரவ எம். பீ. டி சொய்சா சிறிவர்தன
—தொழில், வீடமைப்பு அமைச்சர்)

(The Hon. M. P. de Zoysa Siriwardena
—Minister of Labour and Housing)

ගරු කථානායකතුමනි, 4 වැනි හා 5 වැනි ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු දීමට කල් ඉල්ලා සිටිනවා.

මොහමඩ් අලි මය්.

(திரு. முகம்மது அலி)

(Mr. Mohamed Ali)

How long will that take ?

ගරු ද සොසියා සිව්වර්ග

(கௌரவ டி. சொய்சா சிறிவர்தன)

(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

It will take about two weeks.

ප්‍රශ්න මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

වංචික පිළිතුරු

විවිධ පිළිතුරු

පේරාදෙණියේ කෘෂිකම් පාසැල : ඇතුල්
විමේ සදසකම්

பேராதெனிய கமத்தொழிற் பாடசாலை :
பிரவேச விதிகள்

SCHOOL OF AGRICULTURE, PERADENIYA : ADMISSION RULES

2. ඒ. එච්. මාකන්-මාකර් මයා.
(මහකලපුව දෙවන මන්ත්‍රී)

(ஐனாப் ஏ. எச். மாக்கன் மாக்கர்—மட்டக்
களப்பு இரண்டாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. A. H. Macan Markar—Second Batticaloa)

කෘෂිකර්ම, ආහාර හා බිවර කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) පෝරාදෙනියේ කෘෂිකර්ම පාසැලට ඇතුළු වීම සඳහා දැනට අවශ්‍ය සුදුසුකම් මොනවාද? (ආ) 1963 දී හදිසියෙන්ම මෙම අවශ්‍යතාවයක් වෙනස් කරන ලද්දේද? (ඉ) මෙම හදිසි වෙනස් කිරීම නිසා පොල්ගම්පොල ජේ. ඩී. ඊ. තිලකරත්න මහතාට දැරීමට සිදු වූ කරදරය සම්බන්ධයෙන් ඔහු එතුමාට කරුණු සැළ කර සිටි බව එතුමා දන්නවාද? (1963.8.9 වැනි දින අංක බීඒ/4413 දරණ ලැබුණු බව දන්වන ලිපිය බලන්න.) (ඊ) ජේ. ඩී. ඊ. තිලකරත්න හා එවැනි ම ලෙස කරදර යට පත් වූ අනිකුත් ශිෂ්‍යයින්ට එතුමා කුමන සහනයක් ලබාදීමට අදහස් කරන්නේද?

கமத்தொழில், உணவு, கடற்றொழில் அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ) பேராதனையிலுள்ள கமத்தொழிற் பாடசாலையில் அனுமதிபெறுவதற்கான தற்போதைய தகைமைகள் யாவை? (ஆ) இத்தகைமைகள், 1963 இல் திடீரென மாற்றப்பட்டதா? (இ) இத்திடீர் மாற்றம் தமக்கு ஏற்படுத்தியுள்ள அசௌகரியங்கள் சம்பந்தமாக பொல்கம்பொலவைச் சேர்ந்த திரு. ஜே. ம. ஈ. திலகரத்ன அவருக்கு முறையீடுகள் செய்துள்ளாரா? (பெற்றுக் கொண்டதற்கத்தாட்சியாக அவர் எழுதிய BA/4413 ஆம் இலக்கத்தையுடைய 9.8.63 ஆம் தேதிய பதிலைப் பார்க்கவும்). (ஈ) திரு. ஜே. ம. ஈ. திலகரத்னவுக்கும், அவரைப்போன்று இதனால் பாதிக்கப்பட்ட மற்றைய மாணவர்களுக்கும் அவர் என்ன நிவாரணம் வழங்குவதற்கு உத்தேசிக்கின்றார்?

asked the Minister of Agriculture, Food and Fisheries. (a) What are

the present requirements for admission to the School of Agriculture at Peradeniya? (b) Were these requirements suddenly changed in 1963? (c) Is he aware that representations have been made to him by Mr. J. D. E. Tillekeratne of Polgampola regarding the inconvenience caused to him by this sudden change—vide his acknowledgment No. BA/4413 of 9.8.63? (d) What redress does he propose to grant to Mr. J. D. E. Tilakaratne and other students similarly affected?

සී. එස්. රත්නගේ මයා. (කෘෂිකර්ම,
ආහාර හා බිවර කටයුතු පිළිබඳ පාඨලි
මේන්තු ලේකම්)

(திரு. ஸீ. எஸ். ரத்வத்த—விவசாய, உணவு, கடற்செழிற் அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. C. S. Ratwatte—Parliamentary Secretary to the Minister of Agriculture, Food and Fisheries)

(අ) සුදුසුකම් : (ඒ) ප්‍රායෝගික කෘෂිකර්ම පාඨශාලා ශිෂ්‍යයන්—(i) ජ්‍යෙෂ්ඨ පාඨශාලා සහතික පත්‍ර විභාගයෙන් සමත් වී සිටිය යුතුය. නැතහොත් සිංහල භාෂාව හෝ දෙමළ භාෂාව, අංක ගණිතය හෝ ගණිත විෂයයක් සමග වෙනත් විෂයයක් හතරක් සහිතව පොදු අධ්‍යයන සහතික පත්‍ර විභාගයෙන් සමත් විය යුතුය. (ii) ප්‍රායෝගික කෘෂිකර්ම පාඨශාලාවක එක් අවුරුදු පුහුණුව කෙළවර කොට සාමාර්ථය ලැබී සිටිය යුතුය. (බී) බාහිර ශිෂ්‍යයින්—(i) ප්‍රිතිමි : රසායන විද්‍යාව සහිතව, ජ්‍යෙෂ්ඨ පාඨශාලා සහතික පත්‍ර විභාගයෙන් සමත් වී සිටිය යුතුය. නැතහොත්; (ඒ) සිංහල හෝ දෙමළ භාෂාව (බී) අංක ගණිතය හෝ ගණිත විෂයයක් (සී) රසායන විද්‍යාව හා (ඩී) වෙනත් විෂයයක් තුනක් (3) සහිත පොදු අධ්‍යයන සහතික පත්‍ර විභාගයෙන් සමත් වී සිටිය යුතුය. (ii) ගැහැණු : පහත (සී) යටතේ දක්වා ඇති විද්‍යා විෂයයන් ගෙන් එකක් සහිතව ජ්‍යෙෂ්ඨ පාඨශාලා සහතික පත්‍ර විභාගයෙන් සමත් වී සිටිය යුතුය. නැතහොත්; (ඒ) සිංහල හෝ දෙමළ භාෂාව (බී) අංක ගණිතය හෝ ගණිත විෂයයක් (සී) කෘෂිකර්මය, සාමාන්‍ය විද්‍යාව, ජීව විද්‍යාව, භෞතික විද්‍යාව, රසායන විද්‍යාව, උද්භිද විද්‍යාව හෝ සත්ව විද්‍යාව යන විෂයයන්ගෙන්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

එක් විෂයයක් හා (ඩී) වෙනත් විෂයයක් තුනක් (3) සහිතව පොදු අධ්‍යයන සහතික පත්‍ර විභාගයෙන් සමත්වී සිටිය යුතුය.

කාන්තාවන්ගේ ඉල්ලුම් පත්‍ර භාර ගනු ලබන්නේ කුණ්ඩසාලේ කෘෂිකර්ම විද්‍යාලයට ඇතුල් කර ගැනීම සඳහා පමණි. පේරාදෙණියේ කෘෂිකර්ම විද්‍යාලයේ අධ්‍යයන මාධ්‍යය සිංහල පමණක් වන අතර, කුණ්ඩසාලේ කෘෂිකර්ම විද්‍යාලයේ සිංහල හා දෙමළ මාධ්‍යවලින් පංති පවත්වනු ලැබේ. සිංහල හෝ දෙමළ භාෂාවලින් පවත්වන දේශන තේරුම් ගැනීමටත්, සිංහල හෝ දෙමළ භාෂාවෙන් පවත්වන විභාගවලට පෙනී සිටීමටත් ඉල්ලුම්කරු වන්ට හැකි විය යුතුය. (ආ) නැත. (ඉ) පැන නොනගී. ජේ. ඩී. එච්. නිලකරත්න මහතාගේ ප්‍රත්‍යා වන පී. එච්. නිලකරත්න මහතාගේ කෘෂිකර්ම විද්‍යාලයට ඇතුල්වීම සඳහා එවූ ඉල්ලුම් පත්‍රය ප්‍රමාද වී ලැබී තිබුණ හෙයින් ප්‍රතික්ෂේප කොට ඇත. (ඊ) පැන නොනගී.

මන්ත්‍රි මණ්ඩලයේ කටයුතු

சனப் அலுவல்

BUSINESS OF THE HOUSE

මතු පළවන යෝජනාව සහ සම්මත විය.

“That Thursday, 13th August, and Friday, 14th August, 1964, be Allotted Days for the consideration of the Appropriation Bill, 1964-65.”—[ගරු ද සොයිසා සිව්වර්ධන.]

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත 1964-65

ஒதுக்கீட்டு மசோதா, 1964-65

APPROPRIATION BILL, 1964-65

කල් තබන ලද විවාදය තවදුරටත් පවත්වනු පිණිස නියෝගය කියවන ලදී. ඊට අදාළ ප්‍රශ්නය [ප්‍රළ 30]—

“කෙටුම් පත් පණත දැන් දෙවන වර කියවිය යුතුය.”—[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

ප්‍රශ්නය යළිත් සහායමුඛ කරන ලදී.

ප්‍ර. හා. 10.6

කේ. හේරත් මයා. (නිකරවැටිය)

(திரு. கே. ஹேரத்—நிக்கவரட்டியா)

(Mr. K. Herath—Nikaweratiya)

Mr. Speaker, last evening I was dealing with the point about a way being found for ill-gotten money to come to the surface.

I was discussing this Budget with some of the village boys in my own area and one of the village boys described this Budget as *horage amma-gen pena ahanawa vagai*.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

කවුද, හොරා?

කේ. හේරත් මයා.

(திரு. கே. ஹேரத்)

(Mr. K. Herath)

කවුද හොරා? ඔප්පු වෙව්ව අය ඔය පැත්තෙයි, ඉන්නෙ. මන්ත්‍රීවරු, ඇමති වරු.

If I am being interrupted and I take time to reply to reply to those interruptions, will you please see, Sir, that it is not taken away from the time that is allotted to me for my comments on the Budget?

You will see, Sir, this is a very apt description of the Budget. The Sri Lanka Freedom Party paved the way for unscrupulous capitalists, corrupt officials, corrupt politicians and corrupt traders to amass large fortunes in corrupt ways. The Lanka Sama Samaja Party, which boasts that it has come to wipe out corruption and bribery, has now paved the way for the ill-gotten wealth of corrupt capitalists to come to the surface and to make their ill-gotten wealth legal tender. The Lanka Sama Samaja Party leader is now enacting laws for these unpatriotic, unscrupulous swindlers and pests of society to retain a major portion of their ill-gotten gains without questions being asked as to how this money was made. This so-called amnesty to bribe-takers and hoarders without any exception who have amassed this wealth by corrupt practices is the greatest encouragement to bribery, corruption and subsequent evils. I do agree that one method of flushing out this hidden money is to give such an amnesty; but what is the moral price that we are paying to fill the depleted coffers of this Government? They are creating a precedent for future generations of this country that corrupt practices might be

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[කේ. හේරත් මයා.]

condoned and overlooked if money can be brought in to the empty coffers of the Government.

Sir, do we understand very clearly why the Hon. Minister of Finance mooted this idea? We, especially of the Opposition, view this suggestion with the greatest caution and suspicion. We will not look at this question through heavily tinted glasses and come to the conclusion that this is done only with a view to squeezing money from corrupt traders. In spite of all the possible sincerity of the Hon. Minister of Finance and despite all his good intentions, it is not only a rumour but a fact that bribery in political circles has reached dizzy heights since the country took the so-called Left-turn in 1956. Ministers, Parliamentary Secretaries and Members of Parliament have been tried and found guilty of corruption, and what is most conspicuous is the fact that everyone of those who had been found guilty was a leading light of the Sri Lanka Freedom Party.

ජේ. ඩී. වීරසේකර මයා. (කොත්මලේ)

(திரு. ஜே. டி. வீரசேக்கர—கொத்தமலே)

(Mr. J. D. Weerasekera—Kotmale)

Come out with names. Do not make wild allegations.

කේ. හේරත් මයා.

(திரு. கே. ஹேரத்)

(Mr. K. Herath)

You know the names. The Thal-godapitiya Bribery Commission, your own bribery commission, has given the names, so it is not necessary for me to do so. Are you so ignorant as not to know who have been found guilty of bribery and corruption? They are your own members. This is all taking part of my time.

Government-sponsored corporations are packed with S. L. F. P. stooges and this is one of the main reasons why these institutions are rife with graft and packed with bribe-takers. These politicians, heads of corporations and corrupt traders have made

use of every possible weakness of a weak Government to use unscrupulous methods to amass great wealth. This scum of society is now to be given a pardon for a certain consideration. They are allowed by this so-called socialist Budget to keep two-thirds of their ill-gotten money with no questions asked—

ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා (මුදල් ඇමති)

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா—
நிதி அமைச்சர்)

(The Hon. Dr. N. M. Perera—Minister of Finance)

You made certain allegations against me.

කේ. හේරත් මයා.

(திரு. கே. ஹேரத்)

(Mr. K. Herath)

Not allegations against you. I was hoping that you would be present at the start because I would be very glad if you would deny the implications of what I am saying. I am saying that you have made room for unscrupulous politicians, unscrupulous traders and all corrupt persons who have earned money by corrupt methods to surface their money.

If I may continue—

ශ්‍රී චම්ලි ගුණවර්ධන (රජයේ වැඩ ඇමති)

(கௌரவ சம்ஸி குணவர்தன—அரசாங்கக்
கட்டுவெலை அமைச்சர்)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene—Minister of Public Works)

You want the money to come out.

කේ. හේරත් මයා.

(திரு. கே. ஹேரத்)

(Mr. K. Herath)

Yes. I will tell you why. I am coming to that point.

ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

The hon. Member yesterday said that he was making an allegation against me.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

කේ. හේරත් මයා.

(තිரு. கே. ஹேரத்)

(Mr. K. Herath)

I did not say that I was making an allegation.

රු. ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I do not know whether the hon. Member understood the gravity of the statement he made yesterday. I was glad that I was here and he said he was making an allegation against me. I am very anxious to hear it. I think in fairness to me if a Member has an allegation he should make it and let us have a full inquiry into it.

කේ. හේරත් මයා.

(திரு. கே. ஹேரத்)

(Mr. K. Herath)

May I explain the position ?

රු. ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

What he means is that he wants to criticize me on the proposals that I have made. That is a different issue.

රු. මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

His whole speech is full of allegations.

කේ. හේරත් මයා.

(திரு. கே. ஹேரத்)

(Mr. K. Herath)

As I was saying, Government-sponsored corporations are packed with S. L. F. P. stooges and this is one of the main reasons why these institutions are rife with graft and packed with bribe-takers. These politicians, heads of corporations and corrupt traders have made use of every possible weakness of a weak Government to use unscrupulous methods to amass great wealth. This scum of society is now to be given a pardon for a certain consideration.

They are allowed by this so-called socialist Budget to keep two-thirds of their ill-gotten money with no questions asked, no punishment meted out and no stigma attached. Pay unto the depleted coffers of this Government and your sins shall be forgiven with no questions asked !

There were certain S. L. F. P. Ministers, Members of Parliament and Parliamentary Secretaries of this very House who were convicted of bribery and corruption. They and some others are reputed to have amassed huge fortunes in this country. These fortunes are also reputed to be underground and have gone underground.

I ask you, is this an amnesty to S. L. F. P. politicians who have no way of surfacing their wealth or is this a pre-arranged plan of corrupt capitalists and V I. P's to surface their ill-gotten moneys without any awkward questions being asked ? May I ask the Hon. Finance Minister whether, under the guise of trying to flush out hidden moneys of the private sector, he is really helping these public figures to surface their ill-gotten wealth ? Even as it is, these large sums of money are subject to a 80 per cent or more tax, but by taking this step he is encouraging and helping these unscrupulous capitalists, the Borahs, the Sindhis and the Indian merchants, to surface all their ill-gotten gains at only 33 per cent. In short, you are giving them a 60 per cent bonus. Every single cent of this money has been earned by corrupt practice. Every single cent so earned has been a blow to the national economy. By this act, the Hon. Minister of Finance is condoning corruption. If he does so he will be an accomplice. I know the Hon. Minister of Finance personally. His personal integrity is above question. I admit that with great pride. That is why I say that, if his intentions are sincere and we are to take him at his word, he can do no better to prove his sincerity than to exclude all politicians, heads of departments, heads of corporations and public figures from this amnesty. On the

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[කේ. හේරත් මයා.]

contrary, he should get all Ministers, Members of Parliament and heads of corporations to declare their assets before a given date. He should take immediate steps to punish all persons found guilty by the Thalgodapitiya Bribery Commission. As I have said, I have the greatest respect for the personal integrity of the Hon. Minister of Finance. I make a very sincere appeal to him to pave the way for all politicians of this country to be, like Caesar's wife, not only above corruption, but even above suspicion. That will be the Hon. Minister's greatest contribution to the public life of this country.

As has been said previously, the Hon. Minister of Finance has tried to silence his critics by saying that they may make endeavours to throw back his own arguments at him and quote chapter and verse from HANSARD to prove their points. He admits these criticisms and says that he said all these things when he was on this side of the House and that he has now another role to play. He says it was a change of attitude in the game of politics. In the same context, may we ask him whether, once the destruction of the S.L.F.P. is complete, he will use the same arguments and the same tactics and call the destruction of the S.L.F.P. another game of politics? Is his intention to follow the middle-path policies with Mrs. Bandaranaike, the Prime Minister, and his subtle penetration into the ranks of the Cabinet another game of politics? Let us warn the Government back-benchers that he will use every guile, every device in his bag of tricks, to bowl out the entire S.L.F.P. including the rebel Minister of Rural and Industrial Development.

The Hon. Minister of Rural and Industrial Development has been a very good friend of mine for quite some time. I know that he is a great fighter. He has been fighting the cause of the private sector and, as a result, finds himself in difficulties. He is absent at the moment, but I

appeal to him, if he is unable to win the battle for the private sector, to use all his powers and his influence to fight the cause of the peasantry, for whom he has great love.

Coming back to the game of coalition cricket which was started at Nuwara Eliya—I should say, soft-ball coalition cricket—in his first innings the Hon. Minister of Finance has created a rift in his own Cabinet. If he is allowed to open his next innings, he will not be playing cricket with a soft ball but will introduce a very hard ball. There will be no soft-peddling to the requirements and wishes of the back-benchers, but he will work for the establishment of an iron rule—the rule of dictatorship. If I may say so, that is the apex of his ambition.

I will be reiterating what most hon. Members have said when I say that the peasants—and even the workers—who may have derived a few cents benefit from this Government have not derived any direct benefit from this Budget. The Hon. Minister of Finance hopes that these people will benefit indirectly from his proposals. This is a case of wishful thinking due to a misapprehension of facts.

In contrast to the so-called indirect benefits that he has given to the peasants and the workers, I would like to show the direct assistance and benefits that he has given to capitalists. From the removal of duty on heavy oils large mill-owners, owners of fleets of lorries and owners of large estates will derive direct benefits. If it is his intention to bring down the cost of transport, let him import larger quantities of spare parts, tyres and other accessories necessary for transport services.

It is customary for a doctor to devise various ways and means to cure a patient, but the doctor in this House confines himself to specializing in post mortems. His Budget Speech is a complete thesis on the ailments of his patient and how he died. His speech sounded like excerpts from the pages of modern

Ceylon history. He regrets that so many things happened—the U. N. P. coming into power, the destruction and falling into oblivion of his own party, his inability to form a government for the last 25 years, his revolution which is always round the corner not materializing, hurricane “Flora” destroying the sugar crops, and, finally, his not being able to implement all the proposals of his Budget due to lack of time. I can read pages from his Budget Speech but remedies for the ills he enumerates are conspicuous by their absence. There are no concrete proposals for the development of this country.

His contribution to the development of this country—as far as his Budget proposals are concerned—is mainly confined to the development of the Gal-Oya booze industry. Development in the villages is confined to the development of the toddy industry. In short, he wants the people of this country to be perpetually “tight” till he imposes a dictatorship, for a dictatorship could be more easily imposed on a country which is in a chaotic condition. It is on chaos and class-hatred that Communism and dictatorship breeds. His methods of increasing revenue are mainly confined to the licensing of bookies and brothels, fines imposed on *kasippu* barons, taxes on hoarders and corrupt officials and taxes on organized vice rings. It is only these people who can bear these crippling taxes. In short, Ceylon will soon be another Chicago in the days of the felthatted Al Capones.

The Hon. Minister’s thesis on the cost of living and the reasons why it has reached astronomical figures since S. L. F. P. rule began is thoroughly and completely accurate. I agree that he is not capable of bringing down the spiralling cost of living.

It is a pity that the doctor in this House who gave us such a complete thesis on the cost of living did not also give us even the faintest idea of

the cost of dying. The cost of dying today is higher than the astronomical cost of living. Admission to and attention in hospitals being what they are today, the middle-class people of this country are forced to enter private nursing homes whenever they fall ill. If the patient dies, then the nursing home bills along with the death duties and Barney Raymond’s bills will reduce the family to beggary and force them into the hands of Afghans. If he recovers, one glance at the bills sends him into a coma and hurries him to an untimely death. Most of the nursing homes fleece their patients to death and legislation is long overdue for the control of fees of such institutions; if not, I say that the cost of dying will rise faster than the cost of living.

I now draw the attention of the House to the heavily suffering peasants of this country. The amelioration of the living conditions of the peasantry must and should always receive the highest priority of this or any other Government, for they are the backbone of all agricultural countries. This Government which came into power mainly on the broad shoulders of the peasantry has completely forgotten them. Nowhere in this Budget Speech do we see any proposals for the amelioration of the living conditions of the peasantry. Lip service to the peasantry whom you have deceived for so long will not help to better their living conditions.

The biggest problem that is facing them is the question of alienation of Crown land, especially in the dry zone. Land kachcheries have not been held for a number of years and this has encouraged and forced the people to squat on Crown land. Due to the increase of population and consequent shortage of land, these people had no alternative but to take the law into their own hands and enroach on Crown forests. Irreparable damage has been done to valuable Crown forests, large quantities of expensive timber have been burnt or illicitly transported—not by the cultivator himself but by middlemen who reap a large margin of profit without any constructive work at all.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[කේ. හේරත් මයා.]

These virgin forests were allowed to be raped not by the wanton destruction of the cultivator but by the gross inefficiency of this Government which was unable to give the cultivator a planned alienation programme. To prevent future damage I would earnestly request this Government to allocate these allotments to those who are already on the land and regularize their position. In the present circumstances they are an easy prey to corrupt Government officials who have in their hands the power to either regularize their position on the land or prosecute them in the magistrate's courts. The peasants are compelled to take the less expensive course of "palm oil". Even then corrupt officials arrogate to themselves the power of ruining a cultivator if all their whims and fancies are not pampered to. Graft, bribery and corruption have been the criterion of these unscrupulous Government officials on the question whether a squatter should be given land or not. I earnestly request that the position of these squatters be regularized immediately and that they be given title deeds to their holdings thereafter alienation of Crown land should be on a planned programme.

The question of alienation of land is closely connected with the problem of rural housing. Has this Government forgotten their loud boast of 1960 that all thatched houses will be replaced by tiled houses? We are now coming to the end of your rule but I still find that thatched houses continue to have thatched roofs and, worse still, there are even houses that have no roofs at all. This most important question of rural housing has not even received the scant attention of the Finance Minister in his Budget proposals. As time does not permit me to dwell at length on the poor economic conditions of the peasantry, I would earnestly request the very valuable support of the Government back-benchers to improve the social and economic conditions of the peasantry at a very early date.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක (කෘෂිකර්ම, ආහාර හා සිවර කටයුතු පිළිබඳ ඇමති සහ රාජ්‍යාරක්ෂක හා විදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(කෙළරඹ ගඬ. ඡා. උයස් පණ්ඩාර නායක—විවසාය, උණාලු, කළුරුගුණිල්ල, අමාත්‍යාංශය, පාලනාංශය, බෙහෙවින්විකාර අමාත්‍යාංශය, පාලනාංශය, බෙහෙවින්විකාර අමාත්‍යාංශය)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike—Minister of Agriculture, Food and Fisheries and Parliamentary Secretary to the Minister of Defence and External Affairs)

What about the Front-Benchers?

කේ. හේරත් මයා.

(තිරු. කේ. හේරත්)

(Mr. K. Herath)

The Front-Benchers also. I am merely making an appeal to the Hon. Minister of Land because land alienation today is done in a haphazard way and it has completely gone out of hand.

I am reading because I have no alternative but to read. Unlike some of the Front Benchers, our vocabulary is very limited and we find we cannot express ourselves well in the time allotted to us by Mr. Speaker. So, in fairness to him and to keep to the time-table we should do our best, even by reading, to limit our speeches to the time allotted to us. I know you will forgive me for reading; I should not say "reading" because it is not quite in order; I would rather say, therefore, copious references to notes.

In short, I would earnestly request the very valuable support of the Front Benchers and the back-benchers to improve the social and economic conditions of the peasantry at a very early date. This cannot be done by piecemeal legislation but should be on a planned programme. As such I would earnestly canvass the support of all Government back-benchers for the setting up of a Dry Zone Peasantry Commission on lines somewhat similar to the Kandyan Peasantry Commission.

One of the biggest problems today in the rural areas is the question of unemployment and under-employment, specially of the S.S.C.-qualified youth. This problem has reached even the remotest village. It is only a poor villager like myself who will understand the difficulties of a peasant in educating his child till he passes the S. S. C. examination. When such a parent finds his child unemployed, even after passing the S.S.C. examination, he is frustrated and it is at that stage that he becomes an easy prey to corrupt politicians and officials. It is here that the go-between and broker come into the limelight. The child is promised employment, but for a certain consideration, and he is sometimes successful. And this is how the vicious circle of bribery and corruption starts. The breeding ground of this hydra-headed monster is found in the Education Department, in the C. W. E. and in almost all Government-sponsored corporations.

I would appeal to the Front Benchers to establish at a very early date cottage industries, carpentry schools, power looms—in short, make technical education available to all citizens of this country including the peasantry, because it is only through technical education that we will be able to overcome this grave problem of unemployment.

The crime rate of this country, or of any country, is dependent to a great extent on the economic conditions prevailing at the time. The first essentials of a human being are food, clothing and shelter, and when the people have been deprived of such essentials it is not startling to discover that the crime rate has sky-rocketed along with the cost of living. The increase in the crime rate today in this country is due to the fast deteriorating economic conditions, to the vast advancement made in the field of *kasippu* distillation and the amount of recognition given by this Government to *kasippu* barons, to corrupt and bribe-taking officials, and to all corrupt persons who have amassed great wealth by corrupt means.

The five-day week is, I should say, a very good suggestion, especially with toddy all over the country ; and the people can have a good time over long week-ends with plenty of booze running freely in the country. But how are these holiday bonuses or any of the Budget proposals going to help the peasant and the cultivator ? The Hon. Minister of Finance prescribes as much toddy as possible but warns us against drinking *kasippu*. If he is really anxious to stop the distillation of *kasippu* let him bring down the price of arrack to Rs. 4 a bottle. What is the amount that the Government pays as the production cost of a bottle of black arrack ? It is in the region of a rupee. You are now selling it at Rs. 8 making a profit of Rs. 7, and you say it is the intention of this Government to stop profiteering ! I advise you to stop profiteering on arrack and sell arrack cheaper ; if you do that it would be uneconomic for the *kasippu* distiller to distil *kasippu*, and only by making it uneconomic can you stop this *kasippu* menace.

Finally, Sir, we are very happy that this doctor gives us a thesis of life which is mainly confined to the sentiments expressed in a very popular *baila* :

කාපල්ලා, බීපල්ලා, ජොලි කරපල්ලා, හෙට මැරුණත් හිතට හොඳයි අද ජොලි කරලා.

In that context, we are happy that he is having a very optimistic view of the present situation. Indeed, this, would be an ideal state of affairs if we do not for a moment reflect on the principles of the S. L. F. P. in regard to temperance. The S. L. F. P. is pledged to temperance, and that is why even the bar downstairs was ordered away by no less a person than the late Prime Minister, Mr. Bandaranaike, himself. What I would like to know from this Coalition Government is their stand on the question of temperance. Are they for the temperance movement or are they against it ?

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

ශ්‍රී චම්ලි ගුණවර්ධන

(කෙළරාව සමිති குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

Where are you? Where do you stand?

කේ. හේරත් මයා.

(திரு. கே. ஹேரத்)

(Mr. K. Herath)

I will tell you, if you will give me time—I am for the temperance movement.—[Interruption]. If a person does not drink, that does not preclude him from knowing what happens to a person when he drinks. If you want to eliminate *kasippu* do not bring long drawn out legislation; hit at the very base of *kasippu*—*kasippu* is such a profitable industry—find out what you can do to make it unprofitable. The only way to do this is to reduce the price of arrack. But you are unable to supply the resultant increased demand for arrack if the price is reduced.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා (ඉඩම්, වාණිජ සහ විදුලි බලය පිළිබඳ ඇමති හා සභානායක)

(කෙළරාව ජී. පී. ඩී. සිල්වා—காணி, நீர்ப்பாசன, மின்விசை அமைச்சரும் சபை முதல்வரும்)

(The Hon. C. P. de Silva—Minister of Land, Irrigation and Power and Leader of the House)

We are going to have plenty of cheap toddy.

කේ. හේරත් මයා.

(திரு. கே. ஹேரத்)

(Mr. K. Herath)

Yes, but cheap toddy will not alone suffice because people have now got used to strong drinks, and what they want is something stronger than toddy. So, let us have cheaper black arrack.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාව ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

Gal Oya also makes arrack now.

කේ. හේරත් මයා.

(திரு. கே. ஹேரத்)

(Mr. K. Herath)

That is also *kasippu* distilled from molasses. I would like to know your stand on temperance, because your very honourable leader—

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාව ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

We are very temperate.

කේ. හේරත් මයා.

(திரு. கே. ஹேரத்)

(Mr. K. Herath)

—who was one of the leaders of the temperance movement—

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාව ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

Why do you say it is me? I do not drink.

කේ. හේරත් මයා.

(திரு. கே. ஹேரத்)

(Mr. K. Herath)

Not you, Sir, your hon. leader. Anyway, the S. L. F. P. is pledged to the temperance movement. That is why, as I said earlier, the bar downstairs was ordered to be closed down by no less a person than the late Prime Minister himself.

Before I was interrupted I was asking the Coalition Government what their stand on the question of temperance is. Are they for the temperance movement or are they against it? If the Coalition Government is encouraging drinking and all its attendant evils, one is tempted to ask, "Is the Government trying to erase the Buddhist culture by the introduction of the Bottle culture?"

All the great political leaders including the late Prime Minister, Mr. Bandaranaike, were in the forefront of the temperance movement; in the temperance movement were born all the great leaders of this

விசேஷ கமிட்டி பணம், 1964-65

—தேவன் வர கிஷித்

country; in the temperance movement were born all the freedom-fighters of this country. In such a situation is it the intention of this Government to replace the memories of these great men and their teachings with memories of drunken orgies?

ஜி. லா. 10.43

சுரு. வத்தி ஒழுவதென

(கௌரவ சம்மளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

Mr. Speaker, I am happy to be able to follow an old school mate of mine. I am only sorry to state that I can hardly agree with most of the sentiments he expressed, except when he referred to the integrity of my Colleague the Hon. Minister of Finance.

At the very outset I wish to refer to certain criticisms that were made by the hon. Member for Nikaweratiya (Mr. K. Herath) regarding the Budget proposals. He referred to the question of an amnesty being granted to hoarders, tax dodgers and bribe takers. I would like to remind the hon. Member that immediately after the formation of the Coalition Government a number of these tax dodgers and hoarders started depositing their hidden money in banks and, after the delivery of the Budget speech, as the hon. Member must now be aware, a sum to the tune of Rs. 56 million has already been deposited in the banks. I think that is the greatest tribute that can be paid to the existence of the Coalition Government.

சுரு. சேரன் மஹா.

(திரு. கே. ஹெரத்)

(Mr. K. Herath)

Do you exclude the politicians?

சுரு. வத்தி ஒழுவதென

(கௌரவ சம்மளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

The hon. Member referred to Nadars, merchants and various other *mudalalis* who are tax dodgers and hoarders. The hon. Member has

forgotten that a large majority of these Nadars are rich *mudalalis* and are the political supporters of the United National Party.

வத்தி சேனநாயக மஹ. (தே. இலா.)

(திரு. டட்ளி சேனநாயக்க—தே. இலா.)

(Mr. Dudley Senanayake—Dedigama)

That is not true. They are supporters of the S. L. F. P. now.

சுரு. வத்தி ஒழுவதென

(கௌரவ சம்மளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

I do not say that all are supporters. I say a large majority are. Take the case of my own town—Kalutara. All the big *mudalalis* there are the supporters of the United National Party.

சுரு. சேரன் மஹ.

(திரு. கே. ஹெரத்)

(Mr. K. Herath)

Do not allow them to get away with income tax.

சுரு. வத்தி ஒழுவதென

(கௌரவ சம்மளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

Your charge was that they were all supporters of the Government.

சுரு. சேரன் மஹ.

(திரு. கே. ஹெரத்)

(Mr. K. Herath)

I am asking you not to allow them to get away with income tax.

சுரு. வத்தி ஒழுவதென

(கௌரவ சம்மளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

In my own town I am not able to get a building for the establishment of a C. W. E. depot because most of the buildings in the town are owned by big *mudalalis* who are the supporters of the United National Party. They will not allow any of their buildings to be used for a public

பிசுர்ப்பன கெடுபிபன் பணன, 1964-65

—தேவன வர் கியலிம

[அர் வமிலி லுனவர்ப்பன]

purpose like the establishment of a C. W. E. depot or even a Marketing Department stall. Since 1958 a Marketing Department stall for Kalutara has been sanctioned but every time there is a building vacant they refuse to let it. They want either an exorbitant rent or key money—

வமிலி ஸேனானாயக மலா.

(திரூ. டட்ளி சேனனாயக்க)

(Mr. Dudley Senanayake)

You can acquire it.

ஐ. லி. வந்தினாயக மலா. (யாபஹுவ)

(திரூ. யூ. பி. வன்னிநாயக்க—யாபஹுவ)

(Mr. U. B. Wanninayake—Yapahuwa)

You can acquire it within 24 hours.

வமிலி ஸேனானாயக மலா.

(திரூ. டட்ளி சேனனாயக்க)

(Mr. Dudley Senanayake)

You have powers to acquire it.

அர் வமிலி லுனவர்ப்பன

(கெளரவ சம்ளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

As you know, I was Chairman of the Urban Council during the U. N. P. period. The establishment of a stall was sanctioned only in 1958 and from that time I have been trying to get a building without success. Unfortunately, the Kalutara Urban Council is also controlled by reactionaries.

வமிலி ஸேனானாயக மலா.

(திரூ. டட்ளி சேனனாயக்க)

(Mr. Dudley Senanayake)

U. N. P. ?

அர் வமிலி லுனவர்ப்பன

(கெளரவ சம்ளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

By a person who joined your party, Mr. Kingsley Wickremasinghe.

வமிலி ஸேனானாயக மலா.

(திரூ. டட்ளி சேனனாயக்க)

(Mr. Dudley Senanayake)

He is not in my party.

அர் வமிலி லுனவர்ப்பன

(கெளரவ சம்ளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

He is a nephew of Sir Cyril de Zoysa. He was at one time the Assistant Secretary of the U. N. P. Branch at Kalutara.

வமிலி ஸேனானாயக மலா.

(திரூ. டட்ளி சேனனாயக்க)

(Mr. Dudley Senanayake)

May be ; not now.

அர் வமிலி லுனவர்ப்பன

(கெளரவ சம்ளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

He is a man who fought hard for U. N. P. nomination.

வமிலி ஸேனானாயக மலா.

(திரூ. டட்ளி சேனனாயக்க)

(Mr. Dudley Senanayake)

And did not get it.

அர் வமிலி லுனவர்ப்பன

(கெளரவ சம்ளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

May be true. And he is a man who is fighting again to get nomination.

ஐ. ஸெல்டன் ஜயசிங்ஹ மலா. (வந்தல)

(திரூ. டி. செல்டன் ஜயசிங்ஹ—வத்தல)

(Mr. D. Shelton Jayasinghe—Wattala)

The Hon. Minister is misinforming the House. He is not in the U. N. P. He is a nephew of Sir Cyril de Zoysa who was your President of the Senate.

அர் வமிலி லுனவர்ப்பன

(கெளரவ சம்ளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

I would like to tell the hon. Member for Wattala that he is not very conversant with politics in

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

Kalutara. He might know about the doings of various people in Wattala. Mr. Wickremasinghe was a member of the U. N. P. He failed to obtain nomination and then contested as an independent. That does not remove him from being a reactionary and a supporter of U. N. P. politics.

ඩඩ්ලි සේනානායක මය.

(திரு. டட்ளி சேனானாயக்க)

(Mr. Dudley Senanayake)

No.

ගෞ. චමේලි ගුණවර්ධන

(கௌரவ சம்மளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

Unofficial supporter. I am sure that if he was elected at the March 1960 elections he would have gone over to the short-lived U. N. P. Government.

විජයපාල මෙන්ඩිස් මය. (කටාන)

(திரு. விஜயபால மெண்டிஸ்—கட்டான)

(Mr. Wijayapala Mendis—Katana)

Like you.

ගෞ. චමේලි ගුණවර්ධන

(கௌரவ சம்மளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

We have come on the basis of an agreed programme into a Coalition Government.

I would like to ask the hon. Member for Nikaweratiya (Mr. K. Herath) whether they have a solution to this problem of tax evasion.

කේ. හේරත් මය.

(திரு. கே. ஹெரத்)

(Mr. K. Herath)

Of course, we have.

ගෞ. චමේලි ගුණවර්ධන

(கௌரவ சம்மளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

What is their policy? They say that an amnesty has been granted to blackmarketeers and hoarders. They are unmindful of the fact that

so much money has been deposited in so short a time. What is their policy? We would like to know it. They make a series of allegations against Members of this House. They say that various bribe-takers have been given an amnesty, but they do not offer a solution. I would like to remind the hon. Member for Nikaweratiya that these concessions have been granted for the specific purpose of obtaining the maximum amount of money that could be obtained by the Treasury. If by the 31st of December this year all these moneys do not come out, Draconian legislation will be introduced in this House. I am sure that in the implementation of this legislation a large number of supporters of the United National Party would be caught.

කේ. හේරත් මය.

(திரு. கே. ஹெரத்)

(Mr. K. Herath)

We are not worried.

ගෞ. චමේලි ගුණවර්ධන

(கௌரவ சம்மளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

A large number of your supporters. I will not be surprised, when that legislation is introduced, if the opposition comes from my good Friends in the United National Party, saying that these are attempts at totalitarianism, at dictatorship.

ජයසිංහ මය.

(திரு. ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Jayasinghe)

It is anticipated in the 1965 Budget.

ගෞ. චමේලි ගුණවර්ධන

(கௌரவ சம்மளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

I am glad that the leader of the United National Party is here. The hon. Member for Nikaweratiya referred to *kasippu* and temperance. He was thoroughly confused. He was talking about a rebel in the ranks of the Government. I think there are rebels in the ranks of your party. Your views are directly contrary to the views of your hon. Leader. The

விசேஷ கெடுபிசை பண, 1964-65

—தேவன வர கியவிம

[அரு வமிலி லுனவர்தன]

hon. Leader of the Opposition advocates temperance. I do not know whether he advocates prohibition.

வமிலி ஸேனானாயக மிய.

(திரு. டட்ளி சேனானாயக்க)

(Mr. Dudley Senanayake)

I will talk about that when I speak.

அரு வமிலி லுனவர்தன

(கெளரவ சம்மளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

But he has advocated that on public platforms. We are entitled to refer to what he has advocated on public platforms. He has already opposed the system by which a poor man would have the freedom that any ordinary citizen should be entitled to, namely, the freedom to tap his own tree for toddy and have a pure and unadulterated drink which many doctors have also said is nutritious and rich in vitamin B.

வமிலி ஸேனானாயக மிய.

(திரு. டட்ளி சேனானாயக்க)

(Mr. Dudley Senanayake)

Why do you not allow it here?

அரு வமிலி லுனவர்தன

(கெளரவ சம்மளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

That is a different matter. If the House so decides, I suppose, you can have it without having water. That is a different matter. The Leader of the United National Party has opposed it, but the hon. Member for Nikaweratiya (Mr. K. Herath) is supporting it. He said that the poor man should be entitled to have a drink. I think the United National Party has forgotten that the excise law of this country was framed to safeguard the colonial interests during the colonial regime for the purpose of promoting the sale of foreign liquor.

அரு மன்திரை

(கெளரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

Hear, hear!

அரு வமிலி லுனவர்தன

(கெளரவ சம்மளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

What is happening in this country today? Even if a tourist comes here and wants to drink our liquor he is not in a position to do so. In a number of places the sale of arrack is prohibited and toddy cannot be obtained except from an illicit booth or a tavern which people do not like to frequent. But any amount of whisky, brandy and gin is found in places like Cinnamon Gardens where rich people dwell.

சீயசிங் மிய.

(திரு. ஜயசிங்)

(Mr. Jayasinghe)

Nugahawatta Gardens.

அரு வமிலி லுனவர்தன

(கெளரவ சம்மளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondely Goonewardene)

Nugahawatta Gardens? Where is that? In these places they can have cases of whisky, rum and other drinks. They can go to the various clubs and go on drinking and dancing till 5.30 a.m. They do not want that to be prohibited. The United National Party in keeping with their class interest only want to prohibit the poor man's drink; they do not want any restrictions placed with regard to foreign liquor and with regard to the man who can afford to drink champagne and whisky. They are only interested in safeguarding their class interest.

Hon. Members from both sides of the House have referred to the question of *kasippu* in many of the debates in this House. If they are sincerely interested in the people of this country and in wiping out this menace, I appeal to them for their co-operation and not to try to take political advantage of this issue by opposing a progressive measure. If any person is opposed to this move, I would say that he is either consciously or unconsciously an agent and a tool of the *kasippu* dealer.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පත්‍ර, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා. (අවිස්සා
වේල්ල)

(திரு. ம. பீ. ஆர். குணவர்தன—அவிசாவலை)

(Mr. D. P. R. Gunawardena—Avissawella)

You will be helping the *kasippu* dealer.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

There is a different base for *kasippu*.

ගරු චම්ඳි ගුණවර්ධන

(கௌரவ சம்மளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

Kasippu dealers would not have sales if a person could have toddy. The hon. Member is not aware of it. There are different bases for *kasippu*. Generally it is not so for toddy. The base used for *kasippu* is very harmful.

I am happy that after 27 years of work in the L. S. S. P. and in the public life of this country as a trade unionist, I have been called upon to serve my country in a larger sphere as a Minister in the Coalition Government which came into being on 11th June this year. Having been in the Opposition for a period of 14 years, I am keenly aware of the duties that I am called upon to discharge honestly and fearlessly in the interest of our people.

The main political significance of the Coalition Government is the forging of the unity of the progressive forces for the implementation of a socialist programme. We are convinced that all progressive elements in this country will rally round us for the achievement of this historic task.

We have accepted the stark realities of the political crisis of our time. Our friends of the ultra left will say that we have sold ourselves to the S.L.F.P. The U.N.P., on the other hand, will say that the L.S.S.P. have swallowed the S.L.F.P. Both

cannot be right. Time alone will show that both are wrong and that the formation of the Coalition Government is in the best interests of the future of the workers and the peasants of this country.

Ultimately, the political forces in this country will polarize into two camps: those who join us in the onward march to the creation of a socialist welfare state, and those who resist it.

As has already been stated by the Hon. Minister of Finance, this Budget in no uncertain manner paves the way for, and points the direction to, the ultimate creation of a socialist society. The Budget is in itself an essay in socialist realism.

We have endeavoured in the Budget to outline a programme of work for the ensuing year which is capable of achievement. We have made no promise that we have not the means and the will to fulfil.

Of necessity there are certain limitations in the Budget. As the Hon. Minister of Finance has indicated, the Budget Estimates were already in the course of preparation when he took office. As a result these plans have necessarily had to be modified so that they fitted into the Estimates.

Despite the shortness of time at his disposal, the Hon. Minister performed what even the most ardent supporter of the Government considered impossible—the bridging of the gulf between revenue and expenditure and the creation of a surplus of Rs. 14 million.—[*Interruption*]. I know that there is one party that is not at all happy about the creation of a surplus of Rs. 14 million. I shall refer to that later.

Despite the magnitude of the achievement, there are some who yet argue that we have not gone far enough. In their impatience, perhaps in their immaturity, they even call it a betrayal of socialism. No serious thinker of socialist planning will really contend that socialism could be achieved in one year.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[ගරු වමිලි ඉණවර්ධන]

The broad masses, however, welcome this Budget with the same joy and enthusiasm as they hailed the formation of the Coalition Government. No Budget presented in the history of this House has obtained such wide popular appeal, approbation and acclaim as this. However, as always, with the joys of the many there is the consternation of the few.

For the first time in the history of Budget-making in Ceylon the organized trade unions were given the opportunity to play an active role in the formation of proposals. On the basis of the suggestions made by various trade unions certain economies in expenditure were effected and methods of obtaining greater efficiency were adopted. Here, again, shortness of time precluded the possibility of entertaining the views of the unions and the utilization of their fund of knowledge and experience to the full.

I have no doubt that the trade unions will have a major and all-important role in the formation of the next Budget proposals of the Hon. Minister of Finance. Here, then, will be laid the real foundations of a genuine socialist State.

My good Friend the First Member for Colombo South (Mr. J. R. Jayewardene), the redoubtable fighter that he is, rose again in his familiar role as a stout defender of lost causes and out-worn privileges. Discarding subtlety and with contempt for subterfuge, he flung aside the thin veil of socialism in which the United National Party had recently garbed itself and revealed its true character. The public masquerade of a new-look progressive U.N.P. has been effectively buried by its very author. Socialist protestations and socialist posing has come to an end with this new challenge to their class interests.

One paragraph in his speech gives the cue to what is basic in their views on the Budget. I quote from column 128 of HANSARD of August 6, 1964 :

"That tea tax, the interference in business, the control of banks and business houses, the increase in the wealth tax and

the removal of the limit of 80 per cent, the discouragement of foreign investors and the taking-over of house property—in all these things your Budget speech has one idea and one idea alone, and that is to remove the private sector from the place it occupies in your development programme."

That is not all. They are the stout defenders of class interest, of privilege, of the big capitalists and the landlords, of the big house-owners who take exorbitant, unconscionable rents; and it is not surprising that any legislation against that class of persons should be opposed by their defenders in the House, the United National Party, which is the political instrument of that class.

Whose interests does the United National Party represent? The large tea estate owners, mainly the foreign-owned company tea estates, the big business and agency houses—again mainly foreign-owned—the foreign banks, the foreign large investors, those paying Wealth Tax, and the rich landlords who levy unconscionable rents.

The Budget speech of the hon. First Member for Colombo South has only one theme and one theme alone: the defence of vested interests both foreign and local. More than ninety per cent of his speech is devoted to the defence of the class interests he represents. He magnanimously approves and dismisses in one paragraph the boons conferred by the Budget on the hundreds of thousands of ordinary citizens of this country. If thousands have suffered so much all these years for the gain of a few, could one truly say that it is wrong for the few to suffer a little for the benefit of the many?

Our critics say we have no solution to the urgent problem of unemployment and housing. We are not given to Utopian thinking nor is the Hon. Minister of Finance an Alladin. These problems can be solved and will be solved, but not within one year. Employment and housing are integral aspects of national development. When we launch out in the near future on our planned socialist national development programme, I

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

can assure these critics that no able-bodied worker will be permitted to be unemployed. I am certain that the workers of this country will unanimously respond to the call of the Hon. Minister for hard, honest work, and thus infuse new health and vigour into our economy.

It is a myth that our labour, either industrial or agricultural, is indisciplined, lazy and indifferent. It is only that our workers have had very little incentive for better work. Their conditions of work, the atmosphere in which they work, poor home conditions, malnutrition, debt and bad labour relations have lowered their potential output. These aspects will receive the urgent and sympathetic consideration of this Government so that a work force will be created, able to make a greater contribution in production and ready and capable of being an active partner in the management of affairs and the implementation of a planned, national programme.

Despite the inane brayings and the insidious preachings of the prophets of doom and despair, we in this country have the means and the potential to make this country among the richest in Asia. With the culture and heritage of an ancient civilization behind us, our people will not lag long or far behind in the race for knowledge. We have only been impoverished because, on the one hand, through successive centuries our country has been ravished by foreign invaders, and, on the other, our natural resources have not been fully exploited in the interests of this country. The wealth produced by our toil, tears and sweat have been spirited away to other countries leaving our own country denuded of the benefits of its resources. We have been cheated, threatened and blackmailed very systematically and very subtly by outside forces and their local agents. We have been told, if not ordered, to follow a set pattern of trade. We were treated like little children and told not to be naughty if we were not to be punished. We had even come to

believe that the safest way was to keep to the beaten track. Hence our continued dependence on tea, rubber and coconut. For this timidity and conservatism we have paid the inevitable price in economic stagnancy.

The paradox of our times is that while international price levels keep on rising on manufactured products, the prices paid for our raw materials by these same manufacturers have declined. We are literally at the mercy of a rigged international market. Even our manufactured tea, which is incomparably the best in the world, fetches a ridiculously low price in Colombo as compared with what the consumer pays in Europe and America, even for adulterated teas. These matters require urgent solution. We are glad that the Hon. Minister of Finance is evolving a scheme to offset this disparity. We are also confident that in regard to other primary products we will find new markets, where necessary, and also set up plants for utilizing our raw materials for the manufacture of finished products in our own country to supply the domestic market and later, if possible, for export.

Apart from tea, rubber and coconut, we have other industries which can be developed in a very short time, for example, the fishing, gemming and tourist industries. It is a sad commentary on our economy that a country like ours, surrounded by sea which is abundant in fish, has still to import canned fish and salted dried fish to the tune of nearly Rs. 100 million. Japanese fishing vessels come 4,000 miles to the shores of Ceylon and carry the fish home, cook it and can it and then send it back to Ceylon at a price not exceeding fifty cents per lb. c.i.f., whereas the Ceylonese have to pay on an average a price as high as Rs. 2 or Rs. 3 or even more for a pound of fish. In fishing there is no ploughing, manuring or cultivating; there is only harvesting. I am glad that the Government intends setting up a Fisheries Corporation and I am sure that with the development of

விவரண கெடுதலுடன் பணம், 1964-65

—தேவன் வர கியதெ

[ஹ் வத்தி ஹ்வத்தெ]

fisheries harbours, the establishment of boat-building and repair yards, fish curing and fish drying yards, mechanized and trawler fishing, refrigeration facilities and canning factories in the very near future, we will by these means not only effect savings of our much needed foreign exchange but also ensure that a nutritious and adequate supplement to the daily diet of our people at fair prices will be readily available.

திருந் ஹ்லெவ் ல்ஃ. பிபிஸ் (ஹ்வத்தெ
விய)

(சேர் ஹ்லெவ் ல்ஃ. பிபிஸ்—நாத்தாண்
டி.ய)

(Sir Albert F. Peries—Nattandiya)

All are dreams.

ஹ் வத்தி ஹ்வத்தெ

(கெளரவ சம்ஸி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

You will see that these dreams will be fulfilled when the Fisheries Corporation is set up and it gets going—

திருந் ஹ்லெவ் பிபிஸ்

(சேர் ஹ்லெவ் பிபிஸ்)

(Sir Albert Peries)

We will be very happy about it.

ஹ் வத்தி ஹ்வத்தெ

(கெளரவ சம்ஸி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

—despite the opposition of certain vested interests in the fishing industry.

Gemming, like fishing, has tremendous potentialities. Unfortunately, here the trade is largely controlled by international smugglers and still more unfortunately a few people here too are in this racket. It also is a source of valuable foreign exchange. Ceylon is a country noted for its sapphires, rubies, cat's eyes and other precious stones. We are glad that the Hon. Minister of Finance is shortly setting up a Gemming Corporation which will

guarantee a fair price to the gem industry as well as control the export of gems in the interests of our country.

The tourist industry is another natural industry of Ceylon. Few countries in the world have so much to offer to the tourist as Ceylon. Within a few hours of stepping ashore in the Port of Colombo or landing at one of the airports, the tourist can go to the salubrious climate of the hill country; if he is a lover of wild life, he can go to the Yala or the Wilpattu game sanctuaries; within a few minutes of arrival he can visit the lovely beaches of Ceylon. It is all a question of advertising, developing and giving the proper encouragement to the tourist. Under the wise guidance of the Hon. Prime Minister, this industry, too, has a very bright future. In this connection, it is heartening to note that the Canadian Government has so readily come to our aid in the project for the development of the Katunayake International Airport.

One of the tasks to which the Coalition Government is pledged is the reduction of the cost of living. That this is already taking effect can be seen in the fact that the unscrupulous textile traders in the Pettah have begun to disgorge their hoarded stocks on the pavements, with a consequent definite fall in textile prices. With a greater output of work in the port, the reduction of the surcharge on freight and its possible eventual removal, the elimination of trading malpractices, the introduction of suitable checks and deterrent legal penalties on profiteering, and the setting up of a State Trading Corporation under the energetic guidance of the Hon. Minister of Internal and External Trade and Supply, there will be an appreciable reduction in the cost of living in the near future.

As the Hon. Minister of Finance has said, we have a hard and difficult task before us and very little time in which to do it. In the Public Works Department, which is under my

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

Ministry, I have set up a committee with my Parliamentary Secretary, Mr. K. Abdul Jabbar, as chairman. This committee comprises representatives of various trade union federations and senior departmental officers, one of whom is the senior administrative officer and another a very senior engineer. I am proud to state that the majority of representatives in this committee are members of trade unions. The task of this committee is to investigate and report on the administration, staffing and cadre of the Public Works Department. This committee is now sitting and its report will be forthcoming shortly. The main objectives of this committee will be to advise on ways and means to eliminate corruption and waste, and to increase output and efficiency.

I have also appointed a one-man continuing committee to inquire into and deal with specific cases of waste and corruption. I am glad to note that the trade unions of this country have responded to my call. The public, too, have made representations which have been very useful to the committee. I regret to note, however, that although I wrote to every hon. Member of this House, asking him to make suggestions and give evidence either orally or in writing, the response has been very poor. Hon. Members of this House often criticize the work of the Public Works Department. I dare say a good amount of that criticism is justified. I am sorry to note that only one hon. Member of this House has come forward and given evidence, a Member from the South, the hon. Member for Baddegama. (Mr. Neal de Alwis). The committee is still sitting, and I appeal to hon. Members to give the committee the benefit of their experience and knowledge, which will ultimately help the Ministry in reorganizing the work of the Public Works Department.

Steps are also being taken to set up workers' advisory committees in the Public Works Department with the ultimate object of worker participation in the management of affairs.

I have already given instructions that in every new building project undertaken by the Public Works Department, a vigilance committee of workers, who will ultimately occupy the building and work in it, should be set up in order to see that the work is carried out satisfactorily from the point of view of the user. Even in the construction of roads and bridges, the people who use them and the local authorities will hereafter be afforded greater opportunities of taking a more active interest in the work that is done.

I must say that already in the case of certain buildings under construction vigilant trade union representatives are performing useful functions. They have made very useful suggestions and are carrying out their duties in a very satisfactory manner.

I am not by any means satisfied—and I am sure hon. Members of this House will agree with me—with the present system according to which overseers who are paid employees of the Department of Public Works, also function as contractors. This is one of the aspects which, I expect, the Jabbar Committee will deal with in their report. In the meantime, direct labour gangs are being employed on road maintenance on an experimental basis.

I have inspected some of the work presently being carried out by the Public Works Department on contract. In the majority of cases the work has not been up to standard and, in some cases, payments have been made far in excess of the value of the work done. I have discovered—and it is generally known—that contractors tend to form themselves into rings and inflate the cost of public works by fixing tenders.

Most of these contractors are not equipped to undertake the jobs they have tendered for. They have neither the technical know-how nor the plant and equipment and the means to carry out the work they undertake. The result is shoddy work and unwarranted and inordinate delay. On

விசேஷ கமிட்டி பணம், 1964-65

—தேவன் வர கிளப்பி

[அரு. வமிதி ஒன்றை]

the other hand, I have seen some excellent work being carried out by the engineers of the Public Works Department—for example, in the bridges organization—by the employment of direct labour. Our engineers, architects and other technical officers are highly qualified and hold their own with the best in other countries. There has been ample testimony to the skill and ability of Ceylonese workmen from experts who have had occasion to work in this country. It will be my endeavour to bring all these skills together in order to produce work of lasting benefit to the country and which at the same time will fulfil our construction targets.

I must say here a word about some of the big construction works that have been undertaken by the Public Works Department. I do not, however, wish to refer to two matters because they are under investigation at the moment, but I would like to place certain facts for the information of hon. Members. Most of these big contracts are in the city of Colombo. In the case of one contract, the value of which is about Rs. 4½ million, already about Rs. 3¼ million has been paid to the contractor although only one-third of the work has been done. The work is also not satisfactory. I have ordered a full investigation and have stopped further payments.

பேசினார்.

(திரு. ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Jayasinghe)

What is the contract?

சுமத் அல்பெரி பீரிஸ்

(சேர் அல்பெரி பீரிஸ்)

(Sir Albert Peries)

What is the work?

அரு. வமிதி ஒன்றை

(கொளரவ சம்ஸி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

I can give the name but I do not want to do so at this stage.

லக்ஷ்மன் ராஜபக்ஸ் ம. (நிபிஸ்தா)

(திரு. லக்ஷ்மன் ராஜபக்ஸ் — நிபிஸ்தா)

(Mr. Lakshman Rajapaksa—Tissamaharama)

What was the previous Minister doing?

பேசினார்.

(திரு. ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Jayasinghe)

Was the previous Minister also a contractor?

அரு. வமிதி ஒன்றை

(கொளரவ சம்ஸி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

One contractor has been given contracts to the tune of Rs. 15 to Rs. 20 million. This is a physically impossible task for that contractor because he has neither the equipment nor the capacity to carry out those contracts. What happens as a result is that the work is being delayed. Hon. Members complain of gross under-expenditure in the department. One contractor just cannot carry out this work. Hon. Members will therefore appreciate the position in which the Ministry is placed. In the instances that I just referred to the contractor can even abandon the contracts and go home because for about 30 per cent of the work done he has already received 50 or 60 per cent of the money.

பேசினார்.

(திரு. ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Jayasinghe)

Can the Hon. Minister tell us in which year the contract was given?

அலுவலர் கொள்வனவு அ. ர. டி. சில்வா

(தேவிவெல-அலுவலர்)

(Dr. Colvin R. de Silva—Dehiwala-Mt. Lavinia)

It is a series of contracts—Rs. 15 or 20 million worth of contracts.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

ශ්‍රී චම්ලි ගුණවර්ධන

(කෙළරාව සමගි ඉනුචාරතන)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

On 18.9.62.

ලක්ෂ්මන් රාජපක්ෂ මයා.

(තිල. ලක්ෂ්මන් රාජපක්ෂ)

(Mr. Lakshman Rajapaksa)

Is this the man who was once blacklisted and who got the contract again in another name? He changed the name of the company.

ශ්‍රී චම්ලි ගුණවර්ධන

(කෙළරාව සමගි ඉනුචාරතන)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

If the hon. Member has some information I shall be glad if he passes it on to me; I would like that fact investigated. But for the present I am not giving any new contracts to that firm. With regard to one building I have appointed a committee of trade union representatives to supervise the work, investigate and report to me. They have asked for the opinions of two independent engineers. Their request has been granted. One engineer has been released for that purpose by the Hon. Minister of Communications. When their report is ready I shall take action in terms of that report. I must say that I am not at all satisfied as a layman with the work that is being done on the building.

Another point I wish to mention is this. I cannot understand why when contracts are given to individuals a large amount of money is spent on foreign exchange. The P. W. D. has recommended indents to the value of nearly Rs. 4 million for one contractor. If that money or a portion of that money was utilized by this Government or by the P. W. D. to import the machinery direct, I have no doubt that with the technical skill available and with the co-operation of the workers and employment of direct labour, we would have been able to utilize that machinery and get the job done in a much quicker time.

In fact, my proposal is, after the report of the Jabbar Committee is out, to effect radical changes in the working of the P. W. D. It might mean a corporation or a reorganized form of P. W. D.—I cannot now say what form it will take. I am not going to tolerate an autonomous body like the C. T. B. or the C. T. B. that has been functioning for some time. I am not going to tolerate boards and corporations that try to arrogate to themselves power that rightly belongs to the Ministry and power that should belong to Parliament. Whatever the set-up it will always function under the general and direct control of the Ministry and I, as Minister, would be responsible for the working of that set-up.

Already my Colleague and Friend, the Hon. Minister of Communications, has requested the Public Works Department to set up a central bus depot at Pettah which would benefit hundreds of thousands of passengers in this country. Preliminary designs for this building have already been prepared and, I understand—the figures are approximate—the estimated cost is about Rs. 15 or Rs. 20 million. I would like to inform hon. Members that the saving on architect's fees alone would be Rs. 1,200,000 by entrusting the work to the P. W. D. Every effort—I cannot give a guarantee yet because I am not certain of the position—will be made to do the work departmentally with direct labour.

There is the further question of a national sports stadium. Originally, this idea was sponsored by my good Friend the Hon. Minister of Rural and Industrial Development. I take it it has the support of all hon. Members of the House and all political parties. I understand the subject is now likely to be handled by the Hon. Minister of Education, who has already discussed the matter with me. I have told him that once a firm proposal is made the Public Works Department is capable of designing and also of doing the work departmentally. With the completion of this work not only the school children in Colombo and the suburbs but also

සිසිර්පත කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[ගරු වමිලි ලක්වර්ධන]

those in the outstations and the rural areas will be able to come to the stadium and take part in big sports festivals. I intend to have a crash programme on these two matters.

One of the charges against the Public Works Department is that of gross under-expenditure. I must say that since the formation of the Coalition Government there has been an improvement in the working of the department. I would not say I am satisfied with the improvement, but it is my duty to pay a tribute to the trade unions, comprising people at the top and at the bottom, who have all responded to my appeal and are working harder; they are doing their best to try and finish whatever work is possible within the course of this financial year. I hope I will be in a position next year to place before the House the information that there has been no under-expenditure or very little under-expenditure in the Public Works Department.

There are at present a little over 12,500 miles of P. W. D. roads in the island. According to the department only about 25 per cent of this mileage is really suitable for bus and lorry traffic although buses and lorries do ply on a greater mileage. The mileage of roads metalled and tarred is only about 8,800. Even these roads or sections of them are by no means in good condition. There are still over 2,000 miles of roads in charge of the Public Works Department which are not suitable for any kind of traffic. The problem facing the P. W. D., therefore, is to increase the mileage of roads suitable for heavy traffic and to improve the roads to a standard which will enable traffic to ply with facilities which the public has a right to expect. From 1957 up to the 1st of October, 1963, the total mileage of roads provided with what is called "premixed carpet" was 62.34. Only a sum of Rs. 1 million has been provided for expenditure on this work during this financial year. I have asked that this figure be increased to Rs. 2,250,000, and the Cabinet has already approved it. It is expected that 30

more miles of road will be premixed during this financial year. The increased provision would enable the premixing machinery of the department to be occupied fully.

The life of ordinary metalled and tarred surface roads is 8 to 10 years, whereas the life of roads surfaced with asphalt concrete, or, what is commonly called premixed surface, is about double. The cost of premixing, however, is $1\frac{1}{4}$ to $1\frac{1}{2}$ times the cost of ordinary metalled and tarred surface roads. Nevertheless, premixing is much more economic in the long run because of its longer life, saving in maintenance, less wear and tear of vehicles and less use of raw material.

There is a heavy back-log of overdue improvements which is increasing yearly. A scientific reappraisal of ends and means and a planned programme of development based on present and future needs is a vital necessity. Improvements to roads tend to pay for themselves. There is a saving on fuel consumption, time and vehicle operation. There are also other tangible benefits such as less accidents, increased land use and value, increased business activity and a reduction in the cost of living since transport costs have a direct bearing on commodity prices. It must be remembered that roads do not lend themselves to ordinary commercial methods of assessment.

In developing countries, in particular, road improvement and the construction of new roads have a profound effect on the location of industries, on colonization schemes, on the development of agriculture and natural resources and the distribution of population. With new business activity, new employment opportunities are created and the general level of prosperity increased. Furthermore, the eventual objective of every developing country is to minimize its dependence on foreign aid for economic growth. In this context the contribution of a good road system to economic development cannot be over-emphasized. Unfortunately, the maintenance of P. W. D. roads has, in

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

general, followed the same pattern and methods which existed over 50 years ago. Rapid, radical changes are long overdue, and I shall see to it that these changes are effected in the shortest possible time in the interests of economy and efficiency.

There is one more point with regard to the revenue from roads. The revenue from roads has increased from Rs. 62,114,000 in 1951 to Rs. 135,711,000 in 1961,—that is an increase of over 100 per cent. in 10 years—whereas the expenditure on roads has dropped from 23 per cent of revenue from roads in 1951 to 19 per cent of revenue from roads in 1961. In short, whereas the revenue from roads has more than doubled itself from 1951 to 1961, the expenditure on roads has been reduced by 4 per cent of the total revenue from roads. In addition, the vehicle registration in 1951 was 64,864 whereas in 1961 it was 142,239. You must also take into account the fact that there are today heavy vehicles, especially during the last 5 to 10 years, belonging to the Irrigation Department, Land Development Department, Public Works Department, etc., using our roads which are really not meant for the use of such heavy vehicles.

Before I conclude, I must say a word about the politics and the policies of my friends in the U. N. P.

The Coalition Government is pledged irrevocably to the establishment of a socialist society. The stage has now been set for the political co-operation of the workers and the peasants.

The United National Party, as I said earlier, is a political instrument of the capitalist classes. We do not blame them when they defend the tea estate owners and when they defend the landlords because they are carrying out their political tasks. But today, after the formation of the Coalition Government, they are on the horns of a dilemma. They are living in a state of fear and bewilderment. They have to face the stark fact of political defeat and possible political oblivion.

The formation of the Coalition Government was opposed by all reactionaries in the country, particularly the United National Party who tried the policy of the colonialists, *divide et impera*. They want to divide and rule and try the same tricks again. Before the formation of the Coalition Government, they tried to set the S. L. F. P. against the L. S. S. P. and the Leftists against the S. L. F. P. Again they are trying the same methods in this House. One cannot forget that during those critical days when the workers, the peasants, the middle classes, the school-teachers and all progressive elements of this country were anxiously and enthusiastically waiting for the formation of the Coalition Government, all the reactionaries or supporters of the Right wing parties—some of them the leaders of the Federal Party and others the supporters of the United National Party like the former bus magnate Sir Cyril de Zoysa, the former Minister of Justice of the United National Party, Sir Lalitha Rajapakse—tried their level best by various methods to mislead the people, to mislead the country and prevent the formation of this Coalition Government. The capitalists, the monopoly press and the reactionaries got together and tried to prevent the coming together of the progressive forces. But thanks to the brave stand taken by the Hon. Prime Minister and by the leaders of the L.S.S.P., at the request of the toiling masses of this country, the Coalition Government was formed in spite of all the obstacles and in spite of all attempts to prevent its formation.

I would like to ask the U. N. P. what is going to be their solution if they come to power. I have no doubt that the people of this country will not go back on the road that they had taken in the year 1956. Certain radical changes have been brought about and further changes in the economic sphere would be brought about in the near future. The stage was set for the radical economic changes by the formation of the Coalition Government on the 11th of

பிசுப்சன கெப்டிபன் பண, 1964-65

—தேவன வர கியித

[சுரு வத்தி ஒனவர்கெ]

June this year. If the U. N. P., by some miracle, comes back to power, whom are they going to rest on for support? The working classes of this country will not support them; the peasants of this country will not support them; nor will the middle classes of this country support them.

சி. சி. லண்டன் மெ. (கெரன்னை)
(திரு. எம். டி. பண்டா—ஹங்குராங்கெத்த)
(Mr. M. D. Banda—Hanguranketa)

Have the elections.

சுரு வத்தி ஒனவர்கெ

(கெளரவ சம்ஸி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewar-dene)

They will have to depend on the support of the big estate owners, the company owners, and the agency houses. Those are the people. And they will have to rule with the mailed fist. The only way in which the U. N. P. can rule this country is by the establishment of a dictatorship—of a semi-fascist dictatorship—in this country. That is the only way they can rule this country.

சி. சி. லண்டன் மெ.

(திரு. எம். டி. பண்டா)

(Mr. M. D. Banda)

That is the only way you are going to rule.

சுரு வத்தி ஒனவர்கெ

(கெளரவ சம்ஸி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewar-dene)

That is the only way you can rule this country. We are working with the co-operation of the toiling masses of this country. We have no necessity, no desire, for any form of dictatorship. If the U. N. P. comes back to power, within a very short time you will see in this country a Government of the type you find in South Vietnam, South Korea, Latin American countries and Formosa—pocket states of that type. Ceylon will be a pocket state in the hands of foreign imperialists. That is the

only way that the U. N. P. can rule this country. They have no economic answer to the problems of this country, they have only a political answer. Their political answer is the establishment of a dictatorship. They might come to power by the usual methods—even that I doubt very much—which are large-scale bribery, mass impersonation and intimidation. Why is the hon. Member laughing? I have experienced that.

சுருவரண கெப்டிபன் சார். டி. சில்டர்

(டொக்டர் கொல்வின் ஆர். டி. சில்டர்)

(Dr. Colvin R. de Silva)

I have experienced the case of people crossing the Floor in order to save their brothers in the time of D. S. Senanayake—a co-operative inspector, a brother of a Member of the House.

கே. கெரன் மெ.

(திரு. கே. கெரன்)

(Mr. K. Herath)

I beg your pardon. On a point of personal explanation: I never had a brother who was a co-operative inspector, nor was I ever involved in such an incident.

சுருவரண கெப்டிபன் சார். டி. சில்டர்

(டொக்டர் கொல்வின் ஆர். டி. சில்டர்)

(Dr. Colvin R. de Silva)

If the cap suits him he is free to put it on!

கே. கெரன் மெ.

(திரு. கே. கெரன்)

(Mr. K. Herath)

He made a personal allegation.

சுருவரண கெப்டிபன் சார். டி. சில்டர்

(டொக்டர் கொல்வின் ஆர். டி. சில்டர்)

(Dr. Colvin R. de Silva)

Something is pricking his conscience, not mine.

சுரு மன்றத்தினாபரண

(கெளரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

He has no conscience to be pricked!

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(டொக்டர் கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

I quite agree.

ශ්‍රී චම්ලි ගුණවර්ධන

(கௌரவ சம்மளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

I can remember instances. I have not forgotten the past. I do not like to refer to the long past. What happened in Dedigama a long time ago?

ඩී. ඩී. ආර්. ගුණවර්ධන මහ.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

In 1936.

ශ්‍රී චම්ලි ගුණවර්ධන

(கௌரவ சம்மளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

Yes, in 1936, as the hon. Member for Avissawella (Mr. D. P. R. Gunawardena) points out. We are aware of these things. We were together during this period. I can remember working for the elections in the year 1936 in Ruwanwella and Avissawella where people were even frightened to talk to us. I went with a number of people from Panadura. We were taken there by the hon. Member for Panadura (Mr. Leslie Goonewardene). We stayed there for a few days. It was very difficult for us to work there. All the supporters of the feudalists, the capitalists, were backing their candidate, Mrs. Adeline Molamure, a staunch right-winger, a conservative and supporter of the United National Party. We had to work with great difficulties. There were people who did not like to see us in their houses. There were even boutique-keepers who were frightened. People were frightened to get into a car carrying a red flag or to carry a card with the photograph of Dr. N. M. Perera. But we went on working and we happened to note that they had the flag of Mrs. Molamure outside their houses and the photograph of Dr. N. M. Perera inside.

There were other similar elections. We had to fight the famous battle of Balangoda. I can never forget Mirigama; I never saw such a large concentration of motor vehicles. People from Cinnamon Gardens including women in their big limousines flooded the place on the day before the election. They stormed the place with a view to intimidating the poor, innocent voters of Mirigama. They were all thunder-struck by the large number of vehicles carrying green flags and portraits. There were women dressed in all their paraphernalia, with all their rouge and lipstick. The purpose was to intimidate the voters, to show them that they had no chance against such a powerful army.

I can remember what happened at the end of the elections. These so-called educated women of Cinnamon Gardens—I take full responsibility for this statement because I was present at the time—even hooted at us from their cars at the end of the day. They were so confident of victory. They hooted at us in a way you would expect of notorious thugs from a place like Mariakadde. That is the way they behaved when they were supporters of the United National Party, the party which now says that they are the custodians of national morality. The U. N. P. has no right to complain about thuggery and intimidation when they themselves resorted to the same tactics and would resort to it now if they have the power. Have you forgotten Gampola? What happened in Gampola? There was mass intimidation. I do not want to mention names. Then what happened in Colombo South?—[Interruption]. There were impersonation factories. Sir, we have heard of factories of various types—

ඒ. රත්නායක මහ. (වත්තේගම)

(திரு. ஏ. ரத்னாயக்க—வத்தேகம)

(Mr. A. Ratnayake—Wattegama)

We have learned from you.

விசாரணை கைமுறைப் பணம், 1964-65

—தேவன் வர கியதே

சுரு வுமே லுனவர்தன

(கௌரவ சம்மளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

That is not my opinion. That is the opinion of a judge of the Supreme Court which you hold in the highest esteem, the highest tribunal for the U. N. P. in the country, one institution which is sacrosanct and which is supreme so that you cannot afford to differ or challenge. It is the decision of a judge of the Supreme Court, a decision of an election judge that there was large-scale impersonation by the U. N. P. candidate. They are impersonation factories. [Interruption].

சுருவரைய கௌமேலின் ஸ்டீ. டி. சிலுவா

(டொக்டர் கொல்வின் ஆர். டி. சிலுவா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

The factories they put up during their regime.

சுரு வுமே லுனவர்தன

(கௌரவ சம்மளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

They were the factories they put up with all the money at their command from 1947 to 1956, when they were ignominiously defeated.

சி. பி. ஸ்டீ. லுனவர்தன மஹ.

(திரு. டி. பி. ரு. குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

That man was never made the Chief Justice of Ceylon.

சுருவரைய கௌமேலின் ஸ்டீ. டி. சிலுவா

(டொக்டர் கொல்வின் ஆர். டி. சிலுவா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

That was the U. N. P. reward.

சுரு வுமே லுனவர்தன

(கௌரவ சம்மளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

Now they talk of political interference in the judiciary. I do not want to talk much about them. I have also been one of the victims of political interference when I was charged during the hartal. However, I was acquitted after the preliminary inquiry. My good Friend, the hon.

Member for Dehiwala-Mt. Lavinia (Dr. Colvin R. de Silva), was the leader of the lawyers who defended me; there were some others. Some of them are today in the other House. One of them is the Ambassador in Cairo. There were hon. Senator la Brooy, Eardley Perera and several others. I cannot remember all the names of those who defended me. I was acquitted. But, immediately after my acquittal, without any police appeal, a very respected gentleman, the then Attorney-General—it was in the papers too—called for the report. I do not know whether he had a glance at it even but he straightway committed the case to the District Court. Was that not political interference, I ask? I know that all my enemies in the U. N. P. worked tooth and nail to have me convicted and to have me debarred from practice and also to prevent me from contesting a seat. Of course, in the District Court I was fortunate—even in the U. N. P. there are good men as well as bad men—

சுருவரைய கௌமேலின் ஸ்டீ. டி. சிலுவா

(டொக்டர் கொல்வின் ஆர். டி. சிலுவா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

Hear, hear.

சுரு வுமே லுனவர்தன

(கௌரவ சம்மளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

—that my good Friend, the hon. Member for Negombo (Mr. T. Quentin Fernando), was the presiding judge. [Interruption]. He was not in the U. N. P. then; he was not in politics then.

பி. ரத்னாயக மஹ.

(திரு. ஏ. ரத்னாயக்க)

(Mr. A. Ratnayake)

He was a good judge.

சுரு வுமே லுனவர்தன

(கௌரவ சம்மளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

I was discharged even without the defence being called. That clearly shows there was no justification for having got me committed after the

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

original acquittal. They talk of bribery and corruption. The hon. Member for Nikaweratiya (Mr. K. Herath) referred to various charges of bribery and corruption. Have they forgotten what happened to certain members of the Colombo Municipal Council? Have they forgotten the M. W. H. de Silva Commission?

ඩඩ්ලි සේනානායක මයා.

(திரு. டட்ளி சேனநாயக்க)
(Mr. Dudley Senanayake)

They were disqualified.

ශ්‍රී චමේලි ගුණවර්ධන

(கௌரவ சம்மளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

Nine members were found guilty of bribery and corruption. All of them were members of the United National Party

I am proud to say on the Floor of this House that not even an allegation, not even the shadow of an allegation, was made against a single Leftist member. They, of course, tried their best to get bogus allegations made against the members of the L. S. S. P. in particular.

එ. රත්නායක මයා.

(திரு. ஏ. ரத்நாயக்க)
(Mr. A. Ratnayake)

What about the Thalgodapitiya Commission?

ශ්‍රී චමේලි ගුණවර්ධන

(கௌரவ சம்மளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

I am coming to that. As I was saying, not even the shadow of an allegation was made against the Leftist members.

Sir, the Municipal Council has a scheme for granting relief to poor people to meet the expenses connected with a funeral up to a maximum of Rs. 300, and one of the allegations made against one of the members of the Municipal Council I referred to earlier was that he had got what is called a "cut" of Rs. 150 out of Rs. 300 in a case where such relief had been granted.

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා. (කඹුරුපිටිය)
(திரு. பேர்ஸி விக்ரமசிங்ஹ—கம்புறுப் பிட்டிய)

(Mr. Percy Wickremasinghe—Kamburupitiya)

පිං පඩියටත් ගෙනවා.

ශ්‍රී චමේලි ගුණවර්ධන

(கௌரவ சம்மளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

දුප්පතාගෙ පිං පඩියටත් ගෙනවා.

Sir, bribery and corruption is bad, but this type of thing is the worse; it stinks. And that person, I think, is back in the Municipal Council as a member.

ඩඩ්ලි සේනානායක මයා.

(திரு. டட்ளி சேனநாயக்க)
(Mr. Dudley Senanayake)

No.

ශ්‍රී චමේලි ගුණවර්ධන

(கௌரவ சம்மளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

Why not? I know his wife was put forward as a candidate by the United National Party.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(டொக்டர் கொல்வின் ஆர். டி சில்வா)
(Dr. Colvin R. de Silva)

Perhaps she did not know of the Rs. 150!

ශ්‍රී චමේලි ගුණවර්ධන

(கௌரவ சம்மளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

That is indirect representation. The period of disqualification is over and he is now back in the Municipal Council.

ඩඩ්ලි සේනානායක මයා.

(திரு. டட்ளி சேனநாயக்க)
(Mr. Dudley Senanayake)

No.

ශ්‍රී චමේලි ගුණවර්ධන

(கௌரவ சம்மளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

I am subject to correction there.

விசேஷ கெடுபிசன் பணம், 1964-65

—தேவன வர கியபிம

கி. பி. ஃபர். ஒனவர்டென மஹ.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

No, he is not a member.

செ. வத்தி ஒனவர்டென

(கௌரவ சம்மளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

The U. N. P. in its heyday had its contact men. They had their contact men round the House. I do not want to mention names. Some of them are not living now; the leader of that gang of men is not living, and it will not be fair to mention names.

We of the L. S. S. P. had to fight against heavy odds at elections and by-elections. Actually one might say that the U. N. P. ruled not from 1947 but from 1931. The same set of people carried on from 1931. It was the same set of people, whether they called themselves Independents or members of the Ceylon National Congress. I think the hon. Member for Avissawella (Mr. D. P. R. Gunawardena) agrees with me. It was really a continuation of the same persons.

They formed the Ceylon National Congress and later there was formed the United National Party. The hon. First Member for Colombo South (Mr. J. R. Jayewardene) entered the National Congress. People thought he was progressive at that time, so much so that I invited him to a meeting at Kalutara. I do not know whether he remembers the occasion. The meeting was held at Gnanodaya College in 1940, and on that occasion he paid a tribute to the L. S. S. P. At that time our leaders were in jail—the hon. Member for Avissawella, the hon. Member for Dehiwala-Mt. Lavinia (Dr. Colvin R. de Silva), the hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera) and the hon. Member for Bulathsinhala (Mr. Edmund Samarakkody). They were in jail and the hon. Member for Panadura (Mr. Leslie Goonewardene) was on party orders working underground. And I can remember the hon. Member for Colombo South paid a tribute to

the Lanka Sama Samaja Party as the only party that was waging the fight against British imperialism.

செ. ஃபர். டீயவர்டென மஹ. (தஞ்ஞ
கோலம்பு பல்லுவன மனத்ரி)

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன—கொழும்புத்
தெற்கு முதலாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. J. R. Jayewardene—First Colombo South)

We moved for their release, and the Communist Party opposed it.

செ. வத்தி ஒனவர்டென

(கௌரவ சம்மளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

That, of course, I do not know. You will have to settle it with my Friends in the Communist Party.

செ. ஃபர். டீயவர்டென மஹ.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

The representatives in the Congress, in this House—

கி. பி. ஃபர். ஒனவர்டென மஹ.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

That is right. They were for keeping us in.

செ. ஃபர். டீயவர்டென மஹ.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

But we were for their release. We went to see them in jail. We moved Resolutions in this House and in the Congress, and it was the Communist Party who opposed it.

ஃபர். கெல்வின் ஃபர். டி. சில்வா

(டொக்டர் கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

It shows that many people have had an unregenerate past.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

ශ්‍රී චම්ලි ගුණවර්ධන

(කෙළරාව සමූහි குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

As the hon. Member for Avissawella mentioned, their leader, the late Mr. D. S. Senanayake, never moved for their release. I can very well remember that because in the Kalutara Urban Council, the only forum we had, every year—I do not know whether the hon. Member for Avissawella would remember it—I moved a resolution demanding the release of the detenus. Within the framework of the legislation then existing that was all we could do, for that was the only forum we had, and we passed those resolutions unanimously. I can remember how subsequently, during the latter stages of the war, there were certain Members like the hon. First Member for Colombo South, even the hon. Member for Dedigama, the then Member for Panadura—he played a very leading part and I must pay him a tribute—and also the then Member for Kandy, the late Mr. George E. de Silva, who certainly played a part in demanding the release of the detenus.

ඒ. රත්නායක මයා.

(திரு. ஏ. ரத்னாயக்க)

(Mr. A. Ratnayake)

All of us.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(டொக்டர் கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

Not you! Not you!

ඒ. රත්නායක මයා.

(திரு. ஏ. ரத்னாயக்க)

(Mr. A. Ratnayake)

Why not? I visited you in jail on more than three occasions.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(டொக்டர் கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

I do not deny that. I always welcomed those visits and I honour all hon. Members who paid us visits.

කපානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Will the Hon. Minister continue his speech after lunch?

ශ්‍රී චම්ලි ගුණවර්ධන

(කෙළරාව සමූහි குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

Yes, Sir.

කපානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

The Sitting is suspended till 2 P.M.

රැස්වීම ඊට අනුකූලව තාවකාලිකව අත්සිටුවන ලදීත්, අ. හා. 2 ට කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපති තුන්පත් අයි. ඒ. කාදර් මහතාගේ සභාපතිත්වයෙන් තාවකාලිකව පවත්වන ලදී.

ශ්‍රී චම්ලි ගුණවර්ධන

(කෙළරාව සමූහි குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

Mr. Deputy Chairman, when we adjourned we were going into the history of some of the political parties. Before continuing on that point, I wish to refer to a matter that will concern all Members of this House. As I mentioned earlier, I have appointed a Continuing Committee of Inquiry—a one man committee—to inquire into all allegations of corruption and waste in the Public Works Department. I appeal to all hon. Members, if there are any allegations they want to make of that nature, to send them on to the Committee. I also appeal to the trade unions not to interfere in disciplinary transfers and I am happy to note that when transfers are ordered on disciplinary grounds they generally do not interfere. I am making a similar appeal to hon. Members and I am sure they will respond.

When we adjourned we were talking of the political past of hon. Members of this House. If I may be permitted, I would like to mention that I joined the Lanka Sama Samaj Party in the year 1937. Before I joined the Lanka Sama Samaj Party,

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[෧෫ වම් ශතවර්ෂය]

in the early thirties I was attracted by the speeches made in the first State Council by the late Mr. S. W. R. D. Bandaranaike when I was a student at St. Thomas' College, Mount Lavinia. Subsequently, with the arrival of the Sama Samaj leaders and particularly with the entry of the hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera), who was at that time the hon. Member for Ruwanwella, and the hon. Member for Avissawella (Mr. D. P. R. Gunawardena), I became attracted towards the Lanka Sama Samaj Party.

It will make very interesting reading and I think all hon. Members of this House should try and read the speeches which were made by the two hon. Members during that period in the second State Council. I think a good amount of even the social legislation of today is due to the foundation that was laid during that period.

I can remember the hon. Member for Yatiyantota used to come prepared on practically every subject that came up before the House. The hon. Member for Avissawella generally reserved his voice for the bigger occasions. They made a very distinct contribution not only to the debates but to the public life of this country, to the welfare of the working people and to the advancement of the socialist movement. I think all students of history and of politics and all politicians would do well to read those speeches. I can remember, during that period when the State Council was sitting, as I got up in the morning the first thing I used to do was to go through the proceedings, particularly the speeches of the two hon. Members. Later they were joined by the hon. Member for Hambantota (the late Mr. D. M. Rajapaksa) who also made, in his own way, a contribution to the socialist movement. I can remember at that time that, though the party had just been formed and the representation in the State Council was small, their influence on the country at large was quite out of proportion to their re-

presentation in the State Council. Quite comparable with the present situation.

I can remember the occasion when as a result of propaganda carried on against the second world war—which we characterized as an imperialist war—even the hon. Member for Dedigama, now the hon. Leader of the Opposition, on one occasion voted against the granting of funds for the war. He voted with the hon. Members for Yatiyantota and Avissawella. Subsequently he withdrew from that position and went on to support the imperialist war effort.

I am referring to the past because the past will help hon. Members to judge the protestations of the U.N.P. with regard to their so-called faith in and their allegiance to the democratic process. Those were times when it was difficult even to hold public meetings. Some hon. Members might recall the famous meetings at Bulathkohupitiya and Homa-gama where there were even stabbing incidents. The reactionaries got together and attempted to smash the L.S.S.P. and prevent it from holding meetings but the L.S.S.P. fought back and the meetings were held and the movement carried on.

There is talk of interference with the course of justice. There are so many ways of interfering with the course of justice. I think the worst form of interference with the course of justice is the framing of false charges against a person. I have been "framed" on two occasions—on both occasions by supporters of the U.N.P. On the first occasion the U.N.P. had not been formed but the right-wing conservative elements were there; they were the people who subsequently formed the U.N.P.

In the course of a strike of urban council labourers there was a false charge framed against me of criminal intimidation by a former bus magnate, a wellknown personality. He specializes in framing false charges—particularly in framing false charges of criminal intimidation. Mr. Deputy Chairman, with your wide experience in the courts, you know how easy it is to prove a

விசேஷ கௌரவ உறுப்பினர், 1964-65

—தேவன் வர் கிஷித்

charge of criminal intimidation. One man says something, another man corroborates, and the accused is convicted. I was fortunate and was fined only Rs. 10. Not so the hon. Member for Avissawella who got three months' rigorous imprisonment which disqualified him from standing for elections for seven years. In that charge too the same person had a hand.

In that case I was defended by no less a person than Mr. Advocate Nadesan ably assisted by the former Member for Ambalangoda, Mr. P. H. W. de Silva. They did their best but I was convicted. I really think it was a political conviction. At that time the war was on and even the fact that I was wearing a red tie was sufficient to convict me. Later on I met the judge who tried me—he had already retired—and he told me that he had grave doubts with regard to the evidence in that case and was extremely sorry that he had convicted me. The political climate was such at the time that he had no alternative but to convict me.

Again I was “framed” during the *hartal* of August 1952, to which I must refer because today we are on the eve of celebrating the eleventh anniversary of that *hartal*, which was organized by the L. S. S. P., the Communist Party and I think the V. L. S. S. P. In that case I referred to the fact that there was interference by certain officials with regard to my case. I was acquitted in the lower court but was committed again. There were other forms of interference too. Hon. Members who are not aware of the facts of that case might be surprised to hear that a person holding a very high position in this House today was the gentleman who prosecuted me in that case—I refer to Mr. Sam Wijesinha who is now being trained or groomed for the post of Clerk of the House. He was a very fair prosecutor, as Crown Counsel are expected to be, in spite of the fact that the U. N. P. was in power, and that the U. N. P. did its level best to have me convicted at all costs; they even sent a petition against Mr. Wijesinha that

he was a schoolmate of mine and should not have been allowed to prosecute.

சே. ஸார். சீயவர்தன மஹா.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

Must be your opponent!

செ. சிவசுப்ரமணியம்

(கௌரவ சம்மளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

Yes, the petition was sent by my opponent but the charge was framed against me by the U.N.P.

சே. ஸார். சீயவர்தன மஹா.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

Not by the party!

செ. சிவசுப்ரமணியம்

(கௌரவ சம்மளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

The charge against me was such that I could have been sentenced to death. It is very easy for the hon. First Member for Colombo South (Mr. J. R. Jayewardene) to laugh, but under the Emergency regulations I could have been sentenced to death. One of the charges was criminal house trespass.

சி. ம. பாலசுந்தரம் (கோப்பாய்)

(திரு. எம். பாலசுந்தரம்—கோப்பாய்)

(Mr. M. Balasunderam—Kopai)

There were no Emergency regulations then.

செ. சிவசுப்ரமணியம்

(கௌரவ சம்மளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

Why not?

சி. ம. பாலசுந்தரம்

(திரு. பாலசுந்தரம்)

(Mr. Balasunderam)

There was the Ordinance but no regulations.

பிஸ்சன கெடுபிதர் பன, 1964-65

—தேவன வர கியபித

சுரு வபித ஸுனவர்தன

(கௌரவ சமஸி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

I think the hon. Member has now forgotten the *hartal*. I do not blame him because we never expected any support for the *hartal* from the Federal Party then; if at all, during the *hartal* they would have been on the other side of the barricade.

An Emergency was proclaimed and along with the Emergency there were a number of regulations. I am certain that the penalty for a number of offences under the Emergency regulations was death, and one such offence was house trespass. Fortunately, the Attorney-General's Department gave a ruling in my favour in that the *Gazette* notification was proclaimed at about 2.45 p.m. and the offence I was alleged to have committed took place at about 12 noon, so it just happened that I had to be charged under the Penal Code.

சுரு. ஸுரு. சீயவர்தன மய.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

So it helped you!

சுரு வபித ஸுனவர்தன

(கௌரவ சமஸி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

Quite accidentally! I was acquitted and my enemies could not have their purpose served. I do not know whether their memories are so short. They tried to pay off their political enemies not only outside this House but even inside it. In the Second Parliament they laid a charge against the hon. Member for Bulathsinhala (Mr. Edmund Samarakkody) and the hon. Member for Galle (Dr. W. Dahanayake). And what was the charge? A frivolous charge of having gone and occupied your Chair momentarily when there was no one in the House. It was occupied by Sir Albert F. Peries, the hon. Member for Nattandiya. It was a matter that could have easily been settled here

by the Members of the House. If there is any remissness of the part of any Member of the House it is our duty to deal with it here and not to refer it to a third party, an outside tribunal. It was a well known fact in the Lobby that Sir John Kotelawala was boasting "I will get them two years R.I." The matter was being adjudicated by a tribunal somewhere else and Sir John was boasting that he would get them imprisonment. I will challenge any hon. Member to deny what I say.

சுரு. ஸுரு. சீயவர்தன மய.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

He is not here.

சுரு வபித ஸுனவர்தன

(கௌரவ சமஸி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

But there are Members here who are aware of it.

சுரு. ஸுரு. சீயவர்தன மய.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

How do we know?

சுரு வபித ஸுனவர்தன

(கௌரவ சமஸி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

Anyhow, on that occasion too they failed. I am saying all this because it is not for the United National Party and their supporters to lay the charge of interference with the course of justice, for they too did it as far as they could. My good Friend the hon. First Member for Colombo South (Mr. J. R. Jayewardene) knows it very well.

மலேசுந் தரதி மய.

(திரு. பாலசுந்தரம்)

(Mr. Balasunderam)

If they did it are you going to do it yourselves?

விசேஷக் கமிட்டி பணம், 1964-65

—தேவன் வர கியமீ

செ. வெ. சி. குணவர்தன

(கௌரவ சம்பளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

We will certainly not interfere. We only want to see that the laws passed by this Parliament are carried out. We do not want any obstruction and will not tolerate any as regards laws that are passed in the interests of the people of this country.

செ. வெ. சி. குணவர்தன

(திரு. பாலசுந்தரம்)

(Mr. Balasunderam)

You must know how to pass laws within the Constitution.

செ. வெ. சி. குணவர்தன

(கௌரவ சம்பளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

Maybe within the Constitution laws have to be passed, but laws must be observed in that spirit. There are some people, certain officials and others, who, even after the laws are passed, do not give the correct interpretation and who are so conservative that they are against any change, like their opposition to the Paddy Lands Act. I can say from my experience that a number of cases under the Paddy Lands Act failed because even the prosecuting Crown Counsel, I am sorry to say, had not their heart in the Paddy Lands Act. With regard to murder cases they would study their brief and come to court, but in these cases they did not prosecute with that same enthusiasm. They say that the judiciary and the legal profession are slow to change. I suppose that must be so in this country too.

Before I conclude I would like to say one word with regard to the ultra-leftists. It must be remembered that there are different roads to socialism in the world. In every country it will not take the classical turn that took place in Russia, for instance. Marxism is not a dogma, it is a guide to action. Various countries have chosen different roads

but the ultimate objective is the establishment of a socialist society. You have the case of Cuba, Yugoslavia, Nigeria and Egypt. No one can say with any degree of certainty what road should be taken by a particular country. It all depends on the strength of the working class, of the peasantry in the country or the relative forces, and various other factors. Dogmatism and rigidity, are both dangerous and foolish. I would, therefore, appeal to those hon. Members; I am sure they would soon realize that everything cannot be according to what is laid down in the books; nor did the authors of those books ever intend to lay down a particular line of action for every country and every situation.

Sir, I have just been sent a note—I do not know the facts of the case and I do not want to refer to it—which states that the U. N. P. attempted to have a person declared a lunatic wrongfully.

செ. வெ. சி. குணவர்தன

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

The U. N. P. ?

செ. வெ. சி. குணவர்தன

(கௌரவ சம்பளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

According to this note, the U. N. P. tried to have one Miss Maduwanwela declared a lunatic in order to get her wealth for Lady Molamure.

செ. வெ. சி. குணவர்தன

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

He is a lunatic if he believes that.

செ. வெ. சி. குணவர்தன

(கௌரவ சம்பளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

I do not know the facts.

செ. வெ. சி. குணவர்தன

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

So, do not read notes sent to you. You are taking part in an important Debate, not behaving like a lunatic.

பிசுரீகன கெபுமெய் பன, 1964-65

சுரு வமேலி ஸுனவர்தன

(கெளரவ சமீளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

I do not know why the hon. First Member for Colombo South is so upset about this unless there is some truth in the allegation.

சே. ஸுரீ. பீயவர்தன மய.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

What is the allegation ?

சுரு வமேலி ஸுனவர்தன

(கெளரவ சமீளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

The allegation is that there was interference in the course of justice.

சே. ஸுரீ. பீயவர்தன மய.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

Are you making the allegation ?

சுரு வமேலி ஸுனவர்தன

(கெளரவ சமீளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

No, I am not making the allegation.

சே. ஸுரீ. பீயவர்தன மய.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

Then, shut up.

சுரு வமேலி ஸுனவர்தன

(கெளரவ சமீளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

I am not going to shut up for you.

சே. ஸுரீ. பீயவர்தன மய.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

Not for me ; but if you are not making the allegation you shut up.

—செவன வர கியலி

சுரு வமேலி ஸுனவர்தன

(கெளரவ சமீளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

I can continue as long as I want, and the only person who can ask me to shut up is the person occupying the Chair, not you.

I do not want to refer to further matters ; I can if I wish to, but I do not want to. We know the past of the U. N. P. We know their present plight. They were unable to develop the country from 1947 to 1956. They failed miserably and the masses rejected them. They tried their best to prevent the getting together of the progressive forces on every occasion since 1956 ; they tried particularly in 1960 ; they tried again before the formation of the Coalition Government. Now they are isolated from the masses. That isolation is complete.

Now they have thought of another alternative : they are trying to divide the parties in the Coalition, trying to drive a wedge into the Coalition Government by setting up the S. L. F. P. against the L. S. S. P., and the L. S. S. P. against the S. L. F. P. They are bankrupt of any other methods, any other weapons, and that is the only one they can think of, they could use. But I do not think that apart from the capitalists and their supporters, who are always with them and will continue to support them, anybody else will support them.

They always talk of their large voting strength. Naturally there are the estate owners ; there are the factory owners ; there is Ruskin Fernando of Velona fame and various people like him who compel people to vote for them—people who have no alternative but to support them for fear of dismissal. So on paper they have a fair voting strength, but that does not reflect the will of the people of this country. I can give you a classic example. In 1952 the U. N. P. was returned with a very large majority. After the formation

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

of the Government we held a meeting at the Galle Face Green. Huge crowds turned up—a mammoth crowd. It was presided over by the late Mr. S. W. R. D. Bandaranaike. In the 1952 elections it appeared to be a landslide for the U. N. P. Immediately after the elections, within a week of the formation of the Government, we had a huge meeting on Galle Face Green. Could any party that had really been rejected by the people have had such a massive meeting? I would say that that was a clear indication that other methods had prevailed.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

Hora vote.

ගරු චම්ලි ගුණවර්ධන

(கௌரவ சம்மளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

Of course, their election was not a popular election. They cannot laugh when you say *hora vote*. That showed one thing only—that the popular will was not with them. They did not get their majority on a really popular vote. That is all I have to say against the United National Party.

In conclusion I would say that we are confident that with the formation of the Coalition Government, the forward march of the toiling people of this country towards a socialist society will have momentum, direction, and fulfilment.

අ. හා. 2.28

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.

(திரு. பேர்ணி விக்ரமசிங்ஹ)

(Mr. Percy Wickremasinghe)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මීට පෙර කථා කළ අපේ රජයේ වැඩ පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමා තම කථාවෙන් වැඩි කාලයක් මිඩංගු කළේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ඉතිහාසය කියන්නටයි. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ඉතිහාසයත්, ලංකා සමසමාජ පක්ෂයේ ඉතිහාසයත්, ශ්‍රී ලංකා නිදහස්

පක්ෂයේ ඉතිහාසයත් අපි කවුරුත් වගේ දන්නවා. ඒ සම්බන්ධයෙන් මහජනයාටත් දැන් හොඳ අවබෝධයක් තියෙනවා. අවුරුදු 27 ක පමණ කාලයක් තිස්සේ දේශපාලන භූමියේ නොයෙකුත් සටන්වල යෙදී, පීඩා විඳින ජනතාව වෙනුවෙන් හිර බත් පවා කා තිබෙන එතුමා ඇතුළු අනිකුත් අය—ගෙන් අපි බලාපොරොත්තු වන්නේ—ඒ අයට දැන් රජයේ බලතල ලැබී තිබෙන නිසයි, මා මෙසේ කියන්නේ—තමතමන් ගෙ සම්පූර්ණ ශක්තිය යොදා මේ රටේ තිබෙන දූෂණ නැති කොට මහ ජනතාවට සෙනෙක් ලබා දීමයි. ඉදිරියේදී ඒ අන්දමට වැඩ කරන ලෙසයි, අපි එතුමන්ලගෙන් ඉල්ලා සිටින්නේ.

මේ වර අයවැය ලේඛනය ගැන යමක් කියන්න මා අදහස් කරනවා. විශාල බුද්ධියක් ඇති කෙනෙකු හැටියට, අර්ථ ශාස්ත්‍රය පිළිබඳ විශේෂඥයකු ලෙස ගෞරව ලැබූ කෙනෙකු හැටියට, ප්‍රසිද්ධියක් උසුලන යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) කෙරෙහි, ඒ කියන්නේ අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා කෙරෙහි මෙම අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කරන්න පෙර රටේ මහජනතාව විශාල බලාපොරොත්තු ඇති කරගෙන සිටිය. මෙම අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කරන විට වෙනදා මෙන් වෙළෙන්දන් ලඟ තිබුණු බඩු කළුකඩේට ගියේ නැහැ. කළුකඩකාරයන් ලඟ තිබුණු බඩු බොහොමයක් එළියට ඇදී ආවා. මහජනයා බලාපොරොත්තු වුණු තරම් සෙනෙක් ඒ අයට මෙම අයවැය ලේඛනයෙන් ලැබුණේ නැහැ. ඒ බව ඉතා කණගාටුවෙන් මතක් කරන්න ඕනෑ. අමුතු ක්‍රමයකින් අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කළ හැටියටයි, මහජනයා පිළිගෙන තියෙන්නේ. මහජනයා එතරම් දුරට තමන්ගේ දේශපාලන අදහස්, දේශපාලන හැඟීම් මෙම අයවැය ලේඛනයට අනුව වෙනස් කරගෙන නැති බව ගම්බඳ කොට්ඨාශයක් නියෝජනය කරන මන්ත්‍රීවරයකු හැටියට මට කියන්න පුළුවනි.

ප්‍රවාහණ කටයුතු පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමා ඊයේ පැය 2 ක් පමණ වේලා මෙම සභාව අමතා කථා කළා. වරායේ 25,000 ක් පමණ කම්කරුවන් වැඩ කරන බව කී එතුමා ඔවුන් විඳින දුක පැහැදිලි ලෙස ප්‍රකාශ කළා. ඒ කම්කරුවන්ට තිසි වේලාවට

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[පර්සි වික්‍රමසිංහ මහා.]

ආහාර ලැබෙන්නේ නැති වගත්, ඔවුන්ට වැසිකිළි පහසුව පවා නැති බවත්, ඔවුන් ඉතා අමාරු තත්ත්වයකින් සේවය කරන බවත් අපද පිළිගන්නව. එසේම වෙනත් අංශවල කම්කරුවන්ද වැඩ කරන්නෙ ඉතා දුෂ්කර තත්ත්වයන් මධ්‍යයේ බව එතුමා කීවා. එම අදහස් අපින් පිළිගත්තව. වරාය කම්කරුවන් ණය බරින් මිරිකී සිටිනව. එම ණය බරින් මිදීම සඳහා ඔවුන්ට ආධාර දීමේ වැඩ පිළිවෙළක් එතුමා සකස් කරගෙන යන බව කීව. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ප්‍රගතිශීලී අදහස් ඇති මන්ත්‍රී වරුන් එවැනි යෝජනාවලට සැම අතින්ම සහයෝගය දෙනව ඇති.

මා මෙම අවස්ථාවේදී එක්තරා කරුණක් රජයට මතක් කර දෙන්න කැමතියි. මේ රටේ ආර්ථික තත්ත්වය සිටුවන්නෙ කම්කරුවන් පමණක් නොවෙයි. ඔවුන්ට සහයෝගය දක්වමින් ඔවුන්ගේ තත්ත්වයෙන්ම වැඩ කරන තවත් කොටසක් සිටි තව. එනම් ගම්බද ගොවි ජනතාවයි. මෙම අයවැය ලේඛනයෙන් ගම්බද සාමාන්‍ය ගොවි ජනතාවගේ යහපතට, විමුක්තියට, ඉදිරිපත් කර තියෙන්නෙ මොනවද? එතුමාගේ අයවැය ලේඛනයෙන්, සහතික මිල ක්‍රමය යටතේ නිෂ්පාදනය කරන මිරිස්, ලුණු යනාදී දේවලට ශත ගණනක් වැඩි කර තිබෙනව. ඒව වගා කරන අය සියයට හයකට, අටකට වඩා නැහැ. විශාල ගොවි සංඛ්‍යාවක් සිටින්නෙ එම අංශයේ නොවෙයි. මෙරට ප්‍රධාන ආහාරය නිෂ්පාදනය කිරීමෙහි, එනම් වී නිෂ්පාදනය කිරීමෙහි යි විශාල ගොවීන් සංඛ්‍යාවක් තිරතව සිටින්නෙ. ගොවීන් වැඩි වැඩියෙන් වී නිෂ්පාදනය කළ විට සිදු වන්නෙ කුමක්ද? පිටරටවලින් අප රටට ගෙන්වන හාල් ප්‍රමාණය අඩු වෙනවත් සමගම විදේශීය විනිමයන් අඩු වෙනව. එම නිසා ඔවුන්ගේ තත්ත්වය උසස් කිරීම තමුන්ගෙන් සෙලාගෙ යුතුකමක්. ගොවීන්ගේ ආර්ථික තත්ත්වය උසස් කිරීමේ පරමාර්ථයෙන් එදා අවිස්සාවේල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මහා.) ඉදිරිපත් කළ කුඹුරු පණත කප්පාදු කර එයින් නියම ප්‍රයෝජන ලබන්න බැරි වන ආකාරයට කටයුතු කරනව. නමුත් ඒ මගින් සුළු වශයෙන් හෝ සහනයක් ගොවීන්ට ලැබී

තියෙනව. එම නිසා ගොවීන්ගේ අයිතිය ආරක්ෂා වී තියෙනව. පසුගිය දවස්වල ඉදිරිපත් කරන ලද සංශෝධනවලින් ගොවීන්ගේ ආරක්ෂාව පෙරටත් වඩා ලැබී තිබෙනව. එහෙත් ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ගෙන් අප දැන් ඉල්ලා සිටින්නෙ තවත් දෙයක්. මොකක්ද ඒ? වයස අවුරුදු හැටක් පමණ වන තෙක් ගොවිතැනේ යෙදීමෙන් පසු ගොවියන් මහල්ලෙකු වෙතව. එතකොට ඔහුට තව දුරටත් ගොවි තැනේ යෙදෙන්න බැරි අවස්ථාවක් පැමිණෙනව. එවැනි තත්ත්වයකට පැමිණීම ස්වාභාවිකයි. අන්න එදාට එවැන්නෙකුට කොහෙන් නමුත් ආධාර වුවමනා කරනව. දැනට පවතින ක්‍රමයේ හැටියට නම් වයස්ගත වී තව දුරටත් කුඹුරු වැඩ ආදිය කරගෙන යාමට බැරි තත්ත්වයක් ඇති වුණාම ඒ ගොවියට කිසිම ආධාරයක් ලැබෙන්න මඟක් නැහැ. රජයේ සේවකයට විශ්‍රාම වැටුපක් ලැබෙනව, වයස්ගත වී විශ්‍රාම ගියාම. රජයේත් පෞද්ගලික ආයතනවලත් වැඩ කරන කම්කරුවන්ට අර්ථසාධක අරමුදල් ක්‍රමයක් ඇති කර තිබෙන නිසා ඒ අයටත් යම්කිසි ආධාර මුදලක් ලැබෙන මාර්ගයක් සකස් කර තිබෙන බව අපට කියන්න පුළුවනි. එහෙත් ගොවියාට මොන විධියේ වැඩ පිළිවෙළක්ද තිබෙන්නෙ? ගොවියාට කිසිම දෙයක් නැහැ. වැඩ කරන්න බැරි තරමට නාකි වුණාම ගොවියට මොකක්වත් ආධාරයක් ලැබෙන වැඩ පිළිවෙළක් දැනට නැහැ. පුළුවන් තාක් කල් ගොවිතැන් කර වයස හැට පැන්නම පින් පඩියක් ඉල්ලා දෙන මෙන් පළාතේ පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයා ලගට ඇවිත් කියන්නයි වෙලා තියෙන්නෙ. මේ තැනැත්තට ඒ විධියේ තත්ත්වයක් ඇති වීම කනගාටුදායකයි. ඒ නිසා ඔහු ඒ තත්ත්වයෙන් මුදා ගැනීමට වැඩ කිරීම රජයේ යුතුකමක් නොවෙයිද?

ප්‍රවාහණ කටයුතු පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමා කම්කරුවන් ණය බරින් මුදවා ගැනීමට ණය සහනාධාර ක්‍රම ඇති කරනව. ඒක බොහොම හොඳයි. ඒ අනුව ගොවියාටත් සහනයක් ලැබෙන්න ඕනැ. ගම්බද ගොවීන් අද විශාල ලෙස ණය වී සිටිනව. ලොකු මුදලාලිලාගෙනත්, සල්ලි පොළි කාරයින් ගෙනත් අසරණ ගොවි ජනතාව මුදා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

ගැනීමට ණය සහන ක්‍රමයක් ඇති කරනවා නම් හොඳයි. ඒ සමගම ගොවීන්ටත් විශ්‍රාම වැටුප් ක්‍රමයක් හෝ අර්ථසාධක අරමුදල් ක්‍රමයක් හෝ ඇති කිරීමක් අවශ්‍ය බව මතක් කරන්න කැමතියි. ඒ හා සමග තවත් දෙයක් කළ හැකියි. අස්වැන්න ක්‍රමයට හෝ සහතික මිල ක්‍රමයට හෝ රජයට විකුණනු ලබන වී ප්‍රමාණය අනුව හෝ වැඩිපුර මුදලක් දී, රජයෙන් කොටසකුත් ගොවියගෙන් කොටසකුත් යන ක්‍රමයට මුදල් එකතු කර වයස්ගත වූ විට සැලකිය යුතු මුදල් ප්‍රමාණයක් ලබා ගතහැකි වන පරිදි අර්ථසාධක මුදලක් හෝ විශ්‍රාම වැටුප් ක්‍රමයක් හෝ ඇති කරන්න පුළුවන්කම තිබෙනව. මේ අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කළ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් මා ඒ ඉල්ලීම කරන්න කැමතියි. අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ ඉතාමත් උසස් සේවයක යෙදෙන ගොවියා දැන් පවතින කනගාටුදායක තත්ත්වය යටතේ ස්වකීය ජීවිතයේ සන්ධ්‍යා සමය ඉතා අවාසනාවන්ත ලෙසත්, දුක්ඛිත ලෙසත් ගත කර සමහරවිට හිඟත්තෙකු වෙලයි මැරෙන්නේ. ඒ තත්ත්වයෙන් කොහොම හරි ගොවියා ආරක්ෂා කර ගැනීම ඉතා අවශ්‍යයි. ඒකයි අපට වුවමනා කරන්නේ. කම්කරුවන්ට පමණක් නොවෙයි සහනාධාර මුදල්, අර්ථසාධක අරමුදල්, ණය සහන මුදල්, විශ්‍රාම වැටුප් මුදල් ආදිය වුවමනා කරන්නේ. ගොවීන්ටත් ඒවා වුවමනා කරනව. ගරු මුදල් ඇමතිවරයාට පුළුවනි, ගොවියා නිෂ්පාදනය කරන වී ප්‍රමාණය අනුව බුසලකට ගත 25 බැගින් වැඩි කර හෝ ගෙවා ඒ මුදල යම්කිසි අරමුදලකට යොදවා හැට විය පැන්න ගොවියාට සැහෙන මුදලක් ලැබෙන්න විධිමත් වැඩ පිළිවෙළක් සලස්සන්න. එතකොට වයස්ගත වුණාම, රෝගාතුර වුණාම ප්‍රයෝජන ගන්න පුළුවනි. ඒ විධියේ වැඩ පිළිවෙළක් ආරම්භ කරනවා ඇතැයි බලාපොරොත්තු වෙනව.

ගම්බදව වැඩ කරන ගොවියාට පමණක් නොවෙයි මෙවැනි සහනදායක වැඩ පිළිවෙළක් වුවමනා කරන්නේ. ණය බරින් මිරිකි ඉන්නේ ගම්බද ගොවියා පමණක් නොවෙයි. ගොවි ජනපදවල ඉන්න අයත් ණය බරින් මිරිකි ඉන්න බව අපි දන්නව. ඒ අය ණයකාරයින්ගේ ග්‍රහණයෙන් මුද්‍රා ගන්න ක්‍රියා කරන්න ඕනෑ. පොළොන්නරුව, මින්නේරිය වැනි නොයෙක් ජනපදවල ඉන්න උදවිය විශාල පොළියට

මුදල් ණයට අරන් කරදරයට පත් වී සිටින බව අහන්න ලැබෙනව. තමන් ගත් ණය මුදලවත් පොළියවත් ගෙවා ගන්නට බැරිවෙලා ඉන්නව බොහෝ දෙනෙක්. එවැන්නන්ටත් මෙවැනි සහන ක්‍රමයක් ඇති කළ යුතුව තිබෙන බව කරුණාවෙන් මතක් කරන්න කැමතියි.

ගෙවල් ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් කරන යම්කිසි වැඩක් වෙනොත් එය නගර වැසියන්ට පමණක් සීමා කරන්න බැහැ. ගම්බද ගොවීන්ටත් සහනයක් ලැබෙන වැඩ පිළිවෙළක් අවශ්‍යයි. බොහෝ ගම්බද උදවිය අද මැටියෙන් තැනූ කුඩා ගෙවල්වලයි, ගුබ්බැයම්වලයි ජීවත් වෙන්නේ. ජනපද ව්‍යාපාරවල ඉන්න අයට නම් රුපියල් දහක්වත් ගෙවනව. ගම්බද ගොවීන්ටත් එවැන්නක් ඕනෑ කරනව. රුපියල් දහක් ලැබුණත් අද ඒ මුදලින් ගම්බද මිනිහට පුළුවන්කමක් නැහැ, නිසි පරිදි ගෙයක් හදා ගන්න. ඒ තරමටම සිමෙන්තිවල මිලත්, උලුවල මිලත් දැන් ඉහල ගිහිල්ලයි තිබෙන්නේ. වෙන දෙයක් තබා ලී දඩු ආදියෙන් මිල බොහොම වැඩිවෙලයි තියෙන්නේ. ඒ මුදල් ප්‍රමාණයත් වැඩි කරන්න කල්පනා කළොත් තමයි හොඳ. ඉඩම් සංවර්ධන ක්‍රමය යටතේ ඉඩම් සංවර්ධන අමාත්‍යාංශය යටතේ ගම් පළල් කිරීමේ ක්‍රමයට තවම දෙන්නේ රුපියල් දහක් පමණයි. ගොවීන්ට සහනයක් දෙන්න බලාපොරොත්තු වෙනව නම් බොහෝ දේවල් කළ යුතුව තිබෙනව. සහාය ආණ්ඩුවක් දැන් කර තිබෙන නිසා මේ සම්බන්ධයෙන් වෙනසක් ඇති වේය කියා ගැමි ජනතාව බලාපොරොත්තු වෙනව. ඒ වුණත් අප කියන දේවලට ඇහුම්කන් දෙන්නවත් ඒ ඇමතිවරු මෙනන නැහැ. අවසාන දොළොස් මාසෙදි වත් වැඩ කරාවිය කියා අපට හිතන්න අමාරුයි. අප කියන දේ අහන්නවත් මෙනන ඉන්නේ නැත්නම් කොහොමද අලුත් සැලැස්මවල් ඇති කර වැඩ කරනු ඇතැයි බලාපොරොත්තු වෙන්නේ? දකුණු පළාතෙන් උඩරට ප්‍රදේශයේත් මන්නාරම වරන් දෙතුන් දෙනකු නැත්නම්, ආණ්ඩු පක්ෂයේ ආසනවල කවුරුවත් නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මෙම අය වැය ලේඛනයෙන් ගම්බද මිනිසුන්ට ලැබී තිබෙන්නේ මොනවාද? ගම්බද උදවියට

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.]

රා දිල නිබෙනව. රාම බිපල්ල කියනව. ඒකේ ඇති වරදක් නැහැ. නමුත් රාවලින් සියල්ලක්ම කරන්නට පුළුවන් කමක් නැහැ. මෙම යෝජනාව ඉදිරිපත් කළ මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් මම ප්‍රශ්නයක් අහනව. මුදල් ඇමතිතුමා කියන්නේ. ගස් මැදීමට අවසර දෙන්න යෝජනා කළේ එයින් මුදල් ලබාගැනීමට නොවෙයිද, කසිප්පු වසන්ගනය නැති කරන්නද. එතුමාගේ යෝජනාවේ හැටියට තැබූරුමක් තියෙන ප්‍රදේශයේ සිට හැතැප්ම දහයක් ඇතුළත ගස් මදින්න ඉඩ දෙන්නේ නැහැ. නගරබද ප්‍රදේශවල පොල්ගස් නැහැ. ඒ වාගේම උඩරට ප්‍රදේශවලත් පොල් ගස් නැහැ. එහෙම නම් ගස් මැදීමට අවසර දීමෙන් මේ ප්‍රදේශවල කසිප්පු වසංගනය නැති කරන්නේ කොහොමද? නැති වෙන්නේ කොහොමද? පොල් වගාව නැති පළාත් වල, උඩරට පළාත්වල කසිප්පු උවදුර නැති කිරීමට මෙයින් යහපතක් වෙන්නේ නැත් නම් ඒ සඳහා වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කර තිබෙනවද? ඒ වාගේම තැබූරුමක් අවට හැතැප්ම දහයක ප්‍රදේශයේ ගස් මදින්න ඉඩ දෙන්නේ නැති නම් ඒ අය සඳහාත් අනුගමනය කරන්න අදහස් කරන්නේ කුමන වැඩ පිළිවෙළක්ද? මෙම ප්‍රදේශවල කසිප්පු ව්‍යාපාරය නැති කරන්නට වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කරන්නේ නැතුව එතුමාගේ පරමාර්ථය, කසිප්පු උවදුර නැති කිරීමේ අදහස, කිසි විධියකින්වත් ඉටු වෙන්නේ නැහැ. [බාධා කිරීමක්]

මම අහන්නේ ගස් මදින්න දෙන පළාත්වල නොවෙයි, ගස් මදින්න දෙන්නේ නැති, පොල් ගස් නැති පළාත් වල කසිප්පු වසංගනය නැති කරන්නේ කොහොමද කියන එකයි. ඒකට පිළියමක් ඇමතිතුමා යොදා තිබෙනවද? ඇමතිතුමා ගේ මේ යෝජනාව නිසා කසිප්පු උවදුර නැති වෙනවාය කියලා කල්පනා කරනවද? මම මේව කියන්නේ වරදක් හැටියට නොවෙයි. මේ කාරණා ගැන කල්පනා කර බැලිය යුතු නිසයි කියන්නේ. එම නිසා කසිප්පු වසංගනය නැති කර දැමීමද සැල කිල්ලට භාජන කළ යුතු වැදගත් ප්‍රශ්නයක් බව කියන්නට කැමතියි.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනය ගැනත් සමුපකාර ව්‍යාපාරය ගැනත් වචනයක් කියන්න ඕනැ. අද බොහෝ පළාත්වල සමුපකාරය විකාරය වෙලා, ඔක්කාරය වෙලා. සමුපකාර සංගම් ගැන කථා කරන විට මේවායේ නිල ධාරි මණ්ඩලවල වැඩි හරියක් හොරුන් ගෙන් පිරී ඇති බව කියන්න ඕනැ. සාමාන්‍යයෙන් සමුපකාර සමිති සියල්ලක්ම ඒකාබද්ධ කර සංගමයක් පිහිටුවා තොග වෙළඳාම ඒ සංගමයට භාර දෙනව. නමුත් එම සංගමයට දූෂණයෙන් පිරුණු නිලධාරීන් ඇතුල් වීම නිසා ඒවායෙන් කවදාවත් මහජනතාවට නියම ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන්නේ නැහැ; සමුපකාර සමිති වලින් නියම ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන්නේ නැහැ. මේවා හැමදාමත් මේ ගරු සභාවෙදි මම කියනව. ඇමතිවරුනුත් දන්නවා. ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, සමුපකාර ව්‍යාපාරය රටකට ඉතාමත් අවශ්‍ය ව්‍යාපාරයක් හැටියට සෑම දේශපාලන පක්ෂයක්ම පිළිගන්නව. නමුත් මේ දක්වාම මේවායේ කෙරෙන දූෂණ නැති කිරීමට වැඩ පිළිවෙළක යොදා නැහැ.

රුපියල් එකළොස් දහසක් සමුපකාර සමිතියකින් වංචා කිරීමක් ගැන, එම මුදලට හොර වෙක්පතක් නිකුත් කිරීමක් ගැන, මෙම ගරු සභාවෙදි මම හෙළි කළා. නිකුත් කළ එම වෙක්පත ආපසු ආවා, බංකුවේ මුදල් නැති නිසා. නමුත් දැන් අවුරුද්දකට වැඩි කාලයක් ගත වී තිබෙනව, රුපියල් එකළොස් දහසක් වංචා කළ එම පුද්ගලයාට විරුද්ධව තව මත් නඩුවක් පවරන්න සමුපකාර දෙපාර්තමේන්තුවට බැරි වී තිබෙනව. එය එසේ වුවත් යම්කිසි පුද්ගලයකු මුද්‍රාව ගැහැව්වොත්, රා විකක් බිල අනුමැතියත්, පොලිසියට අරගෙන ගිනිල්ල හොඳටම ගුවි ඇතල ඕනැ නම් හිරෙන් දානව. ඒ වුණත් රුපියල් එකළොස් දහසක් වංචා කරපු මේ පාලක ලේකම්වරයා අද කිසි කරදරයක් නැතුව හොඳින් ජීවත් වෙනව.

එල්. බී. දසනායක මයා. (ගම්පොළ)
(திரு. எஸ். பி. தஸநாயக்க—கம்பளை)
(Mr. L. B. Dassanayake—Gampola)
නම මොකක්ද?

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

ලක්ෂ්මන් රාජපක්ෂ මයා.

(තිரு. ලක්ෂ්මන් රාஜபක්ෂ)

(Mr. Lakshman Rajapaksa)

මම හිතුවෙ පස් දුන් කෝරළෙ කියලයි.

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.

(තිரு. පෙර්සි වික්‍රමසිංහ)

(Mr. Percy Wickremasinghe)

මේ මන්ත්‍රිතුමා අහනව සමිතියේ නම් මොකක්ද කියා. සමිතියේ නම් කිව්වට උන්නාහෙ නඩු දමන්නයා?

සහෝස ගබඩා සෑම ඡන්ද කොට්ඨාශයකම පිහිටුවීමට රජය බලාපොරොත්තු වෙනව. ගරු ඇමතිතුමා ප්‍රකාශ කර තිබෙනව සමුපකාර සංගම් ගබඩා වෙනුවට සහෝස ගබඩා පිහිටුවනවාය කියා. එහෙ නම් මෙන්න ඊට අවස්ථාව. අද සමුපකාර සංගම් ගබඩා හොර ගුහා බවට පත් වී තිබෙනව. එම නිසා ඒවා නැති කර සහෝස ගබඩා විවෘත කර බඩු බාහිරාදිය සහ රෙදි පිළි ආදිය මහජනතාවට බෙදා හරින්නය කියා මම ඉල්ලා සිටිනව.

ඊළඟට මම අහන්න කැමතියි, සහෝස ගබඩාව මගින් ගෙන්වනු ලබන, සහෝස ගබඩාවලට පමණක් බෙදා හරිනු ලබන, චිත්ත රෙදි කොළඹ පිටකොටුවෙ වෙළෙන් දන් අතටත් ඒ වාගේම මාතර ආදී අනිකුත් නගරවල වෙළෙන්දන් අතටත් යන්නෙ කොහොමද කියා. මේ ගැන සොයා බලා මෙය නැවැත්වීමට වැඩ පිළිවෙළක් යොදවන්න බැරි ඇයි? ඒ රෙදිවල යාරයක් යාරයක් පාසා සිල් ගසුවොත් හොර කඩකාරයන් ලඟ තිබෙන විට ඒ ගැන ප්‍රශ්න කරන්න පුළුවන්. එසේ සිල් ගසා තිබෙනවා නම් ඕනෑම නිලධාරියකුට පුළුවන් ඒ ගැන ප්‍රශ්න කරන්න.

ශ්‍රීමත් ඇල්බට් පිරිස්

(ශ්‍රී. අල්බට් පීරිස්)

(Sir Albert Peries)

එතකොට පලා ගන්න බැහැ නෙ.

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.

(තිரு. පෙර්සි වික්‍රමසිංහ)

(Mr. Percy Wickremasinghe)

මෙය ඉතා සුළුවෙන් කරන්න පුළුවන් වැඩක්. ඉන්දියාවෙ සමුපකාර ව්‍යාපාරයෙන් බෙදා හරින රෙදි මොනම කඩයක සාප්පුවක තිබුණත් සොයා ගන්න පුළුවනි. ඒ රෙදිවල යාරයක් යාරයක් ගානෙ සිල් ගසා තිබෙනව.

ජී. ජේ. පාරිස් පෙරේරා මයා. (ජාඇලි)

(තිரு. ජී. ජේ. පාරිස් පෙරේරා—ජා-ඒලා)

(Mr. G. J. Paris Perera—Ja-Ela)

කාටද ඔව් කියන්නෙ? ඇමතිවරු කවුරුත් නැහැ.

ශ්‍රීමත් ඇල්බට් පිරිස්

(ශ්‍රී. අල්බට් පීරිස්)

(Sir Albert Peries)

හිස් බංකුවලටයි කියන්නෙ.

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.

(තිரு. පෙර්සි වික්‍රමසිංහ)

(Mr. Percy Wickremasinghe)

එසේ නැතිව නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, සහෝස සහ සමුපකාර සංගම්වල කෙරෙන හොරකම් නවත්වන්න බැහැ. අපේ සෑම මන්ත්‍රිවරුන්ටම වුවමනායි මේ සොරකම් නවත්වන්න. මම දන්නව ආණ්ඩු පක්ෂයේ සිටින මන්ත්‍රිවරු සෑම අවස්ථාවකදීම දූෂණ හා හොරකම් නැවැත්වීමට වැඩ කරන බව. කොත්මලේ මන්ත්‍රිතුමාත් (ජේ. ඩී. වීරසේකර මයා.) සෑමදාම සටන් කරනව. නමුත් මේවා නැවැත්වීමට වැඩ පිළිවෙළක් යොදන්නෙ නැහැ.

ජේ. ඩී. වීරසේකර මයා.

(තිரு. ජේ. ඩී. වීරසේකර)

(Mr. J. D. Weerasekera)

මොකක්ද, මොකක්ද?

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

සමුපකාර හොරුන්ට විරුද්ධව වැඩ කිරීම.

ජේ. ඩී. වීරසේකර මයා.

(තිரு. ජේ. ඩී. වීරසේකර)

(Mr. J. D. Weerasekera)

මට බලයක් නැහැ නෙ.

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.

(තිரு. පෙර්සි වික්‍රමසිංහ)

(Mr. Percy Wickremasinghe)

ආණ්ඩු පක්ෂයේ ප්‍රධාන සංවිධායක වුණත් මේවා ගැන යම් කිසි වැඩ පිළිවෙළක් යෙදීමට කටයුතු කර නැහැ. අපි කියා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[පරිසර විකුමසිංහ මයා.]

සිටින්තෝ වැඩ පිළිවෙළක් යෙදීමටයි. ඉතා සුළු පියවරවලින් ඒ දූෂණ සහ හොරකම් නවත්වන්න පුළුවන්.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ගම්බද මහජනතාව තදින් මුහුණ පා ඇති ඉඩම් නැති ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් මේ අයවැය ලේඛනයේ සඳහන් වී තිබෙනවාද? මීට අවුරුදු 10 කට 15 කට උඩදී ඉඩම් කව්වේරි පවත්වා එක පුද්ගලයකුට අක්කර දෙක බැගින් දුන්න. නමුත් අද දෙන්නෙ අක්කරෙන් අටෙන් පංගුවයි. ඉඩම් දීමේ ප්‍රමාණය ක්‍රම ක්‍රමයෙන් අඩු වී ගොස් දැන් එය අටෙන් පංගුවට බැස තිබෙනවා. මම බොහොම කතාගාටු වෙනවා මෙම අයවැය ලේඛන විවාදවලදී අපි කරුණු සොයාගෙන ඇති කථා කරන විට ඒවාට ඇහුම්කන් දීමට ඇමතිවරු මෙහි නොසිටීම ගැන. මම කථා කරන්නෙ කොමියුනිස්ට් පක්ෂය වෙනුවෙනුයි. මන්ත්‍රීවරු වශයෙන් මෙහි සිටින්තෝ අප තුන් දෙනෙක් පමණක් වුවත්, මෙය ලේකයේ බලගතු පක්ෂයක්. එවැනි පක්ෂයකින් කථා කරන විට ඇමති වරු නො සිටීම ගැන කතාගාටුයි. මම බොහොම සන්නේෂ වෙනවා ඉඩම් ඇමති තුමා පිටු පස ආසනයකටවත් වී මෙහි සිටීම ගැන. ගරු ඇමතිතුමාට මම දන්නන්න කැමතියි, අද බෙදා දෙන අක්කර අටෙන් පංගුව පදිංචි වීමටවත් මදි බව. ඒ වික දෙන්නවත් අද ඉඩම් නැහැ. විශාල ධන පතින්ගේ වතු යායවල් අරගෙන බෙදා දෙන්නය කිව්වම රජයට මුදල් නැත කිය නව. රජයේ කැලෑ බෙදා දෙන්නය කිව්වම ඒවා තහනම් කැලෑය කියනවා. එහෙම නම් කරුණා කර උඩ වලවේ වැනි යෝජනා ක්‍රම වලින් මාතර දිස්ත්‍රික්කයේ ඉඩම් නැති ජනයාට ඉඩම් දීමට සලස්වන මෙන් මම ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලනවා. අද මේ ඉඩම් අක්කරයකින් 8න් එක පංගුවක් දෙන්නෙ මොනවටද? ඒ ඉඩමේ පදිංචි වෙන්න ඕනෑ; ගෙයක් සාදා ගන්න ඕනෑ. ගෙයක් සාදන්න මුදල් දෙන්න ඕනෑ. අද සිමෙන්ති ඇතුළු ගෙවල් සෑදීමට ගන්න අනෙක් ද්‍රව්‍යවල මිල ඉහළ නැග තිබෙනවා. නමුත් ගෙවල් සාදන්න මුදල් දෙන්නෙ එදා දුන් ප්‍රමාණයටමයි. මේ නිසා මහජනයා ගෙවල් සෑදීමට පෙළඹෙන්නෙ නැහැ. පසුගිය කාලයේ පළාත් පාලන ඇමති හැටියට

මාතර ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එම්. සමරවීර මයා.) සිටියා. මේ පොල් අතු ගෙවල් උළු ගෙවල් බවට පරිවර්තනය කරනවාය, පැල්පත් මාලිගාවලට පරිවර්තනය කරනවාය කියා එතුමා මහ විශාල ප්‍රකාශයක් කළා. නමුත් අපේ පළාත්වල නම් එක පොල් අතු ගේකටවත් උළු ලැබුණෙ නැහැ. ඔය විධියට මහජනතාව මුළා කළා නම් අද තමුත් තාත්සේලා ඒවා හරිගස්සන්න. ඉඩම් අමාත්‍යාංශයෙන් ගේකට ලැබුණු රුපියල් 1,000 පමණයි තියෙන්නෙ; වෙන එකම අමාත්‍යාංශයකින්වත් ලැබුණෙ නැහැ.

ඊළඟට තවත් වැදගත් ප්‍රශ්නයකට අය වැය ලේඛනයෙන් දී තිබෙන පිළිතුර ගැන අපට සැහීමට පත් වෙන්න බැහැ. රැකී රක්ෂා ප්‍රශ්නය නිරාකරණය කිරීමට යොදා තිබෙන පිළිවෙළ මොකක්ද? සංඛ්‍යා ලේඛන අරන් බැලුවොත් අද වැඩ කරන සෑම අට දෙනෙකුගෙන්ම එක්කෙනෙකුට රක්ෂාව නැති බව පෙනෙනවා. මේ අනුව කොයි තරම් සංඛ්‍යාවක් රක්ෂාවක් නැති ව සිටිනවාද? ඒ වගේම අවුරුදුපතා තවත් කොපමණ සංඛ්‍යාවක් රැකිරක්ෂා නැති ගණයට වැටෙනවාද? අයවැය ලේඛන යෙන් රක්ෂාවල් පොරොන්දු වී තිබෙන්න 39,000 කටයි. 39,000 කට රක්ෂා දීමෙන් රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳෙනවාද? ඒ නිසා මේ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් සැල කිය යුතු පිළියමක් කරන්ට සිද්ධ වී තිබෙනවා. අද රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය කොයි තරම් උග්‍ර වී තිබෙනවාද කියනවා නම්, කිසි ම මන්ත්‍රීවරයකුට අද සති අන්තයේ තමන්ගෙ කොට්ඨාශයට ගිහින් බේරෙන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. ජ්‍යෙෂ්ඨය සමත් වී තිබුණොත් ඒ සෑම දෙනාම රක්ෂාවක් ඉල්ලනවා. සතොසේ ගබඩාවක් විවෘත කර දහ දෙනා නම් ගන්නෙ, දහක් ඉල්ලනවා. දහ දෙනෙකුටයි රක්ෂා ලැබෙන්නෙ; නව සියයක් විරුද්ධ වෙනවා. එපමණක් නොවෙයි. විශේෂයෙන්ම ජන ගහනය වැඩි ප්‍රදේශවල මන්ත්‍රීන්ට ඉතා මත් අමාරුයි. ජනගහනය දවසින් දවස වැඩි වෙනවා. ඒ නිසා විශේෂයෙන්ම ගම්බද ප්‍රදේශවල රැකිරක්ෂා නැති අයගේ සංඛ්‍යාවත් වැඩි වීම නිසා අද අපට විශාල ප්‍රශ්නයකට මුහුණ පාන්ට සිද්ධ වී තිබෙනවා. මගේ පළාතේ රට උළු කර්මාන්ත ශාලාවක් විවෘත කළා. මහජනයා ලොකුවට බලාපොරොත්තුව සිටිය දෙදාහකට පමණ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

රක්ෂාව ලැබෙවිය කියා. නමුත් රක්ෂා ලැබුණේ 74 දෙනෙකුටයි. රට කර්මාන්ත මය කිරීමේදී එය බහුල වශයෙන් කරන තුරු රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳන්නට පුළුවන්කමක් නැති බව මෙයින් පෙනෙනවා. [බාබා කිරීමක්]

කොට්ටාවේ ගරු මන්ත්‍රීවරයා පමණක් නොවෙයි ප්‍රගතිශීලීව ඉන්නේ. තවත් ඉන්නවා. නමුත් නාන්සේ සිතනවා මේ නමුත් නාන්සේගේ තමයි ඔක්කොම කෙරුම් කියා. නැහැ, තවත් මිනිසුන් ඉන්නවා. නමුත් නාන්සේ පොඩ්ඩක් අපි කියන එවන් අභගෙන ඉන්න. අපි නැහැනෙ නමුත් නාන්සේ කපා කරන කොට හරස් කපන්නේ. [බාබා කිරීමක්]

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා. (කොට්ටාව)
(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன—கொட்டாவ)
(Mr. D. B. R. Gunawardena—Kottawa)
නැහැ, නැහැ.

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.
(திரு. பேர்ஸி விக்ரமசிங்ஹ)
(Mr. Percy Wickremasinghe)

ජන්දය දෙන එක මගේ පක්ෂයේ නියමයේ හැටියටයි කරන්නේ. පක්ෂයේ සිටින තුරු මා පක්ෂයට ගරු කරනවා. මා නියම දේශපාලන පක්ෂයක් අනුගමනය කරන කෙනෙක්; ලෝකයේ පිළිගත් දේශපාලන පක්ෂයක්.

ගරු මුදල් ඇමතිතුමනි, නමුත් නාන්සේ ගේ අයවැය ලේඛනයෙන් මධ්‍යම පන්තියට සහනයක් දී තිබෙනවා. ඊළඟට ගුරු වරුන්ටත් සහනයක් දුන්නාය කියා නමුත් නාන්සේ සැහීමකට පත් වී ඉන්නවා. නමුත් ගරු මුදල් ඇමතිතුමා තමාගේ යෝජනා ගැන තව ටිකක් දුරට කල්පනා කරන්නට ඕනෑය කියා මා මතක් කරනවා. ශ්‍රී ලංකා ජාතික ගුරු සංගමයෙන් ඇසුවොත් නමුත් නාන්සේට මේ ප්‍රශ්නය ගැන කරුණු පැහැදිලි කර දෙනවා ඇති. මේ යෝජනාව නිසා ගුරුවරුන් අතින් රජයේ සේවකයන්ගේ ගණයට වැටෙන්නේ නැහැ. මේ යෝජනාව ක්‍රියාත්මක වීමෙන් පසුත්, ගුරුවරයෙක් රජයේ වෙනත් සේවයකට පත්වීමේදී ගුරුවරයකු වශයෙන් ඔහු කළ සේවය එම සේවයට

එකතු කරන්නේ නැහැ. එම නිසා මේ යෝජනාව ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී තවත් ටිකක් කල්පනා කර අනිකුත් රජයේ සේවකයන්ගේ ගණයට ගුරුවරුන් ඇතුළත් වන ආකාරයට වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

රජයේ සේවකයන් කොටසකගේ පඩි වැඩිවීම් ඇති කර තිබෙනවා, මේ අයවැය ලේඛනයෙන්. ඒ ගැන සතුටු වෙනවා. එහෙත් පුද්ගලික අංශයේ වැඩ කරන සේවකයන්ට ලැබී තිබෙන සහනය කුමක්ද? මේ එකම සහනයක්වත් පුද්ගලික අංශයේ කම්කරුවන්ට ලැබී නැහැ. එම නිසා මුළු මහත් කම්කරු ජනතාවට මේ යෝජනාවලින් සහනයක් ලැබුණායයි මට නම් පිළිගන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ.

ගුරුවරුන් බලාපොරොත්තුව සිටින්නේ තමන්ගේ විශ්‍රාම වැටුප් ක්‍රමය සකස් කර ගැනීමට පමණක් නොවෙයි. දේශපාලන අයිතිවාසිකම් ලබා ගැනීම සඳහාත් ඔවුන් විශාල සටනක් ගෙන යනවා. රජයේ සේවකයන්ට දේශපාලන අයිතිවාසිකම් දිය යුතුද, යන්න පිළිබඳව සොයා බැලීමට පත් කළ තෙන්නකෝත් කමිටුවේ වාර්තාව දැන් ඉදිරිපත් වී තිබෙන නමුත් ඒ සම්බන්ධයෙන් අපට යමක් තවම දැනගන්නට ලැබුණේ නැහැ. ගුරුවරුන්ට දේශපාලන අයිතිවාසිකම් දෙනවාද? නැද්ද? පාසැල් රජයට ගැනීමෙන් දේශපාලන නිදහස මෙතෙක් භුක්ති විඳගෙන ආ පිරිසකටත් ඒ අයිතිවාසිකම නැතිව ගියා. ඒ උදවියටවත් අඩු වශයෙන් මේ අයිතිවාසිකම ලැබෙන්නට සලස්වනවාදැයි මා දැනගන්නට කැමතියි. මුදල් ඇමතිතුමාගේ පිළිතුරු කපාවේදී මේ සම්බන්ධයෙන් පැහැදිලි පිළිතුරක් ලැබෙනවා ඇතැයි මා විශ්වාස කරනවා.

මේ අයවැය ලේඛනයෙන් සාමාන්‍ය මහජනයා පිට අමුතු බදු බරක් පටවා නැහැ. එහෙත් එයින් අපට සැහීමකට පත්වන්නට පුළුවන්ද? වැඩිපුර බදු බර ජනතාවගේ කරපිට නොදැමීමට මේ රටේ පවතින දැවෙන ප්‍රශ්න විසඳන්න යම්කිසි වැඩ පිළිවෙළක් අයවැය ලේඛනයෙන් ඉදිරිපත් වී තිබෙනවාද? වෙනදා මෙන් අද මහජනයා කියන්නේ නැහැ, අපේ පිරි රාත්තලේ මිළ වැඩි කළාය, සිනි රාත්තලේ මිළ වැඩි කළාය කියා. එහෙත් ඉදිරි අනා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.]

ගතයේ ඇතිවන ප්‍රශ්න විසඳීමට ඉදිරිපත් කර තිබෙන වැඩ පිළිවෙළ කුමක්දැයි මට පෙනී යන්නේ නැහැ. මුදල් ඇමතිතුමා අය වැය කටාවෙදී ප්‍රකාශ කළා, සැලැස්මකට අනුව අයවැය ලේඛනය සකස් කරනවා වෙනුවට, අය වැය ලේඛනය අනුව සැලැස්ම සකස් කරන්නට සිදු වුණා කියා. කාලය මිදිවු නිසා, සකස්කර තිබුණු ඇස්තමේන්තුවලට අනුව ප්‍රාග්ධන සකස් කළා යයි එතුමා සඳහන් කළා. ඊයේ මේ විවාදයට සහභාගි වුණු ගමනාගමන ඇමතිවරයා ප්‍රකාශ කළා, ලබන ජුනි මාසයේදී තවත් අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කරනවා කියා. ඒ අවස්ථාවෙදිවත් ප්‍රාග්ධනයේ හැටියට ඇස්තමේන්තු සකස් කර ඉදිරිපත් කරයි කියා මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ගමනාගමන මණ්ඩලය සම්බන්ධයෙන් වචනයක් කියන්නට ඕනෑ. ඊයේ ගමනාගමන ඇමතිතුමා පැය දෙකක් පමණ තිස්සේ හොඳ කටාවක් පැවැත්තුවා. එයින් පැය 1/2 ක් විතර දේශපාලනය පිළිබඳව වෙන් වුණා. අපිත් පක්ෂයට බැඳුණු කාලයේ අපටත් එවැනි දේශපාලන පත්ති පැවැත්තුවා. එවැනි දේශනයක් ගමනාගමන ඇමතිතුමා පැය 1/2 ක් පමණ වෙලා පැවැත්තුවා. ශාස්ත්‍රීය පත්තියක් දුන්න. ඊළඟට අමාත්‍යාංශය පිළිබඳව පැහැදිලි විස්තරයක් ඉදිරිපත් කළා. දේශපාලනය ගැන යමක් නොදන්න එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ උදවිය වුණත් ටිකක් පැහැදෙන්නට ඇති උන්නාහේගේ කටාවට.

මා තමුන්නාන්සේලාට කියන්නේ ලංගමයේ තිබෙන දූෂණ ගැනයි. එතුමාත් පිළිගත්ත, ලංගමයේ දූෂණ පවතින බව. චේර හැර ප්‍රධාන ඉන්ජිනේරු අංශයේ—ගරාජයේ—අයථා වැඩ කටයුතු කෙරෙන බව එතුමා පිළිගත්ත.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මම බොහොම කනගාටුවෙනුයි කියන්නේ—මා දන්නේ නැහැ ඇත්තද කියා—ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර මාර්ගයෙන් දැනගන්න ලැබුණු දෙයක් මා කියන්නේ. ඇමතිවරයකු සමග වැඩ කරන්න බැරිය කියා සංයුක්ත මණ්ඩලයක සභාපතියි අනිකුත් සාමාජික මහත්වරුයි අරලිය ගහ මන්දිරයට ගිහින් අගමැතිනියට පැමිණිලි කළා කියා පත්‍ර

මාර්ගයෙන් දැන ගන්න ලැබී තිබෙනවා. මේ විධියට ඇමතිවරුන්ට ඉදිරියට වැඩ කරන්න පුළුවන්ද කියායි මා අහන්නේ. එසේ පැමිණිලි කිරීමට හේතු වෙනවා නොවේද, ඒ සභාපතිවරයන් සංයුක්ත මණ්ඩලයේ අනික් සාමාජිකයන් වහම දෙරට දමන්න? ඇමතිවරයට විරුද්ධව පැමිණිලි කරනවා නම් ඇමතිවරය අමාත්‍යාංශයේ වැඩ ගෙන යන්නේ කොහොමද? ගමනාගමන ඇමතිවරයා සමග වැඩ කරන්න බැරිය කියා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ සභාපති ජේ. එල්. ඊ. ප්‍රනාන්දු මහත්මයායි, අනිකුත් අධ්‍යක්ෂවරුයි ගමනාගමන ඇමතිවරයාට විරුද්ධව පැමිණිලි කර තියෙනවා. ගමනාගමන ඇමතිවරය, සභාපති ඇතුළු ඒ අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලය වහම පන්නනවාද, එසේ නැත්නම් ඇමතිවරයා නම්බු පිටින් ඉල්ලා අස් වෙනවාද කියා මම අහන්න කැමතියි. නිලධාරීන් තමාගේ අණට අකීකරුව වැඩ කරනවා නම් මම නම් මොහොතක්වත් ඒ තනතුර දරන්නේ නැහැ. ඇමතිවරයාට පක්ෂපාතව වැඩ කරන්නේ නැත්නම්, ඇමතිවරයාගේ නියෝග පිළිගන්නේ නැත්නම්, මණ්ඩලයක් තියෙන්නේ මොකටද? “ටයිම්ස්” පත්‍රයේ තිබුණු වාර්තාවක් මා මේ කියන්නේ. ඇත්තද කියා මම හරිහැටි දන්නේ නැහැ. මණ්ඩලය කියන දේ අගමැතිනිය පිළිගත්තලු.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)
That is wrong.

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.
(திரு. பேர்ஸி விக்ரமசிங்ஹ)
(Mr. Percy Wickremasinghe)
ඒක බොරුය කියා ගරු මුදල් ඇමතිතුමා කියනවා.

කේ. එච්. ජී. ඇල්බට් මයා. (බෙන්තර-ඇල්පිටිය)
(திரு. கே. எச். ஜி. அல்பேட்—பெந்தற-எல்பிட்டிய)
(Mr. K. H. G. Albert—Bentara-Elpitiya)
තව පත්‍රයක තියෙන්නේ, අගමැතිනිය තීරණය කළාය කියා මණ්ඩලයේ සභාපති අය්කරන්න.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.

(තිரு. පෝර්ණි බික්‍රමසිංහ)

(Mr. Percy Wickremasinghe)

ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ ප්‍රකාශය අපි පිළිගන්නවා. පත්‍රයේ වාර්තාව බොරුද. ඒක ගැන තවත් කථාවක් වුවමනා නැහැ. නමුත් සට්ටනය තියෙනවා. ඇමතිතුමා සමග අර්බුදය තියෙනවා. ඒක විසඳුනේ නැහැ. මම අහනවා, මුදල් ඇමතිතුමා ගෙන්—

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කෙළරාව කලාතිත්‍රි ආණ්. ආණ්. පෙරේරා)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

ඒ වාර්තාව සම්පූර්ණයෙන් වැරදි. පැමිණිල්ලක් කළේ නැහැ.

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.

(තිரு. පෝර්ණි බික්‍රමසිංහ)

(Mr. Percy Wickremasinghe)

අරලිය ගහ මන්දිරයට ගියේ නැද්ද?

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කෙළරාව කලාතිත්‍රි ආණ්. ආණ්. පෙරේරා)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

ගියා. ඇමතිවරයාට විරුද්ධව පැමිණිල්ලක් කළේ නැහැ. පැමිණිල්ල කළේ සාමාන්‍යාධිකාරීට විරුද්ධවයි.

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.

(තිரு. පෝර්ණි බික්‍රමසිංහ)

(Mr. Percy Wickremasinghe)

ආණ්ඩුවෙන් දෙන පිළිතුර අපි දැන ගන්න ඕනෑ. මා මේ ප්‍රශ්නය ගොතල ගත්තේ ඒක දැන ගන්නයි.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මගේ කථාව අවසාන කරන්න ප්‍රථම රජයේ නිලධාරීන් මාරු කිරීම සම්බන්ධව වචනයක් කියන්න ඕනෑ. මාතර කවිචේරියේ ෂරෝප් දෙපාර්තමේන්තුවේ අවුරුදු 9, 8, 7, 6 වැඩ කළ නිලධාරීන් ඉන්නවා. කිසිම හේතුවක් නැතිව වර්ෂයේ මැද හරි යේදී ඒ එක නිලධාරියකු මාරු කළාය කියා මට පැමිණිල්ලක් ආවා. ඊට වඩා වැඩි කාලයක් සේවය කළ අය සිටිද්දී එක නිලධාරියකු මාරු කරනවා. මම මේ ගැන පරීක්ෂා කළා. පරීක්ෂා කර බලුවම ඇමති වරයාගෙන් දැනගන්න ලැබුණේ, අරලිය ගහ මන්දිරයෙන් ආ නියෝජ්‍යයෙකුටයි.

එසේ මාරු කළ බවයි. අරලිය ගහ මන්දිරයෙන් නියෝජ්‍යයෙක් ආවද, අර දුප්පත් අභිසංක ෂරෝප් නිලධාරියා මාරු කරන්න කියා. උන්නාහේ විවාහක කෙනෙක්. දරුවා රාහුල විද්‍යාලයට යනවා. වර්ෂය මැද මාරු කළාට ලමයා අස් කර ගන්න බැහැ. අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ නියෝජ්‍යය අනුව භාග්‍යව මාරු කරන්නත් බැහැ.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(කෙළරාව අභිකල්පවාර් ඉරුවාර්)

(An hon. Member)

අරලිය ගහ මන්දිරයෙන්ද නියෝජ්‍යයෙකුදී තියෙන්නේ?

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.

(තිரு. පෝර්ණි බික්‍රමසිංහ)

(Mr. Percy Wickremasinghe)

අරලිය ගහ මන්දිරයෙන් නියෝජ්‍යයෙකු කර තිබෙන බව මම දැනගත්තේ සවදේශ කටයුතු භාර ඇමතිතුමාගෙන්. “මම මොනවා කරන්නද, අරලිය ගහ මන්දිරයෙන් ආ නියෝජ්‍යයෙක්” ය කියා උන්නාහේ මට කීවා. අඩු වශයෙන් වර්ෂය අවසාන වන තෙක්වත් මාරුව නවත්වන්න කියා මම කීවා. උන්නාහේ ඒක පිළිගෙන වර්ෂය අවසාන වන තෙක් මාරුව නැවැත්වුවා.

මීට ඉහතින් අවුරුදු ගණනක් සේවය කළ නිලධාරීන් සිටියදී මේ නිලධාරියා මාරු කළේ මන්දැයි ඇහුවාම පිළිතුරු නැහැ. මේ පිළිබඳව සොයා බලන්න යයි මම ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. මුදල් ඇමතිතුමා මේ පැත්තේ සිටියදී ඔය විදියේ වැඩවලට දිගට හරහට පහර දුන් කෙනෙක්. ඔය විදියේ වැඩ වලට විරුද්ධව නායකත්වය ගෙන සටන් කර තිබෙනවා. ඒ නිසා මම මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, ඇමතිවරයකුගෙන් හෝ මන්ත්‍රීවරයකුගෙන් හෝ වෙනත් පුද්ගලයකුගෙන් හෝ රජයේ සේවකයින්ට ඒ විදියේ වැරද්දක් වෙන්නට නොදී ඔවුන් ආරක්ෂා කරගන්නට කියා. රජයේ සේවකයින් පිළිබඳ මූලික වගකීම ඇත්තේ මුදල් ඇමතිතුමාටයි. මුදල් ඇමතිතුමා රජයේ සේවකයින්ගේ පියායි. [බාධා කිරීමක්.]

අපි හැම වෙලේම මුදල් ඇමතිතුමාට ආධාර දෙනවා. මුදල් ඇමතිතුමාත් අපේ හොඳ අදහස් පිළිගැනීමට සූදානම්. උන්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.]

නැහේ ඉතා දක්ෂ පක්ෂ ලෝකයම පිළිගත් අර්ථ ශාස්ත්‍රඥයෙක්. උන්නාහේ ඉරව්වාචාර්යවරයෙක්. දැන් විද්‍යාලංකාර විශ්ව විද්‍යාලයෙන් ලැබුණු උපාධියක් සමග තුන්වරක් ආචාර්ය වරයෙක්. ඒ නිසා උන්නාහේට උපදෙස් දෙනවා නම් බොහොම කල්පනාවෙන් එසේ කරන්න ඕන. මම එතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, රජයේ සේවකයින් ආරක්ෂා කරගන්නය කියා; මේ විදියේ පහත් කැන වැඩ කරන්නට ඉඩ දෙන්න එපාය කියා. රජයේ සේවකයින්ට සුළු සහන දීම ගැන ඔවුන් සතුටු වෙනවා. ඔවුන්ට පිටස්තර බැට වදින්නට ඉඩ නොදී ආරක්ෂා කර ගැනීමත් ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට අපි බාර කරනවා. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මෙහි සිටින නිසා රා මැදීම පිළිබඳව නැවතත් වචනයන් කියන්න ඕන. [බාධා කිරීමක්] එතුමා මගේ කථාව සම්පූර්ණයෙන්ම කියවා බලනවාලු.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

මම මෙතැන නොසිටියදී සෑම මන්ත්‍රී වරයකු විසින්ම කියන ලද දේ මම කියවා බලනවා.

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.

(திரு. பேர்ஸி விக்ரமசிங்ஹ)

(Mr. Percy Wickremasinghe)

බොහොම හොඳයි. කියවලාවත් බලනවා නම් ඇති, අපට. රා මැදීමට ඉඩ දී තිබෙන වාය කියා අද රටේ විශාල උද්ඝෝෂණයක් තිබෙනවා. රා මැදීමට අවසර දීම වැරදිය කියනවා. ඒ කියන අයට මම එක කාරණයක් කියන්නම්. නියම බෞද්ධ ලංකාවක් ගොඩනංවන්නට නම් කෘෂිකර්ම, ආහාර හා ධීවර කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමා යටතේ තිබෙන ධීවර දෙපාර්තමේන්තුව සම්පූර්ණයෙන්ම වසා දමන්න ඕන; මේ ලංකාව වටේ ඇති මුහුදේ මාළු ඇල්ලීම බෞද්ධ විරෝධී ක්‍රියාවක් නිසා. පිටරටින් එන විස්කි, බ්‍රැන්ඩි ආදී ධනපති බීම සියල්ලම තවත්වන්න ඕන. හරක් මැරීම වහාම තවත්වන්න ඕන. [බාධා කිරීමක්] මම කොමියුනිස්ට් වාදය පිළිගෙන තිබෙන්නේ

නියම බෞද්ධයෙක් නිසයි. මාක්ස්වාදයේ නමයි, නියම බෞද්ධ ධර්මය තිබෙන්නේ. මාක්ස්වාදයට යම් කෙනෙක් විරුද්ධ නම් ඔහු නියම බෞද්ධයෙක් නොවෙයි. හොඳයි අද බුදුරජාණන් වහන්සේ අවුත් නිවණට යන්නට කථා කළොත් කී දෙනෙක් යාවිද? කවුරුත් යන්නට කැමති වෙන එකක් නැහැ. ඉඩකඩම් වස්තුව දාල යන්න බැරි නිසා. මිනිසුන්ගේ තෘෂ්ණාව නැති කොට ආර්යශ්‍රද්ධික මාර්ගයේ ගමන් කොට චතුරාර්ය සත්‍යය අවබෝධ කරගෙන නිවන් දකින්නට නම් මේ රටේ නියම මාක්ස්වාදී රජයක් ඇති වෙන්න ඕන. ඒ නිසයි, අපි මාක්ස්වාදීන් හැටියට කටයුතු කරන්නේ. බෞද්ධ ලංකාවක් ගොඩ නැංවීමට හරක් මැරීම, මාළු ඇල්ලීම, විස්කි බ්‍රැන්ඩි ගෙන්වීම තවත්වනවා වගේම ගල්ඔය සිති කර්මාන්තශාලා වෙන් ලාභ උපයමින් අරක්කු බ්‍රැන්ඩි ජින් පෙරීමත් තවත්වන්න ඕන. ඒ සියල්ලම තවත්වා තිබියදී මුදල් ඇමතිතුමා රා මැදීමට අවසර දෙනවා නම් ඒක බලවත් වර දක්. දැන් මුදල් ඇමතිතුමා මොකක්ද කර තිබෙන්නේ? හලාවත සිට මාතර දක්වා මුදුබඩ ඇති පොල්ගස් මැදීමට අවසර දී තිබෙනවා. දැනටමත් ඉන් කොටසක් මදිනවා. මේ රටේ තවත් ඉතාම සුළු කොටසක් තමයි මේ අනුව මේ නීතියට ඇතුළත් වෙන්නේ. එම නිසා ඔය තරම් විශාල ව්‍යාපාරයක් කරගෙන යන්න, මෙය දේශ පාලන ආයුධයක් හැටියට අරගෙන දේශ පාලන ජයග්‍රහණයක් ලබා ගන්න නම් කවදාවත්ම බැරිය කියා මා කියනවා.

මා මූලින් මුදල් ඇමතිතුමාට කිව්වා වගේ ගස් මදින්නේ නැති පළාත්වල කසිප්පු ව්‍යාපාරය මැඩලීමට කටයුතු කරන්නේ කොහොමද කියන එක ගැනත් මුදල් ඇමතිතුමා කල්පනා කරන්න ඕන. මීට වඩා යමක් ඒ සම්බන්ධව කියන්න මා බලාපොරොත්තු වෙන්නේ නැහැ. ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, තමුන්නාන්සේ මට මිනිත්තු 40 ක් පමණ කථා කිරීමට අවස්ථාව දුන්නා. ඒ ගැන මා තමුන්නාන්සේට ස්තූතිවන්න වෙනවා. ගොවීන් සඳහා මා ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට ඉදිරිපත් කළ අදහස් අනුව ගොවීන්ට විශාල වැටුපක් ලැබෙන්නට සලස්වනවා ඇතැයි විශ්වාස කරමිනි. මගේ කථාව අවසාන කරනවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

අ. හා. 3.9

පේ. ඩී. වීරසේකර මයා.

(කි. ශ්‍රී. ඥ. ඔ. බී. රාජසේකර)

(Mr. J. D. Weerasekera)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැය කථාව ගැනත්, එතුමාගේ උනන්දුව හා දක්ෂතාවය ගැනත් ප්‍රථමයෙන්ම මගේ ස්තූතිය පුද කරන්න සතුටුයි. මේ රටේ අවුරුදු 28 ක පමණ කාලයක දේශපාලන ඉතිහාසයක් ඇති එතුමා මෙපමණ කලක් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සිට නොයෙකුත් අයවැය විවාදවලට ඇහුම්කන් දෙමින් නොයෙකුත් වැදගත් තර්ක ඉදිරිපත් කළා. මේවා ගැන සිතීමෙන් පමණක් කෙනෙකුට සන්තෝෂ වෙන්නට අමාරුයි. යම්කිසි පුද්ගලයකුගේ ජීවිත කාලයේදී, විශේෂයෙන්ම දේශපාලකයකුගේ ජීවිත කාලයේදී, යම්කිසි ප්‍රීතියක් නැත්නම් සතුටක් ලැබෙන්නේ, රටේ ජනතාවට තමන්ගෙන් යම්කිසි වැඩ කොටසක් නැත්නම් යහපතක් කෙරුණොත් පමණයි. එම නිසා ජනතාවට සේවයක් කිරීමේ බැරැරුම් වගකීම අද මේ මුදල් ඇමතිතුමා පිට පැට වී තිබෙනවා. එතුමා නොයෙකුත් දුක් ගැහැට වින්දත් ජනතාව වෙනුවෙන් ඉටු කරන්නට බලාපොරොත්තු වන සේවය කිරීමට දැන් පුළුවන් වේය කියා අපි කල් පතා කරනවා. එමෙන්ම ජනතාව බලාපොරොත්තු වන දේ ඉටු කර දීමට වුවමනා ධෛර්යයත් නුවණත් එතුමාට තිබෙනවාය කියාත් මා හිතනවා.

කවුරු කෙසේ කීවත් නොයෙකුත් දුෂ් කරතා මධ්‍යයේ එතුමා මේ අයවැය ලේඛනය සකස් කළ බව අපි දන්නවා. එතුමා ඒ කළ වැඩවලින් ප්‍රතිඵල ලබා ගන්නා හැටි එතුමා දන්නා බවත් අපි දන්නවා. එමෙන්ම අයවැය ලේඛනය සකස් කිරීම සඳහා වේලාවක් නොලැබුණු බව එතුමා කීවා. එහෙත් ඉදිරිපත් කරන්නට බලාපොරොත්තු වන එක් අවුරුදු සැලැස්මෙන් වැඩිපුර ක්‍රියා කිරීමට බලාපොරොත්තු වන්නේ. දස අවුරුදු සැලැස්මවල් හය අවුරුදු සැලැස්මවල් මේ රටේ ඉදිරිපත් වුණා. නමුත් ඒ කිසිවකින් ජනතාව බලාපොරොත්තු වුණු සේවය ඉටු වුණේ නැහැ. ජනතාව බලාපොරොත්තු වන්නේ සැලැස්මවල් නොවෙයි; ප්‍රශ්න විසඳීමයි. එම නිසා

මා ඇමතිතුමාට ස්තූති කරන අතරම, ජනතාව බලාපොරොත්තු වන සේවය මේ වර්ෂය තුළ ලැබේවායි කියාත් ප්‍රාර්ථනා කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, වැදගත් කරුණු රාශියක් මේ අයවැය ලේඛනයෙන් සකස් කර තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම මේ රටේ නිපදවන අමු ද්‍රව්‍ය ගැන ගරු මුදල් ඇමතිතුමා විශේෂ උනන්දුවක් දක්වන බව මා හොඳාකාර දන්නවා. ඒ වගේම මේ රටේ අමු ද්‍රව්‍යවලට, විශේෂයෙන්ම තේ සහ රබර්වලට, නියම මිලක් ගැනීම සඳහා එතුමා විශාල උනන්දුවක් ගන්නවා. එතුමා පමණක් නොවෙයි, ලහදී ජීනිවා නුවර තිබුණු සාකච්ඡාවේදී කර්මාන්ත ඇමතිතුමාත් මේ ගැන කරුණු ඉදිරිපත් කළා. පොදුරාජ්‍ය මණ්ඩලීය රැස්වීමේදී අපේ ගරු අගමැතිනියත් මේ සම්බන්ධයෙන් කරුණු ඉදිරිපත් කළා. නමුත් මේ ආකාරයට කරුණු ඉදිරිපත් කිරීමෙන් පමණක් නම් අපේ බලාපොරොත්තු ඉෂ්ට වන්නේ නැහැ. අමු ද්‍රව්‍ය නිපදවන අතින් ආසියා-අප්‍රිකා රටවල් සමඟ සාකච්ඡා පවත්වා ශක්තිමත් වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කොට ඒ මගින් බලපෑමක් ඇති නොකළහොත් අපේ බලාපොරොත්තු ඉෂ්ට වේයයි හිතන්නට අමාරුයි. බටහිර රටවල් හැමදාම බලාගෙන ඉන්නේ ආසියා-අප්‍රිකා රටවල මහජනතාවගේ ශ්‍රමයෙන් ජීවත් වන්නටයි. නමුත් හැමදාම ඒ වැඩේ කරගෙන යන්නට ලැබේද කියන එක සැක සහිතයි. දැන් ආසියා-අප්‍රිකා රටවල ජනතාව තුළ වේගවත් නැගිටීමක් තිබෙනවා. ඒ රටවල් විසින් නිපදවනු ලබන අමු ද්‍රව්‍යවලට සැහෙන මිලක් ඒ රටවල් බලාපොරොත්තු වෙනවා. දැනට ලැබෙන මිල නම් ඉතාමත් ම අසාධාරණයයි.

1956 සිට මේ දක්වා තේ මිල පහළ බැස ගිය ආකාරය ගැන ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැය කථාවේදී කියැවුණා. 1956 දී අපේ තේ රාත්තලකට රුපියල් 3 ක් ලැබුණා; නමුත් 1957 දී ලැබුණේ රුපියල් 2.78 යි; 1958 දී රුපියල් 2.75 යි; 1959 දී රුපියල් 2.72 යි; 1960 දී රුපියල් 2.67 යි; 1961 දී රුපියල් 2.62 යි; 1962 දී රුපියල් 2.52 යි; 1963 දී රුපියල් 2.50 යි. සංඛ්‍යා ලේඛන ගෙන බලන විට 1956 සිට මේ දක්වා තේ රාත්තලකට ශත 50 ක් මිල අඩු වී තිබේ.

[පේ. ඩී. විරසේකර මයා.]
තමා. මේ විධියට අපේ අමු ද්‍රව්‍යවලට ලැබෙන මිල අඩු වී ඇති අතර, ලෝකයේ වෙනත් රටවලින් අප ගෙන්වා ගන්නා ද්‍රව්‍ය වල මිල වැඩි වී තිබෙනවා. සමහර ද්‍රව්‍ය සඳහා අපට උසුලන්නට බැරි තරම් මුදල් ප්‍රමාණයක් ගෙවන්නට සිදු වී තිබෙනවා. මෙහි කිසිම සාධාරණයක් නැහැ. එම නිසා ආසියා-අප්‍රිකා රටවල් මේ පිළිබඳව සාකච්ඡා කොට එකඟත්වයකට පැමිණ කිසියම් ශක්තිමත් වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කර ගත යුතුයි. එසේ ඇති කොට නියම තතු ලෝකයට පෙන්වා දිය යුතුයි. අපේ ද්‍රව්‍ය වලට නියම මිලක් ලැබිය යුතු බව ලෝකයට පෙන්වා දිය යුතුයි. ලංකාව තනියම මේ ප්‍රශ්නය ඉදිරිපත් කිරීමෙන් නම් සැහෙන ප්‍රතිඵල ලැබෙයි කියන්නට බැහැ.

ලංකාව ගැන සලකන විට තේ මිල පහළ බැසීම බැරෑරුම් ප්‍රශ්නයක් බව කවුරුනුත් දන්නවා. අපේ තේ රාත්තලකට තව වැඩි පුර රුපියලක් ලැබෙනවා නම් අපේ රටේ තිබෙන ප්‍රශ්න බොහොමයක් විසඳා ගන්නට පුළුවන් වෙනවා. ලංකාවේ ආදායමින් සියයට 80 ක් පමණම ලැබෙන්නේ තේ සහ රබර් යන දෙවර්ගයෙනුයි. එම නිසා අප මේ ව්‍යාපාර දෙකට ලොකු ආදරයක් දැක්විය යුතුයි. මේ ව්‍යාපාර දෙක අපේ දරුවන් දෙදෙනකු සේ සැලකිය යුතුයි. අපේ රටේ දියුණුව තකා අපේ අමු ද්‍රව්‍ය වලට සැහෙන මිලක් ලබා ගැනීම සඳහා ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ප්‍රබල සටනක් ගෙන යනවා ඇතැයි මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. කොළඹ වෙළඳ පොළෙන්, ලන්ඩන් වෙළඳ පොළෙන් තේ සඳහා සාධාරණ මිලක් නො ලැබෙන බව ගරු මුදල් ඇමතිතුමා අයවැය කථාවේදී ප්‍රකාශ කළා. හැබැයි, තේ මිල අඩු වීම නිසා තේ පානය කරන රටවල උදවියට සහනයක් ලැබිලත් නැහැ. තේ මිල ක්‍රම ක්‍රමයෙන් අඩු වී ගියත් තේ පානය කරන අයට ඉන් කිසිම ප්‍රයෝජනයක් ලැබී නැහැ. යුරෝපීය පොදු වෙළඳපොළේ තේ තීරු බද්ද තාවකාලික නවත්වා තියෙනව. ඒ වගේම එංගලන්තය ඕස්ට්‍රේලියාව වැනි රටවල එහෙම පිටින්ම තේ බද්ද නවත්වා තියෙනව. තේ මිල අඩු වීමෙන් හෝ මෙම බද්ද ඉවත් කිරීමෙන් හෝ තේ පානය කරන්නන්ටත් තේ නිෂ්පාදනය කරන්නන්ටත් ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන්නෙ නැහැ. එසේ නම් එයින් වාසියක්

ලැබෙන්නෙ කාටද? අපට ජාත්‍යන්තර වෙළඳපොළේ එතරම් බලයක් නැහැ. අපට එහි බලයක් පාන්න ක්‍රමයක් ඇත්තෙන් නැහැ. එම නිසා අපි මෙම සටනෙදි ඉතා ශුභාන්විතව ක්‍රියාකරන්න ඕනැ. ඒ අය මේ වෙළඳපොළට ඇවිත් අවුරුදු සිය ගණනක් තිස්සේ අපේ වරප්‍රසාද උදුරා ගෙන අපේ අමු ද්‍රව්‍යවලට නියම මිලක් නොදී ක්‍රියා කළා. එම වැඩ පිළිවෙල වෙනස් කිරීම ලෙහෙසි නැහැ. ඒ අයගෙ සිත් නොරිදවා අපේ ස්වාධීනත්වයත් ආරක්ෂාකරගෙන අපේ පරමාර්ථ ඉටු කර ගන්න ඕනැ. මේ භාරදුර කායභීය ක්‍රියාවෙ යෙදීමට ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට නුවණ තියෙනව. එම නිසා අපට භාතියක් කරදරයක් නොවන ආකාර යෙන් අපේ පරමාර්ථ ඉටු කර ගන්න උත්සාහ ගන්න මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනව.

විශාල ලංකා තේ වෙළඳපොළක් ඉරාක යෙ තියෙනව. එය සහමුලින්ම තාවකාලි කව නවත්වන්නට සිදු වී තිබෙනවාය කියන ආරංචිය අද පත්‍රයෙන් තමුන්නාන් සෙල දකින්න ඇති. එම රටේ තේ ව්‍යාපාරය ජනසතු කර තියෙනව. එම නිසයි ලංකාවට තාවකාලික අමරුවකට මුහුණ පාන්න වන්නෙ. මේ කාරණය ගැන අද අදම ක්‍රියා කරන්න ඕනැ. මේ පිළිබඳව ඉරාක රජයත් සමග සාකච්ඡා පැවැත්වීමෙන් ඒ කියන්නෙ ලංකාවෙන් නියෝජිත පිරිසක් හෝ යවා ඒ රජයත් සමග සාකච්ඡා පැවැත්වීමෙන්—ඒ කියන්නෙ ලංකාවෙන් නියෝජිත පිරිසක් හෝ යවා ඒ රජයත් සමග සාකච්ඡා පැවැත්වීමෙන්—

ලක්ෂ්මන් රාජපක්ෂ මයා.

(**திரு. லக்ஷ்மன் ராஜபக்சா**)
(Mr. Lakshman Rajapaksa)
තමුන්නාන්සේ නායකය හැටියට යන්න.

පේ. ඩී. විරසේකර මයා.

(**திரு. ஜே. டி. வீரசேகரா**)
(Mr. J. D. Weerasekera)
තමුන්නාන්සේ යන්න. මේ අමරු තත්ත්වයෙන් මිදෙන්න උත්සාහ ගන්න ඕනැ. මේ රටේ තේවලින් වැඩි කොටසක් ගන්නෙ ඉරාකයයි. එම නිසා එම ප්‍රශ්නය විසඳන්න වහාම ක්‍රියා කරනු ඇත කියා මා කල්පනා කරනව.

අවිස්සාවේල්ලෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට (ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.) මා ස්තූතිවන්ත වෙනව, එතුමා ඇමතිවරයකු වශයෙන් සිටියදී තේවතු හිමියන්ට ආධාර දීමේ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

ක්‍රමයක් ඇති කළාට. මේ රටේ ලොකු තේ වතු හිමියන්ට මෙන්ම කුඩා තේ වතු හිමියන්ටත් එමගින් විශාල ප්‍රයෝජනයක් අයත් වී තිබෙනවා. නමුත් මේ ආධාර දීම වල ලොකු අසාධාරණයක් සිදු වෙනවා. ඉස්සර ලොකු තේ වතුකාරයින්ගේ ආධාර ය රුපියල් 2,750 යි. එය රුපියල් 1,000 කින් වැඩි කළ නමුත් කුඩා තේ වතු හිමියන්ට ලැබුණු රුපියල් 750 මුදල එහෙම මයි. එම ආධාර දීම අවුරුදු 5 කට පස්සෙ එහෙම පිටින්ම තවත්වනවා. මේ මුදල් දෙන්නෙ පෝර දැම්ම, කානු කැපීම, යනාදී වැඩ කටයුතු කිරීම සඳහායි. වැඩ කළ පසුයි, ඒ මුදල් දෙන්නෙ. මේ දෙන මුදල් ප්‍රමාණය මදි බව කියන්න ඕනෑ. මේ ආධාර දීමෙන් ආණ්ඩුවට පාඩු වෙන්නෙත් නැහැ. මේ මුදල් ගෙවන්නෙ අමුතු ආධාර ක්‍රමයක් අනුවයි. එම මුදල් එකතු කරන්නෙත් තේ ව්‍යාපාරයෙන්මයි. එම නිසා කුඩා තේ වතු හිමියන්ට දෙන ආධාර මුදල රුපියල් 750 සිට 1,500 දක්වා වැඩි කළ යුතුය කියා මා යෝජනා කරනවා. විශේෂයෙන්ම පෝර අවශ්‍ය වන්නෙ තේ ගස් ලොකු වූ විටයි. තේ ගස් පැළ කාලෙදි එතරම් පෝර වුවමනා කරන්නෙ නැහැ. ලොකු වුණොට පසු පෝර දැම්මාම තමයි නියම ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන්නෙ. මේ නිසා එම ආධාර ක්‍රමය ගැන කල්පනා කර බලා සුදුසු වැඩ පිළි වෙළක් ක්‍රියාවෙ යොදවාගිය කියා මා විශ්වාස කරනවා.

විශේෂයෙන් මේ දිනවල කුඩා තේ වතු හිමියන් විශාල අමාරු තත්ත්වයකට මුහුණ පා සිටිනවා. ඒ අයගේ තේ දළවලට නියම මිලක් ලැබෙන්නෙ නැහැ. තේ දළ විකුණන්න හරියාකාර කර්මාන්ත ශාලා ඇත්තෙ නැහැ. මේ පිළිබඳව අපි නොයෙකුත් අවස්ථාවලදි කරුණු ඉදිරිපත් කර තියෙනවා. එම නිසා ගරු ඇමති තුමා දුක් විදින පංක්තිය ගැන කල්පනා කර දැන්වත් ඒ උදවියට සහනයක් දෙනවා ඇතැයි කල්පනා කරනවා.

මේ රටේ සංවර්ධන වැඩවලට විදේශීය රටවලින් ලැබෙන ආධාර ගැන මේ අයවැය ලේඛනයේ සඳහන් වෙනවා. අපට ආධාර දෙන සෑම රටකටම ප්‍රශංසා කරන අතරම වැඩි වැඩියෙන් ආධාර ලබාගෙන මේ රට දියුණු කිරීමට චේතවත් සැලැස්මක් ඇතිව

වැඩ කරනවා ඇතැයි බලාපොරොත්තු වෙනවා. අපට ආධාර දෙන සමහර රටවල නම් මා විසින් සටහන් කරගෙන තිබෙනවා. කැනඩාවෙන් අපට ආධාර ලැබෙනවා. කිසිම ශබ්දයක් නැතිව, කිසිම කරදරයක් නැතිව කිසිම ප්‍රචාරයක් නැතිව විශාල ආධාර නොගයක්ම ඒ රටෙන් අපට දී තිබෙනවා. ඒ අතර ඕස්ට්‍රේලියාව, චීනය, වෙක්‍රෝස්ලෝවේකියාව, පෝලන්තය, යු. එස්. එස්. ආර්., යු. එස්. ඒ., බටහිර ජර්මනිය සහ එංගලන්තය ආදී නොයෙක් රටවලින් අපට නොයෙක් විධියේ ආධාර ලැබෙනවා. ඒ සෑම රටකටම ලංකාවේ ජනතාව වෙනුවෙන් අපේ ගෞරවය සහ ප්‍රසංශාව පිරිනමන්නට කැමතියි. මේ රට වලින් අපට තව තවත් ආධාර ලබා ගන්න පුළුවන් බව මා දන්නවා. මෙවැනි ආධාර ගැනීමේදී නොයෙක් දේශපාලන පක්ෂ ආධාර කර ගැනීම, සහභාගි කර ගැනීම, අවශ්‍යයි. අපේ විදේශ ප්‍රතිපත්තිය සකස් කර ගැනීමේදී අපට බැහැ කිසිම රටක් සමග විරුද්ධත්වයක් ඇති කර ගන්න. විරුද්ධ වී වැඩ කිරීමෙන් අපට අපේ පරමාර්ථයන් ඉෂ්ට කර ගන්න බැහැ. ලංකාව නිදහස් රටක්. අපේ රට කිසිම රටකට නොදෙවැනි රටක්. ඒ නිසා අපට බැහැ බලවත් කණ්ඩායම්වලට බැඳී සිටන් කරන්න. එසේ කරන්න අපට ශක්තියක් නැහැ. සෑම රටකින්ම සහ යෝග්‍ය ලබාගෙන වැඩ කළොත් අපට හුඟක් ප්‍රයෝජනයි.

විසට්තාමයේ ඇති වී තිබෙන තර්ජන ගැන නමුත් නාත්සෙ දන්නවා. සමහර අය තානාපති කාර්යාලවලට ගිහිල්ලා සිටන් පාඨ කියමින් කැකෝ ගහන්න පුළුවනි. හින් ඊදෙන විධියට හැසිරෙන්න පුළුවනි. එහෙම දේ කිරීම අපට කිසි සේත් ඔබින්නෙ නැහැ. පහත් උද්ඝෝෂණ සිටන් පාඨ කියමින් නින්දා සහගත ලෙස ඇතැම් අය ක්‍රියා කර තිබෙනවා නම් අපි ඒවා හෙළා දකින්න ඕනෑ. අපේ ස්වාධීනත්වය තබා ගන්න අතර කිසිම රටකට නින්දා අපහාස කරන්න නොද නැහැ. එයින් පාඩුවෙන් නෙ ලංකාවටයි. ඒ නිසා අප එවැනි අවස්ථා වක ඉතාම ඥානවන්තව ක්‍රියා කළ යුතුයි. එසේ කිරීමෙන් පමණයි, අපේ දියුණුවට අදාළ වන ලෙස වැඩ කරගෙන යන්න ලැබෙන්නෙ. සෝවියට් බල කණ්ඩායමට

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[පේ. ඩී. විරසේකර මයා.]

හෝ ඇමෙරිකන් බල කණ්ඩායමට හෝ එකතු වෙන්න අවශ්‍යතාවක් අපට නැහැ. අපි අපේ ස්වාධීනත්වය තබාගෙන ආධාරත් ලබාගෙන අපේ මූලික පරමාර්ථ ඉෂ්ට කර ගැනීමට උනන්දු වෙමු. එයින් ලංකාවාසී සියලු දෙනාටම යහපතක් වෙනවා ඇති. කලින් ඇතැම් අවස්ථාවල ඇති වූ සිද්ධීන් වැනි දේවල් ලංකාවේ මින් මන්තට ඇති නොවේවායි මා ප්‍රාර්ථනා කරනවා.

ලංකාවේ කර්මාන්ත ප්‍රතිපත්තිය ගැන වචනයක් දෙකක් නොකියා බැහැ. ලංකාවේ කර්මාන්ත ප්‍රතිපත්තිය ගැන මට නම් ඒ තරම් සන්තෝෂ වෙන්න බැහැ. අපේ රටේ විශාල කර්මාන්ත රාශියක් පටන් අරන් තියෙනවා. කර්මාන්ත පටන් ගන්න වට වඩා අප කල්පනා කරන්න ඕනෑ ඒ සඳහා වුවමනා කරන අමු ද්‍රව්‍යයන් ගැනයි. සෑම අමු ද්‍රව්‍යයක්ම පිටරටින් ගෙන්වා කර්මාන්ත පටන් ගැනීමෙන් අපට නියම ප්‍රයෝජනය ලබා ගන්න බැහැ. විශේෂයෙන්ම අපේ විදේශ වත්කම් අඩු වී තිබෙන අවස්ථාවක සෑම ශතයක්ම මේ රටේ ඉතිරි කර ගැනීමටයි සිද්ධ වෙලා තියෙන්නේ. ජාතික සංවර්ධන වැඩවලට ඒ මුදල් යෙදිය යුතුව තිබෙනවා. එම නිසා කර්මාන්ත සැලැස්මක් ඉදිරිපත් කරන අවස්ථාවේදී ඒ ඒ අමු ද්‍රව්‍ය තිබෙන ස්ථාන ගැන පරීක්ෂා කර බලා, ඒ පිළිබඳව අවශ්‍ය පර්යේෂණ පවත්වා කටයුතු කිරීමෙන් පමණක් අපට ඒවායින් ප්‍රයෝජනය ලබා ගන්නට පුළුවන් වෙනවා. එසේ නැතුව ලෝකයේ වෙනත් රටවල තිබෙන හැම කර්මාන්තයක්ම අප ආරම්භ කරන්නට ගියහොත් එය සාර්ථක කර ගන්නට කොහොත්ම ලැබෙන්නේ නැහැ. එයින් ප්‍රයෝජනයක් රටට ලැබෙන්නේ නැහැ. තවත් කිව යුතු වැදගත් කාරණයක් නම්, ඇතැම් කර්මාන්ත ලංකාවටම පමණක් සීමා නොකළ යුතු බවයි. යම්කිසි පුළුල් සැලැස්මක් යටතේ ලංකාවට කිට්ටු රට වල්, ඉන්දියාව, පකිස්තානය, බුරුමය, ඉන්දුනීසියාව වැනි රටවල් සමග එක්කා සුවි—වඩාත්ම හොඳයි ආසියා අප්‍රිකා රටවල් සම්බන්ධ කර ගන්නට පුළුවන් නම්—ඒ රටවල සහයෝගය ඇතුළත්ව සංවිධානාත්මක

අන්දමට කර්මාන්ත දියුණු කිරීමට වැඩ පිළිවෙළක් යොදනවා නම් වඩාත් හොඳ බව කියන්න පුළුවනි. ඒ වාගේම, අපට නුවමනා කර්මාන්ත ආරම්භ කිරීමෙන් අප බලාපොරොත්තු වන ප්‍රතිඵල ලබා ගන්නට බැරි වෙන බව මතක් කරන්න ඕනෑ. එමෙන්ම පුළුල් සැලැස්මක් යටතේ කර්මාන්ත ආරම්භ කළොත්, ඒවා දියුණු කර අපේ රටට අවශ්‍ය ප්‍රමාණයට වඩා බඩු භාණ්ඩ නිපදවීමට හැකි වීමෙන් කිට්ටු රට වලට පවා ඒවා යවන්නට හැකි වෙනවා. එම නිසා රටට ඔබින, රටට ගැලපෙන, රටේ අමු ද්‍රව්‍යවල ප්‍රමාණය අනුව සැලැස්මක් සකස් කළොත් එය ඉතාමත්ම හොඳය කියා අප කල්පනා කරනවා. මම දන්නවා, ඇතැම් කර්මාන්ත ආරම්භ කර ඇති නමුත් ඒවා ආරම්භ කිරීමට පෙර වැඩි දුර කල්පනා කර නැති බව. යම්කිසි පුද්ගලයකු යම් දෙයක් කියනවා නම්, ඒ ගැන සෝදිසියක් කරන්නේ නැතුව, පරීක්ෂණ පවත්වන්නේ නැතුව, පටන් ගත් කර්මාන්ත තිබෙනවා. නමුත් මේ වාසින් කොයි අන්දමටද අපේ රටේ කර්මාන්ත සංවර්ධනයක් ඇති කරන්න පුළුවන් වෙන්නේ? එම නිසා කර්මාන්තයක් ආරම්භ කරන කොට එය රටට ගැලපෙනවාද, එය දියුණු කළ හැකිද කියා පරීක්ෂා කර බැලිය යුතු අතරම ඒ පිළිබඳව කලින් පරීක්ෂණ පැවැත්විය යුතු බවත් මතක් කරන්න කැමතියි.

ඊළඟට ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ධීවර කර්මාන්තය ගැනත් මේ අවස්ථාවේදී යමක් සඳහන් නොකර බැහැ. අපේ රට වටේම තියෙන්නේ මහ මුහුද. අපේ මුහුදේ තිබෙන මාලු ජපන් රට අල්ලා ගෙන යනවා. නොයෙකුත් අවස්ථාවලදී මේ පිළිබඳව කරුණු ඇමතිවරුන්ට ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා; මේ පිළිබඳව ඉක්මණින් පියවරක් ගන්නා ලෙස ඉල්ලා තිබෙනවා. මන්ද? තවත් අවුරුදු 5 ක් 6 ක් බලා සිටින්නට අපට පුළුවන් කමක් නැහැ. අද ඒ සඳහා මුදල් වැය කළොත් අදම එයින් ප්‍රතිඵල ලබාගන්නට පුළුවනි. එවැනි කර්මාන්තවලට ප්‍රමුඛත්වය දී ඒ මාගියෙන් මෙරට කර්මාන්ත දියුණු කරන්නට කල්පනා කළොත් එය හොඳ බව කියන්න පුළුවනි.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

ඊළඟට මම සන්නේෂ වෙනව, මේ රට විශේෂයෙන්ම කෘෂිකාර්මික රටක් නිසා කෘෂිකර්මය දියුණු කිරීම සඳහා ඇමති තුමා ආධාර දීම ගැන. මිලිස්, රතුලුනු බොම්බයි ලුනු, අල, ඉරිඟු ආදී ද්‍රව්‍යවලට වැඩි මිලක් දීමට ඇමතිතුමා තීරණය කර තිබෙනවා. මෙයද අපේ සතුටට හේතුවක්. තවත් ලංකාවේ නිපදවිය හැකි දේවල් රාශියක් තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම අපේ වියලි කලාපයේ දැනට ඉන්දියාවෙන් ගෙන්වන බොහෝ දේවල් වගා කරන්නට පුළුවන. කෘෂිකර්මය ගැනත් අප වැඩි උනන්දුවක් දැක්වුවොත් සාර්ථක ප්‍රතිඵල ඉතාමත් ඉක්මණින් ලබා ගන්නට පුළුවන් වෙනවාට කිසිම සැකයක් නැහැ. අපේ ජනතාව කැමති නැහැ ප්‍රතිඵල ලබා ගැනීමට හුඟක් කල් බලාගෙන ඉන්න. ඒ අය බලාපොරොත්තු වෙන්නේ පුළුවන් තරම් ඉක්මණින් ප්‍රශ්න විසඳනවා දැකින්නටයි. මන්ද? අපේ ජනතාව වේගවත් ලෙස ගමන් කරනවා. අපේ ආණ්ඩුව හිමිත් ගමන් කළොත්, ජනතාව ගමන් කරන වේගයෙන් ගමන් කිරීමට කල්පනා කළේ නැතිනම්, සමහර විට අමාරුකම් වලට මුහුණ පාන්නට සිද්ධ වේවි. එම නිසා මම සන්නේෂ වෙනවා, ද්‍රව්‍ය කිපය කටවත් ස්ථිර මිලක් ගෙවීමට ආණ්ඩුව තීරණය කිරීම ගැන.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ඒ වාගේ ම අඩු තරමින් පෝර, ඇට වර්ග ආදී කෘෂිකර්මය දියුණු කිරීමට අවශ්‍ය ද්‍රව්‍ය බෙදා දීමට වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කිරීම සුබ ලකුණක් හැටියට පෙනී යනවා. නමුත් මෙය පමණක් ප්‍රමාණවත් මදි. මේවා පුළුල් ලෙස සංවිධානය කරන්න ඕනැ. මේ පිළිබඳ පරීක්ෂණ පවත්වා, නවීන ක්‍රම උපයෝගී කර ගැනීමට ආධාර දෙන්න ඕනැ. පරණ තාලයට ගොවිතැන් කිරීමෙන් වැඩි ප්‍රයෝජනයක් ලබා ගන්න බැහැ. නවීන යන්ත්‍ර සූත්‍ර පාවිච්චි කරන්න ජනතාව උනන්දු කරවන්න ඕනැ. ඒ ඒ අංශ පිළිබඳ පර්යේෂණාගාර රාශියක් ඇති කරන්න ඕනැ. එසේ කළොත් රටට වුව මනා කෘෂිකාර්මික ද්‍රව්‍ය මෙරටේම නිපදවා ගන්න පුළුවනි. මෙහිදී තවත් සැලකිය යුතු කාරණයක් නම් අපට අවශ්‍ය බොහෝ කෘෂිකාර්මික ද්‍රව්‍ය ඉන්දියාවෙන්, බුරුමයෙන් ගෙන්වන බවයි. නමුත් අප

ඒ රටවලින් ගෙන්වන ප්‍රමාණයටම බඩු අපේ රටින් ඒ රටවල් ලබා ගන්නේ නැහැ. එක අසාධාරණ වැඩක්. ලංකාවේ තිබෙන බොහෝ දේ ගැනීමට ඉන්දියාවට පුළුවනි. අපි ඒ රටෙන් යම් කිසි බඩු කොටසක් ගන්නවා නම් අපෙනුත් ඒ ප්‍රමාණයට බඩු කොටසක් ගැනීමට ඒ රටවල් සූදානම් වෙන්න ඕනැ. අද අපි එවැනි ලෝකයකයි ජීවත් වෙන්නේ. අපට තනියම ජීවත් වෙන්න බැහැ. අන්‍යෝන්‍ය සම්බන්ධතා-තාවය සහ අන්‍යෝන්‍ය විශ්වාසය ඇති කර ගෙන වැඩ කළොත් පමණයි අපට ජීවත් වෙන්න පුළුවන් වන්නේ. එම නිසා අපි ඒ රටවලින් යම් කිසි බඩු ප්‍රමාණයක් ගන්නවා නම් අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා ඒ රටවල් විසිනුත් අපෙන් ඒ ප්‍රමාණයේ බඩු කොටසක් ගනිවිය කියා. විශේෂයෙන් පුවක් වැනි දේවල මිල ලංකාවේ ඉතාමත් පහත වැටිලියි තිබෙන්නේ. ඉන්දියාවේ මදුරාසිය, බොම්බාය ආදී ප්‍රදේශවල පුවක් මිල ඉතා ඉහළයි. හොණ්ඩරයක් රුපියල් 200 ක් පමණ වෙනවා. නමුත් ලංකාවේ මිල ඉතාමත් අඩුයි. එම නිසා ඒ බඩු එහාට යැවීමෙන් අපට වැඩි පුර මුදලක් ලබා ගන්න පුළුවන් වෙනවා. මේ කාරණය සම්බන්ධයෙන් අයවැය ලේඛනයෙන් කරුණු ඉදිරිපත් කර තිබීම ගැන මම සන්නේෂ වෙනවා. ඒ ගැන විශේෂයෙන් සැලකිල්ල යොමු කරනු ඇත කියා මම බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ඊළඟට මේ රටෙන් විදේශ රටවලට යන ලාභ තාවකාලිකව නවත්වා තිබීම ගැනත් වචනයක් කියන්න ඕනැ. මේ සම්බන්ධව මම හිතනවා අපි ඉතාමත් ඤාණ වත්තව සහ කල්පනාකාරීව ක්‍රියා කළ යුතුය කියා. මම මුලින් කිව්වා වාගේ ලංකාවට තනියම මේ ලෝකයේ ජීවත් වෙන්න බැරි බව අපි දන්නවා. ඒ රටවල් අවුරුදු ගණනක් තිස්සේ මේ රට සමග සම්බන්ධකම් පවත්වා, මේ රට සමග ගනු දෙනු කර තිබෙනවා. විශේෂයෙන් එංගලන්තය අමතාප කරගන්නේ නැතිව අපේ පරමාපී ඉටු කර ගන්න ඕනැ. නමුත් තාන් සේලාට පේනව ඇති තේ මිල සම්බන්ධයෙන් ලංකාවට එක පාරටම පහර ගහන්නේ නැතිව, ක්‍රම ක්‍රමයෙන් පහර ගසා තිබෙන බව. අවුරුදු ගණනක් තිස්සේ ක්‍රම ක්‍රමයෙන් මිල අඩු කිරීම නිසා අද ශත 50 කින් තේ මිල අඩු වී තිබෙනවා. ඒ

பெரிய ஹெரால்ட் பன்னா, 1964-65

—தேவன வர் கிணை

கம் எடுக்கும் வரையில் சம்பளத்தைச் சம மாக்கி இரு தரப்பு ஆசிரியர்களுக்கும் ஒரே சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கொமி ஷன் சிபார்சு செய்திருந்தது. அரசாங்கம் அவர்களுக்கிடையில் எந்தவிதமான வித்தி யாசமுமில்லாமல் ஒரே விதமான பயிற்சி யைத் தான் அளித்து வருகின்றது. கல்வித் தரத்தையும் ஒரே நிலையில் வைத்திருப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளையும் எடுத்து விட் டார்கள். ஆனால் சம்பளத்தைத் தான் இன்ன மும் சமமாக்கவில்லை. இது பெரிய அநியாயம். இதைத் திருத்தி ஆங்கில ஆசிரியர்களுக்கும் சுயபாஷை ஆசிரியர்களுக்கும் இடையில் எந்த விதமான வித்தியாசமுமில்லாமல் சம சம்பளம் கொடுக்கும் விஷயத்தை கௌரவ நிதி அமைச் சரவர்கள் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன். இச் சம்பள முரண்பாட்டை நிவர்த்திப்பது பற்றிய விஷயமெதுவும் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் இடம்பெறாமல் போய்விட்டது எங்களுக்குப் பெரிய குறை யாக இருக்கின்றது.

இன்று நாட்டிலுள்ள குழந்தைகள் அனை வருக்கும் கல்வி புகட்டும் பெரிய பொறுப்பு சுயபாஷை ஆசிரியர்கள் கைகளிலேதான் தங்கியிருக்கின்றது. அப்படி ஒரு முக்கியமான தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களில் ஒரு சாரா ருக்கு ஒருவிதமான சலுகையும் இன்னொரு சாராருக்கு வேறொருவிதமான சலுகையும் அளிப்பது கல்வியின் முன்னேற்றத்துக்கு உதவி செய்யுமென்று நான் கருதவில்லை.

இன்னொரு விஷயத்தில் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை நாம் ஆராய்ந்தபோது தமிழ்ப் பிரதேசங்களிலிருந்து பிரதிநிதிகளாக வந் துள்ள எங்களுக்கு பெரும் ஏமாற்றம் ஏற்பட் டிருக்கிறது. தமிழ்ப் பிரதேசங்களின் பொரு ளாதார அபிவிருத்தியை மேம்படுத்த எவ்வள வோ வசதிகள் அங்கே இருக்கின்றன. அப்படி யிருந்தாலும்கூட இந்த வரவு செலவுத் திட்டத் திலே வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவில்லை. முக்கியமாக வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களி லுள்ள விவசாயிகள் நாட்டிற்குத் தேவையான உணவு வகைகளை உற்பத்தி செய்ய அவாக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கான பயிற்சி மாத்திரமன்றி விருப்பமும் கூட அவர்களிடம் இருக்கிறது. ஆனால் விவசாயம் செய்வதற்குத் தேவையான காணிகள் அவர்களிடம் இல்லை.

அவர்களுக்குத் தேவையான காணிகளைக் கொடுத்து இந்த அரசாங்கம் அவர்களை உணவு உற்பத்தியில் ஊக்கப்படுத்த வேண்டும். ஆனால் அரசாங்கமோ இது விஷயத்தில் எதுவித நடவடிக்கையையும் எடுப்பதாகத் தெரிய வில்லை. அதற்குமாறாக இந்த அரசாங்கம் என்ன செய்கிறது? யாழ்ப்பாணத்திலுள்ளவர் களுக்குக் காணிகளை வழங்கச் சமீப காலத்தில் சில நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. தகுதி யானவர்கள் பலர் காணிக்கச்சேரி மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள். ஒரு திகதியில் காணிகளைப் பாரம் எடுக்கும்படி கூட அவர் கள் கேட்கப்பட்டிருந்தார்கள். ஆனால் அதற் கிடையில் மேலிடத்து உத்தரவுப்படி இந்தக் குடியேற்ற நடவடிக்கை நிறுத்தி வைக்கப்பட் டிருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் இந்த நடவடிக் கை அப்பகுதி மக்களுக்குப் பெரும் ஏமாற்றத் தை உண்டாக்கியிருக்கிறது. இந்த விஷயத் தை இச்சந்தர்ப்பத்திலே காணி நீர்ப்பாசன மின்விசை அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். குறித்த காணிக் கச்சேரி மூலமாகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர் களுக்கு உடனடியாக காணிகளை வழங்கி அவர் களைக் குடியேறச் செய்வதற்கான நடவடிக்கை களை அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட் டிக் கொள்ளுகிறேன். நேற்றைய தினம் பேசிய கௌரவ உடுப்பிட்டிப் பிரதிநிதி (திரு. எம். சிவசிதம்பரம்) அவர்கள் காங்கேசன்துறைத் துறைமுக அபிவிருத்தி பற்றி விரிவாகக் குறிப் பிட்டார். அதைப் பற்றி மீண்டும் இங்கே குறிப்பிட நான் விரும்பவில்லை. ஆனால் வடக் குக் கிழக்கு மாகாணங்களினது முக்கியத் துவத்தை அரசாங்கம் இன்னும் உணரவில்லை என்பதுதான் எனது குறையாகும். வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களில் மீன்பிடித் தொழி லுக்கு அதிக வசதியிருக்கிறது. அங்கே மீன் பிடித் தொழிலுக்கு வாய்ப்பான எத்தனையோ சிறிய சிறிய துறைகள் இருக்கின்றன. இலங் கையில் கிடைக்கும் மீனில் அது! துசத விகித மான மீன் தமிழ்ப்பிரதேசங்களிலிருந்தே கிடைக்கின்றது. அப்படியிருந்தும் மீன்பிடித் தொழில் சம்பந்தமாக எந்த விதமான சலுகை யையும் வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களுக்கு அரசாங்கம் செய்யவில்லை. இப்பகுதியில் பிடிக்கப்படும் மீன்களின் விகிதாசாரத்திற் கேற்ப ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

සිසිරිපාන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[නවරත් නම් මයා.]

I will now turn to English. I should like to congratulate the Hon. Minister of Finance on the marathon speech that he delivered in introducing the Budget—a speech that runs into some 76 pages of closely printed matter. For sheer erudition and marshalling of facts, for the patient and laborious survey of the vast field of the economic situation of the country, it could hardly be surpassed by any other living economist in Ceylon today. Though some of us on this side of the House may not agree with him on everything he has said, I do not think there is any one who would grudge him the tribute that he richly deserves. To what extent the Hon. Minister is going to succeed in implementing the various measures and policies he has propounded, I do not know. But I do know that he has succeeded in bringing out to the open pavement all the hoarded textiles, foodstuffs and other consumer articles. I do not think it was the Budget speech and the proposals contained therein that did the trick. The process had started even long before that. When the Coalition Government was formed and it was known that the eminent doctor had been given the portfolio of Finance, the process started. That shows the holy horror and awe in which anti-social elements among businessmen held the Hon. Minister of Finance. I hope he will not disillusion them.

This is one way in which people reacted to the Budget proposals. There are others who think that this is only a temporary scare and that the traders know best how to deal with the Finance Minister. There are some others who take the view that this is more a vote-catching device and a political stunt than a genuine attempt to pull the country out of

the economic rut into which it has fallen. These are some of the normal reactions to an annual Budget Speech. But what I am most concerned about, what the Party to which I have the honour to belong is concerned about, is to find the answers to the questions, “To what extent will these Budget proposals relieve the burdens of the ten million people who elected us and sent us here as their representatives in this august Assembly to govern and look after their affairs”? “How far will this scheme fulfil the hopes and aspirations of the ten million people as a whole, not merely the insignificant minority of urban workers”? “What attention is proposed to be paid to the Tamil-speaking section of the country”? We of the Federal Party, though we are very much interested in the affairs of the country as a whole, are naturally here as watch dogs of the particular interests of the Tamil-speaking people. I am afraid the answers to these questions cannot enthuse us. The Budget is what it should not be. It is an instrument intended to further the cause of parties and politics rather than to take the country on the road to planned development, economic progress, peace and prosperity and all that goes to make a welfare state. It perpetuates class warfare, pitching one class against another. Apart from pampering and molly-coddling the vociferous trade union representatives and urban working classes by a few gimmicks like the increase of wages of the lowest paid category of Government servants, a five-day week for Government servants, income tax relief, and so on, the Budget does not touch the fringe of the problems of the vast majority of the population of this country, the problems of the high cost of living and unemployment under the weight of which the vast majority of the population is being ground.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

I certainly do not grudge these benefits to the working class. On the contrary, I welcome them. But then they cannot constitute more than a million at the most. But what about the balance nine million and more? What are the plans that the Government have to alleviate the sufferings and hardship of these nine million odd people? The Budget does not enlighten us except for a few pious hopes and guesses.

Various speakers before me have spoken on the Government's failure to plan for a solution of the problems of unemployment and the spiralling cost of living and I do not wish to dwell on them except to state that according to the Government's own figures the back-log of unemployment in 1964 is 469,000. Of these I do not know how many are the educated unemployed. But I am certain that there cannot be a single Sinhala graduate among them.

Every Sinhala youth who graduates from the University or otherwise is straightway absorbed into the Public Service or the teaching profession. But, alas, there are about 150 to 200 graduates in the Tamil areas who are rusting in their homes for want of employment. When they ask for appointments as teachers they are told by the Government, "Go to Ghana." I challenge the Government to tell that to the Sinhala educated youth.

A number of schools in the Tamil-speaking areas are crying for graduate teachers in order to give the children a better education. And here are about 200 graduates eager and anxious to take up the work, but the Government says that there are no funds. In the same breath the Government plans to recruit

2,000 Sinhala teachers to be sent to the Tamil areas. Actually, there must be a limit to hypocrisy.

There are a million Tamil workers on the plantations who are the backbone of the country's economy. What does the Coalition Government of which the L. S. S. P. is a partner propose to do to solve the problems of those workers? The L. S. S. P. in opposition have been good enough to participate in the formulation and presentation of the 21 demands and to buttress these demands with their strengthened position. But when it comes to a question of formulating policies from the Treasury Benches, the L. S. S. P. has no qualms about sacrificing these people on the altar of expediency. They just do not count.

I take this opportunity to mention to my friends, the leaders of the great trade unions of these Tamil workers, the D. W. C. and the C. W. C., that the stage has been set in the Budget proposals which will eventually result in the wholesale ejection of the Tamil workers from the plantation areas, for that will be one of the sure results of the proposed tax on tea estates and of the control of managing or agency houses. I do hope that the leaders of the D. W. C. and the C. W. C. who have been used to hanging on to the coat-tails of the L.S.S.P. will not be taken unawares.

The Department of National Planning recently issued a brochure entitled, "The Development Programme, 1964-65." The contents of this book show that it has to be treated either as an introduction or as a supplement to the Budget Speech of the Minister of Finance, perhaps as an introduction since it was released earlier than the Budget speech. I

[තවරත්නම් මය.]

wish to invite the attention of the honourable House to a certain passage in the book at page 22. While dealing with the question of the population and employment, the author, namely the Government, says :

"But the high fertility and low mortality which characterize the population growth in Ceylon has resulted in an age-structure in which there is a large proportion of children who are dependants and consequently a small proportion of adults who are earners. Nearly 42 per cent of the population is below 14 years of age. A heavy youth dependency means——"

This is most important :

"that a substantial portion of the national income goes to maintain young persons with no immediate benefit to the community."

I repeat, "with no immediate benefit to the community." I held my breath when I first read this passage. I am not an economist and I do not know, and I do not care to know, the mathematics of abstract economic propositions. But I do know that hon. Members will not subscribe to this astounding proposition that expenditure of our income to maintain our children is of no immediate benefit to the community. In any other country the children and youth are considered to be the greatest and priceless national wealth, but our bookworm author-economist, whoever he may be, who may probably be consuming a large slice of our national income, tells us that investment on our children is only of remote benefit. Perhaps the sadistic attitude of the Government explains the chaotic conditions prevailing in the field of education. Having compulsorily nationalized the schools, you are today ruining the children's education by economizing and being

stingy. It is certainly because of the rupees and cents involved and not on any educational ground that you have adopted the system of admitting a child to school only when the child has completed six years of age, thereafter taking this child from class to class, without any regard or proper appraisal of the progress made in studies, allowing the child to sit for the school leaving examination twice and then pushing it out into the world. So, you have marvellously fulfilled your obligations. What type of people our future citizens are going to be with this type of education, I really do not know. I presume that the Government's White Paper on education will come up shortly for discussion in this House and I shall then deal with this subject more fully.

Certainly credit must go to the Hon. Minister of Finance for having removed the anomaly in regard to teachers' pensions, but there is a greater anomaly in regard to their salaries which is yet being perpetuated. I regret that the Hon. Minister has not yet thought it fit to remove this anomaly. The Wilmot Perera Commission in their report pinpointed and drew attention to the inequality that exists between the salaries of the Sinhala-trained teachers and the English-trained teachers. They felt that there was not the slightest justification for the perpetuation of this inequality.

The Commission recommended that the Government should take immediate steps to standardize the level and content of the professional qualifications so that the quality of the teachers would be the same irrespective of the medium through which the qualifications were obtained.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

The Commission recommended further that in the meanwhile the two categories of teachers should be placed on the same salary scale. But what the Government did was rather curious. They ignored the payment of the salary part of the recommendation and adopted the standardization.

කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපති

(குழுக்களின் பிரதி அக்கிராசனார்)

(Mr. Deputy Chairman of Committees)

Order, please! The Sitting is suspended till 4.30 P.M.

රැස්වීම ෪.෩෦ දහතුලට තාවකාලිකව අත්සිටුවන ලදීන්, අ. හ. 4.30 ට නියෝජ්‍ය කථානායක තැන්පත් ඩී. ඒ. රාජපක්‍ෂ මහතාගේ සභාපතිත්වයෙන් තාවක පවත්වන ලදී.

තවරත්නම් මහ.

(திரு. நவரத்னம்)

(Mr. Navaratnam)

Mr. Deputy Speaker, I was on the question of teachers' salaries just before the interval. I was dealing with the report of the Wilmot Perera Commission. I said that what the Government did was rather curious. The Government ignored the salaries part of the recommendation and adopted the recommendation regarding the standardizing of teachers' qualifications with the result that today all teachers go through the same two year course, follow the identical syllabus in one of the three languages—Sinhala, Tamil or English—and answer the identical examination papers in one of the three languages. But, still the Swabasha trained teacher continues to start with Rs. 88 per mensem, whereas his English counterpart starts with Rs. 155 per mensem. This is an injustice, Sir, that the Hon. Minister of Finance must strain every nerve to remove. When efforts are being made to standardize the

teaching imparted in the rural schools where the vast majority of Swabasha teachers are employed today, and the distinction between the English and Swabasha schools is being sought to be eliminated, it is incongruous that the old anomaly should continue. It is also difficult to expect the teachers to put in hard work or give of their best.

Admittedly, this country is going through a difficult period both politically and economically. It is not enough merely to be conscious of that. Ever since the S.L.F.P. took over there has been no peace in this country. With the Sinhala-Tamil problem remaining a running sore there can be no peace. During the lifetime of this Parliament alone more than two years have been spent under Emergency laws. Even now the country is haunted by the spectre of political instability, totalitarianism and dictatorship. Let me say in all sincerity, and with the best interest at heart of the country as a whole that unless and until you solve the Tamil-Sinhala problem, unless and until you get the willing co-operation of the Tamil-speaking people, who constitute a third of this country, both in terms of population and the territory they occupy, you will not be able to take one step forward on the road to development and progress. I would like to take the example of a bullock cart. Both the bulls must be in line and pull the cart in unison. If one is crippled and deliberately made to lag behind the cart cannot progress. The crippled animal would be a drag on the other.

I think it is agreed on all sides that the paramount need of the country today is to industrialize as far as we could, but the trouble is that we are not agreed as to the best way in which that can be achieved.

The fight between socialism and capitalism has become a fashion in many of the underdeveloped countries and the resultant tussle for power holds up development and industrialization. The Budget Speech of the Hon. Minister of Finance and the

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[නවරත්නම් මය.]

Debate thereon have clearly brought that out. The interests of the country demand that we eschew both extremes and strike a balance—the middle path as you call it.

The middle path of the S.L.F.P. has not succeeded not because of any intrinsic defect in the middle path but because of the chauvinistic Sinhala-imperialist outlook of the Government.

The S.L.F.P. Government sat on everything; it monopolized everything—industries, land, capital—all the resources that can and should be tapped for better production and more production.

With the new orientation that has now been given to the Government, I would appeal to the Hon. Minister of Land, Irrigation and Power and to the Hon. Minister of Rural and Industrial Development to look upon the Tamil-speaking areas of the north and east as an equally important part of our common motherland and to see that equal opportunities are given to the Tamil-speaking people, particularly their youth, to work, develop and exploit the resources of those areas.

The people are there, anxious to work and to contribute their share to the general weal; the resources are there to be exploited. What is wanted are opportunities and Government encouragement. Given the encouragement and the opportunities, I make bold to say that the Tamil-speaking people alone will see to it that Ceylon becomes self-sufficient at least in the matter of the staple food of the country within a very short period of time.

But, unfortunately, the curse of discrimination stands in the way—discrimination in giving land, discrimination in granting licences for new industries, discrimination in employment. If you genuinely feel that Ceylon as a whole should make progress, for heaven's sake, give up this

outlook once and for all. This attitude may get you votes but it will not help you to develop the country.

We know of cases where Tamil citizens who applied for licences for the import of machinery or to start new industries were told, not in writing but verbally, "If you site the factory in south Ceylon we will grant you the necessary licences." When the applicants expressed their difficulties, the officials shrugged their shoulders and said, "Then there is nothing we can do about it." Such statements were made verbally, not in writing.

That sort of outlook, that sort of officialdom, must disappear if the Tamil speaking people also are to contribute their mite for the common development of this country. Whatever the language they speak, they must be treated as equals; they must be treated as citizens of this country; they must be encouraged to put in capital, to put in hard work and develop the country, as fast as possible. If you are going to look into the race, the community or the language of the people who want to set up industries, it would be a sad day for Ceylon. That is why I say this discrimination must go.

The Hon. Minister of Finance in his Budget proposals suggested that by levying the house property tax, he proposes to divert the capital that is blocked in houses into national industries and ventures. I hope he will succeed in that measure of his. I am a bit sceptical that the people who will be selling their houses would divert the monies collected therefrom into national industries, but I do wish the Hon. Minister would succeed in that measure of his because it is unproductive capital that is blocked.

I would suggest to the Government that one way of attracting this private capital would be by offering shares in the present State-owned industrial ventures so that private capital also might participate in their management and control. Certainly the Government must preserve to itself the

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

control by retaining, say, 51 per cent of the shares. If shares are offered to private capital, I am sure a large number of people would like to come into these industrial ventures, because of the sense of security born of the Government being the major shareholder, and for various other reasons. Perhaps the Government may even be able to recover a portion of the capital that it has invested in these industrial ventures and divert it to new industries. I would earnestly suggest this proposition for serious consideration by the Government.

I have analyzed the Budget proposals and the national development programme. but I am sadly disappointed that the Tamil-speaking areas have not been given due weight in the programmes that have been propounded. We do not see any new ventures proposed to be started in those areas.

Take, for instance, the fishing industry. The Tamil-speaking areas produce more than 60 per cent of the total amount of fish caught in Ceylon. Still, very, very step-motherly attention is paid to the fishing industry in the Northern and Eastern Provinces. The other day, at the Jaffna District Coordinating Committee meeting, we deplored the fact that in spite of the Department having informed the northern office of the Fisheries Department and the Government Agent that Russian experts were visiting Ceylon and that they would probably be visiting Jaffna, these experts had already visited the Island and left without an opportunity of visiting the north. No attempts had been made to take these experts to the northern and eastern areas and show them the fishing industry there. Such discriminatory attitudes must be given up.

There is the Paranthan Chemical Works at Paranthan. Ever since it was established it has been running at a loss for the simple reason that it is not in full production, and it can never be in full production so long as the present set-up continues.

The Government has made no efforts to find markets for certain products of the factory. The only product that is marketed is caustic soda, which is supplied to Lever Bros. in Colombo, the one and only customer who purchases the entire output. Hundreds of tons of chlorine on the other hand are just let out into the air because there is no market. The Government is not exploring the possibilities of finding markets. I think some people had even suggested that the Government should endeavour to negotiate with some of the countries which supply us with various goods, for example Burma, for a barter agreement. Burma could give us rice and we could give them chlorine or some other product of the Paranthan Chemical Works. There is a precedent in the pact with China, the rice-rubber deal. Why not emulate that example and explore the possibility of marketing chlorine as well. There are various other products we just let into the drain. The factory is not being made use of to the fullest extent that would benefit the national economy. All these things, I suggest, would disappear probably if private capital is also invited so that the management too may be handed over to private investors while the Government owns a controlling share. They may work the factories and industries on a commercial basis.

These are matters which I commend to the Government for serious consideration.

අ. ආ. 4.46

ශ්‍රීමත් ඇල්බට් පීරිස්

(சேர் அல்பேட் பிரிஸ்)

(Sir Albert Peries)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අය වැය ලේඛනය ගැන කථා කරන්නට ප්‍රථම යෙන් මුළු ලංකාවේම ජනතාවට පහර වදින අන්දමේ ප්‍රශ්නයක් ගැන ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් දැනගන්නට තිබෙනවා. මේ ප්‍රශ්නයට මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් උත්තරයක් ගන්න මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. ප්‍රශ්නය මේකයි. ලංකාවේ පත්‍ර එහෙම නැත්නම් “ප්‍රෙස්” එක ආණ්ඩුවට භාර

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[ශ්‍රීමත් ඇල්බට් පීරිස්]

ගන්න අද රු කැබිනට් මණ්ඩලය රැස් වෙනවාය කියා මට ආරංචියක් ලැබී තිබෙනවා. පත්‍ර සම්බන්ධව කොමිෂන් සභාවක් පත් කළා. ඒ කොමිෂන් සභාවේ වාර්තාවත් මේ පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් නොකර, ඒ වාගේම වෙනත් නීති මාලාවක් වත් මේ පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් නොකර, හදිසියේම පත්‍ර රජයට ගන්න අද කැබිනට් මණ්ඩලය රැස්වෙනවාලු. ඒ විධියට පත්‍ර රජයට ගත්තොත් මේ රටේ තත්ත්වය කුමක්ද කියා ඔබතුමාට කියන්න වුවමනා නැහැ. එසේ කළොත් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය මේ රටින් සම්පූර්ණයෙන්ම ඉවත් වී යාම පුදුමයක් නොවෙයි. අද දවසේ අපේ නිදහස ආරක්ෂා කරගෙන තිබෙන්නේ අපට වුවමනා හැටියට කපා කර ඒවා පත්‍ර මාර්ගයෙන් මහජනතාවට දැනුම් දී මහජනයා තීරණය කරන අන්දමට වැඩ කිරීමෙනුයි. මේ රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය රැදී තිබෙන්නේ ඒ විධියටයි.

අද මේ ආණ්ඩුවෙන් සහ මේ ආණ්ඩුවට ආධාර දෙන උදවියගෙන් නොයෙක් දූෂණ කෙරීගෙන යන බව බොහෝ දෙනෙක් දන්නවා. විරුද්ධ පාර්ශ්වය ඒවා සම්බන්ධයෙන් ප්‍රශ්න අසන්නට ලැස්ති කර තිබෙනවා. ඉතින් ඒ දූෂණ මහජනතාවට ආරංචි වේය යන හයට මේ විධියට පත්‍ර රජයට ගන්න ලැස්ති වෙනවාය කියා අපට දැනගන්නට ලැබී තිබෙනවා. එම නිසා ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මගේ ප්‍රශ්නට උත්තරයක් දෙනවද? මා ඇමතිතුමාගෙන් ඉතාමත් ගෞරවයෙන් සහ කරුණා වෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කෙළරා කලාත්‍රිකා ආණ. සා. පෙරේරා)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

කැබිනට් රැස්වීම පවත්වන්නක් පෙර මගෙන් ප්‍රශ්න ඇසුවාම කොහොමද උත්තරයක් දෙන්නේ?

[ශ්‍රීමත් ඇල්බට් පීරිස්]

(ශ්‍රී ආල්බට් පීරිස්)
(Sir Albert Peries)

එහෙම ආරංචියක් තිබෙනව.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කෙළරා කලාත්‍රිකා ආණ. සා. පෙරේරා)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

කැබිනට් රැස්වීමක් තිබෙන බව නම් මා දන්නවා. නමුත් මොනවා කරන්නට යනවාද කියා මට කියන්නට බැහැ.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(කොල්වින් කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා)
(Dr. Colvin R. de Silva)

කවික ගරු මන්ත්‍රීතුමාට මේ ආරංචිය ලැබුණේ කාගෙන්ද කියා මා අසන්නට කැමතියි. මොකද? කැබිනට් මණ්ඩලයේ රහස් ඇමතිවරයකුගෙන් කලින් පිට කරන ලෙස ඉල්ලීමක් කරන විට ඒ ආරංචිය දුන්නේ කවිද කියා මේ ගරු සභාවට කියන්න යුතු කමක් තිබෙනවා.

[ශ්‍රීමත් ඇල්බට් පීරිස්]

(ශ්‍රී ආල්බට් පීරිස්)
(Sir Albert Peries)

කවිද කියා කියන්න මා බැඳී නැහැ.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(කොල්වින් කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා)
(Dr. Colvin R. de Silva)

එහෙම නම් ඒ ආරංචිය අපි පිළිගන්නේ කොහොමද?

[ශ්‍රීමත් ඇල්බට් පීරිස්]

(ශ්‍රී ආල්බට් පීරිස්)
(Sir Albert Peries)

රීළඟට මේ අයවැය ලේඛනය සම්බන්ධයෙන් මට නියම කර තිබෙන කාලය තුළ වචනයක් දෙකක් කියන්නට අදහස් කරනවා. මේ අයවැය ලේඛනය ඉතාමත්ම අලංකාර අයවැය ලේඛනයක්ය, මහජනතාව බොහොම සන්තෝෂයෙන් පිළිගත් අයවැය ලේඛනයක්ය කියා ටික දෙනෙක් කියන්නට යෙදුණා. මේ ආණ්ඩුවේ මුදල් ඇමතිවරුන් 5 දෙනා ඉදිරිපත් කළ අයවැය ලේඛන අතුරෙන් ඉතාම නරක අයවැය ලේඛනය මෙය බව මගේ වැටහීමයි. එහෙත් කපාවෙන් නම් එය ඉතා ලස්සණට පෙන්නුම් කර දුන්න. වචන, වචන, වචන! පැය 4 ක් තිස්සේ වතුර ගලන්නා වගේ වචන ගැලුව. වචන ජනතාවට කන්නට පුළුවන් දෙයක් නම් මගේ කල්පනාවේ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

හැටියට මේ අයවැය ලේඛනය ඉතා හොඳ එකක් යයි කියන්නට පුළුවන්. එහෙත් වචන කන්ට පුළුවන්කමක් නැහැ.

අපි පදිංචිව සිටින්නේ ගම්බද කොට්ඨාශ වලයි. මේ අයවැය ලේඛනය පිළිබදව ඔබේ අදහස් කොහොමද කියා ගම්බද කීප දෙනෙකුගෙන් මා අසා බැලුව. ඒ උදවිය කියා සිටියේ කුමක්ද? මේ මුදල් ඇමති තුමා—ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා මැති තුමා—මේ රටේ ආර්ථික තත්ත්වය දියුණු කරන්නට පුළුවන්කම ඇති දක්ෂ කෙනෙක් නිසා එතුමා ඉතා හොඳ අයවැය ලේඛනයක් අපේ ජනතාවට—විශේෂයෙන්ම ගම්බද ජනතාවට—ප්‍රයෝජනවත් වන අන්දමට ඉදිරිපත් කරාවි යයි ඔවුන් බලාපොරොත්තු වුණු බවත්, එහෙත් ගම්බද ජනතාවට ප්‍රයෝජනවත් වන අයවැය ලේඛනයක් එතුමා ඉදිරිපත් කර නැති බවත් ඔවුන් ප්‍රකාශ කළා. ගම්බද ජනතාවගේ කිසිම ප්‍රශ්නයක් විසදන්න මේ අයවැය ලේඛනයෙන් යෝජනා ඉදිරිපත් කර නැහැ. විශේෂයෙන් ජීවන වියදම පහළ දමයි කියා ඒ උදවිය බලාපොරොත්තුව සිටිය. සිනිවල මිළ, පිටිවල මිළ හෝ වෙනත් එදිනෙදා පාවිච්චියට ගන්න බඩු වල මිළ අඩු කරාවි යයි ඔවුන් අදහස් කළා. ඒ කිසිවක් කර නැති බව මෙයින් පෙනී යනව.

මෙයින් බහුල ජනතාවගේ ප්‍රශ්න විසදා නැහැ. අද දවසේ ජ්‍යෙෂ්ඨ සමතුන් විශාල සංඛ්‍යාවක් රක්ෂා නැතිව සිටිනව. උපාධි ලැබූ රක්ෂාව නැති උදවියත් විශාල ගණනක් සිටිනව. එතරම් උගත්කමක් නොලැබූ රක්ෂා නැති උදවියත් විශාල පිරිසක් සිටිනව. ඒ උදවිය ගැන මුදල් ඇමතිතුමා එක වචනයක්වත් කිව්වේ නැහැ. ඒ උදවියට රක්ෂා දෙන පිළිවෙලක් යෝජනා කළේ නැහැ. අද රටේ 5,50,000 ක් පමණ රක්ෂා නොමැති උදවිය සිටින බව ලංකාවේ කාට වුවත් පෙනී යනව. මෙයින් 39,000 කට පමණ රක්ෂා ලබා දෙන බව අයවැය ලේඛනයේ සඳහන් වී ඇතත්, ඒ සංඛ්‍යාවටත් රක්ෂා ලැබෙයි සිතන්නට අමාරුයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අයවැය කථාවෙන් පෙනී ගියා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ තිබෙන දුර්වලකමි. අපි වැඩිදුරට කථා නොකළාට ඒ අයවැය කථාව හොඳ හැටි කල්පනාවෙන් කියවන

කෙනෙකුට පෙනී යනවා ඇති, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ දුර්වලකමි. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුව අවුරුදු 4ක් තිස්සේ කරගෙන ගිය මුදල් නාස්තිය මේ අයවැය කථාවෙන් පෙනී යනව. සංයුක්ත මණ්ඩලවලින් සිදු වී තිබෙන මුදල් නාස්තිය මෙයින් පෙනී යනව. රජයේ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුව වැනි දෙපාර්තමේන්තුවල සිදු වූ මුදල් නාස්තිය මෙයින් පෙන්වා දී තිබෙනව.

මේ අයවැය ලේඛනයෙන් ඉතා සුළු පිරිසකට ප්‍රයෝජනයක් සැලසී තිබෙනව. මේ අයවැය ලේඛනය අනුව සුළු සේවකයින්ට මාසයකට සිලිං 5 ක් පමණ පඩි වැඩි වී තිබෙනව. පහළ ආදායම් බදු ගෙවන කොටසට බද්ද රුපියල් 100 ක් පමණ අඩු වී තිබෙනව.

ඒ අතර නියම අන්දමට විසදා නැති ප්‍රශ්න කීපයකුත් තිබෙනව. මට කලින් කථා කළ මහත්වරු කීප දෙනෙකුත් ධීවර කර්මාන්තය ගැන සඳහන් කළා. අපේ ලංකාව වටේම තිබෙන්නේ මුහුද. මීට පෙර අවස්ථාවලදීත් මම බොහෝ දුරට මේ ගැන ප්‍රශ්න කළා. අයවැය ලේඛනය දෙස බැලුවම පෙනෙනව, මේ වර ධීවර කර්මාන්තය දියුණු කිරීම සඳහා වෙන් කර තිබෙන්නේ ඉතා සුළු මුදලක් බව. ඒ ගැන මම කතාගාටු වෙනව. ධීවර කර්මාන්තයේ යෙදෙන අයගේ පදිංචිය සඳහා ගෙවල් විශාල වශයෙන් වුවමනා කරනව. නමුත් ඒ ගෙවල් සෑදීම සම්බන්ධ මුදල් ප්‍රමාණය බොහෝ දුරට අඩු කරල තියෙනව. ඒ ගෙවල් ප්‍රමාණය සම්පූර්ණයෙන්ම සෑදීමට රුපියල් ලක්ෂ 600 ක් පමණ වුවමනා කරන නමුත් ඒ සඳහා වෙන් කර තියෙන්නේ ලක්ෂ 70 ක් පමණයි. ඒ මිනිසුන්ගේ ගෙවල් සෑදීම සඳහා වෙන් කර තිබෙන්නේ වුවමනා තරමට වඩා කොයි තරම් අඩු ප්‍රමාණයක්ද කියා එයින් තමුත්තාත්සෙලට පෙනෙනව. ඒ මිනිසුන්ගේ ගෙවලට ගිහින් බැලුවොත් තමුත්තාත්සෙලා කතාගාටු වෙනව ඇති. බොහොම පොඩි පැල් පත්වල බොහොම අමාරුවෙන් ජීවත් වෙමින් ඉඳගෙනයි, පාන්දර දෙකට, තුනට මුහුදට ගිහින් ඒ අය අපට කෑමට මාළු හොයාගෙන එන්නේ. සමහර විට

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[ශ්‍රීමත් ඇල්බට් පීරිස්]

මසුන් මරන්න යාමේදී ඔවුන්ගේ ජීවිතය පවා හානි වෙලා තියෙනවා. ඔපමණ මහන්සි වී අප ගැන වැඩ කරන අය සම්බන්ධයෙන් අපි අනුකම්පාවෙන් කටයුතු කරන්න ඕනෑ. නමුත් ඒ අයට වුවමනා ගෙවල් ප්‍රමාණයෙන් ඉතා ස්වල්පයයි, මේ වර හදන්න බලාපොරොත්තු වන්නෙ. ඒ අනුව බොහෝ කාලයක් යන තෙක් ඒ ප්‍රශ්නය විසඳන්න බැහැ.

ධීවර කර්මාන්තයේ යෙදෙන අයට යන්ත්‍ර බෝට්ටු වුවමනා කරනවා. සෑම පැතිවලම අය යන්ත්‍ර බෝට්ටු ඉල්ලගෙන අප ලඟට එනවා. යන්ත්‍ර බෝට්ටු මාර්ගයෙන් මාළු විශාල ප්‍රමාණයක් අල්ලා ගන්න පුළුවන්. ඒ සඳහා වෙන් කරන මුදලත් විශාල ප්‍රමාණයකින් අඩු කරල තියෙනවා. ඉතා සුළු මුදලයි, මේ වර වෙන් කර තිබෙන්නෙ. ගිය අවුරුද්දේ රුපියල් ලක්ෂ 610 ක මාළු ලංකාවට පිටරටින් ගෙන්නුව. අපේ රටට මාළු ටොන් ලක්ෂ 200 ක් අවුරුද්දකට වුවමනා කරනවා. නමුත් අපේ රටේ අවුරුද්දකට ලැබෙන්නෙ මාළු ටොන් ලක්ෂ 80 ක් පමණයි. ඒ නිසා අපට මේ ධීවර කර්මාන්තය තව හුඟක් දුරට දියුණු කරන්න ඉඩ තියෙනවා. මේ කර්මාන්තය හොඳින් දියුණු කරනවා නම් තව බොහෝ දෙනෙකුට රක්ෂාව දෙන්න පුළුවන් වන අතරම අපේ මාළු ප්‍රශ්නයත් විසඳා ගන්න පුළුවන් වෙනවා.

ධීවර සංයුක්ත මණ්ඩලයක් ඇති කරන්න යන බව අයවැය කථාවේ කියා තිබෙනවා. හොඳ ක්‍රමයකට ඒක ඇති කළොත් එයින් විශාල ප්‍රයෝජනයක් සැලසෙනවා. විශ්වාසවන්තව වැඩ කරන, පහා ගන්නෙ නැති හොඳ අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයක් පත් කරල ඒ සංයුක්ත මණ්ඩලයේ වැඩ හොඳ පිළිවෙලට සකස් කළොත් එයින් විශාල ප්‍රයෝජනයක් ලබා ගන්න පුළුවන් වෙනවට කිසිම සැකයක් නැහැ. එසේ නැතිව සුදුස්සන් පත් කරන්නෙ නැතිව තමන්ගේම නැයන්, සහෝදර වරුන්, යහළුවන්, මැතිවරණවලදී තමන්ට වැඩ කළ අය ඒවාට පත් කළොත් ඒකත් පහා මඩුවක් වෙනවට කිසිම සැකයක් නැහැ. ධීවර කර්මාන්තය සම්බන්ධ කොමිෂන් සභා නොයෙක් අවස්

ථාවලදී පත් කරල තියෙනවා. ඒ එක කොමිෂන් සභාවක් යෝජනා කර තියෙන විධියකටත් මේ රටේ වැඩ කරල නැහැ. ඒ නිසා තමයි, මෙපමණ කාලයක් මුළුල්ලේ මේ ධීවර කර්මාන්තය දියුණු වෙලා නැත්තෙ. ඒ කොමිෂන් සභා කී අන්දමට වැඩ කළා නම් අපට මාළු සම්බන්ධයෙන් කිසි කරදරයක් ඇති වන්නෙ නැහැ. මාළු පිටරටින් ගෙන්වීමට සිදු වන්නෙ නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඊළඟට ආරෝග්‍යශාලා ගැන කල්පනා කර බලමු. අපේ රටේ සෞඛ්‍ය තත්ත්වය දවසින් දවස පිරිහීගෙන යන බව තමුත් නාත්සෙල දන්නවා. ආරෝග්‍යශාලාවල බෙහෙත් නැත කියා මට නම් පැමිණිලි විශාල ගණනක් ලැබෙනවා. ආරෝග්‍යශාලාවල බෙහෙත් නැතිව හුඟක් දෙනෙක් දුක් විදිනවා. ඒ වගේම ආරෝග්‍යශාලාවල ඉඩ නැහැ. එසේම ආරෝග්‍යශාලාවලට වුවමනා උපකරණ නැහැ. මොනවා නැති වුණත් බෙහෙත් වුවමනා කරන බව තමුත් නාත්සෙල දන්නවා. වෙන මොනවා නැති වුවත් බෙහෙත් වුවමනා බව තමුත් නාත්සෙත් පිළිගන්නවා ඇති. නමුත් එම වැය ශීර්ෂයත් අඩු කර තිබෙනවා, රුපියල් 6,85,000 කින් පමණ.

අපි සමාජ සේවා දෙපාර්තමේන්තුව ගැන බලමු. අපේ පළාත්වල කාස රෝගයෙන් පෙළෙන්නවුන් රාශියක් සිටිනවා, ආධාර ලබාගැනීමට. ඔවුන්ට ආධාර මුදල් දිය යුතුය කියා තීරණය කරලත් තිබෙනවා. නමුත් මුදල් නැත කියා ඔවුන්ට මුදල් දෙන්නෙ නැහැ. ඒ අයත් බලාගෙන සිටිනවා කවදා මුදල් ලැබේද කියා. ඒ සඳහා වුවමනා කරන මුදල් ප්‍රමාණය මේ අවුරුද්දේ තවත් අඩු කර තිබෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම ඒ කටයුතු සඳහා මුදල් වැඩි වැඩියෙන් වෙන් කළ යුතුවා මිස තවත් අඩු කිරීම කිසිසේත්ම වටිනා නේ නැහැ. එයින් දුප්පත් ජනතාවට මහත් කරදර රාශියක් ඇති වෙනවා.

අපි අධ්‍යාපනය ගැන බලමු. ඊයේ පෙරෙයිදා ගරු මන්ත්‍රීවරයකු විසින් අසන ලද ප්‍රශ්නයකට පිළිතුරු වශයෙන් ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා කිව්වා, පාසල්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

වලට වුවමනා බංකු පුටු ආදිය දීමට සූදු නම්ය, වෙනත් අවශ්‍ය උපකරණ දෙත් නට සූදුනම්ය, ගොඩනැගිලි දෙත්නට සූදු නම්ය, සියල්ලම සම්පූර්ණ කරන්නට සූදුනම්ය කියා. අද පාසලකට ගිහින් බැලූ වොත් පෙනේවි ලමුන්ගෙන් බාගයකට පමණ වාඩි විමට බංකු පුටු ආදිය නොමැති බව. වෙන එකක් තබා කළුලැලි රටහුණු ආදියවත් ගැනීමට මුදල් නැතිලු. අපේ පාසල්වල තත්ත්වය එසේ තිබී යදී—ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා අර විදියට ප්‍රකාශ කර තිබියදී—එම වැය ශීර්ෂයද අඩු කර තිබෙනවා. නමුත් සෑම තැනම වාගේ මහා විද්‍යාල නම් විවෘත කරගෙන යනවා. ඒ මහා විද්‍යාලවලට ගිහින් බැලූ වොත් බෝඩ්ලැලි පමණයි, දකින්නට ලැබෙන්නේ. ගුරුවරුවත් ඇත්තේ නැහැ, වෙනත් උපකරණ ඇත්තේ නැහැ. මම හිතන්නේ මහජනයා මුද්‍රා කරන්නට වෙන්න ඇති ඒවා මෙසේ විවෘත කරන්නේ.

ජාතික අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් ඇති කරන්නටය කියා කොමිෂන් සභා කීපයක් පත් කර තිබෙනවා. කොමිෂන් සභා තුනක්ම පත් කර තිබෙනවා. ඒවායින් වාර්තාත් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. නමුත් අද වන තුරුත් ඒවා පිළිගෙන තිබෙන වාය කියා නැහැ. ඒවා පිළිබඳව සාකච්ඡා කිරීමට අපට අවස්ථාවක් දී නැහැ. අපට දැනගන්නට තිබෙන හැටියට ඒ වාර්තා වලින් ඉදිරිපත් කර ඇති යෝජනා පවා වෙනස් කර බොහොම දුර්වල තත්ත්වයකට අධ්‍යාපනය ගෙනීමට බලාපොරොත්තු වෙනවාලු. ඒ වාර්තා වැඩි කල් යන්නට පෙර පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කරන මෙන් අපි ඉල්ලා සිටිනවා.

අද අපේ පාරවල් ඉතා අබලන් තත්ත්වයක තිබෙනවා. සෑම පාරක වාගේම විශාල වළවල් තිබෙනවා. වළින් වළට වැටෙන කොට මිනිසුන්ගේ කොන්දන් කැඩෙන්න පුළුවනි. ගර්භණී මවක් කාර් එකකින් එක්ක ගියොත් සමහර විට මේ වලවල වැටෙන විට කාර් එකේදීම ප්‍රසූත කරන්නත් පුළුවනි. පාරවල් සෑදීම සඳහා ලක්ෂ 75 ක් වුවමනා වෙනත්, මේ අයවැය ලේඛනයෙන් වෙන් කර තිබෙන්නේ ලක්ෂ 40 ක් පමණයි. ඒ පාරවල් අළුත්

—දෙවන වර කියවීම

වැඩියා නොකළොත් තව ටික කලක් යන විට පයින්වත් යන්න බැරි තත්ත්වයක් ඇති වෙන්න පුළුවනි.

බස් ධාවනය ගැන බලමු. ඊයේ ගමනා ගමන ඇමතිතුමා බොහොම දිග කථාවක් කළා. මම එය හොඳින් අසා සිටියා. හරියට චිත්‍රපටියක් ඇන්දා වාගෙයි. කරන්නට බලාපොරොත්තු වන වැඩ ගැන දීර්ඝ කථාවක් කළා. නමුත් ඒ කිසිවක් කෙරෙන්නේ නැති බව අපට පෙනී යනව. අවුරුද්දකට බස් 500 කට වැඩි ගණනක් ගන්න යනව. එතකොට ඒ සඳහා සල්ලි සොයන්නේ කොහොමද? ඒ සඳහා මාර්ගයක් පෙන්වා නැහැ. එයින් පෙනෙන්නේ බස්වල යන අයට පහසුවක් ලැබෙන්නේ නැති බවයි. බස්වල ගමන් කිරීම සඳහා විශාල පිරිසක් රස්තියාදු වන බව තමුන්නාන්සේලාට පෙනෙනවා ඇති. සමහරුත් ලමයින් පවා වඩාගෙන අවිවේචනමින් වැස්සට තෙමෙමින් බස් නැතිව රස්තියාදු වෙනව. එය කණගාටුවට කාරණයක්. සමහර අවස්ථාවල කාර්එකේ ගෙනියන්න පුළුවන් තරම් අය අපි කාර්වල දමාගෙන යනව. මේ බස් හිඟය ගැන මහජනයා මේ ආණ්ඩුවට දොස් කියනව. නමුත් මේ අළුත් ඇමති වරයා මේ ගැන සැහෙන තරමකින්වත් සහනයක් සලසා දේවි කියා අපි බලාපොරොත්තු වෙනව.

එමෙන්ම පේෂ කාර්මාන්තය සම්බන්ධ වත් කියන්න ඕනැ. අද ලංකාවේ පේෂ කාර්මාන්තයේ 60,000 කට වැඩි පිරිසක් යෙදී සිටිනව. අද හුඟ දෙනෙක් නුල් නැතිව ලොකු කරදරයකින් සිටිනව. ඊටත් වඩා පේෂ කම්මාන්ත මධ්‍යස්ථාන සඳහා වූ මුදලෙන් රුපියල් 50,000 ක් පමණ මේ අය වැය ලේඛනයෙන් අඩු කර තිබෙනව. වැඩි කරන්න ඕනැ එක අඩු කරලයි තිබෙන්නේ. විශාල පිරිසක් පේෂ කාර්මාන්තය ඉගෙන ගෙන යමක් හම්බකරගෙන ජීවත් වන්න හදන මේ අවධියේ තව හුඟක් පේෂ කාර්මාන්ත මධ්‍යස්ථාන අපට ඕනැ කරනව. නමුත් ඒ සඳහා මුදල් අඩු කිරීමෙන් පෙනෙනවා ඒ ප්‍රශ්නය විසඳෙන්නේ නැති බව. එමෙන්ම පේෂ කාර්මාන්තය අතින් හුඟ දෙනෙකුට රක්ෂාව සපයන්න පුළුවන් බව මා දන්නව.

[ශ්‍රීමත් ඇල්බට් පීරිස්]

නාත්තන්ඩියෝ සමුපකාර පේෂ සංගමයෙන් භාර දහස් ගණනකට රක්ෂාව දිගෙන යනව. තවත් ඕනෑ නම් පනස් දහසකට නොවෙයි ලක්ෂයකට වුණත් රක්ෂාව දෙන්න පුළුවන්. නමුත් දැන් විකදිනකට කලින් එය ආණ්ඩුව බාරගෙන ආණ්ඩුවෙන් නිලධාරීන් පත් කර තිබෙනව. එය කරගෙන ගිය අය තමන්ගේම මුදලින් හුඟක් වැඩ කරමින් දවසින් දවස දියුණු කරගෙන ගිය නිසා විශාල පිරිසකට රක්ෂාව දෙන්න පුළුවන් වුණා. එය අද ආණ්ඩුවට බාරගෙන නිලධාරීන්ට දී තිබෙනව. එය කොයි විධියට කෙරේද කියා මා දන්නේ නැහැ. එය හොඳින් ගෙන යන්නත් පේෂ කර්මය සම්බන්ධව හොඳ වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කරන්නත් කටයුතු කළොත් මා සතුටු වෙනව. එය විශාල පිරිසකට ප්‍රයෝජනවත් වෙනව. විශේෂයෙන් සරොන් පමණක් නොවෙයි, සේද සාරි, කපු සාරි ආදී හුඟක් අද නිපදවන නිසා ඒ ගැන විශේෂ සැලකිල්ලක් දක්වන්නට ඕනෑ බව මේ අවස්ථාවේදී කියන්න ඕනෑ.

එමෙන්ම රා මැදීම ගැනත් මන්ත්‍රීවරුන් හුඟ දෙනෙක් සඳහන් කරන්න යෙදුණා. මාත් ඒ ගැන වචනයක් දෙකක් කියන්න සතුටුයි. ගම්බද උදවියට තැගගත් හැටියට දී තිබෙන්නේ එපමණයි. ඒ ගැන ගම්වල සිටින හුඟ දෙනෙක් විරුද්ධ බව කියන්න ඕනෑ. එයට සතුටු කීපදෙනෙකුත් සිටිනව. නමුත් හුඟ දෙනෙක් විරුද්ධයි. ඒ අය අදත් මා සමග කීවා මෙයින් සිදු වන්නේ ගම් විනාශවීමයි කියලා. එසේ වන්නේ මොකද? පොල් ගසක් නැත්නම් 2 ක් 3 ක් මැද ගෙන පියා රා බොනව. ඊට පසුව තැබෑරුමක් වගේ විකුණන්නත් පටන් ගන්නව. එතකොට ඒ ගෙදර ගැණු එක් කෙනත් බොන්න පටන් ගන්නව. ඊළඟට දරුවනුත් බොන්න පටන් ගන්නව. ඒ විධියට බිම පැතිරී යනව. ඒ නිසා මේ ගැන ගම්බද අය ලොකු බයකින් සිටින බව කියන්න ඕනෑ. කසිප්පු නැති කිරීම පිණිස රා සඳහා ගස් මැද ගැනීමට ඉඩ දෙන බවයි, ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ප්‍රකාශ කළේ. නමුත් මේ මාර්ගයෙන් කසිප්පු නැති කරන්නට පුළුවන් වේයයි මා නම් හිතන්නේ නැහැ. කොළඹ සිට පුත්තලමට යන තෙක්ම තැබෑරුම් තිබෙන්න විශාල වශයෙන් කසිප්පු තිබෙන්නේ ඒ ප්‍රදේශ

යේයි. තැබෑරුම් තිබෙන නිසා ඒ ප්‍රදේශයේ අලුතින් ගස් මදින්නට ඉඩ ලැබෙන්නේ නැහැ. තැබෑරුම් තිබෙද්දීත් මේ තරම් කසිප්පු තිබෙනවා නම් ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අලුත් යෝජනාවෙන් කසිප්පු මැඩ පැවැත්විය හැකියයි හිතන්නට බැහැ. බිමත්කමට ඉඩ දෙන්නට ඕනෑ කරනවා නම් දැනට තිබෙන කසිප්පු සඳහා අවසර දීම වඩා හොඳයි. එතකොට එයින් ආණ්ඩුවට ලොකු ආදායමකුත් ලැබෙනවා.

දැනට තිබෙන ආණ්ඩුවේ ඉස්කාශාර වසා දමා කසිප්පු ව්‍යාපාරය සඳහා බලපත්‍ර නිකුත් කරන්න. එවිට ඒ කසිප්පුකාරයන් විසින් වඩා හොඳ අරක්කු නිපදවා මහජනයාට බෙදා හරිනවා ඇති. කිසිම බියක් නැතිව තරඟයට හොඳ අරක්කු පෙරීමට එවිට ඔවුන්ට අවස්ථාව ලැබෙනවා. හොඳ අරක්කු ලැබෙන විට කසිප්පු නිකම්ම නවතීවි. ඉස්සර “ආරියස්” නමින් හොඳ අරක්කු වර්ගයක් තිබුණා. ඒ කාලයේ මිනිසුන් පාවිච්චි කළේ ඒ හොඳ අරක්කුයි. තරක අරක්කු පාවිච්චි කළේ නැහැ. ඉතින් ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ බලාපොරොත්තුව මහජනයා අතර බිමත්කම ඇති කිරීම නම් ඒ විධියට දැනට සිටින කසිප්පුකාරයන්ට අරක්කු පෙරීම සඳහා ලයිසන් දෙන්න. පෞද්ගලිකව මා නම් මේ රා වරමට විරුද්ධයි. බේබද්දන් නිසා අපේ සමහර ගම්වල අහිංසකයන්ට අද ජීවත් වන්නට පවා බැරි තත්ත්වයක් තිබෙනවා. එහෙම නම් තව තවත් මත්පැන් බොන අය වැඩි වුණොත් කොයි තරම් තරක තත්ත්වයක් ඇති වෙයිද? අපේ බාල පරම්පරාවට බේබදුකම පුරුදු කළොත් අවුරුදු ගණනක් යන විට තත්ත්වය කෙසේ වේදැයි කල් පතා කර බලන්න. පෞද්ගලික වශයෙන් මෙයින් තමන්ට ලැබෙන වාසි ලේසි ගැන කල්පනා නොකර මහජනයා නියම මාර්ගයෙහි ගමන් කරවීම සඳහා, මහජනයා හැඩ ගසා ගැනීම සඳහා ක්‍රියා කළොත් බොහොම හොඳයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගෙවල් පිළිබඳව ඇති කරන්නට යන බදු ක්‍රමය ගැන ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනකුම කථා කළා. අලුත් අයවැය ලේඛනය අනුව පුද්ගලයකුට තමන්ගේ ගෙය හැර

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

රුපියල් ලක්ෂයකට වඩා වටිනා ගේ දොරින් සියයට 10 ක බද්දක් අය කරන්නට යන බව පෙනුවා. ඇත්තෙන්ම අයුතු අන්දමින් ගෙවල් කුලී අය කරන ගෙවල් හිමියන් සිටින බව අප දන්නවා. විශාල වශයෙන් “කී මනි” ආදිය අය කරන සමහර ගෙවල් හිමියන් ලේ බොන මතුණන් වගෙයි. ඉතින් එක මතුණකු කැවෑම මතුණන් සියල්ලටම උණු වතුර වත්කරන්නා වගේ වැඩක් කිරීම සුදුසුද කියා කල්පනා කර බලන ලෙස මා ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලනවා. නමුත් මුදල් අය කිරීම තරු කරන්න කියා මා කියන්නේ නැහැ. එසේ වුවත් යෝජනා කර ඇති ක්‍රමය දැනට වඩා ලිහිල් කිරීම ගැන කරුණාවෙන් සලකා බැලිය යුතුයි. මේ යෝජනාව ගැන නොයෙකුත් දෙනා ලියවිලි මගින් මට කරුණු දන්වා තිබෙනවා. සමහර අය දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේ, සමහර විට නිසි පරිදි කන්නෙ බොන්නෙ වත් නැතිව, බොහොම දුක් විඳි සැහෙන ධනයක් හම්බ කරගෙන ඉන්නවා. තමන් ගේ දරුවන් වෙනුවෙනුයි, ඔවුන් ඒ ධනය හම්බ කර තිබෙන්නේ. දරුවන්ගේ සුභසිද්ධිය නිසා ගෙවල් කීපයක් සාදා තිබෙනවා. එම නිසා දරුවන්ගේ ගණන අනුව ගෙවල් අතහැර ගණන් බැලීම හොඳ සාධාරණ පිළිවෙලක් බව ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට මතක් කරන්නට කැමතියි.

එක මහතකු මා වෙත එවා තිබෙන ලියවිල්ලක කොටසක් මෙසේයි :

“To enable you to visualize the situation let me state that I am a small businessman who did not inherit wealth of any kind from my parents. I am now 54 years of age. During 32 years of my career through sheer hard work and without any assistance from relations or friends I had to go through many difficulties and trials. Nevertheless if I prospered unaided it was due to my perseverance and integrity alone. Hence I was able to build several houses on which I invested my entire life's savings hoping some day my children will reap the benefit of my incessant labour. This hope I fear is now going to be dashed to pieces.”

ඔය ආකාරයට නොයෙකුත් දුක් ගැන විලි ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. බලය තිබුණු පලියට එම බලය පාවිච්චි කරන්න හොඳ නැහැ. බොහොම කල්පනාවෙන් එම බලය පාවිච්චි කරන්න ඕනෑ. එක පාරටම තමන් අතේ තියෙන පැනෙන් ඉරි ඇඳ දාල

කටයුතු කරන එක තර්කානුකූල වන්නේ වත්, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී වන්නෙවත් නැහැ. එම නිසා මෙම කරුණු ගැන ඉතා ඕනෑ කමින් කල්පනා කරන ලෙස මා ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. මේ ගෙවල් තියෙන අයටත් ලිමයි ඉන්නවා. ඒ ලිමයි ලොකු මිනිසුන් වෙනවා. ඒලඟට ඔවුන් කසාද බදිනවා. එයින් පසුව ඔවුන් ටත් දු දරුවන් ලැබෙනවා. එම දරුවන්ගේ පදිංචියටත් නිවාස වුවමනා කරනවා. ගෙවල කුලියට සිටින අය වුණත් මෙම කාරණය පිළිගන්නවා ඇති. මේ අදහසට ඒ අය වුණත් විරුද්ධ වන එකක් නැහැ. එම නිසා මේ ගැන සැලකිලිමත්ව ක්‍රියා කරන ලෙස මා ඉතා ඕනෑකමින් ඉල්ලා සිටිනවා. මගේ නම් කුලියට දුන් එක ගෙයක්වත් නැහැ. මේ අදහස් මගේ පෞද්ගලික අදහස් නොවෙයි. මේව මහ ජනයාගේ අදහස් බව මට කිසි බියක් නැතිව කියන්න පුළුවනි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මට තේවතු, රබර් වතු යනාදියත් නැහැ. නුවරඑළිය වැනි පළාත්වල තියෙන තේවතු වලින් රුපියල් 300ක විතර බද්දක් ගන්න යනවා. මධ්‍යම පළාතේ එහෙම තේවතුවලින් රුපියල් 60 කද කොහේද බද්දක් අය කරන්න යනවා. මෙසේ වූ විට හුඟක් තේ වතු වසා දමන්න සිදු වෙයි. එසේ වුණොත්, රටට විශාල පාඩු වක් සිදු වෙනවා. ලංකාවේ සංවර්ධනයට වියදම් කරන්න තියෙන ධනයෙන් වැඩි කොටසක් උපයා ගන්න වෙන්නෙ තේ රබර් යනාදියෙන් තමයි. ඒ බව ගරු මුදල් ඇමතිතුමන් සිය කතාවේ සඳහන් කර තියෙනවා. මහජනයා සඳහා වියදම් කරන මුදල්වලින් සියයට 82 ක් විතර උපයා ගන්න වෙන්නෙ තේ සහ රබර් යනාදි යෙනුයි. ඉතින්, මේ තේවතු යනාදිය වසා දැමීමෙන් අපේ රටේ සංවර්ධනය සඳහා අපට මුදල් නැති වෙනවා. ඒ ගැනත් ගරු මුදල් ඇමතිතුමා කල්පනා කර බලා සහ නයක් දෙනවා නම් හොඳයි. යම් යම් අමාරුකම් තියෙන අය ගැන කල්පනාකර බලන බව ගරු මුදල් ඇමතිතුමා කියා තිබුණි. ඒ බව පත්‍රවලින් අපි දුටුව. ඒ නිසා මා විශ්වාස කරනවා මේ කරුණු ගැන

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—දෙවනවර කියවීම

අ. හා. 5.23

බී. එච්. බණ්ඩාර මයා. (බදුල්ල)

(திரு. பி. எச். பண்டார—பதுளை)

(Mr. B. H. Bandara—Badulla)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මට ප්‍රථමයෙන් කථා කළ තාත්තත්තියේ ගරු මන්ත්‍රිතුමා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට විශේෂ ආදරයක් ඇතිව, අප කෙරේ විශේෂ කාරුණික භාවයක් දක්වමින් කථා කිරීම ගැන එතුමාට මම ස්තූතිවන්ත වෙතම. මේ විධියේ කාරුණිකවත් ආදරයක් ගරු මන්ත්‍රිතුමා තුළ පහළ විමට කුමක් හේතු වුණද කියන්න මා දන්නේ නැහැ. ඒ කොයි හැටි වෙතත් එකක් නම් අපි හොඳින් දන්නවා. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයන්, ලංකා සමසමාජ පක්ෂයන් එකතු වී සභාග ආණ්ඩුවක් මේ රටේ පිහිටුවා ගනු ලැබීම වළක්වන්නට එක්සත් ජාතික පක්ෂය ප්‍රථමත් තරම් වෙනෙස ගෙන ක්‍රියා කළ බව අප කාටත් පැහැදිලියි. අපට එය තවමත් අමතක වෙලා නැහැ. ඒ හැම දෙයක්ම කළේ අපට ආදරයෙන්ම බවත් අපි දන්නවා. අප වෙත පළ කළ කාරුණික සහ ආදරය ගැන එතුමන්ලට අපි ස්තූති කරනවා.

සභාග ආණ්ඩුවක් පිහිටුවා ගැනීමෙන් අප අදහස් කළේ කුමක්දැයි ලුහුඬින් සදහන් කරන්න කැමතියි. දිවංගත බණ්ඩාර නායක අගමැතිතුමා 1956 අවුරුද්දේදී ආරම්භ කළ ඒ සමාජවාදී ගමන තවත් වේගවත් අන්දමින් ඉදිරියට යාමට මිස වෙනත් අදහසකින් නොවෙයි සභාග ආණ්ඩුව පිහිටෙව්වේ. ඒ නිසා තාත්තත්තියේ ගරු මන්ත්‍රිතුමා කථා කළේ අප වෙත ආදරයකින් නොවෙයි. අපේ එකතුව නිසා එක්සත් ජාතික පක්ෂයට සැහෙන තරමේ වේදනාවක් සහ බලාපොරොත්තු කඩවීමක් ඇති වුණා. ඒ නිසාම අප වෙත හදිසියේ ආදරයක් එතුමා තුළ ඇති වී තිබෙන බව අපට පැහැදිලියි.

තාත්තත්තියේ ගරු මන්ත්‍රිතුමා එතුමාගේ කථාවෙහි සදහන් කළ කරුණු කීපයක් තිබෙනවා. ඒ ගැන මුලින්ම වචනයක් දෙකක් කියන්න ඕනෑ. බස් රථ ධාවනය ගැන කථා කළ එතුමා බස් අඩුකම ගැනත් මගීන්ට විදිත්ට සිදු වන යම් යම් අපහසුකම් ගැනත් සදහන් කළා. අවශ්‍ය තරම් බස් රථ සංඛ්‍යාවක් නැති බව අපි පිළිගන්නවා. බස් සේවය තවත් දියුණු කළ යුතු බවත් අපි පිළිගන්නවා. ඒ වුණත් බස් සේවය ජනසතු කරන්න ඉස්සර වෙලා එතුමාගේ පක්ෂයේ අය බස් කොමිෂනාරි කාරයින් හැටියට ගෙන ගිය බස් සේවයට වඩා උසස්—සියයට සියයක් හොඳ—සේවයක් දැනට ලංගමයෙන් මගීන්ට ලැබෙන බව ඒ ගරු මන්ත්‍රිතුමාම පිළිගන්නවා ඇති.

ශ්‍රීමත් ඇල්බට් පීරිස්

(சேர் அல்பேட் பிரிஸ்)

(Sir Albert Peries)

නැහැ, නැහැ, පිළිගන්නේ නැහැ. දැන් බොහොම දුර්වලයි.

බණ්ඩාර මයා.

(திரு. பண்டார)

(Mr. Bandara)

මා නියෝජනය කරන බදුල්ල ප්‍රදේශයේ උඟව බස් රථ සමාගම කරගෙන ගියේ තමුන්නාන්සේගේ පක්ෂයේ උදව්වයි. ඒ දවස්වල වර්ෂාව පවතින විට මගීන්ට යන්න වෙලා තිබුණේ බස් ඇතුළෙන් කුඩ ඉසලාගෙනයි. මග දිගට බස් තල්ලු කරන්නත් මගීන්ට නිතර නිතර ඒ දවස්වල සිද්ධ වුණා.

ශ්‍රීමත් ඇල්බට් පීරිස්

(சேர் அல்பேட் பிரிஸ்)

(Sir Albert Peries)

දැන් තත්ත්වය ඊටත් වඩා නරකයි.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

ජයසිංහ මයා.

(*திரு. ஜயசிங்ஹ*)

(Mr. Jayasinghe)

දැන් ගරු ඇමතිතුමන් බස් තල්ලු කර තව.

බණ්ඩාර මයා.

(*திரு. பண்டார*)

(Mr. Bandara)

තම තමන්ගේ හිතට එකඟව කථා කරන ඕනෑම කෙනෙක් කිසිම සැකයක් නැතිව පිළිගන්නවා ඇති, අද හැම අතින්ම එදාට වඩා කීප ගුණයකින් හොඳ බස් සේවයක් මේ රටේ තිබෙන බව.

ශ්‍රීමත් ඇල්බට් පිරිස්

(*சேர் அல்பேட் பிரிஸ்*)

(Sir Albert Peries)

තමුත්තාන්සෙ අද හැන්දෑවෙ එනට නම් මට පෙන්වන්න පුළුවන්, කොයි විධියෙ තත්ත්වයක්ද නියෙන්නෙ කියල.

බණ්ඩාර මයා.

(*திரு. பண்டார*)

(Mr. Bandara)

මම බස් රථ කීපයකම ගමන් කරනවා. සමහර විට ගරු මන්ත්‍රීවරය බස් එකක වත් ගමන් නොකරනවා ඇති. මට කියන්න පුළුවන්, එදාට වඩා හොඳ තත්ත්වයකින් බස් ධාවනය කරන බව. ඒ අතරම මමත් පිළිගන්නවා සුළු සුළු අඩුපාඩුකම් තිබෙන බව.

විශේෂයෙන්ම ගෙවල් හිමියන්, වතු හිමියන් ආරක්ෂා කිරීමේ පුරෝහිතයකු හැටියටයි එතුමා කථා කළේ. එතුමා සදහන් කළා එතුමාට කුලියට දෙන්න ගෙවල් තැන කියා. ඒක වෙන්න පුළුවනි, නමුත් අප දන්නවා ගෙවල් හිමියන්ගෙන් වැඩි දෙනකු තමුත්තාන්සෙලාගේ පක්ෂයේ අය බව. ඒ වගේම තේවතු හිමියන් ගෙන් වැඩි දෙනකු තමුත්තාන්සෙලාගේ පක්ෂයේ අයයි. එම නිසා තමුත්තාන්සෙලාගේ යුතුකමක් තිබෙනවා ගෙවල් හිමියන්, තේවතු හිමියන් ආරක්ෂා කිරීමට. එම නිසා ඒ ගැන ඊට වඩා කථා කරන්න මම යන්නෙ නැහැ. ඒ අයගේ උත්සාහය ගැනත් අප විරුද්ධත්වයක් දක්වන්නෙ නැහැ.

මෙම අයවැය ලේඛනය ගැන සදහන් කරන විට පළමුවෙන්ම කියන්නට කැමතියි, මෙම අයවැය ලේඛනය සකස් කළ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මේ රටේ පමණක් නොවෙයි, මුළු ලෝකයේම ප්‍රසිද්ධියක් උසුලන බව. මුදල් ඇමති තනතුර දැරීම සදහා එතුමා වඩාත්ම සුදුසු පුද්ගලයා හැටියට කාගේත් පිළිගැනීමක් තිබෙනවා. එවැනි මුදල් ඇමතිවරයෙකුයි අද අපට ඉන්නෙ. එම නිසා මේ රටේ මහජන තාව ලොකු බලාපොරොත්තුවක් ඇතුළු සිටියා වාගේම ඒ බලාපොරොත්තු මෙම අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කිරීමෙන් බොහෝ දුරට ඉටු වී තිබෙන බව කියන්න කැමතියි. අවුරුදු විසිහතක පමණ කාලයක් මෙම නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලය ඉදිරි යේ ගෙනෙන ලද අයවැය ලේඛන පිළිබඳ විවේචන ඉදිරිපත් කරමින්, ඒවායේ ඇති අඩුපාඩුකම් දක්වමින් ලැබූ අත්දැකීම් අනුව, ඒ අඩුපාඩුකම් බොහෝ දුරට අඩු කරමින්, හොඳ අයවැය ලේඛනයක් එතුමාට ඉදිරිපත් කරන්නට හැකි වීම ගැන අප සන්තෝෂ වෙනවා. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, එතුමාට කටයුතු කරන්නට ඉතාමත් කෙටි කාලයයි තිබෙන්නෙ. නමුත් ඒ කෙටි කාලය තුළ මේ රටේ ධනෝපායන මාර්ග මේ රටේ සංවර්ධනයට යෙදවීම සදහා හැකි වන විධියේ අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කිරීම ගැන මම නැවතත් අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙනවා.

මෙම අයවැය ලේඛනය සකස් කිරීමේදී කරුණු කීපයක් ගැන විශේෂ අවධානය යොමු කිරීමෙන් පෙනී යනවා, ගැඹුරු කල්පනාවක් ඇතුළු මේ අයවැය ලේඛනය සකස් කර තිබෙන බව. මේ රටේ පාසැල් යන වයසේ සිටින ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් ගැන, ඒ වාගේම විශ්ව විද්‍යාලවල ඉගෙනීම ලබන තරුණ තරුණියන් ගැන, ගුරුවරුන් ගැන, වැඩ කරන ජනතාව ගැන, මේ ආදී හැම කොට්ඨාශයක් ගැනම ලොකු හැඟීමක් ඇතුළු මෙම අයවැය ලේඛනය සකස් කර ඇති බව පෙනී යනවා. මේ කාරණා පිළිබඳව පැහැදිලි වශයෙන් කථා කරන්න පසුවට බලාපොරොත්තු වෙනවා, කෙසේ වෙතත් වැදගත් අරමුණු කීපයක් පෙරදැරි කර ගෙන මෙම අයවැය ලේඛනය සකස් කිරීම ගැන, ඉදිරිපත් කිරීම ගැන, නැවත වරක් මම ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙනවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

මේ සමගම මගේ කනගාටුවට කාරණයක් නම් මෙයයි. මෙම අයවැය ලේඛනය පිළිබඳව මෙම ගරු සභාවෙහි කරන ලද කථාවලින් පෙනී ගියා, වැඩි හරියක්ම සිංහලට වඩා ඉංග්‍රීසියට තැනක් දී ඇති බව. ඇත්ත වශයෙන්ම වැඩි හරියක් කථා ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් කිරීමෙන්, සිංහල භාෂාව මේ රටේ රාජ්‍ය භාෂාව වශයෙන් පිළිගත් ඒ ප්‍රතිපත්තිය අපම අමතක කරනවාද කියන හැඟීමක් මා තුළ ඇති වී තිබෙනවා. මේ ගරු සභාවේදීම අප පනතක් සම්මත කර ගන්නා පමණක් නොවෙයි, ඒ ඒ දෙපාර්තමේන්තුවලට සිංහලෙන් වැඩ කටයුතු කරන ලෙස බල කරනවා. ඒ සඳහා පනත් ඉදිරිපත් කර සම්මත කර ගන්නා මේ ගරු සභාවම ආදර්ශයක් ලබෙන හැටියට කටයුතු කරන්නේ නැති නම්, සිංහලෙන් මේ රටේ වැඩ කටයුතු කරන්නට ය කියා අනිකුත් අයට බණ කීමෙන් වැඩක් වෙන්නේ නැති බව, ඒ අය පිළිගන්නේ නැති බව, කියන්න සිදු වී තිබෙනවා. එම නිසා අප ආදර්ශයක් වන පරිද්දෙන්, මේ සභාවේ සිංහලෙන් වැඩ කටයුතු කිරීමට මුල් තැන දිය යුතු බව මම විශේෂයෙන් සඳහන් කරන්නට ඕනෑ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, සමහර විට මෙයට කලින් සිටි මුදල් ඇමතිවරුන්ට නොපෙනුණු ආදායම් ලබාගැනීමේ යම් යම් ක්‍රම ගැන, ඒ වාගේම අපේ විදේශ විනිමය ඉතිරි කර ගැනීමේ ක්‍රම පිළිබඳව සොයා බැලීමකින් යුතුව මෙම අයවැය ලේඛනය සකස් කර ඇති බව අපට පෙනී යනවා.

මැණික් කර්මාන්තය ගැන මීට කලින් වතාවල කරුණු ඉදිරිපත් වුණේ නැහැ. මැණික් සංයුක්ත මණ්ඩලයක් පිහිටුවා මේ රටේ මැණික් කර්මාන්තයට ආධාර දෙනවාත් සමගම එයින් රටට ආදායමක් ලබා ගැනීමටත්, ඒ අනුව විදේශ විනිමය පිළිබඳ වැදගත් තත්ත්වයක් ඇති කර ගැනීමටත්, හැකි වන අන්දමේ වැඩ පිළි වෙළුක් අයවැය ලේඛනයෙන් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. මේ රටේ මැණික් කර්මාන්තය ගැන අපි හරි හැටි දන්නේ නැහැ. කොතරම් මැණික් ප්‍රමාණයක් ලැබෙනවාද කියාවත්, මැණික්වලට කොතරම් මුදලක් ලැබෙනවාද කියාවත්, කොතරම් මැණික් ප්‍රමාණයක් පිට රට යවනවාද කියාවත් අපි දන්නේ නැහැ. බ්‍රෝකර්වරුන්,

වෙන්දේසිකරුවන්, තැරැවිකාරයන් මැණික් ගල් ව්‍යාපාරය ඔවුන්ට ඕනෑ අන්දමට පිළියෙළ කරගෙන තිබෙනවා; මේ රටට ලැබෙන්නට තිබෙන ආදායමක් නොලැබෙන විධියට, ඔවුන්ගේ පොද් ගලික ප්‍රයෝජනයට, ඒ ව්‍යාපාරය හරවා ගෙන තිබෙනවා. ඒ නිසා බොහෝ දෙනකුට පෙනුණේ නැති දෙයක් ගරු මුදල් ඇමති තුමාට පෙනී තිබීම ගැන අපි සතුටු වෙනවා. අපේ රටේ තිබෙන බනිජ් ද්‍රව්‍ය පිළිබඳව සහ අපේ රටේ නිෂ්පාදනය කිරීමට පුළුවන් ද්‍රව්‍ය ගැනත් පැහැදිලි අවබෝධයක් ඇතිවයි අපි මේ සංවර්ධන කටයුතු කළ යුත්තේ. මැණික් සංයුක්ත මණ්ඩලයක් පිහිටු වීමෙන් පසුව මැණික් ඉල්ලම් ඇති ඉඩම් බදු දී මැණික් ව්‍යාපාරය ක්‍රමානුකූලව කරගෙන යාමට පුළුවන් වෙනවා ඇති. ඒ අනුව මැණික් ව්‍යාපාරයෙන් විශාල ආදායමක් මේ රටට ලැබෙනවා පමණක් නොව, බ්‍රෝකර්වරුන්ගෙන් සහ තැරැවිකාරයන්ගෙන් බේරී තමන්ගේ මහන්සියේ ප්‍රමාණයට ආදායමක් ලබා ගැනීමට මැණික් ගැරීමේ යෙදෙන සාමාන්‍ය මහජනතාවට පුළුවන් වෙනවා ඇති. ඒ වාගේම ඒ අනුව රටේ විශාල ආර්ථික දියුණුවක් ඇති වනවාටද කිසිම අඩමානයක් නැහැ. ඒ නිසා මේ පිළිබඳව කල්පනා කර මෙවැනි වැඩ පිළි වෙළුක් ඉදිරිපත් කිරීම ගැන මම මුදල් ඇමතිතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙනවා.

ඒ වාගේම තැව්වලට ඉන්ධන ද්‍රව්‍ය සැපයීම පිළිබඳවත් මුදල් ඇමතිතුමා කල්පනා කර තිබෙනවා. තැගෙනහිරට සහ බටහිරට යන නැව් ඔවුන්ගේ පහසුව තකා මෙහි පැමිණි විට ඒවාට අවශ්‍ය තෙල් සහ ජලය සැපයීම ආදියෙන් ආදායමක් රටට ලැබෙන ක්‍රමයක් මීට කලින් තිබුණේ නැහැ. එවැනි ක්‍රමයක් සඳහා මේ අයවැය ලේඛනයෙන් කරුණු ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. එයින් රටට ආදායමක් ලැබීමෙන් රටේ ආර්ථික තත්ත්වයේ දියුණුවක් ඇති වන නිසා ඒ පිළිබඳවත් මා ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙනවා.

මේ රටට පමණක් නොව ලෝකයේ සෑම රටකටම මූලික වූ ප්‍රශ්න කීපයක් තිබෙනවා. එනම් ආහාර, සෞඛ්‍යය, අධ්‍යාපනය සහ නිවාස යන සතරයි. අත්‍යවශ්‍යයෙන්ම විසඳිය යුතු මූලික ප්‍රශ්න ඒවායි. ඒ ප්‍රශ්න පිළිබඳව

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[ඛණ්ඩාර මයා.]

පැහැදිලි අවබෝධයක් ඇතිව, ඒවාට තුඩු දෙන අන්දමට මෙම අයවැය ලේඛනය පිළි යෙළු කර තිබෙන බව අපට පෙනේ.

අපි මෙම ගරු සභාවේදී නොයෙක් විධියේ පනත් සම්මත කර ගන්නවා. රටේ ආර්ථික දියුණුව සඳහා අදාළ වන නොයෙක් විධියේ පනත් සම්මත කර ගන්නත් ඒවා කඩා බිඳ දමන්නට ඒවායේ ප්‍රයෝජනය මහජනයාට ලබා නොදෙන්නට යම් යම් උපක්‍රම තිබෙන බව අපි දන්නවා. ඒ අනුව බලන විට මම හිතනවා රාජ්‍ය වෙළඳ සංයුක්ත මණ්ඩලයක් පිහිටුවීම සඳහා කර තිබෙන යෝජනාව ඉතාමත් වැදගත් එකක් කියා. අපි හොඳින්ම දන්නවා, මේ රටේ වෙළෙන්දා මේ රටේ පාරිභෝගික යාට වැඩි මිලට බඩු විකුණන බව. බඩු සහවනව. මේවා නිසා රජයට නිතරම දොස් පැවරෙනවා. රාජ්‍ය වෙළඳ සංස්ථාව පිහිටුවීමෙන් මේ විධියේ දූෂණ ක්‍රම නැති වී පාරිභෝගිකයාට ඇති නොයෙක් කරදර මගහරවා ගන්න කටයුතු සැලසෙනවාට කිසිම අඩමානයක් නැහැ.

ඒ වගේම මේ රටේ නිෂ්පාදනය කරන ද්‍රව්‍යවල මිල පාලනය කිරීම ගැනත් අයවැය කටාවේ සඳහන් වෙනවා. එයත් ඉතාමත් වැදගත් කාරණයක්. මේ රජය පිහිටුවීමෙන් පසුව රටේ කර්මාන්ත යුගයක් ආරම්භ වූ බව කවුරුත් දන්නවා. මේ ආණ්ඩුව පිහිටුවීමෙන් පසුව කවදාවත් නොතිබුණු අන්දමේ කර්මාන්ත යුගයක් ඇතිවී තිබෙනවාය යන්න කවුරුත් අවිවාද යෙන් පිළිගන්නවාට කිසිම අඩමානයක් නැහැ. මේ රටේ නිෂ්පාදනය කරන ද්‍රව්‍ය පාරිභෝගිකයා අතර අලෙවි කිරීම සඳහා අප පිටරටින් ගෙන්වන ද්‍රව්‍ය සීමා කළා. ඒ නිසා සමහර අවස්ථාවලදී ඇතැම් ද්‍රව්‍ය දුර්ලභවීමේ තත්ත්වයක් ඇති වුණා. ඒ වගේම මේ රටේ නිෂ්පාදනය කළ ද්‍රව්‍ය නියම පාලන මිලකට අලෙවි නොකිරීම නිසාත් මහජනයාට නොයෙකුත් කරදර වලට මුහුණ පාන්නට සිදුවුණා. ගිනිපෙට්ටි, ටෝට් බැට්ටි ආදිය ලංකාවේ නිෂ්පාදනය කරනවා. නමුත් ශත 43 ක් වන ටෝට් බැට්ටි කැල්ල සමහර අවස්ථාවලදී රු 1 40ට පමණ කළු කඩෙන් මිල දී ගන්න සිද්ධ වෙනවා. සමහර අවස්ථාවලදී ගිනි පෙට්ටින් නැහැ. ඒ විධියට නියම පාලන මිලකට බඩු

නොවිකිණීමත් බඩු සහවා ගැනීමත් නිසා මහජනයාට නොයෙකුත් කරදර ඇති වුණා. ඒ නිසා මේ රටේ නිෂ්පාදනය කරන ද්‍රව්‍ය වල මිල පාලනය කිරීම ඉතාමත්ම වැදගත් කාරණයක්.

අයවැය ලේඛනයේ තවත් වැදගත් කාරණයක් සඳහන් වෙනවා. අතීතේක හෝගවලට සහතික මිලක් නියම කිරීමයි ඒ. මේ රටේ ගොවියා මහන්සි වන ප්‍රමාණ යට ඔහු නිෂ්පාදනය කරන ද්‍රව්‍යවලට නියම මිලක් නොලැබෙන බව අපි දන්නවා. ඒ නිසා සහතික මිලක් දීමෙන් ගොවිතැන කෙරෙහි ගොවියා තුළ විශ්වාසයක් හා උනන්දුවක් ඇති වෙනවා. ඒ වගේම තවත් අවශ්‍ය ද්‍රව්‍ය තිබෙනවා. ඒවාටත් සහතික මිලක් දීමෙන් ඇත්ත වශයෙන්ම ගොවිතැන කෙරෙහි මහජනතාව තුළ විශේෂ උනන්දුවක් ඇති වන බවට අපට කිසිම අඩමානයක් නැහැ. ගොවියා මහන්සි වන ප්‍රමාණයට ආදායමක් ස්ථිර වශයෙන්ම ලැබෙන නිසා ඔහු වඩ වඩා ධෛර්යමත් වෙනවා. ඒ වගේම ඔහුට ආර්ථික දියුණුවකුත් ඇති කරගන්නට පුළුවන් වෙනවා. අල, ලුණු, මිරිස් ආදී වගාවන්ට මේ විධියට සහතික මිලක් දීමෙන් තවත් නොයෙකුත් ද්‍රව්‍ය නිෂ්පාදනය කරන්නට ගොවියාට උනන්දුවක්, ධෛර්යයක් ලැබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ රටට වුවමනා තරම් ඵලවලු අපේ ප්‍රදේශ වල වගා කරන නමුත් ඒවාට සහතික මිලක් නැහැ. අපේ ප්‍රදේශවල ඵලවඵ වවන්නන් හැමදාම හිඟන්නන් හැටියට ජීවත් වෙනවා. සමහර අවස්ථාවලදී ගෝව රාත්තල ශත 20ත් යනවා. ඵලවලු වවන ගොවියා මහන්සි වන ප්‍රමාණයට ආදායමක් ලැබෙන්නෙ නැහැ. ඔහුට ජීවත් වෙන්නත් ක්‍රමයක් නැහැ. ඒ නිසා දින පතා ඔහු වැවීමට අධෛර්ය වෙනවා. නමුත් ඵලවලුවලටත් සහතික මිලක් දුන්නොත් මේ රටට වුවමනා ඵලවලු ප්‍රමාණය පමණක් නොවෙයි, පිටරටවලට යවන්නත් ඵලවලු වගා කරන්න පුළුවන් වෙනවාට කිසිම අඩමානයක් නැහැ. වෙනත් අවශ්‍ය ද්‍රව්‍ය වලට සහතික මිලක් ඇති කරන්නට බලා පොරොත්තු වන්නා වගේම ඵලවලුවලටත් සහතික මිලක් ඇති කර ගොවියා කරවන්න යම්කිසි වැඩ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

පිළිවෙළක් සකස් කිරීමේ ප්‍රශ්නයට ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අවධානය මා යොමු කරවනව.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඊළඟට විශ්ව විද්‍යාලවලට ඇතුළුවන දුප්පත් ශිෂ්‍ය-ශිෂ්‍යාවන් සම්බන්ධයෙන් ඉතා වැදගත් යෝජනාවක් අයවැය කථාවේ සඳහන් වී තිබෙනව. අපේ ප්‍රදේශවල දුප්පත් කම්කරුවන්ගේ හා ගොවීන්ගේ දරුවන් විශ්ව විද්‍යාලයකට ඇතුළු වුණොත් පසු ඔවුන්ට සමහරවිට මුදල් හදල් නැති කම නිසා ඉතා කරදරකාරී අවස්ථාවලට මුහුණපානට සිදු වෙනව. මුදල් හදල් හිඟ එවැනි ශිෂ්‍ය-ශිෂ්‍යාවන්ට රජය මගින් ණය මුදල් ලබා දීමේ ක්‍රමයක් ක්‍රියාවේ යෙදීමට බලාපොරොත්තු වෙනව. එය ඉතා වැදගත් යෝජනාවක්. මේ රටට වැදගත් සේවයක් කරනට පුළුවන්කම තිබෙන, හොඳ මොළ ඇති දක්ෂ ළමයින් සිටිනව, දුප්පත්කම නිසා ඔවුන්ගේ සහජ දක්ෂතා පෙන්වන්න ශක්තියක් නැතිව. එම නිසා විශ්ව විද්‍යාලවලට තේරන එවැනි ශිෂ්‍යයන්ට ණය සහනයක් ඇති කිරීමෙන් කලින් තිබුණු දුර්වලකම් මගහැරී ගම්බද දුප්පත් දරුවන්ට තම සහජ දක්ෂතා පෙන්වමින් මේ රටට වැදගත් සේවයක් කරනට පුළුවන් වෙනවාට කිසිම අනුමානයක් නැහැ.

තවත් වැදගත් කාරණයක් තමයි, අඩු වැටුප් ලබන රජයේ සේවකයන්ට මේ අයවැය ලේඛනය මගින් දෙන්නට බලාපොරොත්තු වන සහනය. පහළ මට්ටමේ වැටුප් ලබන රජයේ සේවකයන්ගේ වැටුප කලින් තිබුණොත් වඩා වැඩි කර තිබෙනව. ඔවුන්ගේ වාර්ෂික වැටුප් වැඩි වීම කලින් රුපියල් 12ක් ව තිබුණු බව අපි දන්නව. අයවැය ලේඛන කථාවේ සඳහන් අන්දමට එය රුපියල් 36 දක්වා වැඩි වන බව පෙනී යනව. මේ රටේ අඩු වැටුප් ලබන රජයේ සේවකයින් 90,000 කට පමණ එයින් විශාල කැමැත්තියි.

වාසියක් සිදු වන බව අපි පිළිගන්නට ඕනැ. රජයේ සේවයේ උසස් නිලධාරීන්ට ඕනැවටත් වඩා පඩි ලැබෙන බව අපි දන්නව. එමෙන්ම ඉතා අඩු වැටුප් ලබන, තමන්ගේ පවුල නඩත්තු කරන්නත් අමාරු තත්ත්වයක පසුවන පිරිසකුත් සිටිනව. මේ වැටුප් වැඩි කිරීම නිසා එවැනි උදවියට විශාල සහනයක් සැලසෙන බව මතක් කරන්නට ඕනැ. මේ ප්‍රශ්න එකින් එක මා මතක් කරන්නෙ මේ අයවැය ලේඛනයේ සඳහන් රා ප්‍රශ්නය පමණක් මතු කරගෙන ඊට විරෝධය පළ කරමින් අයවැය ලේඛනයේ සඳහන් අනිකුත් වැදගත් කරුණු ගැන කිසිම ප්‍රශංසාවක් නොකරන නිසයි.

ගුරුවරුන්ගේ විශ්‍රාම වැටුප් ක්‍රමය සම්බන්ධයෙනුත්, ඉතා වැදගත් යෝජනාවක් මේ අයවැය ලේඛනයෙන් ඉදිරිපත් වී තිබෙනව. මෙය ගුරුවරුන් බොහෝ කාලයක් තිස්සේ උද්ඝෝෂණය කළ ප්‍රශ්නයක්. ගුරුවරුන් විශාල කොටසක් මේ ප්‍රශ්නය උඩ රජයට ලැදිකමක් දක්වන බව මතක් කරන්නට කැමතියි. ඔවුන් තම බලාපොරොත්තු ඉටුවීමෙන් ප්‍රීතියකින් සිටින බව අපි දන්නව. මා මුලින් මතක් කළා වගේ මේ අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කිරීමේදී ගරු මුදල් ඇමතිතුමා පාසැල් ශිෂ්‍යයාගේ පටන් ගුරුවරයා දක්වා රජයේ සුළු සේවකයා දක්වා, යනාදි වශයෙන් සෑම තරාතිරමකම පුද්ගලයන් ගැන කල්පනා කර, ඔවුන් පිළිබඳව හැඟීමක් ඇතිව මෙය සකස් කර තිබෙන බව පෙනී යනව.

ඊළඟට බදු අය කිරීම සම්බන්ධවත් වචනයක් කියන්නට ඕනැ. අය බදු සම්බන්ධයෙන් මේ රටේ ධනපති උදවිය මීට වඩා ඉතා භයානක අන්දමේ බලාපොරොත්තු ඇතිව සිටි බව කවුරුත් පිළිගන්නවා ඇති. එහෙත් සාධාරණ අන්දමට, ක්‍රමානුකූලව, පිළිගන්න පුළුවන් තත්ත්වයකින් බදු වැඩි කර තිබෙන බව මතක් කරන්නට

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[බණ්ඩාර මයා.]

ඊ ළඟට ගෙවල් බද්ද පිළිබඳව වචනයක් කියන්න ඕනෑ. අපි දන්නවා, මේ රටේ මහජනයාට අවශ්‍ය ප්‍රමාණයට ගෙවල් නැති බව. සමහර විට එක පුද්ගලයකුට වුවමනා වට වඩා ගෙවල් තිබෙනවා. එක්සත් ජාතික පක්ෂය මේ රට ආණ්ඩු කරන කාලයේදී නිවාස ණය වශයෙන් ලක්ෂ ගණන් මුදල් ධනපතින්ට දුන්න බවත්, ඒ අය ඒ මුදල්වලින් තවට ගෙවල් සාදා විශාල වශයෙන් කුලී අය කරන බවත් අපි දන්නවා. බොහෝ අය ඉන්න හිටින්න තැනක් නැති නිසා විශාල වශයෙන් කුලී ගෙවාගෙන ඒ තවට ගෙවල පදිංචි වෙලා ඉන්නවා. එක්කෙනෙකුට එක ගෙයක් තිබුනම හොඳටම ඇති. මේ ගෙවල් බද්ද ඇති කිරීම නිසා ගෙවල් නැති අයට ලොකු වාසියක් සිදු වන අතරම ඒ අය ගෙවල් විකිණීම නිසා ගෙවල් නැති අයට ඒ ගෙවල් ලබා ගන්නත් පුළුවන් වෙනවා. සමහර විට මිට කලින් වැඩිපුර ගෙවල් හැදූ අය මින් පසු ගෙවල් හැදීම අඩු කරන්න පුළුවන්. ඒ ගැනත් සලකා කටයුතු කරන්න ඕනෑ. මේ රටේ නිවාස ප්‍රශ්නය විසඳන්න ඕනෑ. මේ රටේ ජනගහනය ශීග්‍රයෙන් වැඩි වේගයෙන් යනවා. මහජනයාට වාසය කරන්නට නිවාස වුවමනා කරනවා. නිවාස හත් දහස් ගණනක් ඉදි කරන බව අයවැය ලේඛනයේ සඳහන් වෙනවා. රටට අවශ්‍ය ප්‍රමාණයට නිවාස සපයන්න ඕනෑ. එසේ නොකළොත් නිවාස හිඟයක් ඇති වී අපට ටිකක් කරදර වන්න පුළුවන්. ඒ නිසා ඒ ගැනත් විශේෂයෙන් සලකා බලන්න ඕනෑ.

එක්සත් ජාතික පක්ෂය ආණ්ඩු කළ කාලයේදී වගේ නොවෙයි, හත් අට දෙනාට එකතු වී සමුපකාර සමිති හැටියට හැඩගැසී ණය මුදලක් ලබාගෙන සුදුසු ඉඩමක් ගැනීමට පිළිවෙලක් ඇති කරන්න ඕනෑ. ඊට පස්සේ විශාල වශයෙන් නොවෙයි, අවශ්‍ය තරමට ගෙයක් සාදා ගැනීමට මුදලක් ලබා දී ගෙයක් සාදා ගැනීම

මට පහසුකම් සපයා දෙන්න ඕනෑ. එසේ කළොත් එයින් වැදගත් සේවයක් සිදු වේය කියා මම කල්පනා කරනවා.

දුමිකොළ බද්ද පිළිබඳව ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ කථාවේ සඳහන් වෙනවා. මේ සිගරට් දුමිකොළ බද්ද පාරිභෝගිකයාගෙන් අය වෙන්නේ නැහැ. ඒ බද්ද අය වෙන්නේ කොම්පැනි කාරයන්ගෙන්. නමුත් රාත්තලකට ශත 50 බැගින් දුමිකොළ බද්දක් අය කිරීමේ යෝජනාව අයවැය ලේඛනයෙන් ඉදිරිපත් වුණාට පස්සේ සිගරට් එකේ දිග පළලත් අඩු වෙලා තියෙනවා වගේ පෙනෙනවා. කොම්පැනි කාරයන් නිතරම උත්සාහ කරන්නේ මොන උපක්‍රම හෝ යොදා ඔවුන්ගේ වාසිය වැඩි කර ගැනීමටයි. සිගරට් දුමිකොළ රාත්තලකින් සාමාන්‍යයෙන් සිගරට් 400 ක්, 450 ක් පමණ සාදන්න පුළුවන්. නමුත් දැන් සිගරට් දුමිකොළ රාත්තලකින් සිගරට් 500 ක් පමණ හදන්න පුළුවන්. දැනටම සිගරට් එකේ ප්‍රමාණය අඩු වෙලා තියෙන බව මට පෙනෙනවා. ඒ නිසා මේ පිළිබඳවත් සැලකිල්ල යොමු කළ යුතු බව මම කියන්න කැමතියි.

ඊ ළඟට අක්කර බද්ද පිළිබඳව වචනයක් කියන්න ඕනෑ. අපේ ප්‍රදේශය විශේෂයෙන් තේ වැවෙන ප්‍රදේශයක්. තේ වතුවලින් අක්කර බද්දක් අය කිරීම පිළිබඳව එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ මන්ත්‍රී වරු බොහොම විරුද්ධව කථා කළා. සාමාන්‍යයෙන් තේ වතු අයිතිකාරයන් වෙනුවෙන් උන්නාහෙලා කථා කරන්න ඕනෑ. අපේ ප්‍රදේශවල තියෙන විශාල වැවිල්ල තේ වැවිල්ලයි. මේ අක්කර බද්ද අය කිරීම ඉතාම සාධාරණ බව මම මතක් කරන්න ඕනෑ. විශාල තේ වතු තියෙන අයට විශාල ආදායමක් තියෙනවා. මේ අක්කර බද්ද ගෙවන්න ඔවුන්ට අපහසු වන්නේ නැහැ. අක්කර 100 ට වඩා වැඩිපුර තිබෙන අයගෙනුයි, මේ අක්කර බද්ද අය කරන්නේ. අක්කර 125, 150 තිබෙන තේ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

වතු හිමියෝගේ මේ සංඛ්‍යාවට අයත් වෙනවා. ඒ විධියේ සුළු අයට මේ අක්කර බද්ද නිසා අමාරුවක් වේදෝ කියා මට සැකයක් ඇති වෙනවා. විශාල වතු නියෝග උදවියට නම් මේ බද්දෙන් කිසි අමාරුවක් නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ තේ වතු ගැන කථා කරන විට අපේ ප්‍රදේශයේ මහජනයාගේ රැකීමක් ප්‍රශ්නය ගැන අපට කථා නොකර ඉන්න බැහැ. එහි තේ වතුවල සේවයේ සිටින්නේ ද්‍රවිඩ ජාතිකයන්ය. අපේ ගම්බද ජනයාට කිසිත් රැකියාවක් කරන්නට ඇත්තේ නැහැ. ඒ ගම්වල ජනතාවගෙන් සියයට එක්කෙන කුටුන් රජයේ සේවයේ ඇත්තේ නැහැ. ඔවුන්ට ජීවත් වීමට තිබෙන්නේ අහල පහල තිබෙන වතුවල වැඩ කරලයි. නමුත් ඒ ප්‍රදේශවල තිබෙන අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ වතුවල සේවයට ගන්නේ ද්‍රවිඩයින් පමණයි. අපි ඔවුන්ට විරුද්ධව කථා කරනවා නොවෙයි. නමුත් අපේ ගම්බද සිංහල ජනතාවට රැකියාවක් ඇත්තේ නැති නිසා, රැකියාවක් කරන්නට තිබෙන්නේ වතු වල පමණක් නිසා, ඔවුන්ටත් රක්ෂා දීමට යුතුකමක් තිබෙන බව පෙනේ දිය යුතුයි. මම මේ ප්‍රශ්නය පිළිබඳව මේ ගරු සභාවේදී බොහෝ අවස්ථාවල කරුණු ගෙන හැර දක්වා තිබෙනවා. ආණ්ඩු පක්ෂයේ රැස්වීම්වලදීත් යෝජනා ආදිය ගෙනවුත් තිබෙනවා. නමුත් තවමත් ඒ පිළිබඳව පැහැදිලි වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කර නැහැ. ඒ නිසා අපේ ප්‍රදේශවල සිටින රක්ෂා නැති දුප්පත් ජනතාවට මුහුණ පාන්නට ඇති මේ ප්‍රශ්නය ගැන නිතර නිතරම කරුණු කීමට අපට සිද්ධ වෙනවා. මේ ප්‍රශ්නය විසඳෙන තුරු අපට සැහිමකට පත් වෙන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. ඔවුන්ට ජීවත් වීමට වෙනත් මාර්ගයක් ඇත්තේ නැහැ. ගොවිතැනක් කරගැනීමට සැහෙන ඉඩම් නැති නම්, වෙනත් රක්ෂාවක් කරන්නට ඇත්තේ නැති නම්, ඔවුන්

ගේ ජීවත් වීමට යම් කිසි වැඩ පිළිවෙලක් යෙදීම ආණ්ඩුවේ යුතුකමක් බව මගේ බලවත් හැඟීමයි.

ආණ්ඩුව ගුරුවරුන්ට සහනයක් ලබා දෙනවා. වෙනත් රජයේ සේවකයින්ට සහනය ලබා දෙනවා. ඒවා කිරීම හොඳයි. ඒ අතර රක්ෂා නැතිව සිටින ඒ ගම්බද ජනතාවටත් ජීවත් වීමට මාර්ගයක් සලසා දීම ආණ්ඩුවේ යුතුකමක් බව මම අවධාරණයෙන්ම කියා සිටිනවා. මම මිට කලි නුත් කියා ඇති අන්දමට ඒ වතුවල රක්ෂා වලින් සියයට 25 ක් වත් ගම්බද සිංහල ජනතාවට දිය යුතුයි. ඒ සඳහා දැන්වත් වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කරන මෙන් මම ඉල්ලා සිටිනවා.

ඌව වැනි ප්‍රදේශවල නොවෙන ලද මුඩු බිම් රාශියක් තිබෙනවා. අක්කර හත් අට සියක් තිබෙනවා. සමහර ඉඩම් අක්කරය ගත 75 ට රුපියලට ගත් ඒවා. වඩා නැති එවැනි ඉඩම් දුප්පත් ගම්වැසියන් අතර බෙදා දීමේ වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කළ යුතු බවද කිය යුතුයි. ඒ වාගේම ගොවිතැන් කරන්නේ නැති ඉඩම්ද ගම්වැසියන් අතර බෙදා දිය යුතුයි.

අපේ ප්‍රදේශවල කුඩා තේ වතු හිමියන් සිටිනවා. අක්කර 7, 8, 10, 15 බැගින් ඇති අය සිටිනවා. මේ සුළු තේ වතුහිමියන්ගේ නිෂ්පාදනයන්ට සහතික මිලක් ඇති කළ යුතුයි. එසේ නොකළොත් ඔවුන්ට ඒ වතු දියුණු කරගන්නට ලැබෙන්නේ නැහැ; වතු දියුණු කිරීම තබා ජීවත් වීමටත් ලැබෙන්නේ නැහැ. අපේ ප්‍රදේශවල කොළඹ අවට මෙන් කර්මාන්තශාලා ඇත්තේ නැහැ. රැකීමක් හිඟය බොහෝ සෙයින් ඇති ඌව වැනි ප්‍රදේශවලත් කර්මාන්තශාලා පිහිටුවීමට වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කරන මෙන් මම ආණ්ඩුවෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. ඒ ප්‍රදේශවල අමු ද්‍රව්‍ය ලබාගන්න පුළුවන් කර්මාන්ත පටන් ගන්න පුළුවනි. ඒ නිසා එක ප්‍රදේශයක්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

[බණ්ඩාර මයා.]

ගැන පමණක් නොවෙයි. නොදියුණු ප්‍රදේශ ගැනත් සිතා ඒ ප්‍රදේශවලත් කර්මාන්ත ශාලා ඉදි කර, ඒ පළාත්වල රැකී රක්ෂා ප්‍රශ්නයන් විසඳන්න ඕන. එමෙන්ම ඒ පළාත්වල තිබෙන අමු ද්‍රව්‍යවලින් ප්‍රයෝජනයක් ගැනීමටත් වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කරන්න ඕන.

1956 දී තිබුණු තත්ත්වයට වඩා අද අධ්‍යාපන තත්ත්වය දියුණු බව අපි දන්නවා. ගොඩනැගිලි අංශයෙන් පමණක් නොවෙයි. හැම අතින්ම වාගේ දියුණු වී තිබෙනව. නමුත් අපේ ප්‍රදේශ ගැන කපා කරන විට කල්පනා කරන්න ඕන. කොළඹ, මහනුවර, වැනි නගරවලට මෙන්ම උසස් පාඨශාලා සහ අවශ්‍ය අංශ සම්පූර්ණ විද්‍යාල අපේ පළාත්වලත් ඇති කළ යුතු බව. ගම්බද අයට පුළුවන්කමක් නැහැ, දුර බැහැර ප්‍රදේශවලට දැරුවත් යවා අධ්‍යාපනයක් ලබා දෙන්නට. ඒ නිසා ඒ ගැන විශේෂ සැලකිල්ලක් යොමු කරන හැටියට මතක් කරනව.

ඒ සමගම සමාජවාදී ඉදිරි ගමන ඔස්සු කිරීමට ඕන කරන සෑම දෙයක්ම මේ අය වැය ලේඛනයේ අඩංගු වී තිබෙන බව මතක් කරන්න ඕන. විශේෂයෙන්ම මේ රටේ සංවර්ධනයට අදාළ වන පරිදි, මේ රටේ ධනෝපායන මාර්ගයන් රටේ සංවර්ධනයට යොදවන අන්දමේ වැඩ පිළිවෙළක් මේ අයවැය ලේඛනයේ සඳහන් වී තිබෙනව. එමෙන්ම වගා කිරීම වැඩි කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළකුත් මේ අයවැය ලේඛනයට ඇතුළත් වී තිබෙනව.

තේ අක්කර 5,000ක්, රබර් අක්කර 15,000ක්, පොල් අක්කර 23,000ක්, සහ කොකෝ අක්කර 15,000ක්, නැවත වගා කිරීමටත් ඉඩම් අක්කර 50,000ක් බෙදා දීමටත්, ඉඩම් අක්කර 26,000 කට පමණ වාරිමාර්ග පහසුකම් සැලසීමටත්, ජනපද ක්‍රම යටතේ පවුල් 9,000ක් පදිංචි කර වීමටත්, කැල අක්කර 11,000ක් ප්‍රතිසංස්

—දෙවන වර කියවීම

කරණය කිරීමටත්, මාළු නිෂ්පාදනය වැඩි කිරීමට ට්‍රෝලර් යාත්‍රා සහ බෝට්ටු යෙදවීමටත්, තමන් කඩුවේ උකු කිරි කර්මාන්ත ශාලාවක් පිහිටුවීමටත් බලාපොරොත්තු වෙන බව මේ අයවැය ලේඛනයේ සඳහන් වෙනව. ඒ අනුව ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට ලැබුණු කෙටි කාලයේදී මේ රටට ගැලපෙන අන්දමින් මේ රටේ කාගෙන් ප්‍රසාදය දිනා ගන්නා අන්දමින්, ඉදිරි වර්ෂය තුළ යම් කිසි වැඩ කොටසක් කරන්න පුළුවන් වන අන්දමින්, අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කිරීම ගැන එතුමාට ස්තූති කරනවා. ඒ සමගම මේ වැඩ පිළිවෙළ ක්‍රියාත්මක කර මේ රටේ සංවර්ධනයත් මහජනතාවගේ බලාපොරොත්තුවත් ඉටු කරන්නට එතුමාට ලැබේවා කියා ප්‍රාර්ථනා කරමින් මගේ කපාව අවසාන කරනවා.

අ. හා. 5.59

ටී. ක්වෙන්ටින් ප්‍රනාන්දු මයා. (මීගමුව)
(திரு. ரி. குவெண்டின் பெர்னாண்டோ—நீர் கொழும்பு)

(Mr. T. Quentin Fernando—Negombo)

Mr. Deputy Speaker, at the very commencement I would like to make a few observations on the onslaught made on the judiciary by the Hon. Minister of Public Works. He was of the view that there was partiality shown in the decisions arrived at by judges of our courts. He seems to have thought that the U. N. P. at that time had great influence over the judges and that the judges would favour the U. N. P. even as judges. I do not think that any sensible Member of this Parliament would go to the length of making such an onslaught on the judiciary.

The judiciary in this Island is very well known for its dignity, impartiality, honesty and integrity. It is a well known fact too that the people of this country have regarded the judiciary as an honest entity. The

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

reputation has grown, so much so that the people of this Island have great respect for the judiciary in this Island.

I am glad that the Hon. Minister of Public Works made a reference to me individually that I as a Magistrate acquitted the Hon. Minister on a charge made against him. As a matter of fact, if you depend or rely on the reasons given by him with regard to the judiciary, anyone would have expected me to have convicted the Hon. Minister. No, Sir, we as judges, when we take a seat on the bench, are in a different atmosphere altogether. We show no favour to anybody. No one who appears before the courts is treated as a favourite of the bench. We administer justice fairly and squarely, honestly, and at the same time maintaining the dignity of the post which we hold. I know that there are a number of lawyers in this House and I have not the slightest doubt that none of them will suspect the judiciary of this Island. Maybe the Hon. Minister of Public Works has failed in a few cases where he appeared, but that cannot be helped. As I said before, the Law is no respecter of persons. Whoever comes before the courts will have his case decided in the right way. So if my Hon. Friend—for whom I have a great regard—had fallen into traps and had been convicted I would like to remind him that the conviction was based on the facts available to the judge and on the law.

Now I will come to the budgetary proposals. When the last Budget was introduced it was called a “sunshine Budget”. Then it turned out to be all moonshine. On the face of it the present Budget is very glamorous and spicy. The Hon. Minister of Finance has announced a Budget which looks

very interesting and he thinks it would be applauded by everyone in this country. Let us examine this glamorous and spicy Budget.

It speaks of the liquidation of capitalists and capital interests. I suppose that there is nothing wrong in this because it is the policy of leftists to liquidate gradually, and here a start is being made in the liquidation of capitalists and capital interests.

The Hon. Minister does not say enough about the consequences of this liquidation. However, the Government has now realized the consequences. The price of tea is coming down gradually, so much so that the imposition of a tax on tea estates beyond the first one hundred acres—Rs. 300 per acre on up-country estates, Rs. 60 per acre on mid and low-country estates—in spite of the fact that the *ad valorem* duty is to be stopped, is not welcomed. It may be that ere long you will find that some company estate owners are quitting. They do not seem to be interested in the tea estates at all. It may come to that—I do not know. It is only a surmise of mine; nobody has told me that.

Besides that, the suspension of furlough leave and the declaration of a moratorium on remittances of profits and dividends for one year, will be further reasons why they should dislike living in this Island. Why should these people, who have made Ceylon their home, undergo these hardships? If the imposition of these hardships could have been avoided, they would certainly have made up their minds to make this their home. There is, however, no inducement to make them stay and their last resort will be to leave this Island, leaving the tea estates to be managed, perhaps, by the Leftist Government.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කෙළරාව කලාநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

Very good !

ක්වෙන්ටින් ප්‍රනාන්දු මයා.

(திரு. குவெண்டின் பெர்னாண்டோ)

(Mr. Quentin Fernando)

They may hand over their estates to the Leftist Government and say, "Carry on, dear friends, and get whatever income you can". That will be the result of all these taxation proposals and the difficulties that have been imposed on them.

In any country, taxation should be fair, reasonable and equitable, not iniquitous. That is the principle that should guide any Government in power. If you burden us, the people of this Island, with iniquitous taxation, how do you expect us to carry on? There must be a limit. If the Government's coffers are empty, the only remedy that you can think of is taxation. You are not concerned whether that taxation will be detrimental to the interests of the people or not. That is the policy of the Coalition Government, which is much worse than the policy of the S. L. F. P. Government that existed before.

The Coalition Government agreed on 14 conditions to follow the middle-path policies of the late Mr. Bandaranaike. I ask the Government whether they are following the middle path or gradually turning left. Is the Government stealthily and gradually turning left without the knowledge of the back-benchers and even some of those on the Front Bench? I know that some will welcome that, but there are others—

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

The U. N. P. manifesto has turned Left.

ක්වෙන්ටින් ප්‍රනාන්දු මයා.

(திரு. குவெண்டின் பெர்னாண்டோ)

(Mr. Quentin Fernando)

Leave the U. N. P. alone. We have been a democratic party always. You cannot convert us and make us turn left, nor can we convert the leftist parties and make them democratic. That is impossible. We follow altogether different policies. I am, however, surprised that the S. L. F. P. Government has taken in the leftists who follow a different policy and who have no love for democracy.

අ. ආ. 6.11

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர்)

(Mr. Deputy Speaker)

කරුණාකර නිශ්ශබ්ද වන්න. දැන් ගරු කථානායකතුමා මූලාසනය ගන්නවා ඇති.

අනතුරුව නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන් කථානායකතුමා මූලාසනාරූඪ විය.

ක්වෙන්ටින් ප්‍රනාන්දු මයා.

(திரு. குவெண்டின் பெர்னாண்டோ)

(Mr. Quentin Fernando)

The Prime Minister realized recently that the Government Members were not with her.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

Question !

ක්වෙන්ටින් ප්‍රනාන්දු මයා.

(திரு. குவெண்டின் பெர்னாண்டோ)

(Mr. Quentin Fernando)

She was afraid that she might lose power. She therefore invited the L. S. S. P. to join hands with her

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

to maintain her power and carry on her Government for one more year. It was a very good idea, a splendid idea indeed! She had no other alternative but to do that. She has chosen a party which she thinks would help her to follow the middle path, but I doubt very much whether that middle path would be followed; on the other hand, a section of the S. L. F. P. might turn left.

Since the Coalition Government began we find that trouble is brewing now among the Cabinet Members themselves. Proposals made by the Finance Minister surely must be followed by the Cabinet. If the Finance Minister says, "This is black" no Cabinet Minister can say, "This is white". But it is happening now.

The Finance Minister says, "We cannot give aid to all industries, we must have a check. We must prohibit some of the industrial pursuits from importing machinery and raw material." I would go to the length of saying that the S. L. F. P. Government must take the blame for this state of affairs in regard to industries. Industrialists were coaxed into starting industries on the promise of tax concessions for a period of five years. Having got them to start these industries you have now broken your promise to them, for you say now that they must pay tax. Now, is that the way in which any Government should carry on its industrial policy? I say that industrialization is very necessary for the development of the country. You need not depend on foreign countries for industrial goods. We welcome industrialization but then why should you give false promises to industrialists and make them start

industries with their own finances? You promise not to tax their industries for five years, but soon after you withdraw that concession and ask them to pay tax. Now on top of that, after they have started those industries, you say to them, "No, you cannot carry on any more! You have to stop work. We have to curtail your enterprise. There will be no machinery and no raw materials for some of your industries." What is this? You make the people invest all the moneys that they have earned from these industries with the idea of making more money, and suddenly you ask them to stop and not go any further. But the Hon. Minister of Rural and Industrial Development comes in and says, "No, I will not agree with that view of the Hon. Minister of Finance. I want to pursue my projects. I will not allow you to do this."

The Hon. Minister of Finance and the Hon. Minister of Rural and Industrial Development have come to grips. There seems to be a real tug-of-war between the two of them—

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කෙළරව කලාතිථි என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

In your imagination.

ක්වෙන්ටින් ජුනාන්ද මසා.

(திரு. குவெண்டின் பெர்னாண்டோ)

(Mr. Quentin Fernando)

Either the one or the other must give in. There is no question of any compromise. One has to give in.

ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන

(கௌரவ டி. சொய்சா சிறிவர்தன)

(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

They will settle that dispute between themselves.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

ක්වෙන්ටින් ෆ්‍රනැන්ද් මියා.

(திரு. குவெண்டின் பெர்னாண்டோ)

(Mr. Quentin Fernando)

I do not know who will win. It is yet to be seen who will be victorious. Whatever it be, in the end I think you will unite and support the Budget. That is the difference. You fight vehemently in this House but in the end you give in and support the budgetary proposals although you personally and individually are against them.

Take the case of the Hon. Ilangaratne. He said, "In spite of the fact that you want to form a State corporation and give the C. W. E. the right to import all goods, I want the private sector also to import goods from foreign countries." There seems to be a dialogue. Two Ministers in the same Government are having different views. This has never been heard of before, except on one occasion. I will remind you of that occasion.

When the Hon. Felix R. Dias Bandaranaike was Minister of Finance he suggested the removal of the rice subsidy. It was with the approval of the Cabinet that he made the announcement in this House. What happened then? It was turned down. I congratulated Mr. Felix Dias Bandaranaike myself and I was justified in doing so. All you Front-Benchers, Ministers of the Cabinet, gave him that approval and made him say that in the House, but when you came here you withdrew that suggestion and said, "No, the subsidy must remain."

That was the only occasion during the period of four years when I saw some dissension between a Member of the Cabinet and the rest of the Cabinet Members. But now I

suppose there are other hon. Members who may not agree with the views of the Hon. Minister of Finance on the Budget proposals. I do not know. We have three more days of Debate. Something may happen. Something more interesting might happen. I must say one thing. At the end you will all join hands and support the Budget in its entirety.

There is already trouble between Hon. Ministers and their departments. The Hon. Minister of Communications has already made an announcement in the papers—I do not know whether it is true or not, because we do not get reports from inside the Cabinet—that he wants the whole set of directors of the C. T. B. to be dismissed. I do not know whether it is true; that is a newspaper report. Some say it is only the General Manager. Whatever it be, it does not look like plain sailing between a Minister and his department. No. I do not know what the reason is, but they cannot pull on together. After this Coalition Government was formed there is trouble everywhere. How you can cure it we have yet to see. If it is cured, so much the better. We want you to carry on, because your party and we formed the same government, although we are in different parties now. We are with you to support you in measures which are for the development of the country. We are not against such measures; we are with you. We are not a party that would like to wrest your government by force. By democratic means—certainly, yes. When the time comes for a general election then we will fight for our rights as a democratic party. You fight for your rights as the S. L. F. P. or L. S. S. P. or whatever

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[ක්වෙත්විත් ප්‍රකාන්ද මයා.]

it be. That does not matter. But we are not going to get it by force. As long as we are in the Opposition we shall support your government in whatever measures that are taken for the benefit of the country.

As things are, I do not think that the Coalition Government is following the S. L. F. P. policy. No.

ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන

(கௌரவ டி. சொய்சா சிறிவர்தன)
(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

On the 14 points.

ක්වෙන්නන් ප්‍රනාන්දු මයා.

(திரு. குவெண்டின் பெர்னாண்டோ)
(Mr. Quentin Fernando)

Whatever you say, whatever your policy is, that policy must change its course when the L. S. S. P. has joined you. The two policies cannot go together; they differ. Why? We all know what we read in the papers the other day. What did the L. S. S. P. Parliamentary Secretary, the fair lady, say? She said: "In the near future we could see Ceylon red." Have they already announced their intention? They have shown the country what they are leading to, and what you are all leading to. Your party is a democratic party. Here is a L. S. S. P. Parliamentary Secretary of the Coalition Government saying that in the near future Ceylon will be red. What is the meaning of this? Where is your middle path? Where has your policy, democratic policy gone, if a public announcement is made without any fear that the country is going to be red in the near future? Is that the policy that you expected to—

ගරු සි. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி சில்வா)
(The Hon. C. P. de Silva)

May be a democratic red!

ක්වෙන්නින් ප්‍රකාන්ද මයා.

(திரு. குவெண்டின் பெர்னாண்டோ)
(Mr. Quentin Fernando)

Is this the democratic line that you are taking—this new kind of democracy with a red colour in it?

ଗୁ. ବି. ଓ. ଶିଳ୍ପ

(கௌரவ சீ. பீ. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

Is the British Labour Party red?

ඩී. ජී. එම්. සිරිසේන මයා. (අකුරුණ
පළමුවන මහෝත්ති)

(திரு. ம. ஜி. எச். சிரிசேன—அக்குறனை முதலாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. D. G. H. Sirisena—First Akurana)

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය වුවත් සදාකාලික
නැහැ ; වෙනස් වෙනවා.

ක්වෙත්විත් ප්‍රකාන්ද මයා.

(திரு. குவெண்டின் பெர்னாண்டோ)
(Mr. Quentin Fernando)

My Lord! I do not know what you are, and how you can understand these different policies. Your late Prime Minister, Mr. S. W. R. D. Bandaranaike, three years after he formed the Government in 1956, definitely said that the Leftists have no place in this country. Is that the policy you are following now? You always say, "We are following the footsteps of our late revered leader." He stated definitely that the Leftists have no place in this country. How can you, the successors of Mr. Bandaranaike, the late Prime Minister, say you are following in his footsteps? You are changing your colour. You are not respecting the late Prime Minister's wishes.—[*Interruption.*] I do not want to listen to any of these interruptions. I will carry on. You are not following in his footsteps. How can the other members do it? You always shout and shout saying, "We want to follow in the footsteps of our revered leader." Here you are, you are not doing it. We are pointing it out to you that you are not doing it. How can you justifiably say you are following his policies?

Then the Budget proposals do not refer to the unemployment problem. The Budget says that it proposes to employ 63,000 people or 73,000 people. How and when, God alone knows. We do not know.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[ක්වෙන්ටින් ප්‍රනාන්දු මය.]

රු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(කෙළරාම අඟුණකරු මහතරු)

(An hon. Member)

In the course of this year.

ක්වෙන්ටින් ප්‍රනාන්දු මය.

(ති.රු. ජුවෙන්ඩින් පෙරේරා)

(Mr. Quentin Fernando)

The registered number of unemployed in Ceylon is 157,000. But are you aware of the fact that according to the U. N. O. Report it is not 157,000 but 700,000 to 800,000? If you did not know it earlier, know it now.

රු ද සොයිසා සිරිවර්ධන

(කෙළරාම ඩී. සොයිසා සිරිවර්ධන)

(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

Not unemployed, under-employed.

ක්වෙන්ටින් ප්‍රනාන්දු මය.

(ති.රු. ජුවෙන්ඩින් පෙරේරා)

(Mr. Quentin Fernando)

If you give employment only to 40,000 people it will take 20 years to absorb the 800,000 people. I hope you are going to carry on for 20 years finding employment for all the 800,000 people. Those are your good intentions. Whether they will materialize or not is yet to be seen. It is left to the masses of this country.

You say again that the Coalition Government is welcomed by the masses. I have seen some of your members making pronouncements like this publicly. I challenge you to prove that the masses have agreed to this coalition. I challenge anybody, within or outside this House, to prove it. My dear friends, do not try to fool the masses of this country. If you say that the masses have welcomed the coalition, the only way to prove it is by going to the country and getting a mandate from the masses. If you succeed in the elections that is the only proof that the masses have welcomed you. Nothing short of that will do. Let there be no vain glory that the masses have welcomed the Coalition Government. It is utter nonsense. Do

not say it again. I am telling you, do not indulge in this tomfoolery. You cannot fool the masses all the time by making an announcement like this. Surely, do you think that the masses want to swallow your pill? No; it cannot be. You are very foolish in making such statements. It is just like that fair lady who is so foolish as to say that in the near future Ceylon will be red. It is not left to her to make Ceylon red. It is left to the masses.

රු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාම ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

My inside is red.

ක්වෙන්ටින් ප්‍රනාන්දු මය.

(ති.රු. ජුවෙන්ඩින් පෙරේරා)

(Mr. Quentin Fernando)

You can reply when your time comes. I did not know that you were also a follower of the Leftists. You can tell the Government also when you come next time.

With regard to taxation, a man might have a house for his residence and houses to the value of Rs. 1 lakh free of tax. But beyond that he must pay a tax of 10 per cent. If he does not pay the 10 per cent tax the Government will buy the house or allow the tenant to buy the house on a rent purchase scheme.

The last speaker said that some capitalists have got large mansions and flats. Suppose a person has got two sets of flats apart from his residential house and other houses worth Rs. 1 lakh. Do you expect the tenants to buy those flats on a hire purchase system? Do you expect the Government to buy those sets of flats and sell them? Who is going to buy them? Those problems do not seem to worry you at all. On paper it looks very nice. On paper it looks as if you are going to get a very high income by these proposals. Who is going to buy those flats?

Take the case of tenements. Apart from a residential house and houses worth Rs. 1 lakh which are tax free,

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

a man owns Rs. 2 lakhs worth of tenements. If he does not pay the tax of 10 per cent, you sell those tenements or allow the tenants to buy them. What is the value of those tenements going to be? Can you expect a poor tenant who cannot pay Rs. 10 or Rs. 5 as rent to make a monthly payment on the value of those tenements? These are ridiculous suggestions. You are trying to dupe the masses by making the proposals look very sound and nice. These are not practicable suggestions. They are not at all practicable. On paper they look very nice. Yes, to captivate the masses the Government has done a mighty lot of things in the Budget proposals. They are great men undoubtedly. Dr. N. M. Perera is a very able man. He has presented some form of Budget and to show that there is no deficiency at all he says that if such a thing is done we will do such a thing. But the point is, how are you going to do such a thing?

Now, suppose Rs. 2 lakh worth of houses, beyond the Rs. 1 lakh worth of houses and residential house which are tax free, happen to belong to some temple or church. Are you going to levy that 10 per cent tax? I do not know.

ශ්‍රී ද සොයිසා සිරිවර්ධන

(கௌரவ டி. சொய்சா சிறிவர்தன)
(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

I should think so.

ක්වෙන්ටින් ඩුනාන්ද් මහ.

(திரு. குவென்டின் பெர்னாண்டோ)
(Mr. Quentin Fernando)

I take it from the Minister that they would levy a tax of 10 per cent on all buildings belonging to religious institutions, temples, mosques or churches. Do you know that the income derived from those houses does not go to one individual? Do you know that? If you do not know I will tell you what it is. Income from houses of temples or churches do not go to any individual.

That income is utilized for the maintenance of the churches in the mission or the temples in the area, not one, but more than one. That is the purpose for which that income is taken and spent. They are not individuals like you and me. If you have two houses the income goes to you. Income from temple or church property does not go to any particular individual. That income is utilized for the maintenance of the churches and the temples within the area. If no exemption from the payment of tax is going to be granted on such houses, I say, well, those churches and temples will have to suffer. There will be no maintenance work done and as a result they will get dilapidated and go to ruin.

Now, Sir, with regard to the question of the cost of living, you propose to fix the prices of various commodities. We have got the weekly Gazette notification wherein the prices of certain articles of food, and so on, are fixed but who is the man who can get them at the prices fixed? Answer that question. You go to any shop or boutique and ask for a particular variety of the food-stuffs where the prices have been fixed, do you think you will be able to get it at the fixed price? Certainly not; that is your experience and mine. You cannot get an article at the fixed price. You may fix the prices of all the commodities available in this country but you will never get them at the prices fixed.

Then you are going to fix the prices of different varieties of cloth. Can you do it? You find thousands of varieties of cloth and you just cannot fix the prices. Take, for instance, long cloth. You will find that there are different qualities of this cloth. You may fix the price of long cloth but the man who goes to buy it will be given the inferior quality at the price of the superior quality. Do you think that all those people who go to buy this particular kind of cloth know how to distinguish the superior quality from the inferior quality? To check these

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[ක්වෙන්ටින් ප්‍රනාන්දු මයා.]

abuses, to detect instances of profiteering, you will have to employ an army of Price Control Inspectors. Do you think you will be able to do it? My dear friends, do not think that you will be able to do so. I know the position.

අමරනන්ද රත්නායක මයා. (පස්සර)

(திரு. அமரானந்த ரத்னாயக்க—பஸ்ஸறை)

(Mr. Amarananda Ratnayake—Pas-sara)

We will employ the masses. We will train them.

ක්වෙන්ටින් ප්‍රනාන්දු මයා.

(திரு. குவெண்டின் பெர்னாண்டோ)

(Mr. Quentin Fernando)

You will get the job done very well, I know. You will not get ten honest people. I wish you do it. I ask, can you get people of honesty and integrity as Price Control Inspectors? They will be the first to take bribes. Sir, I understand this position more than anybody else. I have had such cases brought before me and more often than not I had to punish the detectives themselves. There are Price Control Inspectors who have made money; you cannot detect them accepting bribes so easily. They go to the big traders and accept bribes and it is only the poor man who is prosecuted. I have had the experience of trying these people; I have punished such people. They leave the big man alone, and that is what is going to happen. Appointing an army of Price Control Inspectors today is an impossible task.

No doubt, some relief has been granted to the lower income group in the Public Service by way of an increase in their annual increments. It is an increase from Rs. 12 to Rs. 30. What is this benefit to some 90,000 public servants when you compare the population of this Island? The ordinary poor man is not a Government servant and how is he going to benefit by this? This is another pill to be swallowed—increase of annual increment from Rs. 12 to Rs. 30. The increase is only Rs. 1.50 per month. It is shown as a very great thing but

only a very small section of the population will benefit by it. The ordinary poor man from the rural area is not going to benefit by this increase; certainly not.

In regard to the wealth tax, there is one question I like to ask. The Hon. Minister proposes to exempt temples from the wealth tax. I like to ask whether this proposal includes churches and mosques also. If temples are to be exempted from the wealth tax, why not churches and mosques? Why this discrimination? Surely, churches and mosques fall into the same category as temples. You must be fair in the application of a tax.

I am a Catholic but I do not propose to fight for the Catholics alone. You must exempt the institutions of all religions from the wealth tax. I do not know what the intention of the framer of the Budget is when he says that temples will be exempt from wealth tax. That is a matter that needs clarification.

Then, Sir, Government expects foreign aid to the tune of Rs. 225 million for the financial year under consideration. I have my grave doubts whether you will get all that aid. I know that in previous years foreign aid has been received to the tune of millions and millions of rupees, but with all the obstacles that you have placed in the way, do you seriously think that foreign countries will be so foolish as to give you such aid? I ask you, will you do it? You tax these people and expect these people to help you.

I now come to external assets. According to the Budget speech the external assets in October, 1963, amounted to Rs. 463 million. By January, 1964, it declined to Rs. 293 million. By the end of this year it will be Rs. 50 million less, that is, Rs. 243 million. My Lord! what a fall! In 1956, when you took over, it amounted to Rs. 1,194.4 million. By the end of this year it would have come down to Rs. 243 million. This is what the Government has done during the last eight years.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

No wonder you cannot import any articles from foreign countries. Without foreign assets you cannot order anything from foreign countries whether it be textiles, foods or any other article. All the money you print every year, your paper currency, cannot be made use of to pay for your imports from other countries, though you may swim in millions. All that currency will be of no value when it comes to the question of your having to pay for your imports.

Imports are being banned, perhaps rightly, because you have no money to buy them. How did this situation come about? That is what we want to know. During these eight years, how have you come to this situation? Is it due to the United National Party? That is the song of the Sri Lanka Freedom Party and of the Coalition Government. It is the United National Party that is to blame! We are not at the helm of the Government. You are at the helm of the Government, and yet you complain that it is due to the United National Party.

You cannot fool the masses again. If you want to stop imports, the only alternative is to intensify production in this country. That is the only solution. You are neglecting to do that. Year after year we have spoken of intensification of production, and you have lent a deaf ear. Without intensification of production you have to import more and more from foreign countries. There is no alternative. Well, when are you going to do it? Heaven only knows! You have got one year more and you must make the best of it. You boastfully say you will carry on for another twenty-five years. How can you carry on for another twenty-five years when you are struggling hard for your very existence? You are making every attempt to make things better, but they end in thorough failure. You cannot tackle the situation. Any other Government would have given up and allowed another party to form a Government but you think you can

run the Government. You are a party that is power hungry, nothing but power hungry. If you cannot do a job of work, give it up. Let anybody take it up, let any party come into power.

At the next elections we will fight for our democratic rights, and you fight for any rights, whether it be democratic rights or Marxist rights. Let us see who will be returned. You have deviated from your democratic rights by taking in other people whose policies are not in agreement with yours. Let us go to the polls and see whether the masses will return the democratic plus Marxist party or the pure and simple democratic party.

I do not want to say anything further, Sir. I wanted to say something about religion, but I do not think it is a fit occasion for me to refer to religion now. I will reserve my remarks for another occasion, a fitting occasion, where we shall see definitely whether Ceylon is going to be Marxist or otherwise, and if the Marxists come into power, whether religion is going to remain as a religion to all parties concerned, the religious denominations concerned, or whether there is going to be a wiping out of religion. I shall reserve that for another occasion.

අ. භා. 6.52

සිරිසේන මයා.

(කිරු. ශ්‍රීරිසේන)

(Mr. Sirisena)

ගරු කථානායකතුමනි, විශේෂයෙන් කැබිනට් මණ්ඩලයටත්, ඊළඟට වැඩි වශයෙන් ගරු අගමැතිනියටත්, මේ රජයටත් පළමුවෙන්ම මා ස්තූතිවන්ත වෙතම. මක්නිසාද? 1947න් ආරම්භ වූ ආණ්ඩු ක්‍රම කාලසීමාවේ, මේ පාර්ලිමේන්තු ඉතිහාසයේ, පස්වැනි පාර්ලිමේන්තු වාරයේ පස්වැනි අයවැය කථාව ඉදිරිපත් කරන්නට අවසාව ලැබුණේ අපේ නායිකාව වන ගරු අගමැතිණියගේ පාලන කාලයේදී පමණක් බව මා මතක් කරන්න කැමතියි.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[සිරිසේන මයා.]

1947නේ ආරම්භ කරන්න යෙදුණු පළමු වැනි පාර්ලිමේන්තු වාරය එවකට අපේ රටේ සිටි ජනතායක ගරු ඩී. එස්. සේනානායක අගමැතිතුමා අසූ පිටින් වැටිමෙන් කඩාකප්පල් වුණා. 2 වැනි පාර්ලිමේන්තුව හාල් සේරුවේ ප්‍රශ්නය විසඳන්න බැරි වීමෙන් මහජනයා අතරමං කිරීමෙන්, අතරමගදී කඩාකප්පල් වුණා. 3 වැනි පාර්ලිමේන්තුව අපේ ජනතායක ගරු එස්. ඩබ්ලිව්. ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමාට අපේ ප්‍රතිවිරුද්ධවාදීන්ගේ කුමන්ත්‍රණයක් අනුව සිදු කරන්නට යෙදුණු භයානක ඉරණමේ පල විපාකයෙන් අතරමගදී කඩාකප්පල් වුණා. දවස් 33කින් 4 වැනි පාර්ලිමේන්තුව කඩාකප්පල් වී ගියා. 5 වැනි පාර්ලිමේන්තුව පමණයි, මෙතෙක් 5 වැනි අය වැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ. ඒ අනුව බලන විට පිරිමි අගමැතිවරුන්ට බැරි වුණු දෙයක් ගැහැණු අගමැතිණිය කර තිබෙන බව කාටත් පෙනී යනවා ඇති. මෙය ඉතිහාසගත වන සිද්ධියක්. ඒ වගේම මේ හවුල් ආණ්ඩුව ඇති කිරීමේ සිද්ධියත් ඉතිහාසගත වෙනවා. මේ හවුල් ආණ්ඩුව නිසා අප තවත් පියවරක් ඉදිරියට ගමන්කොට තිබෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, ඉකුත් අවුරුදු කීපය තුළ අපට නොයෙකුත් ප්‍රශ්නවලට මුහුණ දෙන්නට සිදු වුණා. කථානායක වරුන් වෙනස් වුණා. අමාත්‍යාංශ වෙනස් වුණා. ඇමතිවරුන් වෙනස් වුණා. හවුල් ආණ්ඩුවක් ඇති වුණා. කොතෙකුත් ප්‍රශ්න වලට මුහුණ දෙන්නට සිදු වුවත්, උපක්‍රමශීලී විධියට ඉදිරියට ගිය මේ ආණ්ඩුවේ 5 වැනි අවුරුද්දේ අයවැය ලේඛනයත් ඉදිරිපත් කිරීමට මේ ආණ්ඩුවට පුළුවන් වුණා. එම නිසා නොයෙකුත් කරදර මැද්දේ මේ රට මෙතෙක් කල් ඉදිරියට ගමන් කරවීමට අපේ අගමැතිණියට හැකි වීම අපේ බලවත් සතුටට හේතුවක් වන අතරම, අප ඒ ගැන ගරු අගමැතිණියට ස්තූතිවන්ත විය යුතුයි.

ගරු කථානායකතුමනි, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් බොහෝ දෙනෙකු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ගැන නොයෙකුත් මත ප්‍රකාශ කළා. මගේ වැටහීම අනුව ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය කියන්නේ කුමක්දැයි

කියන්නට මා කැමතියි. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය පමණක් නොව මේ ලෝකයේ තිබෙන සෑම දෙයක්ම වෙනස් වන බව බෞද්ධ ධර්මයේ කියා තිබෙනවා. සෑම සවිඤ්ඤාණක අවිඤ්ඤාණක වස්තුවක්ම වෙනස් වන සුළු බව බුදු රජාණන්වහන්සේ දේශනා කර තිබෙනවා. අනික් ආගම් කර්තෘත්වහන්සේලාත් ඒ විධියට ප්‍රකාශ කර තිබෙනවාද යන්න ගැන හිතන්නට ඉඩ ඇති බව මතක් කරන්නට කැමතියි. සත්වයන් සහ ද්‍රව්‍යයන් වෙනස් වෙනවා නම් වචන වෙනස්වීම පුදුමයට කාරණයක් නොවෙයි. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය කියන වචනයත් හැමදාම එක විධියට පවතින්නේ නැහැ. එය සද්කාලිකව වෙනස් නොවී පවතින වචනයක් නොවෙයි. මා නම් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය කරන්න රෝදයක් හැටියට උපමා කරනවා. කරන්න රෝදයක වක් අතු 8ක්ද, ගරාදි 8ක්ද තිබෙනවා. මේ වක් අතු 8 සහ ගරාදි 8 එකම ගසේ එකම ලීවලින් සෑදී ඇතැයි අපට කියන්නට බැහැ. සමහර විට ගසේ කීපයක ලීවලින් මේ වක් අතු 8ත් ගරාදි 8ත් සෑදී තිබෙන්නට පුළුවනි. ගසේ කීපයක ලී එකතු වී කරන්න රෝදය ශක්තිමත්ව සෑදූ විට එය කැරකෙනවා. රෝදයේ කැඩීමක් ඇති වන්නේ එහි ලීවල දුර්වලතාව නිසයි. සමහර විට ඊට සම්බන්ධ වී ඇති එක ලී කැල්ලක වරදක් නිසා රෝදය කැඩී කැරකීම නැවතෙන්නට පුළුවනි. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය නමැති රෝදයද කැඩී ගොස් කැරකීම නැවතුණහොත් එසේ වන්නේ එහි කිසියම් වරදක් නිසා විය යුතුයි. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය නියෝජ්‍ය කොහේද කියා කිසිවකුට පෙනෙන්න පුළුවන් අවස්ථාක් තවම ලැබිලි නැහැ. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය නියෝජ්‍ය කොහේද කියා මා බොහොම සෙව්වා. එසේ සොයා ගෙන යන විට මට පෙනී ගියා ප්‍රජාතන්ත්‍ර වාදය නියෝජ්‍ය උසාවිවල වැඩ කරන නීතිඥ මහතුන් ළඟ පමණය කියා. වැරදි කරන පුද්ගලයන් නිවැරදිකාරයන් කර නිදහස් කරවන්න, නිවැරදි පුද්ගලයන් වැරදිකාරයන් කර දඩුවම් ලබා දෙන්න, ඒ වගෙම තර්කානුකූලව කතා කර කතාවෙන් ජයග්‍රහණය කරන්න, යනාදිය පමණයි ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයෙන් කරන්න පුළුවන් වන්නේ. මේ අනුව රටක් පාලනය කරන්න ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයෙන් පුළුවන්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

කමක් නැති බව මා තේරුම් ගෙන සිටිනවාය කියා තමුන් නාන්සෙට කියන්න කැමතියි. මා මීට වඩා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ගැන කතා කරන්න යන්නේ නැහැ. ලෝකය වෙනස් වෙනව නම් ප්‍රජාතන්ත්‍ර වාදයත් වෙනස් වෙන්න පුළුවන් බවයි, අවසාන වශයෙන් ඒ ගැන කියන්න තියෙන්නේ.

අයවැය විවාදයෙහි කතා කළ ගාල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය බබ්ලිච්. දහනායක) පෙන්වුම් කර දුන්න, මේ වර ඇස්තමේන්තුවලින් වැය ශීඝ්‍ර කීපයක්ම කපා හැර තිබෙන බව. කැපිය යුතු කොටස් කපා හැර තිබෙන බව කියන්න කැමතියි. මීට පෙර, අනවශ්‍ය මුදල් යම් යම් අමාත්‍යාංශවලට, දෙපාර්තමේන්තුවලට එහෙම වෙන් කිරීම නිසා, ඇතැම් නිලධාරීන් සහ කොන්ත්‍රාත්කරුවන්ද ඒවායින් අයුතු ප්‍රයෝජන ලබා ගෙන තිබෙන බව, මුදල් ගසා කා තිබෙන බව, කියන්න පුළුවන්. කාල සීමාව මදි නිසා සමහර මුදල් වැය කරන්න බැරි වෙලා ආපසු භාණ්ඩාගාරයටද ඇවිත් තියෙනව. මේ කරුණු අනුව කල්පනා කර බලා අනවශ්‍ය වැය ශීඝ්‍ර, අනවශ්‍ය මුදල් කපා හැර තිබෙන බව අපි පිළිගන්නව. එසේ නොකර වැඩි වැඩියෙන් මුදල් ඒ ඒ අංශ වලට යෙදුව නම් තවදුරටත් එවැනි ගසා කැම් සිදු වෙන්න තිබුණි. එසේම අවසානයෙහි එවැනි මුදල් ආපසු එන්නත් තිබුණි, භාණ්ඩාගාරයට. මේ නිසා අවශ්‍ය ප්‍රමාණයට පමණක් මුදල් වෙන් කිරීම කපා හැරීමක් නොවන බව මා ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි. නමුත් යම් යම් වැය ශීඝ්‍ර කපා හැරීමෙහි එක්තරා කාරණයක් කල්පනා නොකිරීම ගැන මා කනගාටුව ප්‍රකාශ කරනව. විදේශීය තානාපති කායසීල සඳහා ලක්ෂ, කෝටි සංඛ්‍යාත මුදලක් ලංකා පවුම්වලින් වියදම් වෙන බව පේනව. මෙසේ වියදම් වන මුදල්වලින් ප්‍රමාණවත් සේවයක් සිදු නොවන බව කියන්න ඕනැ. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ඒ ගැන කල්පනා කර නොතිබීම කනගාටුවට කරුණක්. එතුමට ටික කාලයයි, මේව ගැන කල්පනා කරන්න තිබුණේ. එතුමට තව ටික කලක් මේව ගැන සිතන්න අවස්ථාව ලැබුණ නම් තානාපති කායසීල යනාදිය

සඳහා වෙන් කර තියෙන වැය ශීඝ්‍රවලින් මුදල් කපා හරින්න තිබුණාය කියා මා කල්පනා කරනව.

මේ රටේ කර්මාන්ත සඳහා වෙන් කරන මුදල් සම්බන්ධයෙන් ඉතා කෙටියෙන් කතා කරන්න කැමතියි. මේ රටේ කර්මාන්ත කීපයක් ආරම්භ කර තිබෙන බව අපි දන්නව. සමහර කර්මාන්තවලින් සැහෙන ප්‍රතිඵලයක් ලැබී තිබෙනව. නමුත් ඇතැම් කර්මාන්ත සුදු හුණු ගැමෙන් පමණක් පෙන්නුම් කර තිබෙන බවත්, ඒවායින් විශාල ධනස්කන්ධයක් අපතේ යන බවත් මතක් කරන්න කැමතියි. එසේම අවශ්‍ය කර්මාන්ත කීපයකටම මේ රජය මගින් තවමත් සහනාධාර යනාදිය නොදී තිබීම ගැනද මා කනගාටුව ප්‍රකාශ කරන්න ඕනැ. මේ රටේ සුළු කර්මාන්ත රාශියක් තිබෙනව. විශාල සංඛ්‍යාවකට ඒවායේ රැකිරුණුවල් ලැබී තිබෙනව. එහෙත් ඒ සුළු කර්මාන්ත කරගෙන යාමට වුවමනා කරන අමු ද්‍රව්‍ය ගෙන්වා ගැනීම සඳහා අවශ්‍ය මුදල් කපා හැරීම නිසා ඒවා අඩපණ වීමට ඉඩ තිබෙනව. එසේ වුණොත් රැකිරුණු ප්‍රශ්නය වඩාත් උග්‍ර වීමට ඉඩ තිබෙන බව පැහැදිලිව පෙනෙනව. පැරණි ගැමි කපාවක් තියෙනව, තුවටුවේ ලෝබයා—පවුමේ මෝඩයා කියල. එයින් මා ඔප්පු කරන්න බලාපොරොත්තු වන්නේ තුවටුවක් ප්‍රවේශම් කරන්න යාම නිසා පවුම් ගණනක අලාභයක් විඳ දරා ගන්න සිදු වන බවයි.

කර්මාන්ත රාශියක් තිබෙන බව සැබෑ වක්. විදේශ විනිමය පාවිච්චි කර යන්නු සූත්‍රත් අමු ද්‍රව්‍යත් විශාල වශයෙන් ගෙන්වා ගනු ලැබුවත් එයින් නිසි ප්‍රයෝජන ලබා ගැනීමට සැහෙන කාලයක් ගත වන බව අපි පිළිගන්නව. ඒ කෙසේ වෙතත්, මහා සමුද්‍රයේ තිබෙන අසීමිත ජලයෙන් සහ අහස් ජලයෙන් නිපදවන ලුණු කර්මාන්තයෙන් පවා මේ රටට අවශ්‍ය තරම් ලුණු සපයන්නට පුළුවන්කමක් මේ රටේ කර්මාන්ත දෙපාර්තමේන්තුවට නො හැකි වීම ගැන මා කනගාටු වෙනව. පුත්තලම් දිස්ත්‍රික්කය සහ හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කය වැනි ප්‍රදේශවල මහජනයට කිසිම අවසර පත්‍රයක් නොලබා නිදහසේ ලුණු නිපදවීමට ඉඩ දෙනවා නම්, ඒ සඳහා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[සිරිසේන මයා.]

ආධාරත් දෙනවා නම්, අපේ රටට වුවමනා තරම් ලුණු ඒ උදවිය විසින් අපට නිපදවා දෙනු ඇතැයි මා කල්පනා කරනවා.

මේ රටේ ගිනිපෙට්ටි කර්මාන්තය පටන් ගෙන දැන් අවුරුදු තිහක් හතළියක් වෙන ව. එහෙත් අපට ගිනිපෙට්ටියක් ගන්න වුවමනා වූ විටක ශත පහ වෙනුවට ශත අටක් දහයක් දිලත් ගිනිපෙට්ටියක් ලබා ගන්න නැති වන අවස්ථා එමට තිබෙන බව ඔබතුමා පිළිගන්නවා ඇති. විදේශීය විනිමය ආරක්ෂා කරනු පිණිස විදේශීය ද්‍රව්‍ය ගෙන්වීම තහනම් කරන්න ඕනැය කියන අතර වෙකෝස්ලොවේකියාවෙන් ගිනිපෙට්ටි ගෙන්වන්න සිදු වුණේ කර්මාන්ත අංශයේ දුර්වලකම් නිසා බව මතක් කළ යුතුව තිබෙනවා. එබඳු තත්ත්වයක් පවතින නමුත් කිසියම් පුද්ගලයෙක් ගිනිපෙට්ටි සෑදීම සඳහා අවසර ඉල්ලුවොත් මේ රටට වුවමනා තරම් ගිනිපෙට්ටි දැන් මේ රටේ තිබෙනවය කියා ඒ ඉල්ලුම් පත්‍රය ප්‍රතික්ෂේප කරනවා.

මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයේ සිටින සෑහෙන ධනයක් තිබෙන එක්තරා ව්‍යාපාරිකයෙක් බටහිර ජර්මනියේ ආධාරයත් ඇතිව විදුලි පන්දම්වලට ගන්න බැටරි සෑදීම ආරම්භ කිරීමට අවසර ඉල්ලූ අවස්ථාවෙන් මේ රටට අවශ්‍ය බැටරි තිබෙන බව කියා ඒ ඉල්ලීම ප්‍රතික්ෂේප කළ බව කඩදාසිවලින් ඔප්පු කරන්න පුළුවනි. අපට වුවමනා දේවල් නිපදවන්න පුළුවන් උදවියට ඒ සඳහා අවසර දෙතොත්, ඒ දේවල් අපට වුවමනා තරම් නිපදවන්නත් ලැබෙට ගන්නත් පුළුවන් වන බව අපි දන්නවා. යම් යම් කර්මාන්ත හිමියන්ට ගසාකෑමේ ක්‍රමයට වරප්‍රසාද දී තිබෙන බවයි මගේ පෞද්ගලික විශ්වාසය.

අපට වුවමනා තරම් බයිසිකල් ටයර් සහ රියුබ් නිපදවීමට එම කර්මාන්ත ආරම්භ කිරීමට පුළුවන් පුරවැසියන් මේ රටේ ඉන්නවා. අවසරය නොදෙන නිසා නිපදවන්න විධියක් නැහැ. මේ තරම් ද්‍රව්‍ය හිඟයකට අප මුහුණ පා සිටින්නේ ඒ නිසයි.

රෙදි වියන අත් යන්ත්‍ර රාශියක් මේ රටට ආධාර වශයෙන් ලැබී තිබෙනවා. විදුලි බලයෙන් වැඩ කරන යන්ත්‍රත් රාශියක්

ගෙන්වා ගෙන තිබෙනවා. තවත් දහස් ගණනක් අප රටට විදේශ ආධාර වශයෙන් ඉදිරියට ලැබෙන්න තියෙනවය කියා මා විශ්වාස කරනවා. අනාගතයේදී මේ යන්ත්‍ර මලකඩ කන තත්ත්වයට එන්න ඉඩ තිබෙන බවක් මට පෙනෙනවා. ඒ නිසා ඉතා ඉක්මනින් කපු වගාකිරීම ආරම්භ නොකළොත් මේ යන්ත්‍රවලට අවශ්‍ය කපු නූල් ගෙන්වීමේදී නොයෙක් දුෂ්කරතාවලට මුහුණ පාන්න අපට සිදු විය හැකි බව ඇමති මණ්ඩලයට මතක් කරන්න ඕනැ. ඉඩම් නිරවුල් කිරීම් ආඥා පනත සංශෝධනය කිරීම සඳහා ගත් පියවර ගැන මගේ අවංක ස්තූතිය පුද කරන්න ඕනැ. ඒ සමගම කිව යුතු කරුණක් තිබෙනවා. ගරු කථානායක තුමනි, උකස් කරන ලද ඉඩම් බේරා ගැනීම සඳහා තිබෙන පනත සංශෝධනය කිරීමේ දී ගම්බද ගොවි ජනතාවගෙන්, අපේ දුප්පත් කම්කරු ජනතාවගෙන් ඉඩම් බේරා දීමට ප්‍රමුඛස්ථානය දෙන ලෙස මම ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් කරුණාවෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

පසුගිය කාලයේදී එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුව විසින් ඉඩම් බේරා ගැනීමේ සංස්ථාවක් පිහිටුවනු ලැබුවා. නමුත් ඔවුන්ගේ හිතවතුන්ගේ පාරම්පරික දේපොළ බේරා දීමට පමණයි එම ව්‍යාපාරය ඇති කළේ කියා මට කියන්න පුළුවනි. මන්ද? ඊට පසුව, දුප්පත් මහ ජනතාව ඉඩම් බේරා දෙන ලෙස ඉල්ලා සිටි අවස්ථාවෙදී, ඒ සංස්ථාව කියා සිටියේ මුදල් නැති නිසා දෙපාර්තමේන්තුව වසා දමා තිබෙන බවයි. එම නිසා ඒ විඩියේ වැඩ පිළිවෙළක් අනුගමනය නොකර ගම්බද ජනතාවගේ, දුප්පත් ජනතාවගේ, ඉඩම් බේරා දීමට මුලින්ම කටයුතු කරන ලෙස නැවත වරක් ඉල්ලා සිටිනවා.

මගේ ජන්ද කොට්ඨාශයේ එක පුද්ගලයකුගේ ඉඩමක් විකුණා තිබෙනවා රුපියල් පණස් පහක පොළි මුදල ගෙවුවේ නැත කියා. උගසට ගත් මුදල පැත්තකින් තිබෙද්දී, උගස් බේරා ගැනීම ගැන නොවෙයි නඩු දමා තිබෙන්නේ, පොළිය නොගෙවීම ගැනයි. මේ නිසා එම පොළි මුදල අය කර ගැනීම සඳහා ඉඩම වෙන්දේසි කර තිබෙනවා. මේ කාරණය ණය බේරීමේ මණ්ඩලයට ඉදිරිපත් කළාම රජයෙන්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

කියා නිබෙන්වා උගසට ගත් මුදල බේරා නොගැනීම නිසා නොවෙයි නඩු දමා නිබෙන්නෙ පොළි මුදල් නොගෙවීම නිසයි කියා. පොළිය සඳහා ඉඩම වෙන්දේසි කර නිබෙන් නිසා, මෙය බේරා දීමට නීතියෙන් ඉඩක් නැතැයි කියා දෙපාර්තමේන්තුව කියා නිබෙන්ව. මේ නිසා රුපියල් පණස් පහක පොළිය නොගෙවීමේ ප්‍රශ්නය උඩ ඒ ඉඩම රජයෙන් බේරා දී නැති බව පැහැදිලිය. අන්න ඒ විධියේ දුර්වලකම් මගහරවා ගැනීමට හැකි වන අන්දමටත්, දුප්පත් ජනතාවගේ ඉඩම් බේරා ගැනීමට අවස්ථාව සැලසෙන ලෙසටත්, මේ සංශෝධන ඉදිරිපත් කරන ලෙස මම ගරු ඇමති තුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, පාසැල් ශිෂ්‍යයන්ට බස් ගාස්තු සම්බන්ධයෙන් දෙන ලද සහනය ගැනත් මතක් කරන්න කැමතියි. මෙම සහනය සෑම ශිෂ්‍යයකුටම දුන්නොත් එයින් විශාල ආදායමක් නැතුව යනවා. එම නිසා මා ඉල්ලා සිටිනවා, එක් එක් පුද්ගලයාගේ ආදායම් තත්ත්වය අනුව ඒ පහසුකම් සලසන ලෙස. සෑහෙන ආදායමක් ලැබෙන රක්ෂාවල යෙදෙන උදවියගේ දරුවන්ට, සෑහෙන ආදායමක් ලැබෙන අයගේ දරුවන්ට, උසස් පංතිවල අයගේ දරුවන්ට, මේ පහසුකම නොදී අපේ දුප්පත් ගම්බද ජනතාවගේ දරුවන්ට සහ නගර බද දුප්පත් කම්කරු ජනතාවගේ දරුවන්ට පමණක් මේ සහනය සලසා දෙනවා නම් එය නුවණට හුරු කියා මම කල්පනා කරනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, ගෙවල් බද්ද පිළිබඳව මගේ අදහස් දක්වන්නට කැමතියි. මේ කාරණය ගැන අපේ මුදල් ඇමතිතුමා ටිකක් කල්පනා කළා මදි කියල මට හිතෙනවා. මගේ කල්පනාවේ හැටියට කුලියට දී නිබෙන් ගෙවලින් ලැබෙන ආදායමෙන්—කුලියෙන්—සියයට 33ක් අර ගැනීමට හැකි වන ලෙස මෙය සංශෝධනය කරනවා නම් මම වඩාත්ම සතුටු වෙනවා. ඇත්ත වශයෙන් මම මේ කාරණය ගැන කලින් දැන සිටිය නම් මම එතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා සියයට නිස් තුනකවත් බද්දක් අය කරන්නා කියා. එසේ කළා නම් විශාල ආදායමක් රජයට ලැබෙන්න පුළුවන් බව ප්‍රකාශ කරන්න සතුටුයි.

ගරු කථානායකතුමනි, ගරු මන්ත්‍රී වරුන් කීප පොලක්ම ප්‍රකාශ කළා මේ අය වැය ලේඛනයෙන් ගොවීන්ට කිසි පහසුකමක් සලසා නැත කියා. ඇත්ත වශයෙන්ම මේ රටේ විශාල සේවයක් කරන පුද්ගලයන් වශයෙන් ගොවියන් හඳුන්වා දෙන්න කැමතියි. අපේ ගම්බද ගොවියා ඉතා වෙහෙස මහන්සි වී, ඇතැම් විට අවුරුද්දකට දෙවතාවක් කුඹුරු වගා කොට රටට අවශ්‍ය සහල් නිපදවමින් විශාල සේවයක් ඉටු කරනවා. මේ රටේ ජනතාවට ආහාර ලබා දීමට විශාල මෙහෙයක් ඉටු කරන ඒ ජනතාවට සහනයක් ලබා දීම යුක්ති සහගත බව මා කල්පනා කරනවා. පෙන්නන් ක්‍රමයක් ඇති කිරීම කෙසේ වෙතත්, ආරෝග්‍ය ශාලාවක ඇඳක් වත් ලබා ගැනීමට පහසුකම් සලසා නැහැ. ඔවුන්ට සිදු වන්නේ ඇඳන් උඩ සිටීමට නොව ඇඳන් යට සිටීමට බව තමුන්නාන්සෙත් පිළිගන්නවා ඇති.

රෙදිවලට සිල් ගැසීම සම්බන්ධයෙන් කථා කරන විට විරුද්ධ පාර්ශවයේ ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක් ඇසුවා, සිල් ගැසීමෙන් මිළ පාලන ක්‍රමයක් ඇති කරන්නෙ කොහොමද කියා. සිල් ගැසීම පමණක් නොව, කථානායකතුමනි, යාරයෙන් යාරයට මිලත් මුද්‍රණය කරන්න පුළුවනි. එය රෙදි මේ රටට ගෙන්නුවාට පසු අප විසින් කළ යුත්තක් නොව, රෙදි ගෙන්වනු ලබන ඒ ඒ රටවලටම දැනුම් දුන් විට ඔවුන් විසින් යාරයෙන් යාරයට සිල් සහ මිලත් මුද්‍රණය කර එවනවා ඇති.

ඉඩම් ප්‍රශ්නය ගැන බලන විට එය දැන් ඉතාමත් උග්‍ර තත්ත්වයකට පත් වී ඇති බව අපි පිළිගන්නවා. ඉඩම් ප්‍රශ්නය විසඳීම සඳහා පියවර කීපයක් ගන්නට යෙදුණ. නමුත් තවමත් සෑහෙන ප්‍රතිඵල ලැබී නැති බව කනගාටුවෙන් ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි. උඩ රට වතුකරයේ විශාල වතුවලින් සියයට 2 බැගින් ගෙන සිංහල මහජනයා පදිංචි කර ඒ ප්‍රදේශයේ සිංහල ජනපදයක් ඇති කිරීමට ගත් පියවර තවමත් ක්‍රියාත්මක වී නැති බවත් කනගාටුවෙන් සඳහන් කළ යුතුව තිබෙනවා. ගම් පළල් කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළ යටතේ අකුරුණ ජන්ද කොට්ඨාශයේ අක්කර සිය ගණනක වතු යායවලින් කීපයක් දැනට අවුරුදු 12 කට 15 කට උඩදී පමණ රජයට අයත් කරගෙන

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවනවර කියවීම

[සිරිසේන මයා.]

තිබෙනව. නමුත් ඒ ඉඩම් තවමත් මහජන තාවට බෙදා දී නැහැ. ඒවායින් ආදායම් ලබන්න ඕනෑය කියා රජයේ වැවිලි සංයුක්ත මණ්ඩලය මගින් ඒවා පාලනය කරනු ලබන බව මම දන්නවා. රජයේ වැවිලි සංයුක්ත මණ්ඩලය මගින් පාලනය කිරීමේ වරදක් තිබෙනවාය කියා මම කියන්නේ නැහැ. ආදායම් තිබෙන කොටස් පාලනය කිරීම සාධාරණයි. නමුත් ආදායම් නොලැබෙන නොදියුණු වතු කීපයක්ද ඒ වතු අතර තිබෙනවා. ඒ නොදියුණු ආදායම් නොලැබෙන වතු අතුරින් අක්කර සියයක් පමණ වූ යහළුතැන්න වත්ත කැලෑවට ගොස් දැන් කැලෑ ප්‍රදේශයක් බවට පත්ව තිබෙනවා. එම නිසා ගම් පළල් කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළ යටතේ එම වත්ත ජනතාව අතර බෙදා දෙන්නය කියා මම ඉල්ලනවා.

රා කර්මාන්තය ගැනත් වචනයක් දෙකක් සඳහන් කිරීම මා හිතනවා මගේ යුතුකමක්ය කියා. ගරු කථානායකතුමනි, රා කර්මාන්තය ගැන මගේ කිසිම විරුද්ධත්වයක් නැහැ. රා බොන අය බිප්‍රවාටේ. නොබොන අය නොබිප්‍රවාටේ. නමුත් රා කර්මාන්තය නිසා අනාගතයේදී ඇති වන්නට පුළුවන් යම් යම් සිද්ධීන් ගැන යම් කිසි ප්‍රකාශයක් කර තැබුවොත් අනාගතයේදී මටම සැහීමට පත් වන්නට පුළුවන් නිසා මට පෙනෙන පමණින් ඒ ප්‍රකාශය කිරීමට මම අදහස් කරනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, සුරුව ඇත අතීතයේ සිටම මේ රටේ තුබුණේ බව අපි පිළිගන්නවා. අවුරුදු තුන් හාර සියයකට පමණ පෙර විදේශිකයන් මේ රට ආක්‍රමණය කළාට පසු නොයෙක් රසායන ක්‍රම අනුව සුරා නිපදවීමෙන් සහ පිටරට නිපදවන සුරාව මේ රටේ අලෙවි කර ගැනීමට හැකි වන පරිදි කටයුතු කිරීමෙන් නොයෙකුත් උපක්‍රම යොදා ඔවුන්ගේ ඡාවාරම් කරගෙන ගිය බව අපි පිළිගන්න ඕනෑ. මේ රටේ නිපදවන සුරාවට තැනක් නොදී, රසායන ක්‍රම අනුව නිපදවන ඔවුන්ගේ සුරා අගය කොට සැලකීමෙන් සහ ඒවා පාවිච්චි කරන උදවිය උසස් කොට සැලකීමෙන්, එවැනි හැඟීම් දීමෙන්, ඔවුන්ගේ ඡාවාරම් කර ගන්න. මෙම පාර්ලිමේන්තු මන්දිරයේ පවා තැබූරුමක් තිබුණ බව අපි දන්නවා. එපමණක් නොවෙයි, පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී වරුන්ගේ නේවාසිකාගාරයේ පවා තැබූ

රුමක් තිබුණ. ඒවා වසා දැමීම සඳහා කටයුතු කිරීමේදී දැන් සුරාවට විරුද්ධව කථා කරන ඔය මන්ත්‍රීවරු කිසි කෙනෙක් පෙරට විත් ක්‍රියා නොකළ බව තමුන් තාත්තේ පිළිගන්නවා ඇති. ඒ තැබූරුම් වැසීමට පවා ක්‍රියා කළේ අපේ නැසි ගිය ගරු බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමා බව තමුන් තාත්තේ පිළිගන්නවා ඇති. එදා වගේ නොවෙයි, තවත් විපර්යාස කීපයකට රට පරිවර්තනය කිරීමට පියවර තබා තිබෙන මේ අවස්ථාවේදී සුරා ප්‍රතිපත්තිය පිළිබඳව කිසියම් වෙනසක් කළයුතු නම් එවැනි ක්‍රියා මාර්ගයක් අනුගමනය කළාට පොද්ගලික වශයෙන් මගේ කිසිම විරුද්ධත්වයක් නැහැ. රා බොන්න වුවමනා කරන පුද්ගලයාට රුපියල් 15 ක බද්දක් අය කර ගසක් මැද ගැනීමට අවසර දීමේ ක්‍රමයකුයි තිබෙන්නේ. ටික කලක් ගත වන විට මහජනයා උද්ඝෝෂණ ඇති කරයි; රා බොන්නන්ගේ සංවිධාන ඇති කර ගනියි; රා බොන්නන්ගේ වෘත්තීය සමිති ඇති කර ගනියි; ඒ වෘත්තීය සමිති මාර්ගයෙන් රජයට කරුණු ඉදිරිපත් කරයි; එක ගසක් මැද ගැනීමට රුපියල් 15 ක් අය කරනවා නම් අපි රජයට ඊට වඩා වැඩිපුර ආදායමක් ලබා ගැනීමේ මාගීයක් පෙන්වන්න කැමතියි, රුපියල් 15 න් පහක් අඩු කර ගසකට රුපියල් 10 බැගින් ගස් දෙකක් මැදගැනීමට අවසර දෙන්න, යනාදී වශයෙන් ඉල්ලීම් ඉදිරිපත් කරයි; තවත් ටික කලක් යන විට රජයට තවත් වැඩියෙන් ආදායමක් ලබා ගැනීමේ මාර්ග ඉදිරිපත් කරයි; ගස් දෙකකට රුපියල් 20 ක් අයකරනවා නම් ගස් තුනක් මැද ගැනීමේ අවසරය සඳහා අපි රුපියල් 24 ක් නැත්නම් 25 ක් ගෙවන්න සූදානම්ය කියා යෝජනා ඉදිරිපත් කරයි. එපමණක් නොවෙයි. රා මැදීමට වුවමනා කරන ගස් බදු ගැනීම සඳහා විශේෂ වරප්‍රසාද ඉල්ලුම් කරනවා ඇති. සියලු දෙනාටම පොල් ගස් නැත, පොල් වතු යායවල් තිබෙන්නේ විශාල ධන කුවේරයින්ටය, අපේ ගම්බද ප්‍රදේශවල ඇතැම් අයට පොල් ගස් නැත, පොල් ගස් තිබෙන්නේ අසවලාගේ ඉඩමේ පමණයි, ඒ නිසා එය රාජසන්නක කර පොල් ගස් ටික අප අතර බෙදා දෙන්නය කියා තවත් ඉල්ලීම් ඉදිරිපත් කරනවා ඇති. එතනින් තතර වෙන්නේ නැහැ. තව ටික කලක් ගත වන විට, පොල් ගස් මැද

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

නිසා මිට පසු මහා මැතිවරණයකදී අප ඡන්දය පාවිච්චි කරන්නේ පොල් ගස් මැදි මට අය කරන බද්ද නිදහස් කළොත් පමණය, එසේ බද්ද නිදහස් කරන්ට ඉදිරිපත් වන පක්ෂයට අපේ ඡන්දය පාවිච්චි කරනවාය කියා තවත් මහජන උද්ඝෝෂණයක් ඇති වෙයි. දැන් පොල් ගස් මැදිම නිසා රටේ රා පැතිරී යාමෙන් අනාගතය නරක් වෙන්න ඉඩ තිබෙනවාය, ඒ නිසා මෙය සාධාරණ නැත කියා එක්සත් ජාතික පක්ෂය ප්‍රකාශ කර තිබෙන නමුත් මහමැතිවරණ අවසාවක ඔවුන්ම ඉදිරිපත් වී, පොල් ගස් මැද ගැනීම සඳහා රුපියල් 15 ක් අය කරන බද්ද අපි රුපියල් 5 ක් කරනවාය, ඒ නිසා අපට ඡන්දය දෙන්න කියා වේදිකාවල කථා කරන අවසාවා ඇති වෙයි. ඒ විධියට සලකා බලන විට රා මැදි මේ ව්‍යාපාරය නිසා අනාගතයේදී වෘත්තීය සමිති මාර්ගයෙන් ඉල්ලීම් රාශියක් රට පාලනය කරන අය වෙත ඉදිරිපත්වීම වළක්වන්න පුළුවන්කමක් ඇති වන්නේ නැහැ. එපමණක් නොවෙයි. රා බිම වුව මනා නම් උවමනා කරන්නේ ඉතාමත් වෙහෙස මහන්සියෙන් වැඩ කරන අපේ ගොවි කම්කරු ජනතාවට බව අපි පිළිගන්නවා. සමහරු ආහාරයක් වශයෙන් රා පාවිච්චි කරනවා. තවත් සමහරු ආහාර ටිකක් වැඩිපුර කන්න රා පාවිච්චි කරනවා. ඒ අනුව බලන විට, උදේ තේ බොනවා වෙනුවට රා බීමෙන් එය පිරිමසා ගන්න පුළුවන් වේවිය කියා රා පාවිච්චි කරන්ට පටන් ගන්නවා ඇති. පාසැල් ශිෂ්‍යයන්ටත් උදේ තේ වතුර වෙනුවට රා ටිකක් බිල පලයන් කියා දෙමව්පියන් තම දරුවන්ට රා බිම පුරුදු කරන අවසාවකුත් ඇති වෙන්න පුළුවන්. එපමණක් නොවෙයි. පාසැල්වල දැන් දෙන්නෙ කිරි, බනිස්. අර දෙමව්පියන් රා පානයට පුරුදු කළ ශිෂ්‍යයන් කිසියම් අවසාවක උද්ඝෝෂණයක් කරන්න පුළුවනි, අපට කිරි එපා, බනිස් එපා, අපට රා ඕනෑය කියා. අනාගතයේදී මෙබඳු ප්‍රශ්න මහත් රාශියකට මුහුණ දෙන්න තිබෙන නිසා කල්පනාකාරීව සැලැස්මක් උඩ විනය ආරක්ෂා වන ආකාරයට මේ රා ක්‍රමය ඇති කරනවා නම් ඊට මගේ කිසිම විරුද්ධත්වයක් නැති බව මතක් කරන්ට කැමතියි.

කථානායකතුමනි, හොරි හඳුණු පුද්ගලයා වේදනාව අඩු කර ගන්න ටිකක් කසනවා. කසා ඉවර වූ පසු කැසීම වෙනුවට දැවිල්ල ඇති වෙනවා. එවිට දැවිල්ල නවත්වාගන්න බෙහෙතක් සොයා ගැනීමට දැවිල්ල අඩු වී නැවතත් කැසිල්ල ඇති වෙනවා, ඒ කැසිල්ල නිසා නැවතත් දැවිල්ල ඇති වෙනවා. ඔය අන්දමට කැසිල්ලයි දැවිල්ලයි පවතින්නාක් මෙන්, කසිප්පු ප්‍රශ්නය රාවලින් විසඳන්න පුළුවන් ප්‍රශ්නක් නොවෙයි. ඉතා කල්පනා කාරීව රටට ගැලපෙන අන්දමට සුරා ක්‍රමය සංවිධානය කරන ලෙස අපේ නුවණැති ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, තවත් කරුණු දෙකක් පමණයි, මා තමුන්නාන්සේ ඉදිරිපිට තබන්ට බලාපොරොත්තු වන්නේ. මහ ආණ්ඩුව වැය ශීර්ෂ පිරිමසා ගැනීම සඳහා නොයෙකුත් බදු ක්‍රම ඇති කරනවා. ඒ බදු ක්‍රම මගින් රජයේ ආදායම පියවා ගන්න නමුත් පළාත් පාලන ආයතන වලට—විශේෂයෙන්ම ගම්කාර්ය සභාවලට—ආදායම් ලබා ගැනීමට කිසිම මාර්ගයක් මේ රජය පෙන්වා දී නැහැ. ඒ සඳහා නීති සකස් කර නැහැ. මිට වඩා ආදායම් ලබා ගැනීමට පහසුකම් පළාත් පාලන ආයතන වලට ලබා දෙන ලෙස මා රජයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. ගම්බද පළාත්වල ඇති මෝටර් රථවලින් හා ගුවන් විදුලි යන්ත්‍ර යනාදියෙන් බදු අය කර ගැනීමට පළාත් පාලන ආයතනවලට පහසුකම් සලසා දෙන ලෙස ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ආදායම් බදු වසන් කරන උදවිය සොයා ගැනීම රජයට විශාල ප්‍රශ්නයක්ව තිබෙනවා. ඔවුන් සොයා ගැනීම එතරම් ලෙහෙසි වෙන්නෙ නැහැ. ඒ උදවිය සොයා ගැනීමට විශේෂ පිරිසක් යොදවන්න සිදු වෙනවා. තැගි ක්‍රමයක් හෝ ඇති කර එවැනි උදවිය අල්ලා ගැනීමෙන් විශාල ආදායමක් ලබා ගැනීමට පුළුවන් බව පෙනී යනවා.

විශාල වශයෙන් අපට සතුටු විය හැකි එක්තරා කරුණක් ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මෙවර අයවැය ලේඛනයෙන් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. අපේ ගම්බද ප්‍රදේශවල තිබෙන

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

[සිරිසේන මයා.]

පුවක්වලින් විශාල ආදායමක් ලබාගන්න පුළුවන්කම තිබෙන බව තමුන්නාන් සේලා පිළිගන්නව ඇති. උඩරට හා සබරගමු ප්‍රදේශවල විශාල ආදායම් මාර්ගයක් වශයෙන් මෙය හඳුන්වා දෙන්න පුළුවනි. දැන් අපේ රටේ ගස්වල පුවක් වැටී පැල වෙනව මිස එයින් කිසිම ප්‍රයෝජනයක් ගත්ට පුළුවන්කමක් නැතිව ගොස් තිබෙනව. කරුංකා හා කට්ට පුවක් යනාදිය අපේ පැරැන්නන් විසින් ඉන්දියාව ආදී රටවලට විකුණා ගත්ත. දැන් ඒවා කිසිම මිලකට විකුණා ගන්ට බැරිව අපතෝ යනව. පුවක්වලින් විශාල අදායමක් ලබා ගන්ට මාර්ගයක් සකස් කිරීම ගැන මුදල් ඇමතිතුමාට මගේ අවංක ස්තූතිය මේ අවස්ථාවෙදී ප්‍රකාශ කරන්ට කැමතියි.

සුරා බදු දෙපාර්තමේන්තුව ඉවත් කරනට කියා අපි උද්ඝෝෂණය කරන මේ අවස්ථාවේදී රා බද්ද නිසා සමහරවිට සුරාබදු නිලධාරීන් විශාල සංඛ්‍යාවක් තවත් වුවමනා වෙයි. ඒ අනුව සලකා බලන විට ගස් බද්දෙන් ලැබෙන ආදායම අළුතෙන් බදවා ගනිට සිදුවන සුරාබදු නිලධාරීන්ගේ වියදම පිරිමසා ගැනීමට වත් ප්‍රමාණවත් වන එකක් නැහැ. සුරා වෙන් ලබා ගනිට අදහස් කරන ආදායම වෙනුවට ගෙවල් හිමියන්ට කුලී වශයෙන් ලැබෙන ආදායමෙන් සියයට 33 ක් අය කර ගැනීමේ ක්‍රමයක් සකස් කිරීමෙන් ලබා ගනිට පුළුවන්. සමහරවිට ඊටත් වඩා ආදායමක් මේ ක්‍රමයෙන් ලබාගනිට පුළුවන්.

ගරු කථානායකතුමනි, මිගමුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා විහාර සන්තක දේපොළ සම්බන්ධයෙන් ප්‍රශ්නයක් මතු කළා. විහාර සන්තක දේපොළවලට විශේෂ වරප්‍රසාදයක් මේ අයවැය ලේඛනයෙන් දී තිබෙන බව එතුමා ප්‍රකාශ කළා. විහාර සන්තක දේපොළ අද ඊයේ ඇති වූ ඒවා නොවෙයි. සිංහල රජ කාලයේ රජදරුවන් විසින් පරිත්‍යාග කරන ලද විහාර සන්තක දේපොළ හා ඉඩ කඩම් පිළිබඳව විශේෂ සැලකිල්ලක් දැක්විය යුතු බව මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්නට කැමතියි. ඊට පසුවයි, විදේශ රටවලින් වෙනත් ආගම් මේ රටට පැමිණුනේ. ඒ ආගම්වලට අයත් වන්නෝ පුද්ගලයන් විසින් පරිත්‍යාග කරන ලද දේපලයි. ඒ දේපලත් බදුවලින් නිදහස්

—දෙවන වර කියවීම

කරන්න පුළුවන්කමක් තියෙනව නම්
ඒ ගැන මගේ විරුද්ධත්වයක් නැහැ.

තව එක ප්‍රශ්නයක් ගැන පමණක් මට මතක් කරන්න නියෙන්නේ. විහාර ආදී පූජනීය ස්ථානවලට අයත් ගොඩනැගිලි වලින් බද්දක් අය කරනවද කියා ප්‍රශ්නයක් මතු කළා. ගරු කථානායකතුමනි, පූජනීය ස්ථානයක නඩත්තුව සඳහා මාසයකට වුවමනා කරන දුදල කොපමණදැයි සීමාසහිත ගණනක් නියම කරන්න පුළුවන් නම්, ඒ සීමාසහිත මුදලට වඩා ආදායම් ලබෙන්නම්, ඒ ආදායම ගත්තට කිසි වරදක් නැති බව තමුන්නාන්සේගේ මාර්ගයෙන් මුදල් ඇමතිතුමාට ප්‍රකාශ කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසාන කරනව.

අ. ගා. 7.30

සුමනපාල දහනායක මයා. (දෙණියාය)

(திரு. ஸுமனபால் தகனாயக்க—தெனியாய)

(Mr. Sumanapala Dahanayake—Deniyaya)

ගරු කථානායකතුමනි, ලංකා සමසමාජ පක්ෂයත් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයත් එක් වී සහාග ආණ්ඩුවක් ඇති කර ගැනීමෙන් පසු ඉදිරිපත් කරන පළමුවැනි අය වැය ලේඛනයේදී නව මුදල් ඇමතිතුමා අමතර බදු මේ රටේ ජනතාව පිට පට වන්නේ නැතැයි කියා මේ රටේ ජනතාව බලාපොරොත්තු වුණා. එසේම අළුත් මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැය ලේඛනයෙන් සැහෙන සහනයක් ලැබිය කියාත් ඔවුන් බලාපොරොත්තු වුණා. මේ අයවැය ලේඛනයෙන් සමාජවාදය තහවුරු කිරීමට අඩි තලමක් වැටිය කියාත් ඒ සමගම ඔවුන් බලපොරොත්තු වුණා. ඒ අයුරින් මහජනතාව එදා බලාපොරොත්තු වූ දේ ලබා ගැනීමට—ඔවුන්ගේ බලාපොරොත්තු මුදුන් පමුණුවා ගැනීමට—අවස්ථාවක් මේ අයවැය ලේඛනයෙන් ලබා දුන් නිසා පළමුවෙන්ම ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට මගේ ප්‍රශංසාව පළ කරනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරයකු වශයෙන් මේ ගරු සභාවට පැමිණි මට, 1962 අගවෑය

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

ලේඛයෙන් මතු වූ අර්බුදයක් නිසා ඒ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයෙන් අස් වී මේ පැත්තට ඇවිත් ලංකා සමසමාජ පක්ෂයත් සමග එකතු වී වැඩ කිරීමට සිදු වුණා. ඊට අවුරුදු දෙකකට පසු අද, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයත්, එදා මා මේ පැත්තට ඇවිත් සම්බන්ධ වූ ලංකා සමසමාජ පක්ෂයත් අතර සභාග රජයක් පිහිටුවීමෙන්, මා එදා ගත් තීරණයේ සාධාරණත්වය ඔප්පු වීම නිසා මම අද ප්‍රීතියෙන් මේ අයවැය ලේඛනය සම්බන්ධව වචන ස්වල්පයක් කථා කිරීමට බලාපොරොත්තු වෙනවා.

මේ අයවැය ලේඛනයේ සඳහන් කරුණු දෙස බලන විට මෙය ප්‍රධාන වශයෙන් කොටස් දෙකකට බෙදන්න පුළුවන්. පළමු වැනි කොටස නම් අද හෙටම වාගේ—මේ අවුරුද්ද තුළම—ජනතාවට යම් යම් සහන සැලසීමට ඉදිරිපත් කර ඇති යෝජනායි. අනික් කොටස නම් මේ රටේ ධනේශ්වර ක්‍රමය සම්පූර්ණයෙන් නැති කිරීමට, සමාජ වාදී ක්‍රමය මේ රටේ තහවුරු කිරීමට, රටේ ජනතාවගේ අනාගත ප්‍රයෝජනය සඳහා ඉදිරිපත් කර ඇති යෝජනායි.

මේ අයවැය ලේඛනය සම්බන්ධ විවාදය පටන් ගත් දවසේ පළමුවැනි කථාව කළ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ දකුණු කොළඹ පළමුවැනි ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් (ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.) කථාව ආරම්භ කරමින් මේ අයවැය ලේඛනය කොටස් දෙකකට බෙදා තිබෙනවා.

1964 අගෝස්තු 6 වන දා හැන්සාඩ් වාර්තාවේ 1710 වන තීරුවෙහි ඒ මන්ත්‍රී තුමා මෙසේ කියා තිබෙනවා :

“අයවැය ලේඛනයට අදාළ කරුණු ගැන කල්පනා කරන විට ඒ වාත් කොටස් දෙකකට බෙදන්න පුළුවන් බව පෙනී යනවා. එනම්, ප්‍රයෝජනවත් ප්‍රතිඵල ලබන කරුණු හා ප්‍රයෝජනවත් ප්‍රතිඵල නොලබන කරුණු යනුවෙනුයි.”

මම කලින් පෙන්නු විදියට අද හෙට ම වාගේ ඉක්මනින්ම ජනතාවට ප්‍රයෝජන ලබන කරුණු සම්බන්ධයෙන් ඒ මන්ත්‍රී තුමාත් එතුමන්ලාගේ පක්ෂයත් සහයෝගය දක්වනවායයි කියා තිබෙනවා.

මෙන්න මේ විදියටයි, හැන්සාඩ් වාර්තාවේ සඳහන් වී තිබෙන්නේ :

“ප්‍රයෝජනවත් ප්‍රතිඵල ලබන කරුණු පිළිබඳව අපේ පක්ෂය සම්පූර්ණයෙන්ම එකඟ වෙනවා. එනම්-ඇතැම් උදවියට ආදායම් බදු සහන ලබා දීම ; ගුරුවරුන්ගේ විශ්‍රාම වැටුප් ක්‍රමයේ සහනයක් ලබා දීම ; අවුරුදුපතා සුළු සේවකයින්ගේ පඩි වැඩි වීමේ සහනයක් ලබා දීම.”

මේ විදියට කියාගෙන ගිහිත් මෙසේත් කියනවා :

“එතකොට අයවැය ලේඛනයට ප්‍රයෝජනවත් නැති කරුණු මොනවාද? එකක් නම්, මේ අයවැය ලේඛනයේ තිබෙන අලාභය—deficit එක—නියම මුදල් වස්තුවලින් නම් පියවා ගන්න බැරි වන බව මා කල්පනා කරනවා. එසේ නම් මීට ප්‍රථම යෙන් ඉදිරිපත් කල අයවැය ලේඛනවලින් වාගේම මේ අයවැය ලේඛනයෙන් පසුවත් දිනපතා ජීවන වියදම වැඩි වෙයි ; දිනපතා රැකිරිණ ප්‍රශ්නය උග්‍ර වෙයි.” [නිල වාර්තාව, 1964 අගෝස්තු 6 ; 56 කාණ්ඩය, තී. 1715].

කථානායකතුමනි, මේ අයවැය ලේඛනයේ දෙවන කොටස වශයෙන් අපි සලකන්නේ සමාජවාදය කරා යාමට ඉදිරිපත් කර ඇති යෝජනායි. මේ ආණ්ඩුවට සමාජවාදය කරා යන ඉදිරි ගමන ආරම්භ කිරීමට සිදු වී ඇත්තේ ධනේශ්වර අඩිතාලම උඩයි. ඒ නිසයි. නව මුදල් ඇමතිතුමා විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද යෝජනා ඉතා වැදගත් වන්නේ. අපේ මුදල් ඇමතිතුමා මේ ධනේශ්වර ක්‍රමය සම්පූර්ණයෙන්ම නැති වී යන අන්දමට, නියම සමාජවාදය බිහි වන අන්දමට ඉදිරිපත් කර ඇති යෝජනාවලට දකුණු කොළඹ පළමුවන ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.) විරුද්ධ වීම ඒ තරම් පුදුමයක් නොවෙයි. ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමා රජයේ වෙළඳ සංයුක්ත මණ්ඩලයක් ඇති කිරීම, ගෙවල් බද්ද, තේ අක්කර බද්ද, යන මේවා ජනතාවට ප්‍රයෝජනවත් නැති කාරණා හැටියට හැඳින්වූවා. එවැනි යෝජනාවලින් පමණයි, මේ රටේ ඇති ධනේශ්වර අඩිතාලම සුනු විසුනු කර නියම සමාජවාදය ඇති කළ හැක්කේ. ඒ නිසයි, දකුණු කොළඹ පළමුවන මන්ත්‍රීතුමා ඒවා මහජනයාට ප්‍රයෝජනවත් නොවන යෝජනා හැටියට පෙන්වීමට උත්සාහ ගත්තේ.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[සුමනපාල දහනායක මයා.]

මේ යෝජනා ජනතාවට ප්‍රයෝජනවත් නොවන්නේ ද කියා අපි කල්පනා කර බලමු. කොහොමද ඒ යෝජනා ජනතාවට ප්‍රයෝජනවත් වන්නේද කියා සොයා බලන්නේ? මේ රට නියම සමාජවාදය කරා ගමන් කරනවා නම්—සමාජවාදී රජයක් ඇති වෙනවා නම්—ඒ ඉදිරියට යන ගම - නේදී ධනේශ්වර පන්නියට සැහෙන රිදී මක්, සැහෙන වේදනාවක් ඇති වෙන්න ඕන. අපට පේනවා එවැනි රිදීමක් එක්සත් ජාතික පක්ෂය ප්‍රමුඛ මේ රටේ සිටින ප්‍රති-ගාමීන්ට දැන් ඇති වී තිබෙන බව. එක්සත් ජාතික පක්ෂය මේ රටේ ධනේශ්වර ක්‍රමය ආරක්ෂා කිරීමට ක්‍රියා කරන බව අපි දන්නවා. එතුමා කියනවා මේ යෝජනාවලින් ජනතාවට ප්‍රයෝජනයක් නොලැබෙනවා ය කියල. එහෙත්, සමාජවාදී සැලැස්මක් අනුව, සමාජවාදය රටේ තහවුරු කිරීමට යම්කිසි වැඩ පිළිවෙළක් ගෙන යනවා නම්, ඒ සදහා යෝජනා තිබෙනවා නම්, හොඳ ප්‍රතිඵල ලැබෙන්නේ කුමන යෝජනාවලින් ද කියා අපි විමසා බලන්න ඕන.

ඒ යෝජනාවලින් රටේ විශාල කොටස - කට, සාමාන්‍ය පොදු ජනතාවට විශාල සේව යක් වන බව අපි බය නැතිව කියන්න ඕන. නමුත් දකුණු කොළඹ පළමුවැනි ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.) කීවේ ඒ යෝජනාවලින් රටට ප්‍රයෝ ජනයක් වන්නේ නැත කියලයි. එහෙම කියන්න හේතුව මොකක්ද? ඒ යෝජනා වලින් තමයි ඔවුන්ට පාඩුවක් වෙන්නේ. ඔවුන් මෙපමණ කලක් අනුගමනය කළ දර්ශනයක් මේ යෝජනා වලින් වෙනස් වන නිසා ප්‍රයෝ ජනයක් නැත කියනව. ගරු කපානායක තුමනි, මේ යෝජනාවලින් රටට යහපතක් වෙනවාය කියා අප විශ්වාස කරනව. එතුමා කී විධියට මිට කලින් තිබුණු අයවැය ලේඛනවලින් වගේ අයවැය පරතරය පිය වන්නට අමාරුකමක් මේ අයවැය ලේඛනයෙන් ඇති වෙන්නේ නැහැ. පසුගිය අය - වැය ලේඛනවලින් ආදායම් ලබා ගැනීමේ නොයෙකුත් මාර්ග යෝජනා කළ නමුත් බලාපොරොත්තු වූ ආදායමෙන් බාගයක් - වත් නොලැබුණු බව අපි දන්නව. සමහර යෝජනාවලින් කොහෙන්ම ආදායම් ගන්න බැරි වුණා. එහෙත් මේ අයවැය

ලේඛනයේ ආදායම් යෝජනා අනුව, ඒවා අය කර ගැනීමට පුළුවන් වීමේ විශිෂ්ඨ ගතිය තිබෙන බව කියන්න ඕන. යම්කිසි යෝජනාවක් තිබෙනවා නම්, ආදායම් ලබා ගැනීමේ මාර්ගයක් තිබෙනවා නම්, ඒ ආදායම ලබා ගැනීමට හැකි වන බව සැක යක් බයක් නැතිව අපට කියන්න පුළුවන්.

ගරු කපානායකතුමනි, මගේ අදහස් ඉදිරිපත් කිරීමට බලාපොරොත්තු වන්නේ මේ අයවැය ලේඛනයේ කරුණු සියල්ලම ගැන නොවෙයි, කරුණු කීපයක් ගැන පමණයි. විශේෂයෙන්ම අද දවසේ ඉතාම වැදගත් ප්‍රශ්නයක් හැටියට තිබෙන්නේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා තේ සම්බන්ධයෙන් පැනවූ අලුත් බද්දයි. මේ තේ සම්බන්ධව බද්ද ඇති කිරීමෙන් අපට එකක් පැහැදිලි යි. තේ කර්මාන්තය සම්බන්ධවත්, තේ වෙළඳාම සම්බන්ධවත්, ගරු මුදල් ඇමති තුමා ඉතාම තියුණු පරීක්ෂණයක් කර තිබෙන බව අපට පෙනෙනව. මේ රටෙන් පිටරට යවන තේවල තත්ත්වය දවසින් දවස පහත වැටෙන එක—වර්ගයෙන් පහත වැටෙන එක—අප කාටත් කලක සිටම පෙනුණු කරුණක් තමයි. ඒ අනුව තේවල මිල බොහෝ සෙයින් අඩු වුණා. නමුත් ගරු මුදල් ඇමතිතුමා විසින් ඒ තත්ත්වය සහමුලින්ම මහභරවීමට “ඇඩ් - වැලෝරම්” බද්ද ඉවත් කිරීමෙන් එතුමා තේ කර්මාන්තය සම්බන්ධයෙන් වැදගත් පියවරක් අරගෙන තිබෙනවා. මේ “ඇඩ් - වැලෝරම්” බද්ද අනුව රු. 1.85 කට වැඩියෙන් විකිණෙන සෑම තේ රාත්තලකින්ම සහ 50 සිට 70 දක්වා වූ බද්දක් රජයට අය වුණු නිසා, රු. 1.85 හේ මට්ටම තිබුණොත් සැහේවියයි සෑම නිෂ්පාදකයකුම කල්පනා කළා. ඒ නිසා රු. 1.85 ට වැඩි මිලකට තේ අලෙවි කරන්න ඔවුන් මහත්සි වුණේ නැහැ. එයින් කොටසක් රජයට යන නිසයි එසේ කළේ. තේ කර් - මාන්තය විශාල වශයෙන් පවතින ප්‍රදේශ යක මන්ත්‍රීවරයකු හැටියට ගරු මුදල් ඇමතිතුමා විසින් ගන්නා ලද පියවර ගැන මා එතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙනවා. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ලංකාවේ තිබෙන තේ ඉඩම් ගැන පොදුවේ කල්පනා කරන්නේ නැතිව වෙළෙඳ පොළේ තේ අලෙවි වන පිළිවෙළ අනුව සලකා උඩරට, මැදරට සහ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

පහතරට යනුවෙන් කොටස් තුනකට ලංකාවේ තේ ඉඩම් වර්ග කර සුදුසු පරිදි බදු නියම කර තිබෙනවා. උඩරට තේ වලට හොඳ මිලක් ලැබෙන බව කවුරුනුත් දන්නවා, ඒ නිසයි, උඩරට ප්‍රදේශයේ අක්කර සියයකට වඩා ඇති තේවතුටලින්, අක්කර සියයෙන් එහා ඇති හැම තේ අක්කර - යෙන්ම රුපියල් 300 ක බද්දක් නියම කෙළේ. ඒ අතර මැදරට සහ පහත රට ප්‍රදේශවලදී ඒ බද්ද රුපියල් 60 දක්වා අඩු කළා. මෙවැනි බදු ක්‍රමවලින් තමන්ට කෙළින්ම පහර වදින නිසා එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් නම් මේවාට විරුද්ධයි. කෙසේ වුවත් මේ රටේ ඉදිරි ගමන ගැන සලකා රජය තේ කර්මාන්තය පිළිබඳව ඉතාමත් උනන්දුවෙන් කටයුතු කළ යුතුයි. මේ රටට වැඩිම ආදායමක් ලබා දෙන්නේ තේ කර්මාන්තයයි. නමුත් පසු ගිය අවුරුදු කීපය තුළ අපේ රටේ තේවල මිල ලෝක වෙළෙඳ පොළෙහි ක්‍රම ක්‍රමයෙන් අඩු වී ගියා. එහෙත් මෙතෙක් කල් ඒ පිරිහීමට පිළියම් යෙදීම සඳහා වැඩ පිළිවෙළක් තිබුණේ නැහැ. අපේ තේ මිල පහළ බැස්සේ කරුණු කීපයක් නිසා බව අප දන්නවා. එයින් ප්‍රධාන වන්නේ කලකට පෙරදී ඉන්දියාවේ තේ සඳහා අය කරන ලද තීරු ගාස්තු අඩු කිරීමයි. දැනට අපේ රටේ තේ රාත්තලක් සඳහා ශත 35 ක තීරුවක් අය කරනවා. ඉන්දියාවේ තේවල තීරු ගාස්තුව ශත 11 කුත් දශම ගණනකින් අඩු කළ විට අපෙන් තේ මිල දී ගත් රටවල් කීපයක්ම ඉන්දියාවේ තේ ගැනීමට පෙළඹුණා. නමුත් වර්තමාන මුදල් ඇමතිතුමා අපේ තේ තීරුව පිළිබඳව කිසියම් වැඩ පිළිවෙළක් ක්‍රියාවේ යොදවන්නට අදහස් කරන බව දැන ගන්නට ලැබීම බලවත් සතුටට හේතුවක්. අපේ තේ තීරුව ශත 10 කින් අඩු කළහොත් එය විශාල සහනයක් වෙන බව ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට මතක් කරන්නට කැමතියි. නමුත් මෙසේ කිරීමෙන් ආණ්ඩුවට සැලකිය යුතු ආදායමක් නොලැබී යන බව අප දන්නවා. එසේ වුවද ඒ පාඩුව පියවා ගැනීම සඳහා අනුගමනය කළ හැකි ක්‍රමයක් තිබෙනවා. දැනට නියම කර ඇති අක්කර බදු සීමාව අක්කර 50 දක්වා අඩු කොට ඒ බද්ද ක්‍රියාත්මක කළහොත්, තීරුව අඩු කිරීමෙන් සිදු වන පාඩුව මැති

ගොස් ලාභයකුත් ඇති වන්නට පුළුවනි. වුවමනා නම් බදු මුදලේ වෙනසක් කිරීමටත් පුළුවනි. ඇත්තෙන්ම මැදරට සහ පහතරට අක්කර සියයෙන් වැඩි තේ වතු ඇත්තේ බොහොම විකයි. එම නිසා අක්කර 50 න් ඉහළ තේ වතුටලින් ඉඩම් බද්දක් අය කිරීමට ක්‍රියා කළහොත් එයින් විශාල ආදායමක් ලැබෙනවා ඇති. මා කලින් කීවාක් මෙන් වුවමනා නම් බදු මුදල අඩු කරන්නට පුළුවනි. මෙය ක්‍රියාත්මක කළහොත් ශත 10 කින් අඩු කරන තේ තීරුව නිසා සිදු වන පාඩුව මගහැරී ආණ්ඩුවට ලාභයක්ද ලැබෙනවාට සැකයක් නැහැ. මා ඉල්ලා සිටිනවා, මේ ගැන කල්පනා කරන්න ය කියා.

ඊයේ සභාව විසිර යන අවස්ථාවෙදීත් මා ඇසුව ප්‍රශ්නයක්, තේ සම්බන්ධව. ඉරාකයේ බලාපොරොත්තු නැති තත්ත්වයක් ඇති විම නිසා අපේ පහත රට තේ වලට මරු පහරක් වැදී තිබෙනවා. ගිය මාසෙ තේ කර්මාන්ත ශාලාවලට දළ සැපයු පහත රට සුළු තේ වතු හිමියන්ට ප්‍රශ්නයකට මුහුණ දෙන්න සිදු වී තිබෙනවා. ගිය මාසෙ ඔවුන් දුන් අමු දළවලට මුදල් ලැබේද දන්නෙත් නැහැ. ඊයෙයි අදයි තේ වෙන්දේසිවල තේ ගැනීමට ඉල්ලුම් කළ කිසිවෙක් හිටියෙ නැහැ. සති කීපයක් යන තුරුම මෙම තත්ත්වය පවතීද එසේ නැති නම් මෙම තත්ත්වය තව දුරටත් ප්‍රපාතයට යාද කියන්න බැහැ. විශේෂයෙන් මේ අවස්ථාවෙදී ගරු ඉඩම් ඇමතිතුමා මෙහි සිටින නිසා මේ ගැන යමක් ප්‍රකාශ කරන්න ඕනැ. රජය මගින් මේ පිළිබඳව ඉක්මන් වැඩ පිළිවෙළක් ගන්න ඕනැ බවයි, එතුමට මතක් කරන්න තියෙන්නෙ. පහත රට සුළු තේ වතු හිමියන් විශාල ප්‍රමාණයකුත් තමුත් තාත්සෙ විසින් බිහි කරන ලද උස් බිම් ජනපදවල වෙසෙන්නන් රාශියකුත් තේ වලින් පමණක් තම ආර්ථික ක්‍රමය හැඩ ගස්වා ගෙන තියෙන බව අපි දන්නවා. එම නිසා ඒ මගින් ඔවුන්ට මුදල් ලැබුණොත් පමණයි, වැඩ කටයුතු කර ගන්න හැකි වන්නෙ. තේ අලෙවිය විශාල ප්‍රපාතයකට වැටී තිබෙන නිසා මට හිතෙන්නෙ නැහැ. ඔවුන්ගෙ කටයුතු සාර්ථකව කර ගන්න

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[සුමනපාල දහනායක මයා.]

කලකට ඉහතත් මේ විධියට තේ මිල පහත බැස්ස. රජයේ තේ දෙපාර්තමේන්තුව මගින් එදා එක්තරා වැඩ පිළිවෙළක් අනුගමනය කළා. තේ රාත්තලක මිල 1.50 ට වඩා පහත බැස්ස විට 1.50 හේ මට්ටම නියාගෙන ආණ්ඩුවෙන් සහනාධාර දීමේ ක්‍රමයක් ඇති කළා. ඒ ක්‍රමය මේ අවස්ථාවේදීත් ක්‍රියාවේ යොදවන්නා කියා මා කියන්නේ නැහැ. ඒ ක්‍රමයෙන් සැහෙන අන්දමේ දූෂණ ක්‍රියා ඇති වුණු බව අපි දන්නවා. නමුත් තාවකාලික වශයෙන් ඒ විධියේ සහනාධාර ක්‍රමයක් පහත රට තේ නිපදවන්නන් වෙනුවෙන් ආරම්භ නොකළොත් එය රජය මගින් ඉටු කළයුතු යුතු කමක් පැහැර හැරිය වෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ අවස්ථාවේ සුදුසු නූතන් ගරු ඉඩම් ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරවන්න කැමතියි, ජනපද ඉඩම් සම්බන්ධව. අපි පිළිගන්නවා නමුත් තාත්සේ ඉදිරිපත් කළ උස් බිම් ජනපද ව්‍යාපාරය—විශේෂයෙන් දෙණියාය ආසනයේ ඇති කළ ව්‍යාපාරය—සැහෙන දුරකට සාර්ථක වී තිබෙන බව. ඒ සම්බන්ධයෙන් තමුන්තාත්සේට සැහෙන හොඳ නමක් අපේ පළාතේ ලැබී තියෙනවා. හැබැයි, තමුන්තාත්සේගේ අමාත්‍යාංශයට අයිති රජයේ වැවිලි මණ්ඩලය මගින් පාලනය කරන තේ කර්මාන්ත ශාලාව නිසා නම් තමුන්තාත්සේගේ හොඳ නම වැඩි කල් යන්න පෙර තරක් වෙන්ත ඉඩ තියෙනවා. ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අය වැය ලේඛන කථාවේ, සංයුක්ත මණ්ඩල පිළිබඳව සඳහන් කර ගෙන යන අවස්ථාවේදී කිව, සමහර සංයුක්ත මණ්ඩලවලින් ලාබ නියෙන නමුත් සමහර ඒවායින් පාඩු සිදු වී තිබෙන බව. කිසි විස්තරයක් සපයා නැති සංයුක්ත මණ්ඩල දෙකක් ගැනද තුනක් ගැනද කොහේද සඳහන් කළා. ඒවායින් එකක් තමයි, රජයේ වැවිලි සංයුක්ත මණ්ඩලයත්. ඔට පේන හැටියට, හිතුවක්කාර වැඩ පිළිවෙළක් තමයි, මෙම සංයුක්ත මණ්ඩලය කර ගෙන යන්නේ.

දැරංගල තේ කර්මාන්ත ශාලාව විශාල මුදලක් වියදම් කර පිහිටෙව්වේ ලොකු බලා පොරොත්තු දෙකක් උඩයි. ජනපදවාසීන් නිපදවන තේ දළවලට සැහෙන මිලක් ලබා දීමටත්, මොරවක්කෝරළය තුළ තිබෙන තේ කර්මාන්ත ශාලා ඒකාධිකාරය කඩා

දමා සුළු තේ වතු හිමියන්ට මේ තේ කර්මාන්ත ශාලාවේ මට්ටම උඩ සැහෙන මිලක් ගෙවීමටත් යන පරමාර්ථ උඩයි, එය පිහිටෙව්වේ. නමුත් අද මොකද වෙලා තියෙන්නේ? මෙතන පවතින වැරදි පාලනය නිසා, තේ නිපදවීම සම්බන්ධව, තේ කර්මාන්තය සම්බන්ධව දැනුමක් තැනි මිනිසුන් මෙතනට පත් කරනු ලබන නිසා, මෙහි නිපදවන තේ දැන් විකුණන්න සිදු වෙලා තියෙන්නේ මුළු මොරවක්කෝරළේම තියෙන හැම කර්මාන්ත ශාලාවකම නිපදවන තේවලට වඩා අඩු මුදලකටයි. පිට ගම්වල සිට මේ ප්‍රදේශයට පැමිණි අය තමයි වැඩි වශයෙන්ම මේ ජනපදවල ජීවත් වෙන්නේ. ඒ උදවියට ආදායමක් ලැබෙන එකම මාර්ගය තේ දළයි. එයින් සාධාරණ මුදලක් නොලැබුණොත් ඒ උදවියට කර ගන්න දෙයක් නැතිව යනවා. එතකොට තම තමන්ගේ ගම් රට බලා පිටත් වෙන්නයි වෙන්නේ. ඒකත් කරන්න බැරි තැනටයි වැටිලි තියෙන්නේ. තේ ජනපදවලට ඒ උදවිය ආවේ තමන්ගේ ගම් රටවල තිබුණු සුළු සුළු දේපොල ටිකත් විකුණලයි. ඒ නිසා ආපසු යන්න විධියක් නැහැ. තේ මිල ටිකක් බැස්සත් ඒ මිනිස්සු එක පාරටම උද්ඝෝෂණයක් ඇති කරන්නේ නැහැ. අවශ්‍ය පහසුකම් සියේට සියයක්ම ඉෂ්ටවෙලා තැනි බවත් ඇත්තයි. ඒ වුණාට වැඩි පෙරළියක් ඇති වෙන්නේ නැහැ. මා මේ අවස්ථාවේ ඉල්ලා සිටින්නේ මේ ගැන කල්පනා කර බලා ඉතා ඉක්මනින් රජය මගින් වැඩ පිළිවෙළක් ගන්න ලෙසයි.

තේ සම්බන්ධව කියන අවස්ථාවේ විශේෂයෙන්ම සඳහන් කළ යුතු එක් කාරණයක් මතක් කරන්න බැරි වුණා. ඔට කියන්න තියෙන්නේ පහත රට තේ අඩු මිලට විකිණීමට තවත් හේතුවක් තිබෙන බවයි. ඒ, තේවලට බාල තේ එකතු කිරීම නිසයි. එවැනි තත්ත්වයක් ඇති වෙන්නේ. පෞද්ගලික වෙළෙඳුන් රතු නැටි සහ f පයිබර් ආදිය එකතු කිරීම ජාවාරමක් හැටියට කරන නිසා හොඳ මිලක් ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒ නිසා පුළුවන් තරම් ඉක්මණින් පහත රට තේ වෙන් දේසියක් අරන් පිටරටවලට පිටත් කර යවා විකුණන වැඩ පිළිවෙළක් යොදන ලෙසත් ආරම්භයක් වශයෙන් පමණක්

වත් ඒ පියවර ගන්න ලෙසත් ගරු ඇමති තුමාගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනව. අපේ තේ වැඩි මිලක් දී ගන්නේ නැත්නම් අපට පිට රටවලින් බඩු ගෙන්වන්නත් විධියක් නැති වන තත්ත්වයකට අපට මුහුණ පාන්න සිදු විය හැකි බව කියන්න සිද්ධ වෙලා තියෙනව. ඒ නිසා අපේ තේ ගන්නේ නැති රටවලින් ගෙන්වන බඩුත් අපට ගන්න පුළුවන් වෙන්නේ නැහැ. අපේ තේ වැඩි මිලට යම් රටක් ගන්නව නම් ඒ රටවල් සමග ගනුදෙනු කරන්න අප උත්සාහ කරන්න ඕනැ. මේ කරුණු ගැන ගරු ඇමතිතුමාගේ විශේෂ අවධානය යොමු කරන්න කැමතියි. ඒ සමගම ආදායම් බදු ගැනත් වචන ස්වල්පයක් කථා කරන්න ඕනැ.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர்)
(Mr. Speaker)
ගරු මන්ත්‍රීතුමා තව කොපමණ වේලා වක් කථා කරන්න බලාපොරොත්තු වෙන වද?

සුමනපාල දහනායක මයා.
(திரு. ஸுமனபால தகனாயக்க)
(Mr. Sumanapala Dahanayake)
තවත් විනාඩි 15ක් පමණ මට වුවමනා කරනව.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர்)
(Mr. Speaker)
ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ට වෙන් කළ කාලය දැන් අවසන් වේගනයි එන්නේ.

සුමනපාල දහනායක මයා.
(திரு. ஸுமனபால தகனாயக்க)
(Mr. Sumanapala Dahanayake)
ගරු කථානායකතුමනි, මෙතෙක් මා කථා කළේ විනාඩි 25යි.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர்)
(Mr. Speaker)
ආණ්ඩු පක්ෂයට තවත් තියෙන්නේ ජාය තුන හමාරයි.

සුමනපාල දහනායක මයා.
(திரு. ஸுமனபால தகனாயக்க)
(Mr. Sumanapala Dahanayake)
ආදායම් බදු සහන රාශියක් ලැබී තිබෙන බව පෙනෙනව. ආදායම් බදු දෙපාර්තමේන්තුව කොයි තරම් දක්ෂ අත්දමින් සහ කාර්යක්ෂම අත්දමිනුත් වැඩ කරගෙන ගියත් තවමත් සැහෙන පිරිසක් ආදායම් බද්දෙන් ගැලවිලා ඉන්න බව ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට මතක් කර දෙන්න කැමතියි. ආදායම් බදු ගෙවිය යුතු තත්ත්වයෙන් ඉන්න විශාල පිරිසක් ආදායම් බදු නොගෙවා ඉන්නව. දකුණු පළාතේ මාතර දිස්ත්‍රික්කයෙන්, ගාලු දිස්ත්‍රික්කයෙන් ආදායම් බදු ගෙවන අය ඉන්නේ භයසිය ගණනයි.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)
භය දහක් පමණ ඇති ගෙවන්න ඕනැ අය.

සුමනපාල දහනායක මයා.
(திரு. ஸுமனபால தகனாயக்க)
(Mr. Sumanapala Dahanayake)
එහෙම ඇති කියලයි මාත් හිතන්නේ. ඒ නිසා පොඩි අදහසක් ඉදිරිපත් කරන්න කැමතියි. දැන් ආදායම් බදු දෙපාර්තමේන්තුවේ ශාඛා කාර්යාල ඇති කරගෙන යනව. එහෙත් ආදායම් බදු ගෙවිය යුතු උදවිය පිළිබඳව විස්තර සොයන නිලධාරී කෙනෙක් නැහැ. ඒ නිසා ආදායම් බදු ගෙවිය යුතු බොහෝ දෙනෙකුට එයින් බේරෙන්න පුළුවන් වෙලා තියෙනව. අපට පසුගිය කාලයේ අත්දැකීම්වලින් පෙනී යනව, ඒ ප්‍රදේශයේ සිටින බොහෝ දෙනෙකුගේ විස්තර සපයා දෙන්න පුද්ගලයන් පත් කර නැති නිසා මේ විධියේ තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙන බව. විශේෂයෙන් ඒ ප්‍රදේශවල විස්තර සපයා දෙන්නේ පළාතේ සිටින දිසාපතිවරු නැත්නම් ආදායම් පාලකවරු. මේ අනුව කල්පනා කර බලා පුළුවන්කමක් තිබෙනවා නම් ආදායම් බදු දෙපාර්තමේන්තුවෙන් නිලධාරීන් පත් කර යැවීම සුදුසු කියා මම කල්පනා කරනව.

එකල්හි වේලාව අ. හා. 8 වූයෙන් කටයුතු අත්හිටුවා විවාදය කල් තබන ලදී.

එතැන් සිට විවාදය 1964 අගෝස්තු 12 වන බදාදා පවත්වනු ලැබේ.

කල් තැබීම

කල් තැබීම

ඉන්ද්‍රජයාප්පු

ADJOURNMENT

යෝජනාව ඉදිරිපත් කරන ලදී, ප්‍රශ්නය සහතික කරන ලදී: “මන්ත්‍රී මණ්ඩලය දැන් කල් තැබිය යුතුය.”—[ගරු සී. ඩී. ද සිල්වා]

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(කිරු. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ගරු කථානායකතුමනි, මුදල් ඇමතිතුමාගේ දැනගැනීම පිණිස මේ කාරණය ඉදිරිපත් කරන්න කැමතියි. අප බොහොම කාලයක සිට වැයම් කළා, මේ ගරු සභාවේ සිටින මැති ඇමතිවරුන්ගේත්, ඔවුන්ගේ පවුල්වල උදවියගේ සහ කිවිටු නැදැයන්ගේත්, රජයේ සේවයේ යෙදී සිටින උසස් නිලධාරීන්ගේත් — ගැසට්ට් ඔෆ් පිසර්ස් ලා කියන කොටසගේ — සම්පූර්ණ වත්කම් ඉදිරිපත් කරන ලෙස කටයුතු යොදන්නා කියා. මම අවුරුදු 11ක පමණ කාලයක් තිස්සේ යෝජනාවක් වශයෙන් ඒ කාරණය මේ ගරු සභාව ඉදිරියේ තැබුව. ඒ කාරණය උඩ දීර්ඝ ලෙස සාකච්ඡාත් ඇති වුණා. නමුත් කොයි අවස්ථාවකදීත් එම යෝජනාව සම්මත කරගෙන, තීරණයක් අරගෙන ක්‍රියාවේ යොදවන්නට මේ ගරු සභාව සූදනම් වුණේ නැහැ. තමුන්නාන්සේට මතක ඇති, එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ මුදල් ඇමතිතුමා ඉන්න කාලයේදී ඒ යෝජනාව ගැන එතුමා සාකච්ඡා කරන විට රාත්‍රී හත වනතුරුම කථා කර කථාවෙන්ම එය ඉවත් කළ බව. ඒ ගැන තීරණයකට බැසීමට ඉඩ දුන්නේ නැහැ. ඒ වාගේම ඊට පසුව තිබුණු ආණ්ඩුත් ඒ තත්ත්වයටම වැටුණා. විශේෂයෙන්ම මෙම කාරණය ඉදිරිපත් කළේ රටේ බොහොම ප්‍රචාරයන් තිබෙනව, මැති ඇමතිවරු වුණාම, මන්ත්‍රී වරුන් වුණාම, උසස් නිලධාරීන් වුණාම ඒ ගොල්ලන්ගේ මුදල් තත්ත්වය, ඉඩකඩම්වල වටිනාකම බොහොම සිසු අන්දමින් වැඩි වෙනවාය කියා. මේ චෝදනාව මැති ඇමතිවරුන්ට පමණක් නොවෙයි, ඔවුන්ගේ පවුල්වල උදවියට, කිවිටු නැදැයින්ට, එල්ල වෙනව. එමනිසා මේ කාරණය උඩ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මෙන්ම මේ රජය වැඩ පිළිවෙලක් ඉදිරිපත්

කල් තැබීම

කරනවාද? විශේෂයෙන්ම මේ කාරණය මම ඉදිරිපත් කළේ චෝදනා ලැබිය යුත්තන්ට චෝදනා ලබා දීමටත්, අසානායේ එබදු චෝදනා එල්ලවන උදවිය එයින් නිදහස් කර ගැනීමටත් යන මේ කාරණා උදෙසායි. මෙය ඉතාමත්ම වැදගත් යෝජනාවක් නිසා ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට මේ ප්‍රශ්නය ඉතා පහසු වෙන් විසඳන්නට වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කරන්න පුළුවනිය කියා මම කල්පනා කරනව. යම්කිසි පෝරමයක් සකස් කර පළමුවෙන් එය මේ මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ මැති ඇමතිවරුන් විසින් රීළඟට සෙනෙට් මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ මන්ත්‍රීවරුන් විසින් සම්පූර්ණ කර ඉදිරිපත් කරවා ගැනීමට වැඩ කටයුතු යොදනවා නම් ඉතාමත්ම හොඳයි. රීළඟට, පිළිවෙලින් රජයේ උසස් නිලතලවල සිටින නිලධාරීන්ට, වෙනත් පුද්ගලයන්ට වත්කම් ප්‍රකාශන ඉදිරිපත් කරන ලෙස බල කළ හැකියි. මෙය ඉතාමත් ඉක්මණින් කළ යුතු දෙයක්. ආදායම් දෙපාර්තමේන්තුවෙන් මේ කටයුත්ත කර ගන්න බැහැ. අද බොහොම දෙනෙක් ආදායම් බදු නොගෙවා පැහැර හරිනව. එපමණක් නොවෙයි, ගෙවන්නට තිබෙන ආදායම් බදුවත් ගෙවන්නේ නැහැ. ඒ සඳහා අවශ්‍ය පෝරම කොළවත් පුරවන්නේ නැති අය සමහර විට මේ ගරු සභාවෙන් ඇති. එම නිසා මේ ගරු සභාවෙන්, සෙනෙට් මන්ත්‍රී මණ්ඩලයෙන් මන්ත්‍රීන් විසින් පුරවා ඉදිරිපත් කළ යුතුය කියා පෝරමයක් සකස් කළොත් හොඳ බව නැවතත් මතක් කරන්න කැමතියි. මේ කාරණය ගරු ඇමතිතුමා පිළිගන්නවා ඇත කියා අවසාන වශයෙන් මම බලාපොරොත්තු වෙනව.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කෙළරා කලාත්‍රිති ආර්. ආර්. පෙරේරා)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

It is not a question. It is not a matter for me alone. It is a matter that has to be considered by the Government as a whole. If I remember right, some time back there was a Bill but it lapsed due to Prorogation. I do not know; the question will have to be taken up by the Cabinet as to when we can introduce a Bill.

කල් තැබීම

කල් තැබීම

The only point is that the proposal has always been welcomed by us. One has to remember that it requires a big organization. It is not merely a question of just having a form. You will require a few thousand officers. It will have to include all Members of Parliament, all local government officials, trade union officials and all manner of people. The number of people involved would be a few thousands and you require a separate organization because merely filling a form showing income is not enough unless there is someone to check up and see whether the information is true or not, and follow up subsequently to see whether there is a difference in one year as against another and how the difference has arisen. So a whole organization has to be set up for the purpose. It is not a question of just introducing a Bill for the purpose of saying that every person should send a return of wealth. It is more complicated

than merely sending a form. It is a matter that the Government will have to look into.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභා සම්මත විය.

නේත්‍රී මණ්ඩලය ඊට අනුකූලව
අ. හ. 8.7 ට 1964 ජූලි 30 වන දින
සභා සම්මතය අනුව, 1964
අගෝස්තු 12 වන බදාදා පූ. හ. 10
වන තෙක් කල් ගියේය.

சபையினது 1964 ஜூலை 30
ஆம் தேதிய தீர்மானத்திற்
கிணங்க, பி. ப. 8.7 மணிக்கு,
1964, ஓகஸ்ட் 12 ஆம் தேதி
புதன்கிழமை மு. ப. 10 மணி
வரை சபை ஒத்திவைக்கப்
பெற்றது.

Adjourned at 8.7 p.m. until
10 a.m. on Wednesday,
12th August, 1964, pursuant to
the Resolution of the House of
30th July, 1964.

to look into this matter and do justice? (c) Will he take action to pay compensation to her?

ගරු ඩී. එස්. ගුණසේකර (සංස්කෘතික කටයුතු හා සමාජ සේවා ඇමති)

(கௌரவ டி. எஸ். குணசேக்கர—கலாச்
சார விவகார, சமூகசேவை அமைச்சர்)

(The Hon. D. S. Goonasekera—Minister of Cultural Affairs and Social Services)

(අ) ඔව්. (ආ) ඔව්. (ඉ) 60.3.25 වන දින පැවැත්වූ නඩු විභාගයේදී වත්දි ඉල්ලුම්පත්‍රය ඉල්ලා අස් කරගැනීමට ඉල්ලුම්කාරිය එකඟවූ නිසා මෙය පැන නගින්නේ නැත.

(அ) ஆம். (ஆ) ஆம். (இ) ஏற்படவில்லை—
25.3.60-ல் நடந்த விசாரணையில் விண்ணப்ப
தாரர் தமது நட்ட ஈட்டு விண்ணப்பத்தை
வாபஸ்பெற்றுக்கொண்டாராகையால் இவ்
வினா எழவில்லை.

(a) Yes. (b) Yes. (c) Does not arise as the applicant had withdrawn the application for compensation at the inquiry held on 25.3.60.

தினிந் டோர் டேபரீநதேந்நுல : ருங்
 ஸாபா பூநிபந்நிய கிஷாந்மக கிசீம
 அளவைப் பகுதி : அரசகரும மொழிப்
 பிரயோகம்

SURVEY DEPARTMENT : IMPLEMENTATION OF
OFFICIAL LANGUAGE

පී. බී. බාලසරිය මයා. (ගලිගොමුව)

(திரு. பீ. பி. பாலசூரிய—கலிகொழுவ)

(Mr. P. B. Balasuriya—Galigomuwa)

ඉඩම්, වාරිමාර්ග හා විදුලි බලය පිළිබඳ ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) රජයේ රාජ්‍ය භාෂා ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී මිනින්දෝරු දෙපාර්තමේන්තුව දැනට කොතෙක් දුරට ක්‍රියා කර තිබේද? (ආ) සිංහලෙන් පිළියෙල කර ඉදිරිපත් කරනු ලබන සැලසුම් ප්‍රතිකෂේප කිරීම මිනින්දෝරු දෙපාර්තමේන්තුවේ ප්‍රතිපත්තියද? (ඉ) නොඑසේ නම්, සිංහලෙන් පිළියෙල කරන ලද කැඟල්ලේ ගොඩපොල වත්තේ මැනුම් සැලසුම් ප්‍රතික්ෂේප කරන ලද්දේ මන්ද? (ඊ) රජයේ රාජ්‍ය භාෂා ප්‍රතිපත්තියට පටහැණිව ක්‍රියා කරන නිල ධාරිත්ව විරුද්ධව එතුමා සුදුසු පරිදි ක්‍රියා කරනවාද?

ලිඛිත පිළිතුරු

ලිඛිත පිළිතුරු

[බාලසූරිය මයා.]

காணி, நீர்ப்பாசன, மின்விசை அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) அரசாங்கத்தின் அரசகரும மொழிக்கொள்கையை, நில அளவைத் திணைக்களம் இதுவரை எந்த அளவிற்குச் செயற்படுத்தியுள்ளது? (ஆ) சிங்களத்தில் மாத்திரம் சமர்ப்பிக்கப்படுகின்ற மாதிரிப் படங்களை நிராகரிப்பது நில அளவைத் திணைக்களத்தின் கொள்கையா? (இ) அன்றேல், சிங்களத்தில் தயாரிக்கப்பட்ட கேகாலை, கொட்ப்பொலவத்தையின் நில அளவை மாதிரிப்படங்கள் நிராகரிக்கப்பட்டுள்ளதேன்? (ஈ) அரசாங்கத்தின் அரசகரும மொழிக்கொள்கையை மீறுகின்ற உத்தியோகத்தர்களுக்கெதிராக அவர் தகுந்த நடவடிக்கை எடுப்பாரா?

asked the Minister of Land, Irrigation and Power:—(a) What progress has so far been made by the Survey Department in the implementation of the official language policy of the Government? (b) Is it the policy of the Survey Department to reject the plans submitted purely in Sinhala? (c) If not, why have the survey plans of Godapola-watte in Kegalle, prepared in Sinhala, been rejected? (d) Will he take suitable action against the officers who contravene the official language policy of the Government?

ගරු සි. පී. ද සිල්වා (ඉඩම්, වාරිමාර්ග
හා විදුලි බලය පිළිබඳ ඇමති හා සභා
නායක)

(கௌரவ சீ. பி. டி. சில்வா—காணி, நீர்ப் பாசன, மின்விசை அமைச்சரும் சபை முதல்வரும்)

(The Hon. C. P. de Silva—Minister of Land, Irrigation and Power and Leader of the House)

(අ) සතුවදායක ප්‍රගතියක් මෙතෙක් සිදු වී ඇති අතර දැනට ප්‍රගතියේ පවතී. (ආ) නැත. (ඉ) ගොඩපොලවත්තේ පිඹුරු ප්‍රතික්ෂේප නොකරන ලද නමුත් ඒවා සිංහල හා ඉංග්‍රීසි යන ද්විභාෂාවෙන් නිකුත් කරන ලදී. (ඊ) මෙය පැන නගින තේ නැත.

(அ) இதுவரை திருபதிகரமான முன்னேற்றங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன. மேலும் முன்னேற்றங்கள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. (ஆ) இல்லை. (இ) கொடப்பொல சம்பந்தமான மாதிரிப்படங்கள் நிராகரிக்கப்படவில்லை. ஆனால் இவை சிங்களம், ஆங்கிலம் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் விநியோகிக்கப்பட்டுள்ளன. (ஈ) இக்கேள்வி எழவில்லை.

(a) Satisfactory progress has so far been made and is progressively being made. (b) No. (c) The plans of Godapolawatta were not rejected but were issued bilingually in Sinhala and English. (d) This does not arise.

1964

1964

1964

Printed at the Government Press, Ceylon, on paper manufactured at the Eastern Paper Mills Corporation, Valaichchenai, Ceylon